

MINUTENBLAD

DOSSIER No.

402 deelt II

NAAM:

Cherokionale Ver. Beldang

1.

Lengken in verordening d'Kon. van Politie 9-6-50

2.

Ingewand in verordening 31-5-29. deelt II 12-4-53

3.

Myrson in verordening 31-5-29 - deelt II 11-5-53.

STOFFKERN

Bijlage: één.

Onderwerp: Verslag vergadering Intern.
Ver. "Bellamy" op 26 April
1951 te Castricum.

6.193.2

0511

8 MEI 1951

ACD/100013

Schutst in verslag

Op 26 April 1951 te 20.00 uur werd in het Hotel "De Rustende Jager" te Castricum een openbare vergadering gehouden, door de Internationale Vereniging "Bellamy", Afd. Alkmaar. Deze vergadering was aangekondigd door een, door de Posteries huis-aan huis bezorgd, strooibiljet. Een exemplaar hiervan wordt hierbij gevoegd.

Als spreker trad op de Heer J. Horsmeijer, vermoedelijk wonende te Haarlem.

Aanwezig waren + 50 personen, waaronder verschillende leden van de C.P.N. De zaalcapaciteit bedraagt 250 personen.

Op het podium waren in groen-witte kleuren twee spandoeken opgehangen met de opschriften: "Levensrecht voor allen" en "Door welvaart vrede".

De vergadering werd geopend door de voorzitter van de Afd. Alkmaar de Heer A. Versnel. Deze vertelde in het kort wat voor een persoon Bellamy geweest was.

De Heer Horsmeijer besprak in zijn rede het onderwerp: "Oorlog of vrede". Hij begon met enkele citaten voor te lezen van een Chinees filosoof, waarin deze de ellende van de oorlog beschreef. Deze wijsgeer die 400 jaar voor Christus had geleefd stelde toen reeds de oorlog aan de kaak. Daarna noemde hij enkele getallen wat de laatste twee oorlogen aan mensenlevens en materiaal hadden gekost. Hij becijferde hoeveel werken des vredes hiervoor hadden kunnen worden uitgevoerd. Als voorbeeld noemde hij Duitsland. Als Hitler, in plaats van oorlog, elke Duitser een gemeubileerd huis cadeau had gegeven, dan was er nog 182 milliard R.M. overgebleven voor kerken, scholen en dergelijke gebouwen.

Paul Hofman, de administrateur van het Marschalplan heeft uitgerekend, dat het nationaal inkomen van de West-Europese landen omgerekend neerkomt op f 7200.-- per gezin bestaande uit 4 personen. Alleen door de schuld van de herbewapening komen maar enkele gezinnen aan dit inkomen toe. De oorlogophitsers profiteren echter en verdienen kapitalen.

Wat willen de Bellamy's?

Leerplicht tot 21 jaar. Van 21 tot 24 jaar burgerdienst. Van 24 tot 45 jaar ingeschakeld in het arbeidsproces en op 45 jarige leeftijd met pensioen. Dus niet werken tot de laatste snik.

Het hoge beschavingspeil van ons volk is niet het werk van enig levend persoon, doch is een erfenis van ons voorgeslacht aldus de spreker. Hierop hebben wij alle gelijke rechten. Maar ook op allen rust de plicht tot arbeid ten bate van de Gemeenschap. Het bestuur van deze Gemeenschap behoort de beschikking te hebben over alle middelen, Samen produceren om samen te consumeren. Het aandeel in de welvaart is voor ieder gelijk. De moeilijkheid van de arbeid bepaalt de arbeidsduur. Dus des te smeriger werk, des te kortere arbeidstijd. Het chaotisch systeem van winst en concurrentie zal plaats maken voor ordelijke productie en welvaart.

Toen Bellamy deze theorie verkondigde zei men: "crazy". Doch laten wij eens kijken naar Domela Nieuwenhuis en Troelstra. Daar heeft men het zelfde van gezegd en wat deze verdedigden is nu meestal werkelijkheid geworden.

Kijk eens naar Kees Boeke. Hij werd door de Heilige Herman-

R.P. H. de Vries

X

dad in de gevangenis gestopt, toen hij zijn nieuwe ideeën verkondigde. Nu bezoeken Koningskinderen zijn werkplaats. Als alle mensen van goede wille zich aaneen sloten en als Zondag op Zondag de vrede van de kansels verkondigd werd, dan was, volgens spreker, oorlog uitgesloten.

Na het uitspreken van zijn rede werd een ogenblik gepauzeerd. In deze pauze werden enkele door Bellamy geschreven boeken en brochures te koop aangeboden. Een enkeling maakte hier gebruik van. Tevens konden schriftelijk vragen worden ingediend. Deze werden na de pauze door de Heer Horsmeijer beantwoord.

Een vraag luidde: "Hoe staat Bellamy tegenover het communisme." Spreker antwoordde hierop door te zeggen, dat hij volbloed communist is als hij denkt aan de tijd van Petrus. Maar als het communisme, zoals in Rusland, door geweld moet worden gesticht is "Bellamy" er tegen. Het communisme is indertijd ontstaan door een bloedige revolutie. Alhoewel de ellendige toestand waarin de mensen toen leefden hier schuld aan had, is geweld nooit goed te keuren. Verder stond de Bellamybeweging buiten de politiek.

De rede werd op beschaafde toon uitgesproken. Door de aanwezigen werd met aandacht geluisterd.

Incidenten deden zich niet voor.

Aan het slot van de avond bedankte de Heer Versnel de spreker en nodigde de aanwezigen uit om lid of abonné van de vereniging te worden.

Bij de uitgang werd een collecte gehouden ter bestrijding van de onkosten.

Castricum, 2 Mei 1951.

vL.

No.466/441 -1951- D I J N S T G E H E I M

Gezien en doorgezonden met één bijlage.

Amsterdam, 5 Mei 1951.

INTERNATIONALE VERENIGING „BELLAMY”

★ | Afdeling Alkmaar

Uitnodiging

voor een vergadering op Donderdag 26 April a.s.
om 20 uur, in Hotel „De Rustende Jager”
Dorpstraat 62, Castricum

Spreker : de heer **J. HORSMEIER**
Voorzitter der Int. Ver. „Bellamy”

Onderwerp :

„OORLOG of VREDE”

Gelegenheid tot het
schriftelijk stellen
van vragen

TOEGANG VRIJ

Het Bestuur der I.V.B.

Afd. Alkmaar

UITTREKSEL

Uit : OD 325

Naam: MAANDRAPPORTEN NOORD HOLLAND.

Voor : OD 4020

Naam: INTERNATIONALE VERENIGING BELLAMY

Ag. nr: 108748

Afz. : " I.D. BEVERWIJK

Datum: 23-4-51

Aard van het stuk: Maandoverzicht over de maand Maart 1950 betr. Beverwijk.

Ook de Int.Ver.Bellamy, gedreven door haar voorzitter J. Horsmeier te Bloemendaal, spande zich voor de communistische "vredesker". Op 1-3-51 hield deze organisatie in Haarlem een bijeenkomst met de Haarlemse Vredesraad, waar J. Horsmeier sprak over "Geweld of overleg", daarna te Beverwijk op 12-4-51, waar hij een vredesrede hield. Zie onze meldingen over de IVB Nr. 137, dd. 21-3-51 en Nr. 168, dd. 16-4-51.

OD 204^B

Uitgetr. door: JR

Op aanwijzing van:

B IV

Datum: 22-6-51.

16 April 1951

01402

Nr. 168

DIENSTGEHEIM

Beverwijk

Onderwerp: Openbare Vergadering I.V.B.,
 X met als spreker J. Horsmeier
 uit Bloemendaal, op 12-4-'51
 te Beverwijk.

25 APR. 1951	
ACD/67906	OP KAART I
	ACD/415
	DAT: 1/5-51
	PAR: 02

Leesblad is vernietigd

Op Donderdag 12 April 1951 te 20 uur, werd in gebouw "Het Centrum", aan de Koningstraat te Beverwijk, een vergadering gehouden van de afdeling Beverwijk der Internationale Vereniging Bellamy, welke vergadering vooraf door de IVB was aangekondigd als een "Openbare Propaganda-avond".

In "Kennemerland" van 10 en 11-4-51 was deze vergadering per advertentie aangekondigd, waarbij medegedeeld werd dat de toegang vrij was.

Op deze bijeenkomst trad als spreker op de voorzitter van de IVB: Jan Horsmeier, geboren te Haarlem op 13-1-1900 en wonende te Bloemendaal, tevens "vertegenwoordiger van Nederland in de Wereldvrede Raad".

Op iedere zitplaats in de zaal lag een drukwerkje, waarop 12 punten uit Bellamy's Economie vermeld stonden.

Bij de ingang lagen op een tafeltje een aantal Bellamy-geschriften, die door de bezoekers gekocht konden worden.

In de zaal werd gecolporteed met de courant "Welvaart voor allen", met als inlegblad het Verenigingsorgaan "Bellamy" van 22-3-50, zijnde een herdenkingsnummer van Edward Bellamy, voor 10 cent.

In de zaal waren geen versieringen aangebracht.

De stemming onder de bezoekers was zeer rustig; de ontvangst door het bestuur hoffelijk. De rede van Horsmeier, die van 20.15 uur tot 23 uur duurde, met een onderbreking van 15 minuten, werd door de aanwezigen geboeid gevolgd. Hoewel zich daarvan persoonlijk wat te veel bewust, weet Horsmeier een gehoor wel te boeien, door nuances in zijn betoog te brengen, lopend van het felste protest tot een teergevoelige schildering van "lieve kleine miertjes op de grond" en "tere zachte baby's in de wieg". Zijn rede was goed voorbereid. Hij sprak met veel alliteratie en wisselde dit proza af met oud-Chinese poëzie van voor Christus, verband houdend met de vredesgedachte.

Als titel van de rede van Horsmeier was aan de Gemeentelijke instantie opgegeven: "De harmonische ontwikkeling van mens en maatschappij in vrijheid en gebondenheid", doch in de pers gepubliceerd als "De oplossing van de problemen van deze tijd". In werkelijkheid was het een aaneenschakeling van vredespropaganda voor "de kar" waar hij zich heeft voor laten spannen. Het kapitalisme en "Wallstreet" viel hij voortdurend aan als "belangenbronnen voor een 3e Wereldoorlog". Over het communisme en Rusland sprak hij met geen woord.

Het totaal aantal bezoekers bedroeg 50. De zaalcapaciteit was 150.

De vergadering stond onder leiding van de voorzitter van de afdeling Beverwijk: Jacob van Wijngaarden, geboren Velsen 23-5-03, winkelier en HO-arbeider, wonende te Beverwijk, Kerkstraat 2, tevens internationaal secretaris van de IAB-organisatie van de IVB, van wie reeds een informatiekaart werd ingezonden.

*functie 11485
o.k.*

Onder de bezoekers bevonden zich 4 dames en verschillende beambten van het PEN (Electriciteit) en het FWN (Waterleiding) uit Noordholland.

Voorzitter van Wijngaarden opende de bijeenkomst, waarbij hij herinnerde aan het spreekwoord "Na regen komt zonneschijn." Ik kan U slechts regen tonen, vriend Horsmeier - naar ik hoop - de zon. Als regen zie ik dagelijks 5 dingen die huiverig aandoen:

- a. De radio - waaruit wij dagelijks niets anders horen dan berichten over oorlog en een radio is geworden die ons weinig cultuur brengt;
- b. De pers - die enige tijd geleden zo van leer trok tegen beeldromans, doch die nu dagelijks niets anders meer brengt dan beeldromans op oorlogsgebied. Zo brengt ook de pers ons geen betere wereld;
- c. De school - waar militarisme wordt voorgehouden aan de kinderen;
- d. De oorlogspropaganda die ons wil doen geloven dat er geen betere zaken zijn om voor te strijden dan voor de vernietiging en tenslotte;
- e. Al die andere verschijnselen in deze tijd, die de vraag doen rijzen of er ooit nog wel eens kans op zon is. Ik hoop dat vriend Horsmeier U de zon kan laten zien.

Horsmeier, die hierna zijn rede begon, citeerde uitspraken van Truman en Trygve Lie, dat 1951 het beslissende jaar zou zijn. Of zij bedoelden voor de oorlog of voor de vrede hadden zij niet gezegd. De wereld wordt volgepompt met oorlogsgedachten. Overal zijn er van die z.g. "conflicten". Ik wijs slechts op Indo-China, Indonesie en Korea. De strijd in Korea wordt niet als oorlog betiteld, maar in dat "conflict" ligt de kiem van een 3e Wereldoorlog. Hij beschreef hierna wat een leed de eerste wereldoorlog had gebracht, daarna de tweede. Hij gaf cijfers van de kosten van deze oorlogen en stelde hoeveel ieder aan geld en goed ontvangen zou hebben wanneer dit geldvoor vredesdoeleinden was besteed. Het kapitalisme heeft belang bij een oorlog en "Wallstreet" maakt uit op welke wijze het kapitalisme het meest profijt kan hebben. Is het niet zo, dat toen vredesgeruchten over het Koreaans conflict de runde deden, de noteringen op de beurs zakten? Gelukkig is er thans een internationale wereldvredesactie die steeds meer invloed krijgt. Andere gunstige factoren voor een wereldvrede zijn de instelling van de Verenigde Naties en een Wereldvoedselraad. Hij gaf hierna een beschrijving op welke wijze het kapitalisme werkte. Hij veroordeelde dit. Het kapitalisme tracht de oude toestanden gestand te doen, maar zij verliest steeds meer terrein. De wereldkrachten bundelen zich, want de massa is tegen oorlog. Er zijn slechts weinigen oorlogsstokers. Wat een ramp zal het worden wanneer zich een derde Wereldoorlog ontketent? In Korea heet de oorlog slechts "conflict", maar men kan er zich geen voorbeeld van vormen van de enorme slachting en vernietiging die daar plaats vindt. Er wordt gecongresseerd in het oneindige, maar we leven op een vulkaan. De tijd is verschrikkelijk en als we met ons allen niet voortdurend waakzaam blijven zal er zeker een derde Wereldoorlog volgen. Oorlog is tot heden nog nimmer te keren geweest. In de twintig eeuwen na Christus is er onafgebroken oorlog geweest. De fout ligt in de verkeerde economische stelsels die er zijn geweest. Thans leven we onder het kapitalistische stelsel. De bezetting heeft echter geleerd dat verschillende groepen elkaar wel kunnen vinden. Maar wat bracht de bevrijding en wat deed de BS?

Van de eenheid bleef niets over; hetzelfde hokjesgedoe kwam weer terug, zoals we dit voor de oorlog kenden. Dit was in het belang van het kapitalisme, dat gnufte.

Hij gaf hierna een uiteenzetting van de groei van oorlogen in de loop der geschiedenis. Het begon tussen twee mensen, toen tussen twee families, daarna tussen twee groepen, gevolgd door twee provincien, toen tussen twee landen, dan twee werelddelen en thans staat een gehele wereldbrand voor de deur.

Het laatste moet worden voorkomen. Alle mensen zijn gelijk en moeten elkander liefhebben. Vernietiging van het mooie leven mag nimmer plaatsvinden. Aan de ene zijde wordt hier onvoldoende op gelet, aan de andere kant wordt getracht jonge levens zoveel mogelijk te redden. Voor een Engelse vrouw werd de hele wereld ingeschakeld om overeenkomstig bloed te krijgen. Een Nederlands meisje met een speld in haar long, vloog met de KLM naar Amerika en werd daar geholpen.

Een betere samenleving kan slechts komen door een betere economie. De mensen zijn van zich zelf niet slecht, maar worden in deze wereld met zijn schreeuwende tegenstellingen slecht gemaakt. Reeds een eeuw geleden heeft de zoon van een doopsgezind predikant, Edward Bellamy, dit gezien. Hij schreef een nieuw economisch stelsel. Spreker gaf een levensbeschrijving van Bellamy en een uitvoerige uiteenzetting van zijn systeem. Bellamy eiste een leerplicht tot 21 jaar. Daar werd toen omgelachen. Een leerplicht bestond nog niet. Maar deze kwam, eerst tot elf, thans al tot 15 jaar. Sommigen staan 16 jaar al voor en meerderen 18 jaar. Zelfs zijn er al van tot 21 jaar. Kees Boeke werd bij zijn ~~nieuwe~~ propaganda voor zijn nieuwe onderwijsmethode een keer door de politie te Zeist gearresteerd. Maar de tijden veranderen; nu volgen de kinderen van ons Koninklijk Huis zijn onderwijsmethode.

In overdadige gevoeligheid gaf hij hierna een slotbeschouwing over het tere leven op aarde, over God Die alles voor het goede had geschapen en over de zorg die ieder mens moest hebben voor het leven van de ander op aarde.

Zit niet stil, al denkende, laat een ander de wereld maar fijn verbeteren, dan krijg ik het ook goed. Doet allen mee, strijdt ieder op Uw plaats in de maatschappij, maar gij ook staat of wat gij ook doet. Koopt de boeken van Edward Bellamy wanneer mijn betoog U nog niet helder genoeg was. U behoeft het niet met mij eens te zijn. Bent U het wel met mij eens, geeft U dan op als lid van dez afdeling in deze gemeente.

Hierna werd een pauze van ongeveer 15 minuten gehouden, waarna Horsmeier een viertal ingediende vragen behandelde.

Deze waren:

1. Is uitvoering van het Bellamysysteem mogelijk in deze wereld met slechte mensen?
2. Is dit mogelijk met de bestaande politieke instellingen?
3. Is dit mogelijk met de bestaande godsdienstige verdeeldheid?
4. Is dit systeem ook aanvaardbaar met Gods gedachte over het wereldverloop?

Antwoorden:

1. Ja, want de mensen zijn niet slecht, maar worden slecht gemaakt.
2. Gelijke economie zal deze tegenstellingen doen verdwijnen.
3. Ieder kan onder Bellamy's systeem zijn godsdienst blijven belijden, welke hij ook verkiest.
4. God heeft goede mensen geschapen en als goede mensen goed doen is dit zeker goed in de ogen van God.

Te 23.05 uur sloot van Wijngaarden de bijeenkomst.

107906

Lezing voor Bellamy- vereniging

Voor de afdeling Beverwijk van de Internationale Vereniging „Bellamy”, sprak gisteravond in „t Centrum”, de heer J. Horsmeyer uit Bloemendaal over „De Harmonische ontwikkeling van mens en maatschappij in vrijheid en gebondenheid”.

De voorzitter, de heer J. van Wijn-gaarden, wees er in zijn openingswoord op, dat de toekomst niet hoopvol is, doch er is een oplossing en spreker hoopte, dat de heer Horsmeyer deze voor de vergadering duidelijk zou maken. De heer Horsmeyer begon zijn rede, met te herinneren aan de uitspraken van president Truman en Trygve Lie, secretaris-generaal van de Verenigde Naties, dat 1951 de oplossing zou brengen. Was dit een voorspelling over oorlog of vrede? Hierover lieten zij zich niet geheel uit.

Hoewel de oorlog op Korea slechts werd betiteld als een conflict, draagt dit „conflict” toch de kiem in zich voor een nieuwe wereldoorlog. Spreker zeide echter de overtuiging te hebben, dat het hier een proef betreft, om te kunnen uitmaken, hoever het kapitalisme de wereld kan drijven.

Al is het dan geen oorlog, wij kunnen ons geen voorbeeld vormen van de enorme slachting en vernietiging die daar plaats vindt.

Er wordt gecongresseerd in het on-eindige, terwijl wij leven op een vul-kaan. In de twintig eeuwen, die er na de geboorte van Christus, volgden is er onafgebroken oorlog geweest Alleen de oorlog van 1914—18, kostte 34 mil-lioen doden en gewonden, van welke laatsten er miljoenen nooit meer tot arbeid geschikt waren.

Wat zou er niet kunnen zijn gedaan met de 452 milliard gulden, die de tweede oorlog alleen aan Duitsland heeft gekost?

Wat bracht de bevrijding en wat deed de B. S.? Van de eenheid bleef niets over, hetzelfde hokjes gedoe kwam weer naar voren en het kapitalisme gnuffde, vervolgde spreker.

Alle energie en iedere uitvinding, worden dienstbaar gemaakt aan de vernietiging en straks is er voor niemand meer beveiliging. Korea heeft alleen aan Amerika reeds 53 milliard dollar gekost en hiermee is slechts bereikt, dat er van dit land niets meer over is dan een ruine, aldus spreker.

Om uit deze ellende te komen, is het nodig in de eerste plaats kennis te nemen van de boeken van Edward Bel-lamy, waarin hij aangeeft hoe het moet en ook kan.

Onder diepe stilte schetste de heer Horsmeyer het leven en werkn van deze meester in de rechten, die echter het recht geen onrecht en het onrecht geen **recht wilde noemen.**

Bijlage
Behoort bij Nr. 137, d.d. 21-3-51
ID Beverwijk.
Publicatie uit "Kennemerland" 20-3-51.

Wjg 906

Bellamy-herdenking

Gisteravond bejegde de afd. Beverwijk van de Intern. Bellamy Vereniging een speciale bijeenkomst, waarin de herdenking van Eduard Bellamy de hoofdschotel vormde. In zijn openingswoord wees de heer Jac. v. Wijngaarden op de meer dan kritieke tijd waarin wij thans leven; de leuze: „Wie het kind heeft heeft de toekomst”, is welhaast een bittere ironie geworden. De jeugd, de toekomst, dreigt te verstikken onder de daden van de oudere generatie. De jeugd kan niet gered worden door een thans opgeld doende „bomenacti.”! De gevolgen van ons totaal verouderd concurrentie- en winststelsel doen zich steeds scherper aftekenen, het gekraak van het ineenstortende systeem wordt steeds luider. Nieuwe krachten staan op, krachten die de stem van de grote ziener Edw. Bellamy gehoord en begrepen hebben. Daarom, zei spreker, acht ik het een groot voorrecht juist op deze bijeenkomst te mogen mededelen, dat wij wederom vier nieuwe werkers hebben kunnen inschrijven.

De heer Geitenbeek, die de herdenkingsrede uitsprak, nam de aanwezigen mee op een denkbeeldig uitstapje door de grote chaos, onder de wijdse naam „maatschappij” en illustreerde met rake voorbeelden de absolute onhoudbaarheid van de huidige maatschappijvorm. Als tegenhanger beeldde hij in zeer duidelijke wijze de Bellamy-economie uit. Aan de hand van talrijke uitspraken en voorspellingen van Bellamy toonde spreker aan, dat de „utopist” Bellamy een man is geweest, die zeer stevig en met beide benen op de grond stond!

Van de rest van de agenda kunnen wij volstaan met de vermelding, dat de heer Hartog de afdeling zal vertegenwoordigen op de landelijke vergadering op 26-27 April te Den Haag. De voorbereiding voor de openbare vergadering alhier, met als spreker de heer Horsmeier, werd grondig besproken.

20. MAART 1951

OD 402

VERTROUWELIJK

Verbinding: No.12

9 April 1951.

Doss.168/5⁹¹

Onderwerp: Bijeenkomst Haags Vredescomité

Datum ontvangst bericht: 4 April 1951

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

Uit: OD 1378-ZH
Voor: OD 402
o.a.v.: BIIId,
Dat.: 6-8-51.
art.: RM

6.151
01.12.1.7
12 APR 1951
ACI 107224

4
A

Op Woensdag 4 April 1951 te 20.15 uur werd in de bovenzaal van het café-restaurant "Hof van Holland", Wagenstraat 44 te 's-Gravenhage, door het Haags Vredescomité een bijeenkomst gehouden voor leden van buurtvredescomité's en lezers van het weekblad "Vrede".

Op genoemd tijdstip waren ongeveer 100 personen aanwezig. Velen moesten genoegen nemen met een staanplaats.

Achter de bestuurstafel hadden plaatsgenomen:

1. Jannigje ZONDERVAN, geboren te 's-Gravenhage 24 Maart 1926, wonende Laan van Nieuw Oost-Indië 14 te 's-Gravenhage,
2. Jules DE LEEUWE, geboren te Amsterdam 7 Januari 1913, wonende Suezkade 173 te 's-Gravenhage,
3. Jan HORSMEIER, geboren te Bloemendaal 13 Januari 1900, wonende te Bloemendaal,
4. Iemand zich noemende VAN DEN BERG (personalia onbekend).

OD 402

Laatstgenoemde leidde de spreker voor die avond, J.HORSMEIER, in.

J.HORSMEIER sprak in zijn redevoering over de plaats gehad hebbende Kabinetscrisis. Hij riep de aanwezigen op geld en persoon in te zetten voor de vredesactie. Hij memoreerde verder, dat, indien Duitsland geen twee wereldoorlogen had ontketend, de arbeiders thans een hoge levensstandaard zouden hebben.

Ook citeerde hij enige passages uit een brief, die hij, naar hij beweerde, uit Amerika had ontvangen, alwaar de mensen over de oorlog dezelfde gedachten hebben als de mensen in Europa. Zij weten daar ook, dat zij alleen maar voor de "Wallstreet"-belangen vechten en niet voor de eenheid van Europa, riep hij uit.

In navolging van het Nederlandse leger, dat als onderdeel van de oorlogsvoorbereiding in Maart j.l. de operatie "Crescendo" uitvoerde, organiseert de Nederlandse Vredesraad van 28 April tot 5 Mei 1951 de vredesoperatie "Crescendo". Alle vredesstrijders in Nederland zullen dan op Koninginnedag, op 1 Mei en op de bevrijdingsdag, handtekingen verzamelen onder de oproep van de wereldvredesraad voor een vredesverdrag tussen de "Grote Vijf".

Verder deelde J.HORSMEIER mede, dat de abonné's op

-het-

het weekblad "Vrede" a.s. week bij het weekblad een enveloppe zullen aantreffen met het opschrift: "Wat is de vrede U waard". De opzet is, dat iedere abonné een gift schenkt voor het vredesfront teneinde met de verkregen gelden een grote vredesactie te organiseren.

Het vredesfront heeft 10.000 gulden nodig en hiervan moet Den Haag 750 gulden opbrengen.

Vervolgens werd het woord gevoerd door J. ZONDERVAN, die de aandacht van de aanwezigen vestigde op een vredesbrochure (zie model), die in de pauze à 10 cent verkocht zou worden.

Nadat was gepauseerd werd het woord gevoerd door J. DE LEEUWE. Deze deelde mede, dat het Haags Vredescomité wekelijks 1850 vredesbladen afneemt; dat binnenkort van uit Amsterdam een manifest zal worden verspreid, in welk manifest enige grote Haagse figuren zullen voorkomen o.a. Dr Peter VAN ANROOY en dat hij de komende grote handtekeningenacties de federalistische beweging met het Haags vredescomité zal samenwerken.

Hierna bestond gelegenheid tot discussie, waarvan door een drietal aanwezigen gebruik werd gemaakt.

Te 23.00 uur werd de bijeenkomst gesloten.

Bij de zaaluitgang werd een opendoek collecte gehouden ten behoeve van het vredesfonds. (einde)

Dienstgeheim

Verslag van een openbare vergadering, georganiseerd door de afdeling Leeuwarden van de Internationale Vereniging Bellamy op 7 April 1951 in de Harmonie te Leeuwarden.

Leeuwarden

*6.193.2
15.1*

Zaalcapaciteit: 976 personen.
Aanwezig: ongeveer 400 personen.

11 APR 1951	
ACDI	OP KAART
67077	ACDI 46
	DAT: 14/8/51
	PAR: [handwritten]

Stemming: rustig.

Schutblad is overruigd

o k

Sprekers: Minne Kramer, geboren te Leeuwarden, 1-3-1878, wonende Spoorstraat 58 te Leeuwarden.
 M.H. van der Stijl, wonende te 's-Gravenhage.

Medewerking: Het Ljouwerter Kritekoar onder leiding van Jisk Heslinga, geboren te Baarderadeel, 19-9-1895, wonende Bildtsestraat 51 te Leeuwarden.

aant. o k was Heslinga

Te omstreeks 20-15 uur opende M. Kramer de vergadering. Hij verwelkomde de aanwezigen en in het bijzonder de spreker M.H. van der Stijl. Uit het grote aantal aanwezigen blijkt volgens spreker, dat de theorie van Bellamy steeds meer veld wint. Hij wekte de aanwezigen op gedurig propaganda voor de I.V. Bellamy te maken, opdat eensde Bellamy-gedachte werkelijkheid zal worden.

Daarna zong het Ljouwerter Kritekoar enige liederen.

Vervolgens hield van der Stijl zijn rede over het onderwerp: "Economische gelijkheid voor allen". Hij besprak eerst de oorlogsdreiging in de gehele wereld, die de laatste maanden sterk is toegenomen. Naar zijn mening vloeit een oorlog noodwendig voort uit het huidige economische stelsel. Amerika dat bang is de Aziatische markt voor zijn export te verliezen, zet alles op het spel om deze markt te behouden.

Volgens spreker is een oorlog nog te voorkomen, wanneer de oorzaak van de oorlog, de kapitalistische maatschappij, wordt weggenomen.

Ieder zal moeten medewerken om het systeem van Edward Bellamy, vastgelegd in zijn boeken, zo spoedig mogelijk in te voeren. Bellamy wilde een maatschappijvorm, waarin voor ieder op aarde economische gelijkheid bestaat. Alle volkeren en alle individuen hebben recht op een deel van de rijkdom van de aarde. Door de grote ontwikkeling van de wetenschap en de techniek, kan dit deel voor ieder groot genoeg zijn voor een behoorlijk bestaan. Wanneer al het geld, dat aan bewapeningsdoeleinden wordt verspild, voor nuttige doelen zou worden gebruikt, dan zouden wij zonder economische zorgen zijn.

Het tegenwoordige economische stelsel leidt tot overproductie, welke de oorzaak is van een economische oorlog. De economische wetenschap heeft zich nog niet aangepast aan de huidige stand van de techniek. Zij gaat nog uit van een verouderd standpunt, dat gegrond is op tekorten. Inderdaad

Dienstgeheim

is er op vele plaatsen nog een tekort, doch andere gedeelten der aarde hebben een overproductie. Spreker wijst in dit verband op de Nederlandse tuinbouw.

De Bellamy-beweging wil de productie aanpassen aan de behoefte. Het is zo logisch gedacht, dat men eigenlijk niet kan begrijpen, waarom dit stelsel nog niet wordt toegepast. Slechts weinigen hebben belang bij het handhaven van het huidige economische stelsel. Gelukkig zijn er tekenen, die er op wijzen, dat de Bellamy-gedachte langzamerhand werkelijkheid wordt. Spreker wijst in dit verband op de kinderbijslag, de uitkering aan ouden van dagen, de Wereldvoedselraad en de Marshall-hulp. Weliswaar zit hierachter een politieke bedoeling, maar toch blijkt, dat men het liberalistische standpunt heeft verlaten.

Vele vooraanstaande personen zijn in de praktijk aanhangers van de Bellamy-theorie en naar sprekers mening zullen wij niet tot het jaar 2000 behoeven te wachten om de Bellamy-maatschappij te beleven. Wellicht zullen velen van ons dit niet meer beleven, doch het is onze plicht om de wereld bewoonbaar te maken voor onze kinderen. Spreker wakte daarna de aanwezigen op, zich in grote getale aan te sluiten bij de Internationale Vereniging Bellamy.

Nadat het Ljouwerter Kritekoar nog enige liederen had gezongen, sloot de voorzitter te omstreeks 23- uur de bijeenkomst.

Leeuwarden, 9-4-1951.

Jan Haring

VERTROUWELIJK

Verbinding: No.12

24 Maart 1951.

Doss.33A/18

Onderwerp: Herdenkingsbijeenkomst v.d. Int.Vereniging "Bellamy"

Datum ontvangst bericht:---

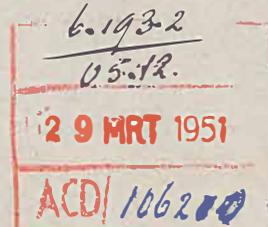
Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

Schubblad v. vernieuwing

Op Dinsdag 20 Maart 1951 werd door de Afd. Den Haag van de Internationale Vereniging "Bellamy" een bijeenkomst gehouden ter herdenking van de stichter van de Bellamy-gedachte "Edward Bellamy".

Deze bijeenkomst werd gehouden in een zaal van het hôtel "Pomona" aan de Molenstraat te 's-Gravenhage.

De zaal, die plaats biedt aan ongeveer 250 bezoekers, was geheel gevuld.

Omstreeks 20.15 uur werd de bijeenkomst geopend door de voorzitter van de Afd. Den Haag van de I.V.B., genaamd Benjamin Cornelis BROKKING, geboren te Vianen 9 October 1916, wonende Schenkade 276 te 's-Gravenhage.

Deze hield een korte inleiding, waarin hij de niet-leden opwekte lid te worden van de I.V.B. Eveneens wekte hij de aanwezigen op lid te worden van de H.I.R.O. (Humanitaire en Idealistische Radio Omroep), bij welke omroepvereniging ook de I.V.B. is aangesloten.

Vervolgens verleende hij het woord aan de spreker voor deze avond, n.l. de landelijk voorzitter van de I.V.B. in Nederland, genaamd:

Jan HORSMEIER, geboren te Bloemendaal 13 Januari 1900, wonende te Bloemendaal.

Spreker gaf in een langdurige redevoering verduidelijking van de Bellamy-gedachte, zoals die in de door Bellamy geschreven boeken "In het jaar 2000" en "Economische Gelijkheid" is omgeschreven.

Spreker noemde zich gedurende het uitspreken van zijn rede enige malen een Christen. Hij beweerde, dat Christus gedurende zijn omwandeling op de aarde op het economisch terrein des levens eigenlijk dezelfde gedachte verkondigde als die welke door Bellamy werd uitgewerkt en gepropageerd. Tevens betuigde spreker zijn instemming met de door de Koningin uitgesproken redevoering tijdens haar laatste verblijf in Engeland, waarbij zij de noodzaak van het samengaan en samenwerken van de volkeren verkondigde.

Omstreeks 22.00 uur beëindigde spreker zijn rede, nadat de aanwezigen op zijn verzoek enige ogenblikken stilte in acht hadden genomen ter herdenking van Bellamy.

Tijdens zijn rede werd door HORSMEIER hoegenaamd niet over politiek gesproken, althans werd in zijn woorden geen sympathie met - of antipathie tegen een of andere politieke richting tot uitdrukking gebracht.

Gedurende de na de rede van HORSMEIER gehouden pauze

en ook voor de aanvang van de bijeenkomst werd gramfoonmuziek ten gehore gebracht.

Na de pauze werden nog een drietal korte filmpjes vertoond ter propagering van de Bellamy-gedachte.

Omstreeks 23.15 uur werd de bijeenkomst door BROKKING voornoemd gesloten. (einde)

UITTREKSEL

Uit : OD 345

Naam : MAANDRAPPORTEN NOORD-HOLLAND

Voor : DD 402

Naam : INTERNATIONALE BELLAMY

Ag. nr: 105975

Afz. : I.D. Haarlem

Datum: 21 Mrt.51

Aard van het stuk : Betreft Maandoverzicht no.2/1951-Februari in de
Gem. Haarlem

bladz.7 en 8

Zie bijlage

Uitgetr. door : T.G.

Op aanwijzing van : B V

Datum: 4.7.52

VIII.

Int. vereniging "Bellamy".

Op grond van een besluit van de algemene vergadering 1950 draagt het orgaan van "Bellamy" van 1.1.'51 een andere naam nl.: WELVAART VOOR ALLEN. In een hoofdartikel ten geleide van het thans onder voornoemde naam verschijnend orgaan wordt gezegd: "Dis naam past geheel in het kader van het doel van de IVB.: het door Bellamy in zijn beide standaardwerken beschreven welvaartsstelsel te propageren en te verwerkelijken."

De "Haarlemse Vredesraad" - het overkoepelend lichaam van in Haarlem bestaande vredesverenigingen en stromingen op humanitaire grondslag, Vegetariërs enz., waarbij thans zijn aangesloten 16 verenigingen, heeft de proef genomen om tekenmale een spreker van een der aangesloten verenigingen de gelegenheid te geven zich uit te spreken over bepaalde vraagstukken die deze tijd beroeren.

De eerste die uitgenodigd werd was de verg. "Bellamy" die als spreker afvaardigde J. Horsmeier (de landelijke voorzitter van deze vereniging tevens voorzitter van het communistische "Haarlemse Vredescomité")

105975 Vertrouwelijk⁸

Met bestuur der Haarlemse Vredesraad had deze avond een besloten karakter gegeven (ledenvergadering met spreker). Voorzitter Noordhoff, die was ingelicht dat deze avond in "De Waarheid" was aangekondigd (zie bijl.) als openbaar en de opwekking bevatte om deze avond te bezoeken, zeide zeer duidelijk in zijn openingswoord dat de mensen die naar aanleiding van deze aankondiging in "De Waarheid" de bijeenkomst zouden bezoeken, als gast beschouwd zal worden en dat zij aan de gelegenheid tot het stellen van vragen na de rede van Horsmeier over "Geweld of overleg", niet deel konden nemen. Voorts maakte hij attent op de verwarring in Haarlemse Vredeskringen tengevolge van het feit dat een communistische organisatie een vrijwel gelijkkluidende naam had gekozen. In de algemene ledenvergadering zou een voorstel in behandeling komen om daarom de naam "Haarlemse Vredesraad" te veranderen.

Hierna kreeg Horsmeier het woord die in een zwaarwichtig en rammelend betoog verband poogde te leggen tussen de oorlogsdreiging van heden en de redding die zou kunnen komen door een aanvaarden van het Bellamy-stelsel. Hij wees nadrukkelijk op de op volle toeren werkende oorlogsindustriën, het perfectioneren van wapens, de gruwelen op Korea enz. doch vermaed angstvallig ook maar met een woord te reppen over het feit waarom West-Europa zich bewapende. Hij voelde zich kennelijk niet op zijn gemak in dit milieu en het bestuur dat hem had uitgenodigd was zichtbaar weinig met zijn betoog ingenomen.

De avond had een rustig verloop. Bekende CPNers werden niet gesignaleerd en indien er niet bekende CPN.ers aanwezig waren in het gezelschapje van van pl.m. 40 aanwezigen, was hen bij voorbaat door voorzitter Noordhoff de gelegenheid ontnomen om het woord te voeren. De 4 ingekomen vragen na de pauze bevatten geen nieuws en hadden een nietszeggend karakter. Horsmeier sprak er dan ook zijn teleurstelling over uit dat de vragen in geen enkel opzicht aansloten bij zijn rede.

Tevens maakte hij een verwijt aan de voorzitter dat hij een dusdanig korte pauze had doen houden (de aanwezigen hadden nauwelijks gelegenheid zich even te vertreden) dat de aanwezigen geen gelegenheid was gegeven zich rustig op hun schriftelijke vragen te bezinnen.

Hij had vele vele vergaderingen medegemaakt doch nog nimmer één met een zo korte pauze.

Den Haag

DIENSTGEHEIM.

Verbinding: No.12

12 Maart 1951.

Doss.33A/17

6.143.1
05.11

Onderwerp: Bellamy vergadering.

Datum ontvangst bericht:---

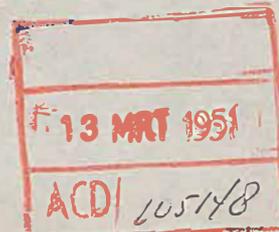
Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

Schelle is vernietigd

Op Woensdag 7 Maart 1951 werd door de Bellamy, afdeling 's-Gravenhage, een openbare vergadering gehouden in het Koffiehuis van Zwalve, Anthonie Duyckstraat 141 te 's-Gravenhage.

Zaalcapaciteit: 50 personen. Aanwezig 17 personen.

In de zaal was een spandoek aangebracht met de woorden: "Bellamy Den Haag", terwijl voor het spreekgestoelte de spreuk "Kennis is Macht" was aangebracht.

Te 20.15 uur beklom de bekende spreker:

K!

Benjamin Cornelis BROKKING, geboren te Vianen 9 October 1916, wonende Schenkkade 276 te 's-Gravenhage, het spreekgestoelte.

Hoofdzakelijk bepaalde hij zich bij de bewapening van Nederland en was van oordeel, dat dit ging ten koste van de Nederlandse economie.

Hij vond deze bewapening niet noodzakelijk, daar de Russische bewapening niet zo omvangrijk is en het tot nog toe wel schikt met het Russische oorlogsgeweld.

Het baseerde dit op de milliarden, die Rusland uitgeeft om verschillende gebieden productief te maken, welk geld dus niet voor oorlogstuig wordt aangewend.

Spreker was van mening, dat de tijd nabij was, dat directeur en arbeider evenveel inkomen zullen hebben en dat beide groepen evenveel zeggenschap in de bedrijven zullen hebben.

Verder sprak hij de wens uit, dat men in 1960 in Rusland evenver zou zijn gevorderd als de Bellamy en besloot zijn toespraak met een opwekking aan de leden om actief te zijn in het sterk maken van de Bellamy.

Na de pauze werden twee vragen gesteld n.l.:

1. Kan de Bellamy geen actie ontwikkelen bij de regering?
2. Wordt de Bellamy gelijk gesteld met het communisme?

Spreker was, deze vragen beantwoordende, van mening, dat Bellamy eerst leden moest werven en dan bij de regering actie kan voeren. De tweede vraag beantwoordde hij met "neen".

Te omstreeks 23.00 uur werd deze rustige vergadering gesloten. (einde)

W

21 Maart 1951

Nr. 137

DIENSTGEHEIM

Onderwerp: Vergadering I.V.B.
afdeling Beverwijk
op 19 Maart 1951 -

6.193.2
05.12
28 MRT 1951
ACD 605946

Schuttel is vermeldig

Op Maandag 19 Maart 1951 heeft de afdeling Beverwijk van de I.V.B. een speciale bijeenkomst gehouden ter herdenking van ~~de~~ Eduard Bellamy.

De vergadering stond onder voorzitterschap van :
Jacob van Wijngaarden, geboren te Velsen 23-5-1903, winkelier, wonende te Beverwijk, Kerkstraat 2, tevens internationaal secretaris van de I.A.B. en redacteur van het orgaan der I.A.B. "Economia Egaleco". Van hem werd reeds een informatiekaart ingezonden. Hij is o.a. abonné op "De Waarheid".

In zijn openingswoord wees hij op de meer dan kritieke tijd waarin wij thans leven. "Wie het kind heeft, heeft de toekomst", is een leuze, aldus spreker, die welhaast een bittere ironie is geworden. De jeugd, de toekomst, dreigt te verstikken onder de daden van de oudere generatie. De jeugd kan niet gered worden door een thans opgeld doende "bomenactie" (Den natuurbehoudactie van de Beverwijkse jeugd.) De gevolgen van ons totaal verouderd concurrentie-systeem en winststysteem doen zich steeds scherper aftekenen; het gekraak van het ineenslopende systeem wordt steeds luider. Nieuwe krachten staan op, krachten die de grote stem van de grote ziener Edward Bellamy gehoord en begrepen hebben. "Daarom," zei spreker, "acht ik het een groot voorrecht, juist op deze bijeenkomst te mogen mededelen, dat wij wederom 4 nieuwe werkers hebben kunnen inschrijven."

Een namen werden nog niet bekend.

Mathijs Otto Willem van Geijtenbeek, geboren te Vreeland op 9 Maart 1901, Inspecteur Algemene Dienst P.B.N., wonende te Beverwijk, Hendrik Burgerstraat 19, hield hierna een herdenkingsrede. Op 22-6-50 was hij waarnemend voorzitter van de IVB Beverwijk. Een informatiekaart werd reeds ingezonden. Hij is o.a. oud-lid van de E.V.C.

Hij gaf een beschrijving van "de grote chaos, die de weidse naam van "maatschappij" draagt." Met voorbeelden illustreerde hij "de absolute onhoudbaarheid van de huidige maatschappijvorm." Als tegenhanger beeldde hij de Bellamy-economie uit. Aan de hand van talrijke uitspraken en voorstellingen van Bellamy meende hij te kunnen aantonen dat "de "utopist" Bellamy een man geweest is, die zeer stevig met beide benen op de grond stond."

Jacob Hartog, geboren te de Rijp op 30-10-95, Inspecteur 2e klas (Technisch Ambtenaar B) bij het P.B.N., wonende te Beverwijk, Strick van Linschotenstraat 41, werd benoemd tot vertegenwoordiger van de afdeling op de Landelijke Vergadering, die op 26-27 April 1951 te Den Haag zal worden gehouden

Ten slotte werd een bespreking gehouden over en besloten tot het houden van een Openbare Vergadering, waar als spreker zal optreden de landelijk voorzitter van de I.V.B., de heer Jan Horsmeijer, geboren Haarlem 13-1-1900, PWN-ambtenaar, wonende te Bloemendaal. Horsmeijer is vertegenwoordiger van Nederland in de Wereldvrede Raad. Hartog voornemens was in 1949 abonnee op "De Waarheid". Nadere bijzonderheden over de gehouden vergadering zijn niet bekend.

I.D. B

C

Antecedenten-
dossier No. 54537

VERTROUWELIJK

Betreffende de huidige politieke gegevens van:

de Heer ^X I. FOKK
~~Meer~~
geb. 20-3-1902 te Uxiden
wonende Stationsweg 53, Velsen,

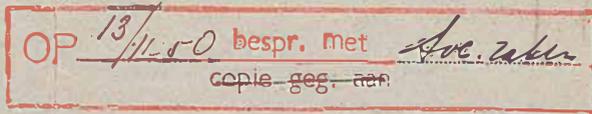
heb ik de eer U het navolgende mede te delen:

Z.O.Z.

6.193.2
01.14

Schuttled is vernietigd
Velsen, 26, October 19 50

GEMEENTEPOLITIE VELSEN.

No. G.363/1950/D.

Was lid van de E.V.C. tot December 1946.

E.V.C. Thans lid van de P.B.O.P.. Is een vurig Bellamyiaan en lid van het I.V.B., afdeling Beverwijk. Is oud-redacteur van het Bellamy-organ.

De Commissaris van Politie,

J. P. Weijburg.

VERTROUWELIJK

Verbinding: No.12

24 Januari 1951.

Doss.33A/16

Onderwerp: Openbare bijeenkomst vereniging "Bellamy", afd. Den Haag

Datum ontvangst bericht: 22 Januari 1951

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

De Haer

6.193.1	09.232
05.11	06.346.-
27 JAN. 1951	
ACB/107947	

05.51-09.232

schutted in verduistering

Op Maandag 22 Januari 1951 werd door de Vereniging "Bellamy", afd. Den Haag in het gebouw "Amicitia", Westeinde 15 te 's-Gravenhage, een openbare bijeenkomst gehouden.

Zaalcapaciteit 400 personen. Aanwezig plm. 260 personen.

In de hall en in de zaal waren verschillende borden met leuzen aangebracht, n.l. "Vrede door Bellamy, oorlog door winststelsel", "Bellamy breekt baan", "Bellamy welvaart voor allen", "Int.Ver.Bellamy, gelijkheid voor allen", "Een derde wereldoorlog komt niet, als....", "Geen partij politiek, maar Bellamy economie", "Productie niet om winst, maar naar behoefte" en "Een gelijk inkomen voor een ieder waarborgt blijvende wereldvrede".

In de hall was een boekenstalletje ingericht.

Te plm. 20.15 uur opende de plaatselijke voorzitter, B.C.BROKKING (verdere gegevens bekend), de bijeenkomst en deelde mede, dat de spreker van deze avond J.HORSMEIER (verdere gegevens bekend), landelijk voorzitter der Internationale Vereniging "Bellamy", door ziekte verhinderd was in deze bijeenkomst te spreken.

BROKKING voornoemd verzocht de aanwezigen ermee genoegen te willen nemen, dat hij een uur zou spreken.

BROKKING sprak eerst over de hedendaagse internationale toestand, vervolgens over de consequenties hiervan en ten slotte hoe de "Bellamy" deze denkt op te lossen.

De toespraak was zo nu en dan langdradig.

Na zijn rede kondigde BROKKING aan, dat tijdens de pauze gelegenheid was schriftelijk vragen in te dienen, welke na de pauze beantwoord zouden worden. Hiervan werd door enkele aanwezigen gebruik gemaakt.

Te plm. 23.00 uur sloot BROKKING deze bijeenkomst met de opwekking zich als lid van de vereniging "Bellamy" op te geven.

Bij de uitgang van de zaal werd voor de gemaakte onkosten gecollecteerd.

Tijdens de pauze werden handtekeningen verzameld tegen de herbewapening van West-Duitsland. (einde)

DIENSTGEHEIM.1.

Nr. 28.

Nr. V.D. 1.124.51.

Alkmaar

ONDERWERP: Openbare contactavond belegd door de Internationale Vereniging Bellamy, afdeling Alkmaar.

X | SPREKER: De heer BROKKING, wonende te 's-Gravenhage.

TIJD: Woensdag 17 Januari 1951, te 20 uur.

PLAATS: De zaal van Valk's-Lunchroom, aan de Houttil, alhier.

ZAALCAP: Ongeveer 100 personen.

AANWEZIG: Ongeveer 30 personen.

NIET O.K.
ACD/ 42
DAT: 6-5-51
PAR: 42

V E R S L A G .

6.143.2
25.11
22 JAN. 1951
ACD/ 107550

Schetsblad is vervuld

Op woensdag 17 Januari 1951, te 20 uur hield de afdeling Alkmaar, van de Internationale Vereniging Bellamy, in de zaal van Valk's-lunchroom alhier een openbare contactavond.

In het plaatselijk dagblad "De Alkmaarse Courant" van 15.1.51 was de aandacht op deze bijeenkomst gevestigd.

Omstreeks 20,15 uur opende de voorzitter van de afdeling Alkmaar der I.V.B.: H.VERSNEL, geboren 16.2.96 (bij Uw dienst bekend) met een kort welkomstwoord de bijeenkomst.

Hierna verkreeg de heer BROKKING het woord. Deze zeide in zijn betoog o.m. het volgende:.

"Om te beginnen moet ik wijzen op die dingen die we allemaal kennen en vrezen, maar waarop we praktisch niet reageren. Ik bedoel de kwestie van de vermilitairisering van de Westerse landen en de vermilitairisering van de Westerse cultuur. Wij Bellamy-anen worden geconfronteerd met de gigantische bewapeningswedloop in het Westen en vanzelfsprekend ook in het Oosten. Wij kleine mensen staan daar midden in, en, als min of meer ongeschoolden in de wereldpolitiek, komen er met onze gedachten niet meer uit. Wij Bellamy-anen vragen ons af wat is de achtergrond van de oorlogsdreiging van nu ? Wil Rusland ons nu werkelijk aanvallen zoals steeds weer wordt voorspeld ? Wat is de oorzaak van de spanning tussen Oost en West ? Voor 1945 waren we blij dat de Russische legers naar het Westen optrokken. Toen gaven Russische en Amerikaanse soldaten elkaar de hand. In betere kringen dronk men toen Wodka omdat het mode was en er werd

Russische muziek gespeeld. Vele mensen droegen na de bevrijding een rode das. Men zegt nu dat Rusland grote legers aan de grenzen heeft staan om het Westen te overval- len en om hier de Russische dictatuur te vestigen. Daar- om is het noodzakelijk dat we ons tot de tanden toe be- wapenen, ten koste van alles, zo wordt gezegd. Als dat waar is, zou Rusland dan zo idioot zijn te wachten tot het Westen zich volledig heeft bewapend ? Daarom is de reden van bewapening een drogreden. Wat is en wat wil het Westen eigenlijk ? Het Westen is nog geheel gevangen in de klauwen van het kapitalisme. Het productieproces is nog op kapitalistische leest geschoeid. Het kapita- listische stelsel zal echter door haar eigen structuur en aard in elkaar zakken. Het kapitalisme komt steeds weer in een vicieuze cirkel terecht. Na een oorlog is er volop werkgelegenheid en wordt de productie opgevoerd, maar daarna treedt weer een vermindering van de koop- kracht op, die leidt naar overproductie en werkloosheid. Dan worden we aan de rand van de diepste armoede gebracht welke een goede voedingsbodem is voor het communisme, ook wel voor de Bellamygedachte. Om uit de misère te komen moet er weer een oorlog op touw worden gezet en een vijand is gauw gecreëerd. Hitler wist ook, dat de werkloosheid opgelost kon worden door een soldatenpak te doen aantrekken. De oorlog betekent voor velen dividend. Deze vicieuze cirkel gaat door als het kapitalisme geen halt wordt toegeroepen. /Zullen we ons nu weer in oorlog laten drijven. De vorige oorlog heeft 20 miljoen mensen levens gekost en voor het geld wat aan die oorlog bee- steed is had iedere stad (in Duitsland) een sportveld en een ziekenhuis kunnen bouwen en had ieder gezin een auto kunnen kopen. Wanneer weer een oorlog uitbreekt zal dit niet alleen de vernietiging van het Westen in- houden maar vermoedelijk van de gehele wereld. Door de kettingreactie, /wordt door het werpen van atoombommen, is deze mogelijk. We hebben nu de keus ons te laten oprui- en of bereid te zijn een andere economische oplossing te aanvaarden. Een oorlog wordt immers altijd om de grondstoffen en de economie gevoerd. De oplossing van het economisch probleem door middel van schieten en bom- men moeten we laten vallen. Het zal nodig zijn, dat we voor een nieuwe economie veresh moeten laten, maar de

/die opgewekt

grote massa is kaal, dus moeten de veren komen van hen die ze bezitten. Wij zijn vrij in een democratie, ja: vrij om armoede te lijden! Er zal geproduceerd moeten worden om de behoefte en niet om de winst, zodat het niet meer mogelijk is, dat zoals voor de oorlog in Brazilië gebeurde de koffie verbrand moet worden omdat de winst te klein is. Wij Bellamy-anen zijn nog maar een kleine groep, die niet veel in de melk te brokkelen heeft, maar wij gooien hen, die geen nieuwe economische ordening wensen, steeds weer voor de voeten dat ze onmachtig zijn orde en welvaart te scheppen. Wij gaan als Dioganen met een kaarsje rond om te zoeken of er nog mensen zijn die het woord mens met een hoofdletter schrijven. Een groot filosoof heeft eens gezegd " Een mens is een dier die op zijn achterpoten loopt". Wij roepen allen op, die met ons een beter wereld willen opbouwen, waarin het goed zal zijn te leven en waar geen armoede of gebrek zal zijn. Wat wij willen is het zoeken naar een soort synthese ^{tuussen} (individueel- en algemeen belang. Wij willen geen dictatuur maar we willen vrij zijn; juist vrij omdat we elkaar het geluk niet behoeven en willen ontnemen. De wereld bezit rijkdommen genoeg om ieder mens naar behoefte een bestaan te verzekeren. Dit is geen Bellamy-propaganda maar nuchtere werkelijkheid en daarom roep ik een onverdachte getuige op n-l- de oprichter van het Unieever concern: Leverhullm? die in 1916 een berekening maakte hoeveel uren per week ieder zou moeten werken, met de hulpmiddelen en de aanwezige grondstoffen in die tijd, om alle mensen aan het nodige levensonderhoud te helpen. Dit zou voor ieder één uur per week arbeid moeten zijn. Het kan dus anders, maar alleen de onwil houdt de verwezenlijking van het Bellamy-ideaal tegen. Hoe krijgen we nu een redelijke verdeling van de consumptiegoederen. De aanwezige consumptiegoederen worden verdeeld naar het aantal hoofden in de vorm van een tegoed op de girorekening van een ieder, zodat ieder kan kopen wat hij nodig heeft. We zullen in een Bellamy-samenleving niet anderen voor ons kunnen laten werken, we houden op economische slaven te zijn. Belasting en verzekeringen zijn in zo'n samenleving niet nodig. Het leven zal veel eenvoudiger en waardevoller worden, omdat er veel vrije tijd zal zijn, waarin men zich cultureel kan uitleven. Het gelijke aandeel is het recht van iedereen. Iemand die beter ontwikkeld is zal vanzelfsprekend meer moeten presteren. De juiste man zal op de juiste plaats gezet worden. Er

zullen geen ordinaire Arbeidsbeurzen meer zijn maar arbeidsadviesbureaux. We behoeven niet bang te zijn dat we massa-mensen worden. Juist nu worden we massa-mensen, omdat er massa-productie is. Kijkt U maar eens bij C. en A. In een Bellamy-samenleving zal een ieder zich kunnen permiteren wat nu alleen de rijken kunnen. We zullen ongeveer tot onze 45-jarige leeftijd moeten werken waarna we tot onze 55-jarige leeftijd in een z.g. arbeidsreserve komen. De weg om dit alles te bereiken zal moeilijk zijn, dat weten we wel, maar het kan. In mijn betoog heb ik als ondertitel genomen "Machines maken revolutie". De gasturbine bijvoorbeeld, neemt 9 miljoen man het werk uithanden; een machine die gloeilampen vervaardigt maakt er 423 per minuut een machine die baksteen vervaardigt, maakt 320.000 stuks per dag, terwijl een man er 340 per dag maakt. In Amerika is een fabriek van 12 kilometer lang waarin machines staan, die voor het productieproces door 12 man bediend worden. Wanneer we deze machine voor de zuivere menselijke behoefte kunnen aanwenden, moeten er dus grote mogelijkheden zijn. In Amerika is een nieuw soort kleding uitgevonden, vervaardigd uit cellulose, zodat een colbertje geen tientjes maar stuivertjes moet kosten. Dacht U dat het product in de handel gebracht wordt? Geen sprake van. Waar zouden de textielbaronnen met hun producten moeten blijven? Zo zijn er tal van andere dingen uitgevonden die niet in de handel zijn gebracht. In de Bellamystaat zal dit onmogelijk zijn, omdat geproduceerd wordt naar behoefte en niet om winst. Wij Bellamy-anen moeten onze gedachte verder uitdragen overal en altijd. Dat er actieve Bellamy-anen zijn blijkt wel uit de feiten. Zo is mevrouw v.d.LEK-MUNS uit Enschede op audiëntie geweest bij de hoogste regeringsvertegenwoordiger, Minister-President DREES. Zij ging naar hem toe, omdat ze net als in 1939, bevreesd is voor een nieuw oorlog en wilde Dr.DREES verzoeken toch een halt toe te roepen aan de bewapeningswedloop onder leiding van TRUMAN. Ze zei: "Ik weet het, dat het U moeilijk zal vallen en wellicht zult U het Minister-Presidentschap moeten neerleggen, maar ik moet het U vragen. Minister-President DREES stak zijn hand omhoog en zei: "Mevrouw U moest eens weten hoe moeilijk alles is". "Ja inderdaad", zei mevrouw v.d.LEK-MUNS maar in 1935 bezocht ik een vergadering van de S.D.A.P. en toen sprak daar een mens die tegen de oorlog was en die

mens was WILLEM DREES. Wat is er nu nog over van de idealist WILLEM DREES ? "Deze vrouw vroeg Dr. DREES of hij de boeken van Edward BELLAMY gelezen had, ja, dat had hij, n.l. het eerste deel. Mevrouw v.d. LEK-MUNS vroeg of de Minister-President ook het tweede deel wilde lezen en Dr. DREES stelde toe; hij beloofde het te zullen lezen. Want de enige weg om uit de moeilijkheden te geraken is de weg die Bellamy ons gewezen heeft. Om tot deze weg te komen willen wij geen geweld gebruiken, maar zullen we juist de oorlog en het geweld moeten tegen gaan".

Hierna was er pauze waarin gelegenheid werd gegeven schriftelijk vragen in te dienen. De voorzitter zeide tevens, dat hij " onze vredesvrienden" in de gelegenheid wilde stellen te colporteren met het blad Vrede.

Er werd gecolporteerd door de bij Uw dienst bekende A. TORENVLIED, geb. 6.5.21. B. HOOGLAND, (voorzitter A.N.J.V. alhier) en mevrouw L. KNUISTINGH-NEVEN-LEBARTOUWER geb. 17.10.26. Een tiental couranten werd verkocht. Door leden van de I.V.B. werd gecolporteerd met brochures, uitgaande van deze organisatie.

Na de pauze besprak BROCKING de ingekomen vragen.

De voornaamste worden hieronder weergegeven.

1e. Vraag. " Is er in Rusland indertijd geen Bellamy-proefstaat geweest?"

Antwoord. " Om deze vraag te beantwoorden wil ik nog verder teruggaan in de geschiedenis. Tijdens de eerste Christengemeenschap, tijdens Jezus' rondwandeling op aarde, bestond er een samenleving onder de discipelen, die men zuiver communistisch zou kunnen noemen. Deze samenleving is door het egoïsme van enkele" (geschiedenis van Amnias en Safira) meer en meer afgebrokkeld.

In Rusland heeft men na de revolutie van 1917 getracht een samenleving in communistische zin op te bouwen. Dit ging niet gemakkelijk door de tegenwerking van de boeren, waardoor een grote hongersnood is ontstaan, die duizenden mensen het leven heeft gekost. Lenin, Stalin en Trotski, idealisten als ze waren, hielden aan hun idee, het vormen van een nieuw communistische samenleving vast. Om niet alle mensen te laten omkomen van honger en in verband met de interventieoorlog van het Westen, zei Lenin; "Om een stap vooruit te kunnen doen, moeten we drie stappen achteruit". Hij riep toen de Nieuw Economische Politiek (N.E.P.) in het leven. Onder de druk van de algemene

opinie van "Nooit meer oorlog", werden de interventielegers teruggenomen. Een handjevol mensen wilde in de Sovjet-Unie de communistische samenleving organiseren, of zo U wilt, de proef-Bellamystaat.

Er komen niet alleen maar leugens uit het Oosten en daarom moet U "De grote samenzwering" eens lezen.

Van Heuven Goedhart, die man kent U natuurlijk wel, heeft dit boek ook zeer objectief genoemd. Het is geschreven door twee Amerikaanse journalisten, die zich in de Sovjet-Unie vrij konden bewegen, zonder een gids van de "Intourist" en die ondanks de communistenjacht in Amerika nog steeds op vrije voeten zijn. Er zijn nog meer onverdachte getuigen, die objectief iets over Rusland kunnen zeggen. De kortgeleden uit Moskou teruggekeerde Dr. P. H. C. VISSER sprak op een vergadering van Nederlandse Maatschappij voor Nijverheid en Handel te Amsterdam en zei, dat hij geen communist was en niet met molentjes liep. Zover is het dus al gekomen als je iets goeds zegt over Rusland, inplaats van over Amerika. Deze Dr. VISSER dan zegt, dat de economische vooruitgang van Rusland de laatste jaren zeer groot is geweest. De bevolking accepteert daarbij zijn onvrijheid. Rusland is zeker geen ideaalstaat. Dan wordt Dr. VISSER bezorgd over Rusland en wanneer dergelijke heren bezorgd worden schuilt er een addertje onder het gras. Hij is bezorgd omdat Rusland binnen 20 jaar in staat zal zijn, in alle behoefte te voorzien en valt de prikkel weg zich in te spannen voor het ideaal.

Nog een onverdachte getuige "De Telegraaf", niet "De Waarheid", schrijft, dat in Rusland grote verschillen in lonen bestaan en men gewaardeerd wordt naar prestatie. Het blad waardeert de roebel niet op een gulden maar op 10 cent en zegt, dat een wetenschappelijk werker in Rusland ongeveer F. 3000,- per maand verdient en dat lonen van handarbeiders variëren.

Nu mag men mij een communist noemen, maar het communisme en Bellamy hebben fundamentele verschillen."

2. Vraag." Bestaat er een doel om samen te werken tot behoud van de vrede ?"

Antwoord." Deze vraag slaat op de Vredesbeweging. Het gaat er dus om een middel te vinden om gezamenlijk de vrede te winnen. We moeten dus een meerderheid vinden die de vrede wil, een gebalde macht van mensen. De politieke partijen drukken de wil van het volk niet uit op

dit gebied. Op het congres van de I.V.B. heeft het bestuur zich volledig achter de Vredesbeweging geschaard. Het feit, dat verscheidene verenigingen uit de kringen van de Vredesbeweging zijn weggelopen, omdat de communisten meewerken, is veroorzaakt door de rechtse propaganda. Dat men ons bekladt geeft niet, want ieder weet voor zich zelf waar hij staat. In 1947 verscheen in de "News Cronicle", een rechts Amerikaans blad, een klein artikel waarin stond dat niet Rusland het grootste gevaar betekende, maar de armoede; dit was gezegd door Truman. Dat moet U nu eens tegen hem zeggen.

Het is dus noodzakelijk de vrede te bevorderen om de Bellamygedachte te verwezenlijken. Om dit doel te verwezenlijken is het dus ook nodig tegen de Duitse herbewapening te zijn. Het is nu alweer zover gekomen, dat men bij Guderian in de leer gaat en tegen hem zegt " Jo, hoe zit dat eigenlijk, wat moeten we nu ?" Deze generaal heeft ervaring in het vechten tegen de Russen. In 1946 begonnen de Engelsen al Duitsers op te roepen die ervaring hadden in winterveldtochten. Waarom eigenlijk ? Het komt er dus niet op aan waar de vredesklanken vandaan komen, als er maar geen oorlog komt, dat is belangrijker. Waar we kunnen, zullen we ons tegen de Duitse herbewapening dienen uit te spreken.

3. Vraag. De klassestrijd wordt door Bellamy verworpen. Op welke manier denkt men dan de kapitalisten meer te krijgen ?

Antwoord." Wij onderschrijven inderdaad niet de dictatuur van het proletariaat. Wij willen geen wapengeweld, ook niet om ons doel te verwezenlijken. De communisten lachen om ons, maar de geschiedenis zal uitmaken wie gelijk krijgt, zij of wij. Wij willen de mens als mens zien en laat de communisten dan maar lachen. Wij zullen het kapitalistische stelsel blijven bestrijden en als het vrede blijft zal het kapitalisme zeker vallen, zelfs langs democratische weg. Wij kiezen de veel moeilijker weg van geweldloosheid en wat men dan kan bereiken is reeds in de geschiedenis bewezen. De grote Ghandi staat voor ons oog. Deze vraag was overigens een typisch communistische vraag "

De spreker besloot met een opwekkend woord om de Bellamygedachte te verbreiden en de aanwezigen die geen lid waren van de I.V.B. verzocht hij zich aan te melden.

In de zaal waren twee spandoeken aangebracht in groene kleur met de volgende opschriften:

"Orde, welvaart, vrede" en "Levensrecht voor allen".

Het spreekgestoelte was omhangen met de Bellamy-vlag.

Te omstreeks 23,30 uur sloot de voorzitter de bijeenkomst. Einde.

Mu.

20.1.51

6.151.22
05.45

Kort verslag vergadering "I.V.B" (Int.veren.Bellamy) in samenwerking met de Zaanse Esperantistenvereniging, in het gebouw "De Wadden" te Koog aan de Zaan.

24 NOV. 1950

datum: 17-11-'50

zaalcap:

aant.
bez:

stemm:

sprekers:

6.1093.2
05.11

ACD 97700

450

38

normaal

J.Boogaard(voor Bellamy)
uit 's-Gravenhage;
Zwart(Esperantisten)uit
Wormerveer.Kwag
17/11DAT: 2-2-51
PAR: ←K I
bijval
had

de / Onderzoekers waren een achttal bekende communisten, waarvan de spreker Boogaard, aanvankelijk, toen hij het had over de spanning tussen lonen en prijzen en de z.g.verbetering die na een staking werd bereikt, doch toen later bleek, dat hij de communisten niet bepaald welgezind was en er aan twijfelde of de toestanden achter het ijzeren gordijn werkelijk wel zo florissant waren, als sommigen weten te vertellen, verdwenen de communisten van het toneel en verlieten de zaal. De kapitalistische maatschappij diegt niet, aldus spreker, maar de "Bellamygedachte" bezorgt ons een beter wereld, waarin het een ieder goed gaat. Dat kan nog wel 100 jaar duren, aldus beantwoordde spreker een schriftelijk gestelde vraag, maar wij moeten deze gedachte in praktijk brengen, dan komt de toenadering tot het kapitaal vanzelf. "Hebt Uw naaste lief als Uzelven" en niemand hecht meer aan geld. Verder werd er een vraag gesteld over het Bankwezen in een Bellamystaat. (de vraagsteller was klaarblijkelijk een deskundige op dit gebied). De spreker betoogde, dat er in de Bellamystaat ook dergelijke instellingen zullen moeten zijn. De bellamystaat lijkt werkelijk heel goed, zo zei een laatste vraagsteller, maar wat denkt U van de staat achter het ijzeren gordijn?, dat is pas een staat, die goed is. Dat kan best zijn, aldus de spreker, maar laten we voorzichtig zijn. Niet afgaan op wat de een of ander in deze zegt, die er is geweest. Waarom een ijzeren gordijn, wat trouwens ook al poreus blijkt te zijn, maar een vrije wereld, met vrije mensen en vrije meningsuiting. (Hierna poetsten de communisten de plaat, zoals reeds gezegd) Zwart uit Wormerveer sprak over de werelhulptaal "Esperanto!", waarvoor nagenoeg geen aandacht en geen belangstelling werd getoond, waarom hij z'n betoog maar spoedig staakte.

Verslag feestvergadering Arbeiderbond Cultuur, afd. Koog-Zaandijk, in gebouw "de Wadden" te Koog aan de Zaan

datum: 18-11-'50

zaalcap:

bezoekers:

stemm:

Sprekers en medewerkers:

450

90

norm.

K I

Gezelschap "Cultura" uit
Amsterdam. Propagandawoord
(biographie bekend) tijdens de pauze van Gerrit
Kleijn te Koog aan de Zaan.

Voorzitter was Cornelis Wilhelmus Gersen, Bosjesstraat 17 te Koog aan de Zaan (biographie bekend), die met een kort woord (van geen betekenis opende. Tijdens de pauze sprak Kleijn, die zeide, dat de mensen beu zijn, van hetgeen de radio geeft. Zij zetten hun toestel af. Ons is de aether ontzegd, dus moeten we het op deze wijze doen. Gij moet echter meewerken. Waarom zijn er hier zo weinig bezoekers? Van de 500 circulaires, die wij in Koog-Zaandijk hebben rondgestuurd (hieruit zou dus op te maken zijn, dat A.B.C. in de gemeenten Koog en Zaandijk wel eens 500 leden zou kunnen hebben) hebben wij er slechts één beantwoord terugontvangen. Men moest antwoorden wat men op het gebied van de ontspanning nu eigenlijk verlangde. Spreker verzocht elke week een dubbeltje meer te offeren (buiten de contributie) opdat er wat beters gegeven kan worden.

Eerste schets van "Cultura": De welgestelden van de Maatschappij en voorts het ensemble "De Planowa's", gitaars met zang van Mary Planjes, Lion Chtran (piano) met de "Sabeldans" enz. R. van Rijn met pantomime (geen politieke strekking). Schets van Arthur Miller over het huidige Amerika

K I
K I

Te 12.00 uur, hadden alle bezoekers de zaak reeds verlaten, alhoewel men vergunning had tot 2.00 uur en bal na. De kopstukken van de communisten van Koog-Zaandijk, die hiervoor toch belangstelling hadden moeten tonen, ontbraken bijna zonder uitzondering op het appél.

UITTREKSEL
Uit :
Ag.no. : Bijl. v. 97750
Voor : OD 402

Knipsel uit de Zaanlander.

OD 402

h. Zaanlander

NAAR VERBETERING VAN DE WERELD

Streek. De afdeling Zaanstreek van de Intern. Veren. Bellamy organiseerde Vrijdagavond in samenwerking met de Esperantistengroep Zaanland een openbare vergadering in Gebouw De Wadden. Als sprekers traden op: voor de Bellamy de heer Boogaard uit Den Haag en voor de Esperantisten de heer M. Zwart. De opkomst van het publiek was zeer matig. Dat was jammer, want het onderwerp van deze avond was „Hoe kunnen wij daadwerkelijk meewerken ter verkrijgen van een permanente wereldvrede”.

De heer Boogaard zette op vlotte en heldere wijze de Bellamy-gedachte uiteen. Hij wees er op, dat alle factoren op de aarde aanwezig waren om een gezonde maatschappij op te bouwen. Slechts de kennis, om de rijke bronnen van moeder aarde te benutten voor het welzijn van de mensheid ontbrak. We moeten naar een nieuwe maatschappij, waarin de strijd om het bestaan zal zijn uitgebannen. De heer Zwart zag in de Wereldtaal een middel om de mensen nader tot elkaar te brengen. Hij verwonderde er zich over, dat de massa zo werkeloos kon toezien en geen poging deed om verbetering te brengen in de chaos van de huidige wereld.

van ytt
voor OD 402

Internationale
Vereeniging
BELLAMY
afd. Zaanstreek
Secr. Bloemstraat 3

OD 402

Internationale
Vereeniging
voor ESPERANTO
afd. Zaanstreek
Secr. Plantaanlaan 30

Hebt U vrede

met de huidige toestand in de wereld?

Neen, natuurlijk! Wie heeft dat wel?

Doch, steeds vraagt men zich af, wat wordt er gedaan om aan de heersende chaotische toestand, aan het leed en de ellende van miljoenen medemenschen, aan Uw eigen zenuwslopende zorgen van elke dag een eind te maken?

Wat doet men ter voorkoming van de ten hemel schreiende voedselvernietiging, van de oorlogen en de geruchten van oorlogen?

Allerwege kritiek, doch, met kritiek alleen komt de mensheid niet uit het slop. Denken, en doen, er is veel te doen voor het geluk en welzijn der gehele mensheid. Bijna ieder is er van overtuigd, dat het zo niet langer gaat, dat er iets, neen veel, gedaan moet worden om een catastrofe te voorkomen. Het schijnt alsof alles verkeerd gaat. De meest onlogische maatregelen worden genomen en men vraagt zich af, of ontkomen inderdaad nog mogelijk is.

Wij antwoorden hierop in volle overtuiging: **Ja**. Er is een uitweg.

Wij vragen U niet ons zo maar op ons woord te geloven. Onderzoekt U zelf de mogelijkheden waarop wij ons vertrouwen vestigen. Neem kennis van het stelsel zoals dit door Edward Bellamy werd omschreven, en waarvan we de verwerkelijking ondanks alle schijnbare tegenstellingen steeds nader zien komen. Bezoekt onze bijeenkomsten, en zet mede Uw schouders onder het werk, zet Uw krachten in voor de taak die wij ons gesteld hebben.

Bezoekt onze Openbare Vergadering op Vrijdag 17 November a.s. des avonds 8 uur daar zult gij door een paar sprekers heel duidelijk gemaakt worden hoe U dan moet handelen.

Dus allen Vrijdag 17 November naar „de Wadden”.

Breedweer, Koog aan de Zaan

Hierlangs afknippen

Ondergetekende wenst lid te worden van de Int. Vereeniging Bellamy. Minimum contributie 50 ct per maand.

Naam

Straat

Woonplaats

Ondergetekende wenst lid/cursist te worden van een der Esperanto-afdelingen in de Zaanstreek.

Naam

Straat

Woonplaats

Doorhalen wat men niet wenst.

Inleveren ter vergadering of bij een der Secretariaten

Fietsenstalling aanwezig

Nr. 28.

Nr. V.D. 1. 543. 50.

DIENST GEHEIM.

6.192.2
00.11
23 NOV 1950 rd
ACD/gf/bsf

Alkmaar

OP KAART
ACD/IV B
DAT: 23/11-50
PAR: 438

ONDERWERP: Openbare vergadering, uitgeschreven door de Internationale Vereniging Bellamy, afdeling Alkmaar.

PLAATS: De bovenzaal van café restaurant "Centraal", aan het Hofplein te Alkmaar.

DATUM: Donderdag 16 November 1950.-

TIJDSTIP: Aanvang 20.15 uur, einde 23.15 uur.

X | SPREKER: J. BOGAARD, uit Scheveningen, met het onderwerp "Bellamy-Vrede".

ZAALCAP.: Plm. 100 personen.

AANWEZIG: Plm. 70 personen.

V E R S L A G . -

Op Donderdag, 16 November 1950, werd in de bovenzaal van het café Restaurant "Centraal", aan het Hofplein alhier, door de afdeling Alkmaar van de Internationale Vereniging Bellamy een openbare bijeenkomst gehouden.

o.k. X | De voorzitter van de afdeling Alkmaar, H. VERSNEL, geboren 16.2.96 wonende J. van Galenstraat nr. 14 te Alkmaar, (bij Uw dienst bekend), opende te omstreeks 20.15 uur de vergadering.

In zijn openingswoord heette hij de aanwezigen (ongeveer 70 personen) hartelijk welkom en in het bijzonder de spreker van deze avond, J. BOGAARD.

Hierna gaf de voorzitter een korte uiteenzetting van de Bellamygedachte, waarna hij het woord gaf aan spreker J. BOGAARD, voor het uitspreken van zijn rede "Bellamy-Vrede". Spreker begon met te zeggen, dat hij ongeveer 20 jaar propaganda voert voor de Internationale Vereniging "Bellamy", en hij nog steeds omtrent "Bellamy" dingen hoort vertellen die nimmer door Bellamy zijn verkondigd. In 1887 reeds verkondigde de Amerikaan EDWARD BELLAMY zijn economie, nl. ge-

lijke levensrechten voor allen.

Ik heb eens gelezen, zei spreker: Hebt Uw naaste lief, en zovoort. Dat betekent dus, dat ik voor de naaste iets moet zoeken dat hem bevredigt, en ik mag niet rusten, voordat die naaste heeft wat ik zelf heb.

In de huidige maatschappij maankeert nog al een en ander aan die naastenliefde. Spreker duidde de tekortkomingen in het huidige economische leven met verschillende voorbeelden aan. Hij noemde hierbij de ongeordende productie. Vaders en moeders van goeode stand zeggen hun kinderen, dat ze niet met schoffjes mogen spelen; de Rechterlijke Macht houdt bij zijn uitspraak rekening met de stand van het individu, zo ging hij verder. Deze misstanden zijn nog niet voldoende duidelijk. Men moet eens beginnen met zich een andere maatschappij in te denken, zonder corruptie, oorlogen, enz. Maar hoe komen we aan een plan en een mentaliteit voor een nieuwe maatschappij. Hier moeten we het commando van EDWARD BELLAMY van 1887 naar voren brengen: Gelijke levensrechten voor allen. Dit is de eerste phase van de Bellamygedachte.

Er zijn nog genoeg mogelijkheden om de maatschappij uit de moeilijkheden te helpen. Wij moeten een orde scheppen die voor een ieder het zelfde recht geeft. Thans zitten de winkels vol met artikelen en de mensen hebben geen geld om ze te kopen. De groente wordt op de veilingen doorgedraaid en verdwijnt naar de mestvaalt. Dit is een toestand die fout is. Alles dat uit de aarde komt, kost niets. De arbeid hieraan is de waardemeter en moet blijven vaststaan. De waardemeter in de huidige economie is een zwevend apparaat, waarmede de problemen niet opgelost kunnen worden. Wij moeten de arbeid als grondslag voor de waarde gebruiken en die arbeid wordt aangeduid door een eenheid. De waarde is bestemd voor alle mensen en moet gelijk verdeeld worden. Als je werkt, zo ging spreker verder heb je recht op koopkracht. De producten en productie kunnen ons nooit ontnomen worden. Wij moeten trachten een toekomst op te bouwen voor 10 millioen mensen. De mensen vinden de toekomst donker, maar dit is hij in werkelijkheid niet, wanneer men het inzicht van EDWARD BELLAMY tot het zijne maakt.

De voorzitter H. VLEERSNEL deelde mede, dat in de pauze ge-

legenheid was om schriftelijke vragen te stellen, waarvan een nogal druk gebruik werd gemaakt.

Na de pauze, die ongeveer 15 minuten duurde, werden de vragen " Hoe beziet U de bevolkingsaanwas in Bellamyverband ", " Wat moeten we doen met die elementen die te lui zijn om te werken ", e.a. door spæker beantwoord.

Hierna sloot de afdelingsvoorzitter op de gebruikelijke wijze de bijeenkomst te 11.15 uur.

In de zaal was een boekenstalletje, waarop Bellamylectuur ten verkoop voorhanden was.

In de zaal waren twee spandoeken aangebracht, ten opschrift hebbende "Levensrecht voor allen" en " Orde, Welvaart, Vrede", De Bellamyvlag was ontplooid opgehangen.

De bijeenkomst, toegankelijk á 25 cent, had een ordelijk verloop. Door middel van enkele kleine raambiljetten was aan deze vergadering bekendheid gegeven.

Na afloop werd bij de uitgang van de zaal gecollecteerd

EINDE.-

M.
22.11.50.

10 November 1950

Nr. 508

DIENSTGEHEIM

Onderwerp: Vergadering I.V.B., afdeling
Beverwijk op 4 November 1950

OP KAART
ACD: <u>IV B</u>
DAT: <u>11.12.50</u>
PAR: <u>gsp</u>

6.193.2 65.1
19 NOV. 1950
ACD 90794

In gebouw "Het Centrum" aan de Koningstraat te Beverwijk heeft de afdeling Beverwijk van de Int.Ver. Bellamy, op Zaterdag 4 November 1950 te 20 uur, een vergadering gehouden
X | onder leiding van de voorzitter Jac. van Wijngaarden, Kerkstraat 2 te Beverwijk, van wie reeds een Informatiekaart werd ingezonden.

X | . Als spreker trad op de heer Th. H. de Vries uit Bloemendaal.

- | De avond werd opgeluisterd door het ensemble "Estrelita",
- | bestaande uit "mevrouw Vel-Huijzer, piano,
- | de heer Vel, viool,
- | de heer J. de Zaaijer, zang."

- | Voorts demonstreerde Mr. Mirano enige telepat^hnie-
- | experimenten. Mr. Mirano is de speelnaam van Louis Henri
X | Emile Toen, geboren te Schaer^{ve}ek (B) op 30-12-19, radio-
- | technicus, Groenelaan 32, van wie reeds eerder een Informa-
- | tiekaart werd ingezonden.

In het dagblad "Kennemerland" van 6-11-50 verscheen een verslag van de gehouden bijeenkomst. Dit verslag wordt door ons als bijlage bijgevoegd.

Tot op heden is nog niet vastgesteld kunnen worden of het gezelschap "Estrelita" uit Beverwijk afkomstig is. Een nader onderzoek wordt hiernaar ingesteld.

I.D.

Propaganda-vergadering van Bellamy

In 't Centrum heeft de plaatselijke afdeling van de internationale vereniging „Bellamy” Zaterdagavond een bijeenkomst gehouden. De voorzitter, de heer J. van Wijngaarden, sprak een openingswoord en wees op de vooruitziende blik, die Edward Bellamy zeventig jaar geleden had op de toekomst, toen hij zinspeelde op de televisie en de moderne wereldtaal Esperanto.

De heer Th. H. de Vries uit Bloemendaal trad als spreker op. Hij begon met iets te vertellen over de diverse historische wereldperioden, er op wijzend, dat we nu leven in de periode der Christelijke samenleving. Maar, aldus vervolgde hij, wat is er na tweeduizend jaar Christendom en beschaving van deze wereld overgebleven? Het lijkt allerminst op broederschap en gelijkheid. Onze huidige samenleving is geschoeid op het winstbegrip.

Naar aanleiding van dit winstbegrip vertelde de heer De Vries een gelijkenis van Bellamy getiteld „De water-tank”.

We zijn op de wereld gekomen met zekere begaafdheden, vervolgde hij later en daar kan de gemeenschap van profiteren. Ieder individu krijgt de volle gelegenheid zijn gave te ontplooiën, opdat het gebruik dier gaven de gemeenschap ten goede komt. Dieper ging de heer De Vries in op het systeem dat Bellamy naar voren brengt om de wereld te laten draaien volgens zijn systeem.

Dat de wereld momenteel niet vastloopt, vindt zijn oorzaak in de grote bewapeningswedloop die Oost en West houden. Waren deze oorlogsindustrieën er niet, de wereld zou weer een geweldige economische crisis doormaken, zoals in de jaren 1929—1939. De oorlogsindustrie is momenteel de uitlaat-

klep die de wereld draaiende houdt. De welvaart van de wieg tot het graf kunnen we alleen bereiken, aldus spreker, door de grote massa. Wanneer deze ziet dat het geen utopie is maar werkelijkheid, dan kunnen we in korte tijd bereiken hetgeen Bellamy als doel stelde.

De avond werd opgeluisterd door het optreden van het ensemble „Estrelita” bestaande uit mevr. Vel-Huyer piano, de heer Vel viool en de heer J. de Zaayer zang. Voorts demonstreerde mr. Mirana met enige telephatie-experimenten, waarin de aanwezigen een werkzaam aandeel hadden. 6-11-80

96794
1991 402

No. I.D. 504/50.

Datum: 31 October 1950.

Onderwerp:
Verslag van de op 30 October 1950
te Hengelo(0) gehouden openbare bij-
eenkomst van de "Bellamy" afdeling
Hengelo(0).

6.193
-1 NOV 1950

ACU 96136

Eigen bericht

Ik heb de eer U het volgende te berichten:

Op Maandag 30 October 1950, te 20.00 uur, werd in de vergader-
zaal van het nieuwe gebouw van de Coöperatieve vereniging
" Samenwerking ", gelegen aan de Markt No. 2 te Hengelo(0)
een openbare bijeenkomst gehouden door de " Bellamy " afdeling
Hengelo(0).

De toegang tot die bijeenkomst was geheel vrij.

Als spreker trad op Hendrikus Johannes van DUIJN, geboren te
Haarlem 27 Mei 1892, Nederlander, van beroep monteur, wonende
te Hengelo(0), Meeuwenweg No. 31. Het onderwerp van die bijeen-
komst was " De techniek van het geluid ".

In totaal waren er 52 personen aanwezig, waarvan 39 mannen en
13 vrouwen. De aanwezige personen waren hoofdzakelijk leden
van de " Bellamy " afdeling Hengelo(0).

Te omstreeks 20.15 uur werd de bijeenkomst geopend door de
voorzitter van de " Bellamy " afdeling Hengelo(0), genaamd:

✕ Pieter ZANEN, geboren te Ammerstol 3 April 1883, Nederlander,
van beroep muziekonderwijzer, wonende te Hengelo(0), Schalk-
burgerstraat No. 16. Alvorens tot het onderwerp van deze avond
over te gaan hield de voorzitter een korte inleiding, die hij
betitelde als een moment van bezinning. Spreker zeide, dat als
wij de grondslagen van de Bellamy aandachtig doorlezen, komen
velen tot de conclusie, dat die grondslagen moeilijk ~~xx~~ zijn
na te komen. Zij zullen dan ook vele bezwaren naar voren bren-
gen. Het is dan ook noodzakelijk, dat we de boeken moeten lezen
van Bellamy waardoor dan alle bezwaren, die de grondslagen
naar voren brengen, weg zullen vallen. Wanneer we zien naar
het onderwerp van deze avond " De techniek van het geluid "
heeft Bellamy in zijn boeken vele dingen voorspeld. Zoals de
radio, televisie en ook de bommenwerpers. Bellamy noemde die
dingen wel niets bij de naam die zij tegenwoordig maar toch
staan ze vermeld in zijn boeken.

Hierna las de voorzitter enkele delen uit de boeken van Bel-
lamy, handelende over de radio, televisie en bommenwerpers,
zoals Bellamy zich die voorstelde toen hij zijn boeken voor
ongeveer 60 jaar geleden schreef.

Hierna gaf hij het woord aan de heer van DUIJN om een lezing
en enkele demonstratie's te geven over de techniek van het
geluid. Van DUIJN begon zijn leedwezen er over uit te spreken
dat er zo weinig jongelui aanwezig waren. Het onderwerp waar
hij het zou over hebben was toch zo belangrijk in deze tijd.
Spreker gaf toen een lezing over het ontstaan van de gram-
foonplaat. Over het vastleggen van het geluid en hoe dit in
de jaren een grote vooruitgang heeft gehad. Hierbij gaf hij
enkele demonstratie's van oude gramfoonplaten en nieuwe
gramfoonplaten. Hierbij wees hij de aanwezigen te letten op
het geluidsverschil bij die platen. Ook gaf hij enkele demon-
stratie's over het opnemen en vastleggen van het geluid op
de plaat en op de draad, de Dictaphoon.

Na afloop was er gelegenheid om vragen te stellen over de be-
handelende onderwerp, doch spreker vroeg het hem niet te moei-
lijk te maken, daar hij geen expert was op het gebied van het
vastleggen van het geluid. Er werden dan ook maar enkele vra-
gen gesteld. De politiek werd in zijn onderwerp geheel niet
aangeroerd.

EINDE .

Op 31 October 1950 toegezonden aan het
Hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst
te 's-Gravenhage.

UITTREKSEL

Uit : OD 1228

Naam: DE METAAL BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVER-
HEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN.

Voor : OD 402

Naam: INTERNATIONALE VERENIGING BELLAMY.

Ag. nr: 95 705

Afz. : ID Utrecht.

Datum: 25-10-50.

Aard van het stuk: Verslag uitgebreide bestuursverg. van "De Metaal" (EVC),
gehouden te Utrecht op 19-10-50.

Op besloten communistische vergaderingen worden thans vlugschriftjes
verspreid van de Int. Ver. "Bellamy".

Uitgetr. door: LJ.

Op aanwijzing van: B V.

Datum: 12-7-51.

VERTROUWELIJK

Verbinding: No.12

24 October 1950.

Doss.33A/15

Onderwerp: Int. vereniging Bellamy

Datum ontvangst bericht: 19 October 1950

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

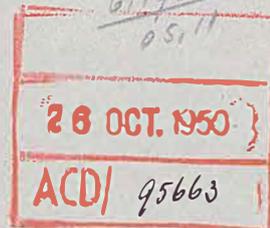
Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

OP KAART
ACD/IV 15
DAT: 21.12.50
PAR: 2341

Op Donderdag 19 October 1950 te 20.00 uur werd in de grote zaal van "Amicitia", Westeinde 15 te 's-Gravenhage, een openbare vergadering gehouden, georganiseerd door de aid. Den Haag van de Internationale Vereniging Bellamy.

Te 20.00 uur waren ongeveer 140 personen aanwezig, zowel mannen als vrouwen op rijpere leeftijd (zaalcapaciteit 300).

Langs de wanden waren spandoeken aangebracht met de leuzen: "Gelijkheid voor allen" en "Oorlog door Winsten".

Op het podium van de zaal was een kathedr geplaatst. Daarachter hingen 6 groene banieren waarop in vergulde letters de volgende spreuk stond vermeld (iedere banier een woord): VREDE DOOR BELLAMY. BELLAMY BREEKT BAAN.

Na enig pianospel werd te 20.15 uur de bijeenkomst geopend door de voorzitter van de Aid. Den Haag van de I.V.B.:

Benjamin Cornelis BROKKING, geboren te Vianen 9 October 1916, van beroep ambtenaar, wonende Schenkkade 276 te 's-Gravenhage.

Deze hette de aanwezigen welkom, in het bijzonder de pers. Hij verzocht de pers een objectief verslag van deze bijeenkomst te geven. Vervolgens gaf hij een biografisch overzicht van Edward BELLAMY en ried de aanwezigen aan diens geschriften te bestuderen. Ook drong hij er bij de aanwezigen op aan lid te worden van de Humanitaire en Idealistische Radio Omroep (H.I.R.O.) teneinde in de toekomst de Bellamy-gedachte ook in de aether te kunnen propageren.

Hierna gaf hij het woord aan:

Jacob BOGAARD, geboren te 's-Gravenhage 17 Augustus 1901, van beroep gemeenteambtenaar, wonende Harstenhoekweg 17 te 's-Gravenhage, die sprak over het onderwerp: "Het recht van iedere mens op welvaart, levensgeluk en bestaanszekerheid.

Spreker deelde mede, dat de I.V.B. haar ontstaan dankte aan de economische crisis van 1929. Om uit die crisis te komen werd in 1932 de I.V.B. opgericht en heeft men de gedachten van Edward BELLAMY, neergelegd in zijn beide boeken "Looking backward" als leidraad genomen.

Volgens de stellingen van E.BELLAMY zou in de Bellamy Maatschappij ieder lid van de gemeenschap een gelijk aandeel in de consumptiegoederen krijgen toegewezen. Tot 21 jaar zou dan het individu aan zijn ontwikkeling werken. Van 21 tot 45 jaar zou het individu verplicht zijn de consumptie-

-goederen-

goederen te produceren, benodigd voor de gemeenschap en van zijn 45ste jaar is het individu logé van de gemeenschap.

Verder deelde spreker mede, dat de I.V.B. geen politieke partij is, doch een vereniging.

Tevens citeerde hij enkele passages uit een pauselijke encycliek, waaruit bleek, dat mensen, behorende tot het R.K.-kerkgenootschap, zonder bezwaar lid kunnen zijn van de I.V.B.

Van 22.00 uur tot 22.40 uur werd gepauseerd, waarna gelegenheid bestond tot het indienen van schriftelijke vragen. Hiervan werd door een aantal mensen gebruik gemaakt.

Uit de aard der gestelde vragen bleek, dat verschillende vragenstellers qua politiek links georiënteerd waren. O.a. werd de vraag gesteld: "Is communisme hetzelfde als de Bellamy-gedachte". BOGAARD antwoordde: "Ik weet het niet. Ik heb alleen de Bellamy-geschriften bestudeerd. Mocht het zo zijn, dan feliciteer ik de Sowjet-Unie met hetgeen daar dan bereikt is. Mocht het niet zo zijn, dan hoop ik nog eens propaganda te maken voor de Bellamy-gedachte in Rusland.

2de vraag: "Is de I.V.B. tegen de oorlog". Antwoord van BOGAARD: "Ja". "Men moet dan de oorlog zien als gevolg en niet als oorzaak en wel als gevolg van de slechte economische omstandigheden. In de Bellamy-gedachte "Gelijkheid voor allen" is de oorzaak voor oorlog weggenomen".

3e vraag: "Staat de I.V.B. in verband met de activiteit van haar landelijke voorzitter, J.HORSMEIER, achter de vredesoproep van Stockholm". BOGAARD antwoordde: "Men moet de activiteit van J.HORSMEIER in verband met de vredesactie zien als de activiteit van het individu HORSMEIER, die vrij man is in zijn doen en laten en niet als landelijk voorzitter van de I.V.B."

Bij het sluiten van de vergadering te 23.15 uur werd door de voorzitter van de afd. Den Haag van de I.V.B., B.C. BROKING, de uitspraak van J.BOGAARD betreffende de vredesactie gerectificeerd.

Deze deelde n.m. mede, dat op de j.l. genouden landelijke vergadering van I.V.B.-functionarissen de I.V.B. zich in grote meerderheid achter de vredesoproep van Stockholm had geplaatst en dat de uitspraak van deze landelijke vergadering bindend is voor de I.V.B.-leden.

Bij het verlaten van de zaal werd een openschaal collecte gehouden. Tevens was een boekenstand aanwezig waar lectuur de I.V.B. betreffende, verkrijgbaar was.

Gedurende de pauze verzamelde een vrouw handtekeningen voor de vredesoproep van Stockholm.

J.BOGAARD deed zich kennen als een vlot humoristisch spreker, die op populair aanschouwelijke wijze het door hem behandelde onderwerp bij de aanwezigen ingang deed vinden.

(einde)

*afgehandeld
P.D. 2800*

↑

↓

UITTREKSEL

Uit : OD 342

Naam: MAANDRAPPORTEN OVERIJSSEL

Voor : OD 402

Naam: INTERNATIONALE VERENIGING BELLAMY

Ag. nr: 96555

Afz. : ID Hengelo

Datum: 2-11-50

Aard van het stuk: Maandoverzicht Sept. en Oct.50 van ID Hengelo.

Op 30 October 1950 werd te Hengelo een ppenbare vergadering gehouden door de Bellamy afd.Hengelo (0).Deze vergadering had een bijzonder tintje. De politiek welke Bellamy voorstond,was slechts ondergeschikt,de avond was geheel bedoeld als een algemane ontwikkelingsavond.Als onderwerp werd behandeld "De techniek van het geluid" Dit onderwerp werd echter behandeld door de bekende communist Hendrikus Johannes van Duyn geb.27-5-92,wonende alhier.Zou dit gezien moeten worden als een tactiek om belangstellenden op Bellamy vergaderingen te lokken en hen zo langzamerhand de Bellamy-gedachte bij te brengen?

Uitgetr. door: RM

Op aanwijzing van: B I

Datum: 14-12-50.

Nr. 446

DIENSTGEHEIM

OP KAART
ACD/IV 10
DAT: 18/12-50
PAR: 446

14 October 1950

6.193-2
05.12
18 OCT. 1950. D
ACD/ 95026

Onderwerp: Discussieavond afdeling
Beverwijk van de I.V.B.

In Hotel ter Burg aan de Breestraat te Beverwijk, werd op Woensdag 4 October 1950 een besloten discussieavond gehouden van de afdeling Beverwijk van de Internationale Vereniging Bellamy.

Over het winterprogramma van de plaatselijke afdeling zonden wij U reeds een melding onder Nr. 427, d.d.25-9-50.

De discussieavond stond onder leiding van de voorzitter van de plaatselijke afdeling : Jacob van Wijngaarden, geboren te Velsen op 23-5-03, winkelier en Hoogovenarbeider, wonende te Beverwijk, Kerkstraat 2.

Tijdens zijn openingswoord zette hij in het kort de bedoeling van de avond uiteen, waarbij hij opmerkte: "De wereld is ziek. We moeten trachten de patient weer op de been te helpen. Onze taak is de benodigde medicamenten te verzamelen en die toe te dienen."

Hierna was het woord aan de heer H. Th. de Vries uit Bloemendaal, die een uiteenzetting gaf op welke wijze een uitkomst zou kunnen worden gevonden uit de huidige impasse

Hij deed dit aan de hand van de theorieën welke Edward Bellamy in zijn boeken "Het jaar 2000" en "Economische Gelijkheid" heeft neergelegd. Aan het slot van zijn betoog kwam spreker tot de conclusie, dat het kapitalisme - hoewel het historisch van belang is geweest - thans voor de toekomst geen mogelijkheden meer heeft. Het moet nu worden vervangen door een menselijker stelsel; door een economie welke er op gericht is, dat de van nature mogelijke gelijkheid wordt gerealiseerd.

Nadat een korte pauze was gehouden was er gelegenheid tot gedachtenwisseling over het behandelde onderwerp.

Het aantal bezoekers, dat tot de discussiebijeenkomst was toegelaten, bedroeg ongeveer 15.

I.D.

CO 95026

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 15 November 1950

No. : B 95026

DIENSTGEHEIM

Betr.: H.Th. de Vries.

VI AV 3

Ant. 37390

Op 4 October 1950 werd een besloten discussieavond gehouden door de afdeling Beverwijk van de Internationale Vereniging Bellamy. Als spreker trad o.a. op H. Th. de Vries, wonende te Uwent.

In mijn administratie komt voor:
Hendrik de Vries, geboren 26-3-1903 te Drachten, gemeente Smallingerland, wonende Kleverlaan 7 te Bloemendaal, garagehouder, lid C.P.N..

Ik moge U verzoeken mij te willen doen inlichten omtrent de personalia, politieke antecedenten en verder van belang zijnde gegevens betreffende H. Th. de Vries.

HET HOOFD VAN DE DIENST.
Namens deze,

Aan de Heer
Korpschef van Politie
te
BLOEMENDAAL.

W
J. G. Crabbendam

Verbinding 97.

18 November 1950.

No. 95026 d.d. 15 November 1950 (ontvangstbericht)

No. 194/Dienstgeheim.

Onderwerp: inlichtingen H.Th.de Vries te Bloemendaal.
Betrouwbaarheid berichtgever en waardering bericht:
zeer betrouwbaar.

Politiemacht

-o-o-o-o-o-

H.Th.de Vries komt in het bevolkingsregister der gemeente Bloemendaal niet voor. Zeer waarschijnlijk moet dit zijn:

OK
THEODOOR HENDRIK DE VRIES, geboren te Amsterdam 19 Januari 1901, procuratiehouder-secretaris, wonende te Bloemendaal, Bos en Duinplein 4. Het is bekend, dat hij lid is van de Bellamybeweging en dat hij veel omgang heeft met de reeds gesignaleerde J.Horsmeier landelijk voorzitter, wonende te Bloemendaal, Bos en Duinlaan 17.

Bij de politie-administratie is niets ten nadele van hem bekend. Voorzover bekend, is hij geen lid van de C.P.N. of een der aanverwante organisaties. Th.H.de Vries staat zeer gunstig bekend.

OK
Hij is Nederlander, behoort tot de Rem. gemeente en is gehuwd met Christina van Hemert, geboren te Amsterdam 6-2-1899, die eveneens lid is van de Bellamybeweging. Op de landdag, gehouden op 9-7-1950 in het Openluchttheater te Bloemendaal, was De Vries één der ordecommissarissen. Einde.

-o-o-o-o-o-

OP KAART
ACD/IV B
DAT: 18/12-50
PAR: 988

6.193 01.14
21 NOV. 1950 B
ACD/ 97390

25 September 1950

Nr. 427

DIENSTGEHEIM

Onderwerp: Vergadering I.V.D. te Beverwijk
op 18 September 1950.

6.193.2
15.1

OP KAART
ACD/IV-13
DAT: 28/10-50
PAR: 449.

28 SEP. 1950
ACD/ 43786

Op Maandag 18 September 1950 te 20 uur, werd in gebouw "Het Centrum" aan de Koningstraat te Beverwijk, een huishoudelijke vergadering gehouden van de afdeling Beverwijk van de Internationale Vereniging Bellamy (IVB).

De vergadering stond onder voorzitterschap van de nieuw gekozen voorzitter: Jacob van Wijngaarden, geboren te Velsen op 23 Mei 1903, van beroep winkelier en Hoogovenarbeider en wonende te Beverwijk, Herkstraat 2.

Het doel van deze vergadering was de bespreking van een nieuw werkplan, w.o. een nieuwe propagandaactie voor de IVB.

In een inleiding die de voorzitter over dit onderwerp hield, onderstreepte hij met grote nadruk de grote kennis van de mens en de zich in een steeds sneller tempo ontwikkelende mechanisering. Deze mechanisering wordt, aldus de spreker, helaas zeer onderschat, want deze nieuwe vorm in ons huidig aftands economisch systeem zal noodwendig hetreeds duidelijk waar te nemen aftakelingsproces verhaasten, met alle gevolgen van dien. We hebben radio, televisie, diesels, vliegmaachines, ja, we kunnen zelfs bogen op atoombomben. De meest van de mens is bijna onbepaald, maar elke mens een dragelijk leven te verschaffen, neen, over dergelijke "utopieën" spreekt men liever niet.

Hierna ontvouwde de voorzitter een geheel nieuwe propaganda-actie, die met groot enthousiasme werd ontvangen.

De eerste stoot zal bestaan in het beleggen van BESLOTEN DISCUSSIE-AVONDEN. Deze bijeenkomsten zullen speciaal voor intellectuelen zijn.

Voorts zullen er contact-avonden voor de leden worden belegd.

Tenslotte zal er ook nog een OPENBARE VERGADERING worden georganiseerd.

Uit de vergadering werd een voorstel gedaan om te komen tot vorming van een BEVERWIJKS BELLAMY ZANGKOOR.

Met algemene bijval werd hiertoe besloten.

Overige bijzonderheden betreffende de gehouden vergadering, werden ons niet bekend.

Van Jac. van Wijngaarden, voornoemd, werd reeds een Informatiekaart ingezonden.

Van Wijngaarden is een dorgewinterde organisator. Wanneer hij zich achter een organisatie stelt, kan men er zeker van zijn dat een behoorlijke activiteit wordt ontwikkeld.

Van een bestuurslid uit een andere organisatie, waar van Wijngaarden hard voor werkt, vernamen wij dat van Wijngaarden momenteel rust moet houden, daar hij enigszins overspannen is door het vele door hem verrichte werk op organisatorisch gebied.

I.D.

I.D. AMERSFOORT

VERTROUWELIJK

6.193.2
05.16

22 SEP 1950
16 September 1950

No. 317/'50 I.D.

ACD/93419

Betreft: Landdag Intern.Ver. Bellamy, gewest Utrecht op ~~Zondag, 13-9-50~~
in het clubgebouw van de Speeltuinvereniging Het Soesterkwartier
aan de Zonnebloemstraat te Amersfoort.

Sprekers: J. Horsmeier Jr., landelijk voorzitter I.V.B.
J. Bogaard, landelijk propagandist I.V.B.
mevr. Van der Lek - Muns, voorzitster Vrouwenbeweging I.V.B.

o.k. Leiding : C.B. Groosmuller, voorzitter afd. Utrecht I.V.B.

Aanwezig: plm. 180 personen, zaalcap. plm. 250 personen.

Stemming: rustig.

Medewerking: Zangvereniging "Desto", Amersfoort; Het muziekgezelschap van de Speeltuinvereniging Soesterkwartier "The Garden Players", o.l.v. C.J. van Cappelleveen; mevrouw G.Koenen-Ijzendoorn, declamatie.

Op Zondag, 10 September 1950 werd in het gebouw van de Speeltuinvereniging "Het Soesterkwartier" aan de Zonnebloemstraat te Amersfoort een landdag gehouden, uitgaande van het gewest Utrecht van de Internationale vereniging Bellamy.

Te plm. 11.30 uur werd de vergadering geopend door de voorzitter van de Utrechtse afdeling I.V.B., dhr. C.B. Groosmuller, die een kort propagandistisch openingswoord sprak. Vervolgens brachten "The Garden Players" enige nummers ten gehore, waarna de landelijk propagandist van de I.V.B. J. Bogaard door de voorzitter gelegenheid werd gegeven zijn rede uit te spreken, welke rede handelde over verspilling op economisch gebied. Spreker gaf hierbij een beknopt overzicht van deze verspilling en de ellende, welke daardoor in de wereld wordt veroorzaakt. Hij stelde daar de Bellamy-gedachte tegenover, welke een economische ordening voorstaat en bijvoorbeeld de vernietiging op grote schaal van voedsel met alle kracht tegengaat. Spreker noemde tevens de regering in Amerika de bloedraad en vergeleek deze regering met de bloedraad ten tijde van de Spaanse inquisitie. Verder hekelde hij het beleid van de regering Drees en ageerde tegen de bepalingen betreffende de uitzending van troepen naar Indonesië, waarbij hij zeide, dat onze regering wel dergelijke besluiten kon nemen, maar niet voor een betere welvaart kon zorgen.

Vervolgens werd het woord gevoerd door mevrouw Van der Lek-Muns uit Hengelo, voorzitster van de Vrouwenbeweging van de I.V.B. die zich met een propagandistisch woord voor de vrede speciaal tot de aanwezige vrouwen richtte. Zij zeide o.a., dat de mannen eeuwenlang alles hadden verknoeid en dat tot op heden nog deden. "Kijk maar naar de Veiligheidsraad en het Atlantisch pact", riep zij uit, waarna zij vervolgde: "wij vrouwen moeten ons meer met de staatszaken bemoeien en ons meer indringen in het maatschappelijk leven. Wij moeten overal onze stem laten horen en ons laten gelden, meer dan de helft van de wereldbevolking bestaat uit vrouwen. De mannen hebben nu lang genoeg bewezen, dat ze er niets van terecht brengen. Telkens weer lees ik in de couranten, dat er comité's e.d. worden opgericht en altijd zijn het weer enkel en alleen mannen, die zitting hebben in de comité's, er zijn maar zelden vrouwen in vertegenwoordigd. Dit moet veranderen vrouwen, en daar moeten wij allen onze schouders onder zetten".

Het hoogtepunt van de dag was wel de rede van de landelijke voorzitter van de I.V.B. J. Horsmeier jr. De bij Uw dienst bekende persoon genaamd S.J. Rutgers en echtgenote, alsmede F.A. van Uchelen, waren schijnbaar speciaal voor deze rede gekomen, aangezien zij alleen tijdens het uitspreken van deze rede in het gebouw gesignaleerd werden.

Horsmeier begon zijn rede aldus: "De positieve opbouw van de maatschappij heeft ons vooral bezig gehouden in de tijd, dat de Duitse laars op onze nek werd gezet. In die jaren, toen de

Amersfoort

P.D. 3800

↑ nood hoog was gestegen, was men zich bewust van de mogelijkheid een wereld te stichten, waarin wezenlijke vrede zou heersen en wezenlijke welvaart zou zijn voor de mensen van de wieg tot het graf." Vervolgens herinnerde spreker er aan hoe deze goede voornemens op niets waren uitgelopen, waarna hij zeide: "Nu is het opnieuw oog om oog, tand om tand. De wereld komt in rep en roer als het er om gaat het leven van een Engelse vrouw door bloedtransfusie te redden, doch tegelijkertijd sneuvelen er duizenden in Korea. Leven wij niet in een krankzinnige wereld!"

"Huizinga heeft gelijk, als hij zegt, dat wij in een bezeten wereld leven. De stopzetting van een oorlogsindustrie in Amerika zou zowel in Amerika als in Europa een massale werkloosheid veroorzaken. Wij leven thans in een eindphase van een omwenteling in denken en doen. Het oude sterft af en het nieuwe komt op. Er komt een radicale ommekeer in de gedachte van de daad".

Daarna gaf de spreker een aantal schrikwekkende voorbeelden voor de oorlogsvoorbereidingen en vervolgde aldus zijn rede: "Het is goed, dat het woord van Einstein is verstaan: wij moeten er mee ophouden. Wij moeten in eenheid de vrede gaan winnen. Wij moeten komen tot innige samenwerking, tot samen produceren, tot samen consumeren. De medezeggenschap moeten wij zien zoals Bellamy, namelijk van de voet tot de top. Er moet een planmatige productie komen met de mens en de arbeid in het centrum en gericht op de behoefte van alle mensen samen. In eendracht moeten wij een derde wereldoorlog voorkomen en werken aan de drie pijlers, die een betere wereld moeten schragen, n.l. wereldvrede, wereldeconomie en wereldburgerschap". Horsmeier sprak ook nog over de behandeling van de politieke delinquenten in de kampen na de bevrijding en deelde hieromtrent mede, dat er in deze kampen gruwelijke en mensonterende mishandelingen hadden plaats gevonden, gelijk aan de SS-methoden, waarbij weerloze gevangenen als beesten waren neergeknuppeld.

Na het uitspreken van deze rede stelde de voorzitter, Groosmuller uit Utrecht, de vergadering voor om een telegram aan de Minister-president te zenden, waarin wordt gevraagd van Nederlandse zijde in de Verenigde Naties aan te dringen op het behoud van de vrede. Dit voorstel werd met applaus aangenomen.

Nadat het zangkoor "Desto" en het muziekgezelschap "The garden players" nog enige nummers ten gehore hadden gebracht, sprak de heer Horsmeier nog een slotwoord.

De vergadering had een rustig verloop. Gezien het applaus, waardoor de sprekers telkens werden onderbroken, kon men aannemen, dat de aanwezigen het wel met het gesprokene eens waren. Over het algemeen werd er door de sprekers stelling genomen tegen het beleid van onze regering en tegen de houding van Amerika. Over Rusland werd zeer weinig gesproken, terwijl de indruk werd gewekt, dat de sprekers eerder een anti-Amerikaanse, dan een anti-Russische houding aannamen.

↑

BIJZONDERHEDEN

In de speeltuin en in het clubgebouw, waarin de vergadering werd gehouden, waren verschillende spandoeken bevestigd met o.a. de volgende leuzen: "Bellamy breekt baan"; "Armoede is niet nodig, Bellamy leert het U"; "Bellamy voorkomt oorlog en revolutie".

Aanwezig waren afgevaardigden van de I.V.B. afdelingen Leeuwarden, Hengelo, Doetinchem, Amsterdam, 's-Gravenhage en Rotterdam.

Een vijftal vrouwen en een meisje van plm. 15 jaar oud verzamelden handtekeningen in de zaal voor de vredesoproep van Stockholm.

Bijna alle aanwezigen tekenden deze oproep. Bedoelde vrouwen en het meisje konden niet worden geïdentificeerd.

Aanwezige gesignaleerde communisten:

X1 JONG Willem de, geb. 22 Januari 1920 te Koedijk en echtgenote
X1 Ham Cornelia van den, geb. 16 Februari 1923 te Koedijk, wonende
Goudsbloemstraat 21 te Amersfoort, beiden gedurende de gehele landdag.

RUTGERS Sebald Justinus, geb. 25 Januari 1879 te Leiden en echtgen.

X1 MEES, Lubbartha Engelina, geb. 8-8-79 te Veendam, beiden wonende
te Amersfoort, Van Marnixlaan 33,

X1 UCHELEN, Petrus Albertus van, geb. 9-9-87 te Harderwijk, eveneens
wonende Van Marnixlaan 33, Amersfoort.

Rutgers en echtgenote, alsmede Van Uchelen waren alleen tijdens het uitspreken van de rede van Horsmeier aanwezig.

Na het uitspreken van zijn rede had Horsmeier een zeer vriendschappelijk gesprek met Ir. Rutgers, waarbij Rutgers hem enige keren goedkeurend op de schouder klopte.

De zangvereniging "Desto" is een gemengd zangkoor uit het Soesterkwartier te Amersfoort, zonder speciale politieke inslag en bestaat dan ook uit leden van allerlei politieke richtingen. Onder de leden werden geen communisten gesignaleerd.

X1 Het muziekgezelschap "The Garden Players" is de band van de speeltuinvereniging "Het Soesterkwartier", waarbij evenmin politiek verdachte personen werden gesignaleerd. De leiding van deze band berustte bij CAPPELLEVEEN, Gerrit Jan van, geb. 12-12-12 te Rotterdam, bedrijfsleider drukkerij, gekomen 26-8-48 van Rotterdam, wonende te Amersfoort, Beukstraat 6.

Het publiek bestond in het algemeen uit keurig geklede personen, zodat het een geheel ander aanzien gaf, dan bij de communistische vergaderingen.

EINDE.

WELVAART VOOR ALLEN

Uitgave van de Internationale Vereniging Bellamy

REDACTIE: TERRASWEG 68, SANTPOORT-DORP — ADMINISTRATIE: STICHTING CENTR. ADM. BELLAMY, STATIONSWEG 89, EDE — TELEFOON 8113 — POSTGIRO 136123

Leest dit eerst!

Er is een geest van neerslachtigheid en lauwheid in ons volk gevestigd. „Wat kan ik er aan doen?“ „Het zal mijn tijd wel uitdienen...“ Dat zijn de veelgehoorde woorden op alle plaatsen, in alle kringen. Maar van bevoegde zijde is reeds zo vele malen aangedrongen op een iuders krachtsinspanning, om eiderste persoonlijke medewerking, om aan de bestaande chaos en levensonzekerheid te ontkomen.

SCHUD DIE LAUWHEID VAN U AF!

Hernem Uw eigenwaarde en besef, dat ook gij een deel zijt der Gemeenschap. De mensheid leeft in de kentering der tijden. Zeg niet: „Dat is altijd zo geweest“, want dat is een leugen. Nog nimmer heeft de wereld zo staan te wankelen tussen ondergang en algemene welvaart. Aan de ene zijde de dreiging van een atoom-oorlog, aan de andere kant internationale samenwerking, ordelijke productie, eerlijke verdeling van arbeid en welvaart.

Slechts misdadigers kiezen het eerste. Ieder redelijk denkend mens hoopt op het tweede. MAAR DAT KOMT NIET VANZELF.

Ieder zal begrijpen, dat zulk een maatschappelijke orde slechts kan bestaan, indien zij leeft in aller hoofd en hart. Met andere woorden: de mensheid moet rijp zijn voor een nieuwe toestand, voor die kan worden tot stand gebracht.

Het is daarom, dat de Internationale Vereniging Bellamy zich met kracht werpt op de propaganda van haar ideaal. Velen worden afgeschrikt door het enkele woord „Bellamy“. Zij veronderstellen, dat deze mensen van de I.V.B. een droombeeld najagen, waarin slechts een zeer onnozel mens kan geloven. Doch onze beweging telt in haar rijen professoren, ingenieurs, bedrijfsleiders, doktoren, onderwijzers, boeren en gewone arbeiders! Zij heeft haar medestanders in vele landen over de gehele wereld. Zouden dat allemaal onnozele fantasien zijn, hopeloze idealisten?

INTEGENDEEL! Het zijn meestal nuchtere mensen, die zien, dat het bestaande stelsel absoluut moet vastlopen en die daarom zeer verstandig uitkijken naar een uitweg uit deze chaos.

Slechts hij, die een betere maatschappij denkt te bereiken met de handen in de zak en dom gemopper op het bestaande, is een hopeloze stakker. WIJ MOETTEN BOUWEN AAN ONZE TOEKOMST.

Staan deze Bellamy's alleen in hun beweringen? Volstrekt niet. Toen de Wereldraad van Kerken haar vergadering in Amsterdam hield, kwam zij tot dezelfde conclusie: „Het is de plicht van alle Kerken te werken voor sociale gerechtigheid en economische gelijkheid“. Zo, en zo alleen, ontkomen wij aan de chaos. Zo, en zo alleen, bereiken wij een betere samenleving voor de gehele wereld.

Wij hopen, dat dit blad in handen is gekomen van een redelijk en verstandig mens, die alle vooroordelen op zijde kan zetten en rustig kan lezen en nadenken over onze beweringen.

ORDEEL NIET, VOOR GIJ HEBT GELEZEN EN NAGEDACHT. GEEF ONS EEN EERLIJKE KANS. En indien gij bezwaren mocht hebben tegen onze economische regelingen, bedenken dan, dat voor de hand liggende vragen ook door Uzelf kunnen worden beantwoord, indien gij even rustig wilt denken. Met futiliteiten kan men niet aankomen, indien het bestaan van de mensheid in het geding is. Hebt gij ernstige bezwaren en vragen, schrijf dan aan de Redactie van ons blad en U krijgt antwoord in ons orgaan. Nog nummer lieten wij een vraag onbeantwoord. Want wij zijn redelijke mensen en propageren een weldoordacht economisch stelsel.

Bellamy zeide het reeds

Hij schreef in 1887: „De vreedelievende betrekkingen tussen de volkeren zijn verzekerd in de losse vorm van een Statenbond, die zich over de gehele wereld uitstrekt. Een internationale raad regelt de onderlinge verhouding en de handel van de leden van het verbond en hun gemeenschappelijke politiek jegens achterlijke rassen, die langzamerhand tot een hogere beschaving worden opgevoed. Volledig zelfbestuur is aan iedere Natie toegekend.“

Men lette eens op: De Verenigde Naties, Het Internationaal Hof van Justitie, de Wereldvoedselraad enz. De gedachte aan een Wereld-regering is niet zo vreemd meer en dezelfde mensen, die vroeger de Graaf van Coudehove-Kalergi een utopist hebben genoemd, werken nu aan het ideaal, waarnaar hij streefde.

Maar aangezien de hoge God Ons allen geeft ons lijf en lot, Heeft niemand op zijn borst te slaan Of op zijn adel prat te gaan.

God rekent niet naar beurs of pens, Hij ziet in alle liën de mens, En zonder bedelnap of kroon Staant hij straks allen voor zijn troon.

Hij gaf de aarde ons allemaal, Waarom dan d'een rijk, d'ander kaa!

Ai ziet, de broederschap op aard Is in Gods god het meeste waard.

(CONRAD OSSER)

Het Bellamy-stelsel

De zelfverzekerdheid, die in de jaren vóór de eerste wereldoorlog nog een kenmerk was van de economisch bevoorrechteten samenleving, is sindsdien, en vooral na de tweede wereldoorlog, steeds meer verloren. Het economisch stelsel „genoomd, waaraan zij hun voorrechten ontleenden, en dat deze dan ook beschermd, schijnt steeds minder hiervoor berekend te zijn. Net alsof deze bescherming slechts voor een bepaalde tijd was, die nu verstrekken is.

Opzij gezet is het oude economische stelsel nog niet. Daar durft men waarschijnlijk nog niet aan, gehecht als men is aan het oude, en bevreesd voor het onbekende nieuwe. Men heeft het oude stelsel daarom zoveel mogelijk opgelapt en verbonden, hopen dat het nog enige tijd mede kan. Maar in zijn tegenwoordige staat, waarin het oude stelsel verhandeld wordt, langer „kwaad“ te doen, maar evenzeer verhandeld, goed te doen, zal men het niet lang kunnen handhaven.

Wat de taak van een economisch stelsel is nu eenmaal geen onverschillige. Het is een positieve taak, de bevordering der welvaart. Zolang het nog levenskrachtig was, bevorderde het oude stelsel tenminste de welvaart van een deel der mensen. Thans kan het zelfs niet meer de welvaart van dat deel onderhouden. De vraag, die de mensheid nu te beantwoorden heeft, is of het nieuwe economische stelsel weder een deel der mensen moet bevoorrechteten, weder ten bate van een bepaalde, zij het dan ook een andere, bevolkingsklasse, moet zijn of dat het nieuwe stelsel dienstbaar moet zijn aan de algemene welvaart, die van alle bevolkingsklassen dus.

Het antwoord kan niet twijfelachtig zijn. De tijd van een economisch stelsel ten bate van een bevolkingsgroep ten koste van andere, loopt snel af. Slaagt als gevolg van een geweldadige omwenteling, de eerst onderliggende volksgroep er in, een economisch stelsel in te voeren, dat eigen rechten beschermt, maar die van andere bevolkingsgroepen onderdrukt, dan herhaalt zich hier de geschiedenis en is het gebeuren van menselijk standpunt, volkomen verklaarbaar.

Van lange duur kan zulk een bekrompen economisch stelsel niet meer zijn. De nieuwe tijd, belichaamd in de moderne techniek, doet zulk een bekrompenheid niet meer toe. De techniek, die zich steeds meer ontwikkelt, kan niet nalaten, de mensen met haar te ontwikkelen, onder welk economisch stelsel zij op het ogenblik ook mogen leven. Wordt die ontwikkeling verhinderd of belemmerd, dan treden in die samenleving innerlijke ongezonde spanningen op, die anders niet tijdig „opgeheven“ licht kunnen leiden tot explosies naar binnen(omwentelingen) of naar buiten(oorlog).

Het nieuwe economische stelsel moet derhalve een ruim stelsel zijn, op gezonde groei en ontwikkeling berekend. Dat leeft en leven laat. Dat de welvaart van alle bevolkingsklassen op het oog heeft en deze gelijklijk verdeelt. Geen negatief economisch stelsel dus, als het ondergaande kapitalistische, dat enkel door een menigte wetten en verordeningen verhinderd wordt te veel kwaad te doen. Maar een positief stelsel, waarbij te veel wetgeving en verordening volkomen overbodig en zelfs uit den boze zijn.

Zinnebeeldig is het nieuwe economische stelsel te vergelijken met een goed lopend uurwerk, waarvan de regelmatige werking berust op de oordeelkundige toepassing van een paar werltoelkundige beginselen. Evenzo zal het nieuwe economische stelsel.

Paus Gregorius de Grote (590-604):

„De mensen, die de gave van God, de aardbodem, tot zonderrijk eigendom maken, verzekeren tevergeefs hun onschuld. Want indien ze op deze wijze de armen hun levensonderhoud onthouden, worden zij de moordenaars van hen, die dagelijks uit gebrek aan levensmiddelen sterven.“

Uit de Oude Doos?

Koos ieder mens zijn lijf en lot, Dan was er niemand krom of zot, Dan waren we allen rijke liën En koningen misschien.

Maar aangezien de hoge God Ons allen geeft ons lijf en lot, Heeft niemand op zijn borst te slaan Of op zijn adel prat te gaan.

God rekent niet naar beurs of pens, Hij ziet in alle liën de mens, En zonder bedelnap of kroon Staant hij straks allen voor zijn troon.

Hij gaf de aarde ons allemaal, Waarom dan d'een rijk, d'ander kaa!

Ai ziet, de broederschap op aard Is in Gods god het meeste waard.

(CONRAD OSSER)

Mijn vrouw is rebels

Diep in mijn hart moest ik 't natuurlijk wel toegeven, maar kan je dat nou als man-roker wel doen uit tactische overwegingen? Ik smoesde wat over tabak uit Indonesië..... Maar zij sprak over Virginia..... Over Turkse en Egyptische..... Ze was akelig goed op de hoogte, zodat ik mij tenslotte maar doof hield en de kraant ging zitten lezen. Maar ik kon mijn oren niet toestoppen en hoorde de laatste klap in mijn hoofd weerklanken. „Een volk dat arm is als de mieren, dat per hoofd met een paar duizend gulden schuld geboren wordt, moet de tering naar de nering zetten en geen geld nodeloos over de balk gooien!“

Enfin, als alles straks dunderd wordt, zullen de rookwreken voorop stijgen en dan moet ik wel vanzelf minderen.....

Rijkdom en armoede zijn de twee noodzakelijke aanzichten van het winststelsel, want in dit systeem is de materie overvloed van de een gebaseerd op de armoede van de ander.

K. Z.

GAAT HET U OOK ZO?

Een Duitse vriend schrijft ons: „Mit grossem Interesse und Eifer, lese ich stets die interessanten Ausführungen in den Bellamy-Neuws; es ist mir bedauerlich, dass selbst in den breiten Kreisen der Bevölkerung, bei welcher man unbedingt Verständnis erwarten dürfte, so wenig Interesse zu finden ist, dass die Menschen aus lauter Genussucht die 2.50 nicht missen wollen, denn sie rechnen sich aus, dass sie dafür 5 pakjes tabak“ oder „5 doosjes sigaretten“ kaufen können — anstatt einen Baustein zu liefern für eine bessere Zukunft.“

B. G.

Economie en Financiële winst zijn tegenstrijdige begrippen

Het doel der I.V.B.

- het verbreiden en propageren van de beginselen van het welvaartstelsel van Edward Bellamy, omschreven in zijn beide werken „Looking backward“ en „Equality“ (in het Nederlands vertaald resp. onder de titels „In het jaar 2000“ en „Economische Gelijkheid“) en berustend op de grondslagen van gelijkmatige behoeftevoorziening, doelmatige samenwerking en rechtmatige medezeggenschap;
- het opwekken, opvoeden en voorlichten van het Nederlandse Volk voor de toepassing dier beginselen;
- het voorbereiden van en leiding geven bij die toepassing.

GRONDSLAGEN VOOR EEN NIEUWE MAATSCHAPPIJ

Twaalf punten uit Bellamy's Economie.

- De welvaart der gemeenschap is de welvaart van het individu. Een volk is niet welvarend, zolang niet ieder gelijklijk in de welvaart deelt.
- De hulpmiddelen tot het scheppen van welvaart behoren in handen te zijn van de gemeenschap.
- Het voornaamste middel tot welvaart is de arbeid. De gemeenschap heeft recht op de arbeidskracht van al hare leden. Het bestuur der gemeenschap moet alle arbeidskracht organiseren tot welvaart voor allen.
- Geen enkel individu heeft uitsluitend rechten. Ieder heeft ook plichten tegenover de gemeenschap. Arbeidsplicht rust op ieder; het recht op aandeel in de arbeid of in het geproduceerde kan niemand worden onthouden. De vrouw heeft dezelfde rechten en plichten als de man. De arbeid in het gezin strekt tot nut van de gemeenschap en is dus gelijkwaardig aan iedere andere arbeid.
- Het is de plicht van de meest begaafden en de sterkere, betere of meerdere arbeid te verrichten dan een naar lichaam en geest zwakkere. Zo hij die plicht verwaarloost, is hij in gebreke. Het aandeel in de plicht en welvaart is dus voor ieder gelijk.
- De moeilijkheid van de arbeid bepaalt niet het loon, doch weerspiegelt zich in de arbeidsduur.
- Het gelijkje aandeel in de gemeenschappelijke welvaart is onvervreemdbaar eigendom van ieder lid der natie gedurende het gehele leven.
- Ieder individu krijgt de volle gelegenheid, zijn gaven te ontplooien opdat het gebruik dier gaven de gemeenschap moge ten goede komen.
- Daar de machine een zeer belangrijk middel is tot productie en distributie van het nodige en nuttige, behoort zij aan de gemeenschap. Indien de voortschrijdende ontwikkeling der techniek het produceren en distribueren vergemakkelijkt, wordt de arbeidstijd verkort.
- Ieder is vrij, zijn aandeel te besteden naar eigen smaak en verkiezing. De vraag regelt de productie. Het aandeel in een bepaalde geldigheidsduur, wordt na het verstrijken daarvan vernieuwd en is strikt persoonlijk.
- Internationale goederen- en dienstenruil wordt door het landsbestuur geregeld.
- Elke godsdienstige en ethische richting vindt volkomen vrijheid van uiting.

WIJ SAMEN

„Ik doe nergens iets aan, noch aan de natie, noch aan economie. ik blijf liever een onafhankelijk persoon. Wat anderen doen, moeten zij zelf maar weten. Ik kan op eigen benen staan!“ sprak de tandarts, terwijl hij een nieuw bootje aanbracht in zijn martelwerktuig. De man in de stoel had de moed hem tegen te spreken.

„Dat denkt U maar! U kunt niet bestaan zonder de anderen. Wie maakte dat bootje? Is 't de instrumentmaker niet, die U de arbeid mogelijk maakt? Uw boommachine draait electrisch. Hoe zou die werken wanneer niet de kabellegger en de electricien Uw installatie verzorgden? De stroom uit de centrale zou Uw woning niet bereiken, als het personeel daar zijn plicht niet deed. Wat zou U dan zijn zonder die mensen? Het zou U ook onmogelijk zijn mijn gebit te verzorgen zonder chemicaliën, zonder watten en verbandgaas. U zoudt dat witte jasje niet dragen, indien de spinner en de wever, de knopmaker, de kleermaker en de strijker er niet aan gewerkt hadden. Uw kennis heeft U uit de boeken, waar toch een papiermaker, een drukker en een schrijver aan te pas zijn gekomen. In één woord, dokterje, Uw kennis is gegrond op de wetenschap van anderen. Uw arbeid op de arbeid van anderen. U kunt niet anders zijn dan een lid van de Gemeenschap en plukken van de vruchten van de gemeenschappelijke arbeid. U zoudt immers niet eens met mij kunnen spreken, indien U als kind niet de taal en het spreken van anderen had geleerd. Ons peil van beschaving is een erfenis van de voorgelachten, mijnheer. Of U het graag wilt of niet, U bent en blijft een deeltje der Gemeenschap, zonder welke U zich niet kunt handhaven op Uw beschavingspeil.

„Toch staat mijn werk hoger dan dat van een boerenarbeider.“

„Dat denkt U maar, hoor! Ik zou liever zonder tandarts zitten, dan zonder de boeren. Wat heb je aan tanden, als er niets te eten valt? Toen U nog zat te studeren, was zo'n boerenjongen al aan de productie bezig ten behoeve van onze Gemeenschap. En in Uw studeerkamerje was het heel wat gezelliger dan op de koude weide, in de stal of op de mesthoop. Als het er op aan komt, heeft die arbeider meer recht op een groter deel in de welvaart dan U.“

„Gaapt U maar eens.....“

„Eerst zeggen: wie heeft gelijk, ik of U?“

Hij lachte even. „Ik kan er weinig tegen inbrengen, dat weet u wel! Daar gaat 'ie!“

Snerpend gierde de boot in de kies.

Maar toen de patiënt vertrok, nam zijn tandarts het propagandablaadje aan en beloofde, het te zullen bestuderen.

Basilius de Grote (plm. 397):

„Gelijk iemand, die in een schouburg een plaats heeft ingenomen en alle later binnemen veldrijnt in de mening, dat datgene, wat voor gemeenschappelijk gebruik open staat, hem in het bijzonder toebehoort, doen ook de rijken; want zij menen, dat hetgeen zij vroeger in eigendom namen hun bezit is.“

CONCURRENTIE

Jansen en Hendriks waren concurrenten, d.w.z. ze hadden hetzelfde vak, dezelfde behoeften, dezelfde vakkenis.

Toen kreeg Jansen een erfenisje en als verstandig man belegde hij het in de zaak; hij kocht een machine. In een deftige circulaire aan alle afnemers (de zijne en die van Hendriks) meldde hij de mogelijkheid tot een betere afwerking, vluigere bediening en..... lagere prijs. Dat was het begin.

Een jaar later, Jansen kocht een vrachtauto. Hendriks was een beetje stiller. Juffrouw Jansen werd mevrouw Jansen. Juffrouw Hendriks bleef wie ze was.

Twee jaar later kocht Jansen een tweede machine en nam er één man bij. Hendriks dankte twee man af en kreeg lijnen in 't gezicht.

Vijf jaar later, Jansen kocht een luxe wagen en plaatste een derde machine, nam er twee man bij. Hendriks dankte vijf man af.

Zeven jaar later, Mijneer Jansen was fabrikant en had alle klanten. Hendriks was failliet en stempelde, met de helft van zijn vroegere personeel. De andere helft stond bij Jansen.

Mevrouw Jansen vroeg een keukensmeisje. Juffrouw Hendriks zocht werkhuizen.

Toen de zaak van Jansen jubileerde, gaf Mijneer een diner voor het gehele personeel, want hij was een goed patroon. En Dominee was ook aanwezig, want Jansen was een vroom man en beschouwde zijn rijkdommen slechts als „geleend goed“.

En toen Dominee vóór de maal-tijd een gebed uitsprak, relevelerde hij ook in deze dagen reeds werkzaam in verschillende bedrijven en in verscheidene functies. Op hun plaats wedijveren zij met met de man in kennis en werkracht. Zo zal het ook zijn in de toekomstige Gemeenschap. Zij zullen werken op de plaatsen, die overeenstemmen met hun aanleg en bekwaamheid. Zij zullen evenals de huismoeder, dezelfde plichten en rechten hebben als de man.

OOK VOOR HEN HET GELIJKJE AANDEEL in de welvaart!

Moeder en kinderen zullen niet gestraft worden met economische achterstand, wanneer de man en vader geestelijk of lichamelijk zwak zal zijn. De nieuwe maatschappij waarborgt de zelfstandigheid van de vrouw.

Een logische oplossing

Wij zijn een ordelijke Natie. Wij hebben zelfs de achtvarend ingesteld. En de lonen verschillen bij gelijke arbeidsduur. En als iemand dan een andere arbeider, welnu, dan ontvangt hij een hoger loon. Helemaal doorgevoerd is dit principe toch niet: menigen, die zwaar werk te verrichten heeft, ziet zich in loon achtergesteld bij anderen, die een meer „intellectuele“ taak te vervullen hebben. Vandaar het Hollandse gezegde:

„Die het meeste zweten, Krijgen het minst te eten.“

Maar wij vragen in gemeede: menen een arbeider door uitspannend werk vermoed mocht raken, krijgt hij dan door een rijkdaalder meer loon nieuwe krachten? En is dan dat hogere loon alleen voor de lichaamslijf sterken? In de komende maatschappij is de regel wel zo logisch: bij gelijke inspanning gelijk loon. En naarmate een werkzaamheid meer krachtsinspanning zal vragen, wordt de arbeidstijd bekort. Precies het omgekeerde van het tegenwoordige systeem!

Dus: hoe zwaarder arbeid, hoe korter werktijd.

Maar..... hoe bepaalt men de zwaarte of de aantrekkelijkheid van een vak? Bellamy gaf een nuchtere oplossing: laat het volk zelf beslissen. Wanneer de voorkeur voor een zekere tak van bedrijf bijzonder groot zou zijn, wanneer zich velen daarvoor aanmelden, is dit een bewijs, dat dit vak een langere werktijd kan verdragen. Daar tegenover: als voor een zekere tak de aanmeldingen te gering zijn, zal de arbeidstijd moeten worden verkort.

Zo zullen de werktijden van een parkwachter en een rioolwerker wel een groot verschil tonen. Een mijnwerker zal korter arbeiden dan een veldwachter. Zeg logisch. Een geniale oplossing van deze kwestie! En een zeer democratische: de arbeiders hebben te beslissen over de werktijden, alleen door hun keuze van vak. Er is geen economisch stelsel, dat verder van dictatuur verwijderd blijft, dan het Bellamy-stelsel.

Men zou boven elke fabriek en werkplaats de spreuk kunnen schrijven: VAN HET VOLK, DOOR HET VOLK EN VOOR HET VOLK!

CONCURRENTIE

hij de groei van de firma en al het goede, dat Jansen mocht ontvangen als loon voor ijver en energie.

Iemand, die naar de bergen kijkt, vergeet licht de dalen. Zo dankte Dominee voor bloei, die ontstond door achteruitgang van anderen, hij dankte voor welvaart, die in armoede van anderen wortelde. Zo dankte hij onbewust voor de ondergang van Hendriks, voor het leed van diens vrouw, voor het gebrek van diens ontslagen personeel. Doch hij keek slechts naar de bergen.

En in deze maatschappij is de rijkdom van enkelen gebaseerd op de armoede van velen, zodat welvaart en gebrek onafscheidelijk zijn verbonden als de bergen aan de dalen.

Wie de overwinning viert, viert ook de nederlaag. En zo zijn wij in deze maatschappij vaak onbewust wreed in onze vreugde, wreed in onze dankbaarheid.

Maar de nieuwe dag komt, die plaats zal geven aan de Liefde tot de naaste, een waarachtige Samenleving, waarin het Recht van allen door allen wordt eerdend. C. O.

BELLAMY schreef:

„Wij verlangen van allen dezelfde mate van inspanning. Wij vragen zoveel diensten als het in ieders macht staat te leveren.“

De hoeveelheid van de productie heeft niets uit te staan met de kwestie van verdienste. Verdienste toch moet met een zedelijke, het bedrag der productie met een stof-felijke maatstaf worden gemeten.

Het zou een zonderlinge redenering zijn, een zedelijke waarde te willen bepalen met een stoffelijke maatstaf. De hoogte van de inspanning bepaalt alleen wat iemands verdienste is. Alle mtensen, die hun best doen, doen in deze zin evenveel. Iemands begaafdheden, hoe verheven ook, bepalen alleen de mate van zijn verplichtingen. De mens met grote begaafdheden, die niet alles doet wat hij kan, blijft een schuldenaar van zijn natuurgeloten, indien hij niet meer presteert dan een minder begaafde, die zijn best doet. De Schepper gaf iedereen zijn taak naar gelang van de hun gegeven begaafdheden. Wij verlangen eenvoudig, dat ieders taak wordt volbracht.

Iemand, die twee keer zoveel kan produceren als een ander, behoort geen bijzonder loon, wanneer hij zijn plicht vervult, maar verdient geen straf, indien hij dit niet doet! In de negentiende eeuw zoudt gij 'n vader geestelijk of lichamelijk zwak zijn. In de twintigste eeuw zoudt gij niet meer trok dan een bok. Nu zouden wij het een pak slaag geven, indien het niet méer trok!

Vele meisjes en vrouwen

zijn ook in deze dagen reeds werkzaam in verschillende bedrijven en in verscheidene functies. Op hun plaats wedijveren zij met met de man in kennis en werkracht. Zo zal het ook zijn in de toekomstige Gemeenschap. Zij zullen werken op de plaatsen, die overeenstemmen met hun aanleg en bekwaamheid. Zij zullen evenals de huismoeder, dezelfde plichten en rechten hebben als de man.

ECONOMISCHE GELIJKHEID

INDIEN er één punt in de Bellamy-economie is, waartegen bezwaren geopperd worden, is het wel: het gelijke aandeel.

Voor zover de geuite bezwaren zich richten tegen een gelijkstelling aller mensen, die uit het gelijke aandeel zou voortvloeien, zou volstaan kunnen worden met erop te wijzen, dat zulk een gelijkstelling in de praktijk van het huidige maatschappelijke leven voor miljoenen mensen, die arbeiders en de ambtenaren, als de gewoenste zaak van de wereld wordt beschouwd. Wij kennen immers de uniforme lonen en tractementen. En als deze voor arbeiders en ambtenaren goed zijn, waarom dan niet voor alle mensen?

Wij kunnen ons voorstellen, dat het gelijke aandeel voor hen, die hoge inkomens genieten, niet bijzonder aantrekkelijk is; het is meniglijk, dat men zich verzet tegen het prijsgeven van een weelderige levensstandaard, waaraan men nu eenmaal gewend is. De goede Bellamy aan gunt de genieurs van hoge inkomens waarlijk wel hun warme plaatsje, en zou er niets op tegen hebben, deze toestand te bestendigen, ware het niet, dat daarin juist de wortel ligt van het euvel, dat het grootste deel der aardbevolking onder de grens van het bestaanminimum doet leven.

Als ik spreek van „de wortel van het euvel”, dan bedoel ik daarmee, dat de Bellamy-economie niet de naïeve fout der eerste socialisten of communisten maakt, die eenvoudig het heil van een herverdeling der inkomens en eigendommen verwachtten. Daarmede zouden wij niet veel opschieten. Integendeel: een zodanige verdeling zou grote verarming betekenen voor hen, die het onder het tegenwoordige regime nog dragelijk hebben, terwijl voor de anderen slechts een uiterst geringe, beter gezegd: niet noemenswaardige verbetering zou ontstaan.

De wortel van het euvel. Want deze is onzichtbaar, doet zijn werk onder de grond. Hij voedt het bovengrondse deel van de plant. Hij doet in de allererste plaats het kolossaals rechts- en orde-apparaat groeien, dat nodig is, het bezit en de hogere posities te beveiligen en verdedigen. En aan de rechtspositie van het particuliere bezit ontleunt de giftige vruchten van het groepsbezit (de staten) met hun militaire apparaten ter beveiliging en uitbreiding ervan; en men ziet de slingerende en grijpende ranken van het verzekerings- en bankwezen en de belastingen.

Het roeien van de wortel doet deze plant, de parasiet, die het grootste deel van de werkelijke nuttige flora (de productieve bedrijven) overwoekert en verstikt, verdorren. En daarmede een eind komen aan het huidige ontzaglijke maatschappelijke verlies, en vrij baan geven aan de arbeid, die waarlijk productief is en waarvan de aardbevolking heeft te leven. Het stoppen van de verspilling aan de ene kant en het vergroten van de productie aan de andere, dat zijn de beide bronnen, waartoe de nivelering naar boven van het goederen-inkomen der mensen moet opwellen.

Moet ik de verspilling nader omschrijven? Ieder ziet toch wat het militaire apparaat reeds in vredes-tijd verslindt, waarbij in oorlogstijd nog de geweldige vernietigingen van goed en bloed komen. Ieder constateert toch de verliezen aan goed en arbeid, die het administratieve en financiële apparaat medebrengt. Om van de misdadige groenten- en fruitvernietigingen maar niet te spreken. En als men, aan de andere zijde zou optellen, wat al die lummelende en/of vernietigende militairen, al die peute-rende administratieve financiële en fiscale ambtenaren en al die doordraaiende veilingambtenaren zouden kunnen presteren in de productieve sfeer, dan komt men tot duizelingwekkende cijfers, die de mogelijke rijkdom der aardbevolking, en dus van de enkeling zouden aangeven.

Genoeg hierover. Hoe stellen wij ons het gelijke aandeel voor?

Om te beginnen gaan wij uit van een goede arbeidsverdeling, waarbij de rechte man en vrouw op de juiste plaats komen en alle volwassenen valide burgers hun arbeidskracht geven, voornamelijk in de direct productieve bedrijven en voor een zo klein mogelijk deel in de gemechaniseerde administratieve bedrijven. Bij een zinnvolle organisatie van de arbeid (die intussen slechts geleidelijk kan worden ingevoerd), moet langzamerhand een sterk vergroot maatschappelijk product ontstaan, een product, dat aan de reële menselijke behoefte (dus niet aan de koopkrachtige vraag, die slechts een klein deel van de werkelijke behoefte is) kan voldoen. Dit product is voor elk land het nationale goederen-inkomen, hetwelk onder de mensen moet worden verdeeld, zodat het tot individueel goederen-inkomen wordt.

De verdeling geschiedt door een optelling van de aan de schepping van het nationale product ten koste geleide energie, plus de energie, die de geïmporteerde grondstoffen vertegenwoordigen, plus die welke besteed wordt aan onderhoud en uitbreiding der productie-middelen, plus die, welke de administratie en de openbare diensten vorderen, minus die welke de te exporteren goederen vertegenwoordigen.

Het totaal-cijfer geeft de kostprijs van het te verdelen maatschappelijk product aan; dit cijfer is het financiële nationale inkomen; en door deling van dit cijfer door het aantal consumenten verkrijgt men het financiële individuele inkomen, hetwelk door elke consument naar vrije keuze worden omgezet in goederen.

Aangezien het maatschappelijk product wordt geschapen door alle valide volwassenen, maar verdeeld over alle burgers (dus met inbegrip van ouden van dagen, kinderen en invalide burgers), vervalt het verzekerings- en pensioenwezen met zijn gehele nutteloze administratieve rompslomp.

En daar de energie, die aan alle openbare diensten besteed wordt, in het totaal der algemene energie-aanwendung wordt opgenomen en dus de kostprijs van het maatschappelijk product verhoogt, vervalt het gehele fiscale apparaat met zijn energie-verspilling en ergernis.

Alleen dan kan de energie der openbare diensten op de prijs van het maatschappelijk product toegerekend worden, wanneer de inkomens voor ieder gelijk zijn, want wanneer dit niet het geval ware, dan zouden de kosten der openbare diensten als een hoogst onrechtvaardige indirecte belasting op de lage inkomens drukken.

Dat ongelijk individueel arbeidsresultaat ook tot uiting moet komen in ongelijke inkomens (beloning), is een denkfout.

In de eerste plaats is het hoogst onbillijk, de betere individuele arbeidsresultaten, die het gevolg zijn van aangeboren begaafdheid en geschiktheid, extra te belonen en de geringe resultaten, die het gevolg zijn van geringere begaafdheid en geschiktheid door geringe inkomens te bestraffen. Hogere aangeboren begaafdheid en geschiktheid leggen hoger verplichtingen op. Wanneer ieder naar de mate van zijn gaven presteert, dan heeft ieder hetzelfde gegeven.

In de tweede plaats vervalt extra beloning tengevolge van de kosten van studie, omdat ieder de gelegenheid ontvangt, de voor hem opneembare kennis op te doen; want het onderwijs is openbare dienst, wordt dus niet individueel betaald, doch de kosten ervan worden op het maatschappelijk product toegerekend.

Dat het onbillijk zou zijn, de kinderloze burgers aldus te doen meebetalen voor het onderwijs van deze korte schone aangemoedigd worden, zich in deze materie te verdiepen.

keling, omdat deze haar baten afwerpt in de vorm van vooruitgang op alle gebieden van de stoffelijke behoeftenbevoordiging.

Reeds thans, d.w.z. bij de huidige stand van de technische productiewijze, is het de vraag, hoe geringe eigenlijk de individuele verdienste is. Want de technische ontwikkeling, erfenis van de geslachten, die voor ons geleefd en gezwoegd hebben, maakt het ons mogelijk, ontzaglijk veel te doen, zonder inspanning van brein en spieren. En als men zich er rekenschap van geeft, dat zeer veel eenvoudige arbeid, die absoluut noodzakelijk is voor het welzijn van de maatschappelijke productie, thans veelal het laagst gehonoreerd wordt, dan wordt men zich bewust van de grote onrechtvaardigheid der private-kapitalistische inkomensverdeling.

Er is geen mens, die als eenling kan bestaan. Alle mensen hebben elkaar nodig. Er is geen arbeid, die onbelangrijk is.

Economische gelijkheid zou niet doorvoorbaar zijn zonder afschaffing van het financiële sparen. Wanneer dit gehandhaafd zou worden met als doel het vormen van rentegevend kapitaal, dan zou de maatschappelijke ellende blijven voortbestaan. Aan het gelijke aandeel is derhalve verbonden de bepaling, dat ongebruikte saldi aan het eind van iedere productie-consumptie-periode worden geannuleerd. Het overeenkomstige goederen-saldo wordt eenvoudig aangewend ter ontlasting der volgende productie-periode.

In het annuleren van inkomens-saldi schuilt niets onbillijks. Iemand die zijn financiële inkomens niet geheel verbruikt, heeft het niet geheel nodig gehad. Zijn behoeften waren geringer dan het gelijke aandeel groot was. Uit het feit, dat hij zijn inkomens niet ten volle besteedde, blijkt, dat hij niet telort gekomen is.

En hij, die tot de laatste cent zijn aandeel in goederen omgezet, dus verbruikt heeft, heeft geconsumeerd, waarop hij recht had en toelaatbaar was door de grens, die de maatschappelijke arbeidsproductiviteit stelde.

Bij het voortdurend verbeteren der arbeidsorganisatie en arbeidsmethoden, zal de productiviteit stijgen en zullen daarmede de inkomens gelijke tred houden. Het gelijke aandeel is als een grens, een plafond. Naarmate het plafond hoger wordt, zal de mogelijkheid zich voordoen, dat een steeds groter aantal burgers zijn aandeel niet ten volle gebruikt. En dit zal wederom een indicatie zijn, dat het mogelijk is, een groter deel der disponibile arbeidskrachten werken van openbaar belang te doen uitvoeren.

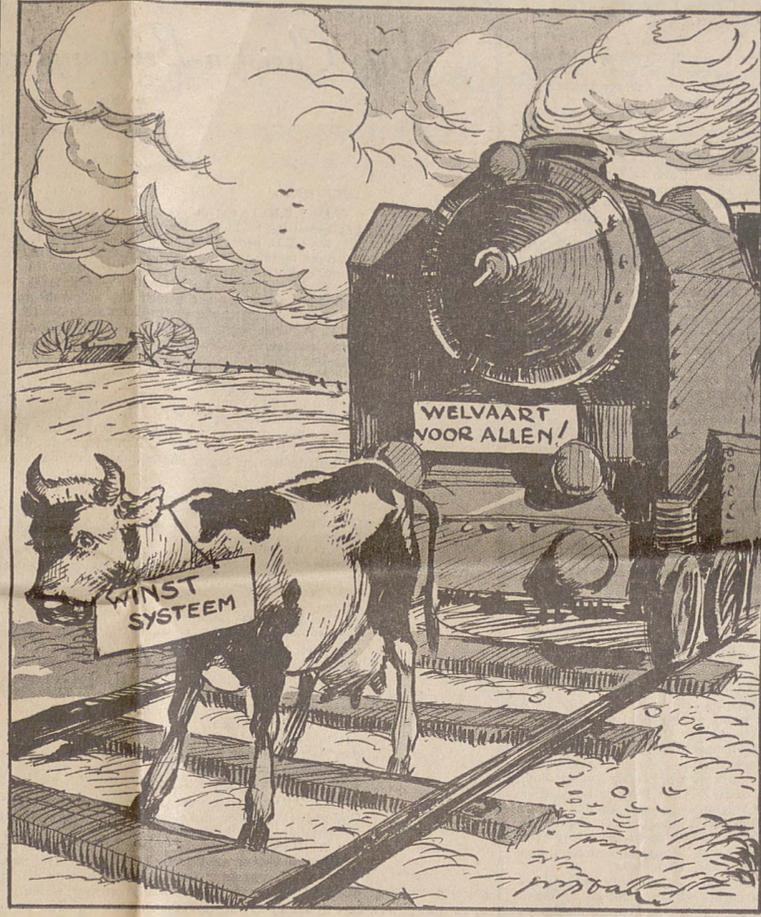
Het gelijke aandeel stelt de burgers in staat, tot aan de grens, door de arbeidsproductiviteit gesteld, zelf hun consumptie-capaciteit te regelen. Onder de huidige maatschappij-structuur wordt door werkgevers dus door anderen bepaald, wat en hoe werknemers moeten consumeren. Immers lonen en salarissen worden voor een belangrijk deel bepaald door berekening van de kosten van het minimum levensonderhoud, onder de tegenwoordige omstandigheden.

Over economische gelijkheid kan veel meer worden gezegd, dan in dit korte bestek mogelijk was. De bovengenoemde details worden aangevuld. Men zal begrijpen, dat vele dezer details in nauw verband met andere delen der Bellamy-economie staan en dus apart behandeld verzeien.

Wij konden in het bovenstaande slechts op enkele hoofdbezwaren tegen het gelijke aandeel ingaan. De lezer moge hieruit opmaken, dat alle andere tot dusverre opgeworpen bezwaren hun goed gevonden weering gevonden hebben.

Ik kan slechts eindigen met de hoop uit te spreken, dat lezers deze korte schone aangemoedigd worden, zich in deze materie te verdiepen.

P. d. W.

Wat de kerkvorsten er van zeggen

Heilige Clemens van Alexandrië (pl.m. 215)

„God heeft ons het recht van gebruik gegeven, maar slechts tot de grenzen der noodzakelijkheid en volgens Zijn wil moet dat gebruik gemeenschappelijk zijn. Het is niet de juiste orde, dat de één overvloed heeft, terwijl velen gebrek lijden”.

Heilige Cyprianus, Bisschop van Carthago (in 258 ont-hoofd):

„Want alles wat van God is, is ons tot gemeenschappelijk gebruik gegeven en niemand wordt de toegang tot Zijn weldaden en voordelen belet, opdat het gehele mensengeslacht van de Goddelijke goederen en vrijge-veigheid in gelijke mate genieten zal”.

Arbeidsplicht

„Men heeft de mond vol van de rechten van de arbeider, doch spreekt geen woord over de plichten”... klaagde iemand, een vakblad terzijde leggende. Jammer, maar verklaarbaar in een tijd, dat ieder voor zijn bestaan heeft te strijden. Doch... geen enkel individu heeft uitsluitend rechten; ieder heeft ook zijn plichten tegenover de Gemeenschap. Tegenover gelijke rechten staan zeker de gelijke plichten. In de komende maatschappij zal ieder die werken kan, zeker zijn plicht moeten doen. Arbeidsplicht voor allen.

„Chronische werklozen”, lui die liever stampten, dan zich vermoeien met arbeid, zullen in de nieuwe Gemeenschap niet kunnen voorkomen.

Reeds nu worden op vele scholen de leerlingen der hoogste klasse getest, om te onderzoeken, welke werkkring voor deze jongens de verkieslijkste is, waar zijn talenten en gaven het best tot hun recht zullen komen. Dat zal later algemeen geschieden, opdat de juiste man op de juiste plaats komt.

Onder het huidige stelsel verzetten vele ouders zich tegen deze beroeps-keuze, daar zij hun kinderen niet willen zien in een werkpak, een boord netter vinden. Anderen kunnen niet aan hun roeping beantwoorden wegens de beperkte middelen der ouders.

Doch het gelijke aandeel voor allen zal deze bezwaren wegnemen. Alle arbeid is volwaardig, wanneer deze goed wordt verricht. Het is nog een open vraag, wie nuttiger is voor de Gemeenschap, een man van de reinigingsdienst of een boekhouder. Noch de een, noch de ander kan worden gemist in een goede samenleving. Geen enkele arbeid ten behoeve van de Gemeenschap kan minderwaardig zijn, wanneer de arbeider zijn plicht ten volle vervult. In een spoorwegcoupé werd door een reiziger tijdens een gesprek over de komende maatschappij gezegd: „Wat zullen we dan een lijn-trekkers krijgen?”

Ten de proporzionist wilde antwoorden voorkwam hem een andere passagier: „Mijnheer, laat IK die vraag eens beantwoorden. Ik ben bedrijfsleider en heb enige honderden mensen onder mij staan. Ik kan dat beter beoordelen dan U. Ik ben

noeg geen Bellamy-an, hoor, maar dat weet ik zeker: nu werken mijn mensen anders voor het verhoegen van een ander winst, ten bate van de aandeelhouders. Maar als ze eenmaal mogen werken voor de Gemeenschap, voor het verhoegen van hun eigen aandeel in de welvaart, nou, dan zullen ze nog heel wat anders laten zien dan nu. En als er eens één het hart zou hebben, zijn tijd te verbeuzelen of de lijn te trekken, zou hij zoveel opzichters als kameraden hebben. Ze zouden gauw zeggen: „Schiet op jô, moeten wij soms voor jouw aandeel zorgen?”

Och, mijnheer, praat me niet van lieue mensen. Die zijn er zo weinig, dat je ze niet kunt meerekenen bij het invoeren van een nieuw stelsel. Soms staat er een op een totaal verkeerde plaats en heeft daardoor weinig ambitie. Begrijpelijk, hoor. Maar zet hem dan eens aan werk, dat hem ligt: dan blijkt die z.g. lui-lak een vent vol ijver. Dat zeg ik U als deskundige, mijnheer” (Historisch.) Commentaar overbodin.

Tegenover dezelfde rechten staan dezelfde plichten. Ied r vervullen zijn eigen taak tegenover de Gemeenschap

Een uitkiener

Op een bedrijf kwam een arbeider strijk en zat een kwartier te laat op zijn werk, eens per week. Lui? Welneen: een der flinksten, volgens baas en kameraden. Maar... Hij had uitgevonden, dat door dat kwartierje verzuim zijn loon net beneden de grens van de loonbepaling bleef. Dat kwartier leverde hem een verlies van 10 cent op in dien hij werkte. Hij had zeker gelezen van die ambtenaar in Haalen, die door een paar uren overwerk meer dan een tientje verlies moest lijden.

IN DE TREIN

De heer in het hoekje weigerde standvastig, de hem aangeboden krant aan te nemen.

„Och, mijnheer, het heeft geen nut: ik heb al een vaste overtuiging.”

„Kent U de Bellamy-gedachte?”

„Neen. En die behoef ik niet te kennen, daar ik reeds een gevestigde mening heb. U moet ieder mens in zijn waarde laten.”

„Kijk eens, mijnheer, ik ben voor de volle honderd procent Bellamy-an. Maar indien iemand mij zou overtuigen, dat er iets beters was, zou ik onmiddellijk de nieuwe weg bewandelen. Het is ieders plicht, het helderste licht te volgen.”

„Dat wil ik volstrekt niet tegen spreken, maar ik heb nu eenmaal mijn mening reeds gevormd.”

„Mag ik een onbescheiden vraag doen: is U Rooms-Katholiek?”

Hij knikte glimlachend.

„Welnu dan, indien ieder mens zo vast hing aan zijn gevestigde mening als u, welk nut zou dan de mis-lie hebben? Ik zag bij de laatste verkiezingen ook plakkaats van uw partij hangen. Met welk doel?” Om anderen van mening te doen veranderen, waarde heer! Dus mag ik gerust zeggen, dat uw houding in deze niet de juiste is.”

„Maar U kunt mij immers toch niet overtuigen van uw waarheid?”

„Dat is nog niet bewezen, daar U er geen kennis van draagt.”

„We zijn in het Haagje... Jammer. Maar mag ik U toch nogmaals ons blad aanbieden? Het lezen zal U niet schaden. Er zijn meer van Uw geloofsgenoten in onze kringen.”

Hij nam het blad aan! „Ik zal het lezen, mijnheer, als erkenning van uw vasthoudende propaganda.”

Heilige Ambrosius (Bisschop van Milaan. 374):

„God heeft bevolen, dat alles wat groeit, allen gemeenschappelijk voedsel biedt, opdat de aarde een GEMEENSCHAPPELIJK bezit van allen zij”.

Heilige Chrysostomus (bisschop van Constantinopel plm. 400):

„God heeft in het begin niet de één rijk, de ander arm geschapen, maar zonder onderscheid allen dezelfde aarde in bezit overgelaten. Wanneer deze dus EEN GEMEENSCHAPPELIJK BEZIT VAN ALLEN is, wanneer dus deze een gemeenschappelijk goed van allen is, vanwaar hebt gij dan zo en zoveel dagen werk ervan en Uw buurman geen kuiltje grond? Of is niet deze aarde en alles wat er op is, Gods eigendom? Wanneer dan al ons bezit God toebehoort, dan behoort het ook al onze medebroeders in de dienst van God. Wat God de Heer toebehoort, is allemaal gemeengoed”.

Er zijn mensen, die de Bellamy-anen nieuwlichters durven noemen....

Kameraadschap

„Kun je niet een beetje meer opschieten, Jan?” riep een onderwijzer tot een zijner oud-leerlingen, die aan het lossen was.

„Kunnen wel, mijnheer!” was het antwoord, „maar als het te hard gaat, drukken ze een van mijn maats er uit, begrijpt U. We hebben Bellamy nog niet, hoor. Als dat komt, gaan we aanpakken om ons aandeel zo hoog mogelijk te krijgen. Nou moeten we nog om ons huis-houden denken, wat U.”

Wat wij willen!

DE GEMEENSCHAP verplicht al haar leden tot lichamelijke of geestelijke arbeid.

DE GEMEENSCHAP geeft al haar leden een gelijk aandeel in het geproduceerde.

DE GEMEENSCHAP verzorgt de productie en juiste distributie naar het verlangen van haar leden.

DE GEMEENSCHAP regelt de arbeidsduur naar de zwaarte of de aantrekkelijkheid van de arbeid.

- HIERDOOR VERVALLEN:
1. de werkloosheid;
 2. de armoede;
 3. de beurs en alle speculatie mogelijkheden;
 4. het geld en alle misdaden tot het verkrijgen en behouden hiervan;
 5. de handel en al haar bedrieglijke reclame voor minderwaardige producten;
 6. de pensioenen en alle onrechtvaardige regelingen en cumulaties daarvan;
 7. de eindeloze moeilijkheden met loon- en salarisregelingen;
 8. de vraagstukken omtrent arbeidscontracten, zorg voor grote gezinnen, kindertoelagen, belastingen, enz.

WIJ ZIJN ER VAN OVERTUIGD, dat het huidige economische stelsel heeft uitgeendiend, dat vasthouden aan het verouderde tot de ondergang voert.

WIJ ZIJN ER VAN OVERTUIGD, dat het invoeren van een maatschappelijke regeling naar de beginselen van Edw. Bellamy tot een oplossing der moeilijkheden leidt.

WIJ ZIJN ER VAN OVERTUIGD, ons doel te zullen bereiken, wanneer de meerderheid van ons volk bereid is het gemeenschapsbelang te stellen boven het persoonlijk voordeel, wanneer die meerderheid bereid is mede te werken tot het geluk van alle leden onzer Natie.

ZIJT GIJ BEREID? SLUIT U DAN AAN!

Werkloosheid is geen noodlot, maar een economische blunder. Samen produceren, samen consumeren.

Internationaal

De moderne techniek en wetenschap hebben de term „wijde wereld” tot een aanfluiting gemaakt: vliegtuig, radio en telex hebben de afstanden overwonnen. De verschillende naties zijn nader tot elkaar gekomen en op weg naar een werkelijke eenheid: de wereld-eenheid. De eens zo gevierde nationale zelfstandigheid heeft een gedachte ver moeten laten. Landelijke problemen zijn er nog, maar de grote problemen overschrijden de grenzen zijn internationaal. Het is daarom ook begrijpelijk, dat de Bellamy-gedachte aan de beteren internationale begripen en de noodzaak hebben ingezien van een internationale taal, die door alle volkeren, zonder de nationale gevoelens te kwetsen zou kunnen worden gebruikt. Op die basis gaf Zamenhof bruikt. Op die basis gaf Zamenhof bruikt. Op die basis gaf Zamenhof bruikt.

Een Esperantist uit Tenerife vergeleek de Bellamy-economie met een heldere ster aan een donkere hemel. Hij sport aan tot moedheden en doorzetten. En dat niet alleen de „onbesuigde jeugd” het met ons eens is bewijst de brief van een 68-jarige Berlijner, die zich als lid op-offerend aan om meer propaganda materiaal vraagt.

Uit Frankrijk, waar onze samidanoel wel zeer talrijk zijn, vergeleek een Bellamy-an de devaluatie met de hooftkunst van een pas-gehuwd vrouwtje, dat in spanning het resultaat van haar experiment afwacht.

De uitspraak van een Italiaans lid der I.A.B. is, dat onze beweging de voorhoede moet worden genoemd van alle socialistische stromingen, de voorhoede, die alle richtingen klaar en duidelijk aangeeft en het doel bepaalt.

Een Amerikaanse dame zegt, dat alleen de Bellamy-economie redding kan brengen in de huidige chaos, de zinkende wereld, die alleen bijeen wordt gehouden door een zinnelooze wapenwedstrijd. „Zet de wapenproductie stop, en de hele wereld is één groot stempellokaal”. Ook zij vermaant tot volharderen in de strijd voor het Ideaal.

Esperantisten, helpt ons bij de propaganda in alle landen. Gebruikt Uw Esperanto tot heil van de wereld, van de ganse mensheid. Sluit U aan bij de Internacia Asocio Bellamy. Welfelt niet. Doe het NU!

- Meldt U bij:
- J. van Wijngaarden, Secretaris, Koningsstraat 188, Beverwijk.
 - A. van der Starre, Penningm., Spieghellaan 15, Driehuis (post IJmuiden), Giro 452481.
- STEUDE DE INTERNATIONALE PROPAGANDA!
- I. A. B.
- Contact-adressen in het Buitenland.
 - Amerika: E. D. Moore, 3 Washington Square North, New York 3.
 - Argentinië: Pascual Bossa, Str. Al-sino 1947 dept. 6 Buenos Aires.
 - België: E. Lödör, Rinskoplaan 44, Gent-Brugge.
 - Denemarken: G. Morgensen, Peder Skramsgarde 39, Aarhuus.
 - Duitsland: Karl Hunold (25910) 20a, Hannover—Linden. Postla-gemid. Britische Zone.
 - Egypte: C. M. Cather, Victoria College, Alexandrië.
 - Finland: V. Eronen, Kerkkoo.
 - Frankrijk: H. Cottureau, 11 Av. Georges Lafenestre, Paris 14.
 - Italië: G. Daglio, Campanella 85 Totona (Aless).
 - Polen: Georgo Michalik Daszynskiego 23 Gdynia.
 - Portugal: Manuel das Dores Mendes, Tramagal.
 - Roemenië: Mircea Andriesanu, 58 Str. Lupenilov, Radauti.
 - Zweden: Lemnart Aberg, Postfako 16 Skovde.

WOORD en DAAD

Met grote belangstelling volgen wij het streven van velen om de "Jeugd in het rechte spoor te krijgen" en zo behuisterden wij onlangs een radio-kerktent voor de jeugd. De dienaar der Kerk betoogde, dat de jeugd Christus heeft te gehoorzamen, dat zij zich niet moet laten inpalmen door de schijn van allerlei leraars en dat het Volk alleen te redden is als het radicaal breekt met zijn afgoden.

Wij hebben ons tijdens en na de dienst steeds weer afgevraagd wat de jeugd en wij anderen moeten doen om "Christus te gehoorzamen". Voor ons betekent dat het vervullen van het grootste gebod, dat Hij heeft gegeven: Gij zult God liefhebben met geheel Uw hart, geheel Uw verstand — en dat willen wij in dit verband onderstrepen — en geheel Uw ziel en... Uw naaste als U zelve. Dat laatste wil o.i. zeggen elk ander kunnen wat je zelf zou willen hebben en elk ander behandelen zoals je zelf wilt worden behandeld door anderen.

Wat is, zo vroegen wij ons voor de zoveelste keer af, de taak van de Christen? O.i. dit: als een goed rentmeester deze aarde "scharnieren en verzorgen". Dit, dat elk menschenkint recht heeft op alles, wat in de aarde is gegeven aan niet alleen de slimste en sterkste, maar ook aan de domste en zwakste. Als elk een naar zijn vermogen werkt en dus zijn plicht doet.

Dat is in deze bevolkte aarde niet meer individueel mogelijk. Dat moet, zal er orde en rust kunnen zijn en blijven, georganiseerd worden, gedragen door de hoge ideeën van naastenliefde en toegepaste broederschap.

Als we de zaken zo zien, dan levert het Bellamy-systeem en de Bellamy-gedachte een systeem, een plan, waarop het ware rentmeesterschap tot zijn waarde kan komen en waardoor de hoge gedachte van Christus tot verwerkelijking kan worden gebracht.

Ieder Christen zie af van productiemiddelen, als persoonlijk eigendom en zie toevoeging af van een gedeelte van de diens van elk ander krijgt. M.a.w. men geve de productiemiddelen in eigendom aan heel de gemeenschap en wende ze aan ten behoeve van die gemeenschap. Men ontwikkelde elk menschenkint door individueel gericht onderwijs zodanig dat elk in idem aanwezig vermogen wezenlijk tot ontwikkeling kan komen. Men make alom en continu gebruik van de technische hulpmiddelen, niet om werkloosheid te veroorzaken als nu, minder koopkracht, minder winst en daardoor overproductie, lees onderconsumptie, maar om de arbeid van de mens te verlichten, omdat hij niet leeft om te werken, maar slechts moet werken om te kunnen leven, omdat hij in zeldzaam de geest heeft te leven en niet naar de materie.

De mensen zijn o.i. gelijkwaardig, dus gelijkzeggend. Welnu, men werke dit onder de tegenwoordige omstandigheden consequent uit tot de toelening van economische gelijkheid, waardoor de totale koopkracht van de mensheid gelijk wordt aan de totale prijs van de totale productie der wereld en dus geen overproductie noch onderconsumptie zal komen, doch elk een zal kunnen voorzien in de behoeften die het lichaam en geest in bonte verscheidenheid eisen.

Men kenne het "aandeel" in de dan algemene welvaart toe door een persoonlijk credit (giro-rekening-courant) en brenge daarmee de economische delicten tot een minimum terug.

Dit toezamen vormt — in grote lijnen althans — o.i. een positief middel, waardoor de jeugd meer wordt gegeven dan enkel de waarschuwing zich naar "Christus Woord" te richten. Het is maar al te zeer bekend, dat dit "Woord" alleen in de praktijk van het leven en onder de bestaande verhoudingen niet lekten kan tot de noodzakelijke daad. Men moet het Christelijke alfabet tot de z volgen en niet beperken tot de a. Christus heeft terecht gezegd, dat niet zij, die altijd roepen Here, Here, maar zij, die "doen de wil des Vaders", de hemel zullen beërven. Het denken en doen moet worden geleid door de in ieder van ons levende wens om het goede te bestrachten en het kwade te laten.

Wij zullen moeten dienen en geven. Helemaal. Voor de 100%. Er is een grote verwarding te constateren. Dat is waarachtig geen wonder, als men — ook de Christen — over VREDE spreekt en OORLOG voert. De jeugd vraagt, zegt men, om gezag. Hoe kan, vragen wij in gemeede maar in grote ernst, de jeugd ontzag hebben voor ouderen, die alleen maar het "Woord" kennen en preken, maar in de wereld elke dag opnieuw onze onmacht tonen om van de samenleving in deze op zich zelf moete wereld iets beters te maken, dan zij in feite voor de miljoenen is? Hoe kan de jeugd ontzag hebben voor ouderen — ook voor Christus-bijdeners — als we een inzameling houden voor 20 miljoen kinderen, die slachtoffer zijn van de daden der ouderen en tegelijk ervaren, dat weer een nieuwe oorlog in de maak is? Hoe kan de jeugd ontzag hebben voor ons ouderen — en Christenen — als "Christus" elke dag opnieuw gekruisigd wordt door hen, die zeggen Hem te belijden en te volgen. Is het een wonder, dat de jeugd geen geloof meer heeft en nieuwe banen zoekt, nieuwe wegen om er wat beters van te maken dan hun ouders en leiders?

Wij, Christen-Bellamyenen

Aangesloten bij de Internationale Vereniging Bellamy, roepen onze geloofsgenoten op onze rijken te komen versterken en publiceren daartoe onze verklaring van de I.V.B. en haar programma.

INLEIDING.

De I.V.B. is een zuiver economische vereniging die zich houdt buiten alle partij-politiek en haar leden volkomen vrij laat in hun godsdienstige overtuiging. De I.V.B. beoogt te komen tot een betere economische regeling onzer maatschappij, opdat er een einde moge komen aan de bestaande levensonzekerheid en de ongelijke verdeling van Gods gaven onder zijne kinderen. Kennende de zondigheid van 's mensen hart, menen wij dat dit geen verharding mag zijn tot het nemen van afdoende maatregelen tot het beschermen van het individu tegen armoede en werkloosheid. Wij beschouwen de door de I.V.B. gegeven richtlijnen als een voortgaande ontwikkeling en verbetering der reeds bestaande wetten en economische regelingen, die mede ondanks het vraagstuk der zonde tot stand kwamen.

De I.V.B. meent, dat in de bestaande maatschappij de verkeerde neigingen van de mens worden versterkt en tot uiting gebracht door de gevoerde concurrentiestrijd, de grote maatschappelijke verschillen, de onpersoonlijkheid van het geld en de mogelijkheid tot zalverrijking ten koste van de naaste. Wij achten deze feiten in lijnrechte tegenspraak met de Wet der Naastenliefde, gegene doel onze Heer en Meester en achten het de plicht van elk Zijner volgelingen, stelling te nemen tegen alle maatschappelijke onrecht.

PROGRAMMA.

- 1. Stemdende op Gods Woord zien wij de gehele mensheid als één grote Gemeenschap, waarvan de leden, als kinderen van één Vader, gelijke rechten hebben op arbeid en welvaart als zegeningen Gods.
2. Erkennende de noodzakelijkheid van een sterke economische band tussen de volkeren der aarde, ziet de I.V.B. zonder de Internationale propaganda te verwaarlozen, de Nederlandse Natie als haar speciaal arbeidsveld, waarop zij haar krachten voornamelijk heeft te richten en haar invloed het sterkst kan doen gelden.
3. De I.V.B. erkent het recht van een democratisch gekozen regering, te beschikken over alle middelen, die nodig zijn tot het bereiken van een algemene welvaart. Zij beschouwt als die middelen:
a. de arbeidskracht aller valde Nederlanders,
b. alle productie-middelen in de rijkste zin des woords.
4. De overheid heeft tot taak, alle talenten en gaven van de leden onzer Natie volle kans op ontwikkeling te geven, opdat deze de Gemeenschap ten goede kunnen komen.
5. De individuele vrijheid is gewaarborgd door vrije beroepskeuze. Ieder lid der Natie behoudt het volledige recht op particulier bezit, verworven door het toegekende aandeel en door erfent en is vrij zijn aandeel te besteden naar persoonlijke smaak en verkiezing.
6. Alle gaven en talenten, geestelijke en lichamelijke krachten, zijn door God gegeven zonder ons eigen toedoen, en vermeerdere of verminderen nimmer het persoonlijk recht op het aandeel in de gezamenlijke geproduceerde welvaart.
7. Hoewel het aandeel van allen gelijk is, verschillen de arbeidstijden naar de zwaarte van de arbeid. Naarmate een arbeid zwaarder of onaantrekkelijker is, wordt de arbeidsduur verkort. De voorkeur der werkers voor een vak beslist over de verlenging of verkorting der werktijden.
8. Daar de huishoudelijke taak van de gehuwde vrouw en de opvoeding harer kinderen van onschabare waarde is voor de Gemeenschap, erkent de I.V.B. het recht van de gehuwde vrouw op het gelijke aandeel in de welvaart. Overigens zijn de plichten tegenover de Gemeenschap van man en vrouw volkomen gelijk, evenals hun rechten.
9. Wanneer de voortschrijdende ontwikkeling der techniek, de uitvindingen en ontdekkingen het productie-vermogen vergroten en de arbeidstijd verkorten, zal steeds welvaart en arbeid het deel van allen zijn. Wanneer de beschikbare arbeidskrachten toenemen zal naar evenredigheid de pensioengerechtigde leeftijd worden verlaagd.
10. Gedurende de overgang naar de nieuwe economie zal het aandeel der kinderen stijgen, naarmate het bereikte welvaartspiel dit mogelijk maakt, totdat het aandeel van jong en oud gelijk zal zijn. Het einddoel van het streven der I.V.B. is het gelijke aandeel in de welvaart voor allen van de wieg tot het graf.
11. Bij afschaffing van het onpersoonlijke geld wordt het jaarlijks bepaalde aandeel op de giro-rekening der meerderjarige Nederlanders gestort, die hun betalingen zullen doen door middel van giraal geld. Bij gebreken neiging tot verkwaliging zal het aandeel in maandelijks of kortere termijnen ter beschikking worden gesteld.
12. De regering regelt de distributie van het geproduceerde door het instellen van magazijnen voor de verkoop der producten. De vraag regelt de productie.
13. Grundstoffen en producten uit het buitenland worden verkregen door goederenruil (clearing) en verlichte diensten. Import en export blijven in handen der regering.
14. De regering streeft naar een zo sterk mogelijke band tussen de Staten van Europa en streeft mede naar het instellen ener Wereldregering, die recht spreekt bij internationale geschillen en toeziet op de economische verhoudingen der staten.
15. De regering waarborgt de volkomen vrijheid van elke godsdienstige en ethische richting.

U HEEFT GELEZEN EN VERSTAAN

Wat nu?

Toen in een Noordhollands dorp eens werd gestemd voor de Tweede Kamer, gebruikte een politieke partij de naam van Bellamy voor haar reclame. De leden der I.V.B. hebben van louter verontwaardiging deze partij zeker niet gestemd. En toch... kwamen er 160 Bellamy-stemmen uit de bus!! Dertig maal zoveel, als er Bellamyenen woonden! Zonderling bleek hier de gevolgen van hun propaganda.

Temand zeide eens, dat onze I.V.B. geleek op een kleine boerderij met uitgestrekte akkers: een kleine werkplaats met een wijd arbeidsveld, een rijke oogst dragende.

Allemaal heel mooi... Maar... wie belaaft hier het werk voor het ideaal van anderen? Is het wel eerlijk, het uitdragen van het eigen ideaal over te laten aan anderen, die hun tijd en geld mogen geven, terwijl zij als buitenstaander alleen kunnen en willen applauderen? Dat is nu toch een houding, die geen denkend mens zal kunnen goedkeuren. Wij bescefen zeer goed, dat het maken van propaganda niet ieder ligt. Doch een gesprek van man tegen man is soms van groter nut dan een openbare vergadering. Daarvoor is nodig:

- A. een grondige studie van de Bellamy-economie. Koopt en leest de boeken „In het jaar 2000" en „Economische gelijkheid", te verkrijgen bij onze stichting, Stationsweg 89, Ede.
B. Het getrouw lezen van ons orgaan „Bellamy", een veertiendaags blad. Abonnementprijs / 250 per jaar.
C. Aansluiting als lid bij onze I.V.B. de contributie bedraagt 50 ct. per maand, abonnement ingesloten. De adressen van de afdelingssecretarissen vindt U in dit blad. Verspreide leden melden zich Stationsweg 89, Ede.
Sympathie is goed, maar hulp is beter! Het overtuigen van ons gehele vramma. Dit is een democratische eis. Besoot U, hoe nodig Uw hulp is. Bij dan niet toekijpen, maar pak mede aan!
Steunt ons door lidmaatschap of abonnement.
Stelt het niet uit: DOE HET NU!

Wat eerst een droombeeld scheen, Een schone utopie, Wordt straks realiteit: 't Systeem van Bellamy!

Als 't nageslacht dan vraagt: „En wat hebt GIJ gedaan?" Zult GIJ dan fuloons met Beschaamde kaken staan?

WAARSCHUWING! Aan geen enkele functie in onze Vereniging is enig salaris verbonden. Onze leden werken alleen uit Idealisme, niet uit winstbejag.

I.V.B. Afdelings-secretarissen

Table listing I.V.B. branch secretaries across various Dutch cities including Aalsmeer, Alkmaar, Amersfoort, Almere, Amsterdam, St. Anna Parochie, Apeldoorn, Arnhem, Beetgumermolen, Berkhout N.H., Berlikum, Beverwijk, Bussum, Cornum, Dordrecht, Bnschede, Franeker, Gorinchem, Groen, Den Haag, Haarlem, Heerenveen, Hengelo, Hensbroek, Hilversum, Hoofddorp, Hoorn, Leeuwarden, Leiden, Oosterwolde, St. Pancras N.H., Pauwerd, Ried, Rhoden, Roordahuizum, Rotterdam, Sneek, Stiens, Ureterp, Utrecht, IJmuiden, Vlaardingen, Zaanand, Amsterdam C.

LANDELIJK SECRETARIAAT:

AMSTERDAM C. G. J. A. Smit Alexanderkade 16

Drukwerken

Table listing publications from I.V.B. branch secretaries, including Brochure II Grondslagen, III Bellamystelsel, IV Ordening, V Watertank, Friese brochure, Boeken Wereld Economie, Bellamy-Economie, Wordende wereld, Ansichtkaarten, Propaganda-kaarten, Pamfletten 12 punten, Visite kaartjes, Sluitzegels.

Bij de uitgeverij „de Driehoek" te 's-Graveland verschijnt in het komende voorjaar.

„TERUGBLIK uit het JAAR 2000"

door EDW. BELLAMY, in nieuwe vertaling van Th. St. Het formaat zal zijn dat der bekende Pyramid-zakromans prijs f 1.—

Uit het dagelijks leven

Op zijn stille kamer zat neef rustig te lezen in het Vakblad voor de Bloemistery. Alkiet was hij een liefhebber van planten en bloemen geweest en de kwakerij had zijn volle belangstelling. Doch opgewekte lectuur was het niet. Met vette letters stond het aan de kop: „Zonder grotere export geen redelijk bestaan..." Neef zuchtte: is export niet het toeverdood, dat in alle landen wordt gehoord, waar mensen hopen te komen tot de oude welvaart van voor de oorlog?

„Prachtig! Mijn broer uit Amsterdam zegt, dat u voor negen procent gelijke hebt. Hij weet er meer van! Maar hij zegt ook, dat het niet goed is, dat die regering van u naar een mens genoemd is. Dat ruikt naar mensenvergoding, beweert hij. Wie was die man, meester?"

„De zoon van een Amerikaanse dominee, waarde heer. En een groot econom, zoals blijkt uit zijn boeken. Maar zeg eens, waarom heb jijzelf je broer niet op zijn vestje getikt? Die man is toch Calvinist, niet?"

„Natuurlijk! Ik toch zeker ook! Maar ik snap u: we noemen ons zelf naar Calvin! Stom, dat ik daar niet aan dacht!"

„Juist. De heer Kralt komt tot de slotsom: „Maar het forceren van de export met... kost wat kost... gelukken". Natuurlijk heeft hij gelijk in zijn vast. Maar welk land wil nu niet exporteren? Ze zeggen allemaal: Exporteren of sterven..."

„Ja, zo te zien begint het er al wat op te lijken..."

„Och man, als wij, Bellamyenen, allemaal zwegen, kwam het er toch, dat ideaal van ons! Alleen zou het langer duren en mogelijk nog meer bloed en tranen kosten. Onze taak is alleen de weg te openen, de vooruitgang te stimuleren, er het volk rijp voor te maken. Als wij de mensen doen zien, waarheen de stroom ons voert, zullen ze met meer hoop en vertrouwen de toekomst inzien. Wij vechten tegen de vrees en de onwetendheid..."

DE ENIGE OPLOSSING: BELLAMY!

De vier broeders Bellamy naar portretten gemaakt in 1858. Links onder Edward Bellamy.

In Januari 1891 verscheen Het Nationalistische tijdschrift verdween spoedig van het toneel. De theosofische belangstelling verflauwde ook en de Nationalistische clubs verdwenen de een na de ander.

De ondermijnde gezondheid van Bellamy en de niet minder ondermijnde staat zijner financiën noopten hem in 1894 zijn weekblad op te heffen, en al zijn aandacht te geven aan zijn groot werk „Economische Gelijkheid”, dat hij juist nog voor zijn vroegtijdige dood kon beëindigen. Bovendien was Bellamy een zeer bescheiden mens. Zijn roem als nationale figuur deed bij hem geen begeerte ontstaan aan de weg te timmeren en voor het voetlicht te treden. Zijn scheppend vermogen raskte ten einde, niet omdat zijn scheppingskracht was uitgeput, maar omdat zijn broos lichaam die niet langer ondersteunde.

Toen hij zich in 1897 voor herstel van gezondheid in Denver, Colorado, ophield, schreef hij slechts een paar maanden voor zijn dood aan zijn vrouw: „Als God mij een jaar langer voor het leven wil bewaren, denk ik het beste stuk werk te doen; dat ik ooit gedaan heb”.

Nadat hij in de lente van 1898 weder in zijn geboortehuis te Chicopee Falls was teruggekeerd en voor een korte stonde opleefde en zelfs veel werk verzette, kwam spoedig de algehele instorting. Op 22 Mei 1898 overleed hij.

Een groot mens verliet deze wereld. Zijn geest leeft echter voort en doet zijn werk voor het welzijn der mensheid.

K. ZIJLSTRA.

Frank van der Goes

vertaalde voor de firma Cohen Looking Backward in onze moedertaal. In zijn voorrede bij de eerste druk zegt hij: „Dit is de derde overzetting in de Nederlandse taal; voor dagblad-feuilleton heeft het twee keer gediend. Het werk zal denkelijk in Holland voor zich zelf spreken, gelijk het heeft gedaan in Amerika en in bijna alle Europese landen.

Bij de tweede druk zegt F. van der Goes:

Van een propaganda-geschrift komt het er weinig op aan, wat men er van zegt, als het maar gelezen wordt. Dit is nu ongetwijfeld met Looking Backward gebeurd. De oplage van 1500 exemplaren was in acht maanden uitverkocht. Geen socialistisch werk van deze omvang is in Nederland bij die hoeveelheid verspreid geworden en men kan zeggen, dat de uitgave van Bellamy in het Hollands een nuttige onderneming geweest is. Als Bellamy enkel een aardig verhaaltje had bedoeld of een wonderlijke vertelling, zou de grote hoeveelheid economie zijn boekwerk hebben doen mislukken. De economie is zo overwegend, dat hij het blijkbaar daarom geschreven heeft. Dat men, ook in Nederland, het in deze zin zo prozaische boek heeft geleefd, moet voor alle vrienden van het Socialisme de grote en aangelegene betekenis hebben van het succes; een jaar of wat geleden, zou men er niets van begrepen hebben.

Naar de mening van de vertaler bevat dit kleine boek meer wijsheid en waarheid dan al de Nederlandse Staatshouderkunde, in vele en uitgebreide werken geleeraard, van Vissering tot Pierson.

Achternwaardige, maar met de aard van het socialisme minder vertrouwde personen, hebben Looking Backward gekritiseerd, omdat zij er al hun algemene levens-idealen niet in terug vonden, en zij de auteur op het punt van zulke zaken enigszins zwak oordeelden. Mij schijnt het juist een verdienste van Bellamy, dat hij wetende enkel economie te zijn, niet geprobeerd heeft een dichter of wijsgeer te worden. Al het overige is er bij gedaan voor de leesbaarheid. Waar hij aan gehouden wil wezen is de economie. En evenmin als de socialistische staatshouderkunde voorgreef een oplossing te hebben gevonden van de vele levensvraagstukken, welke diepzinnige leedden elkaar opgeven en van de vele andere die men nog zal uitdenken, maar enkel een wetenschappelijk antwoord beweert te zijn op de eenvoudige vraag, hoe men gemakkelijk aan spijis en drank zal komen, — evenmin moet men in Looking Backward een complete filosofie zoeken. Die Bellamy een zekere bekrompenheid toeschrijven in het literaire, in het

BOODSCHAPPEN uit AMERIKA

ter gelegenheid der herdenking van Edward Bellamy's 100e geboortedag

Het geeft ons veel genoegen, volgende uit de Verenigde Staten dezer dagen meestal per luchtpost ontvangen „boodschappen” te publiceren:

Los Angeles (California), March 5, 1950

Fraternal greetings

to INTERNATIONAL SOCIETY BELLAMY from EDWARD BELLAMY CENTENARY COMMITTEE

Emma S. Bellamy

(Weduwe van Edward Bellamy)

Springfield (Mass.), March 7, 1950.

Nothing gives me greater happiness than to send a message to the honorable people in Holland and elsewhere who are still loyal to the teachings of my husband and working so untiringly to bring into being his „Economy of Happiness”.

I have just passed my 89th birthday and realize that I shall not live to see that dawning, but I know that the world will some day catch up with Edward Bellamy and I am convinced that my grandchildren will enjoy the time, when all men equally will know the blessings of peace and abundance and justice. May the Lord hasten the day

Cordially yours,

EMMA S. BELLAMY.

Springfield (Mass.), March 7, 1950.

Niets maakt mij meer gelukkig dan een boodschap te zenden aan de eerbare mensen in Holland en elders, die trouw zijn gebleven aan de leer van mijn man en zo onvermoed werken om zijn „Economie van Geluk” te verwzenlijken.

Ik ben juist mijn 89ste verjaardag voorbij en besef, dat ik niet zal leven om die dageraad te zien. Maar ik weet, dat de wereld eens Edward Bellamy zal inhalen en ben overtuigd, dat mijn kleinkinderen zich verheugen zullen in de tijd, dat alle mensen zonder onderscheid de zegeningen van vrede, welvaart en gerechtigheid deelachtig zullen zijn. Moge de Here de dag verhaasten.

Emma S. Bellamy.

Paul Bellamy

(Zoon van Edward Bellamy)

Cleveland (Ohio), Febr. 25, 1950

The family of Edward Bellamy is most proud that your organization intends to celebrate the hundredth anniversary of this great author's birth in a commemorative edition of its publication on March 26.

I was thirteen when my father died on May 2, 1898. It seems like a different life from those old childhood days when he was still with us.

Although his head was always in the clouds and he was thinking incessantly about his books, he was a most kind and loving father, too. As I look back at it, I am astounded at the time he found for his two children, my sister Marion and myself.

Before he died of tuberculosis, he prepared a little booklet for me, outlining the books I was to read for the next eight years, or until I was twenty-one, mostly historical. I remember particularly that he wanted me to make a careful study of the peasant rebellion in Germany in the Middle Ages, as he felt that was the first concerted movement of the downtrodden masses against their oppressors. I remember he told me that I should read Thomas Carlyle's History of the French Revolution, although he observed drily that Carlyle was not much of a democrat.

People differ in their ideas of Utopia and some may not want Utopia at all, but so long as time lasts, no efforts can seduce the spirit of Edward Bellamy from the hearts of men.

Sincerely yours,

PAUL BELLAMY

De familie van Edward Bellamy is er zeer trots op, dat Uwe organisatie het plan heeft de honderdste verjaardag der geboorte van deze grote schrijver in een herdenkingsnummer van uw blad op 26 Maart te vieren.

Ik was dertien toen mijn vader op 22 Mei 1898 stierf. Het schijnt mij een geheel ander leven te, vergeleken met die oude dagen van mijn kindshed, toen hij nog bij ons was.

Ofschoon zijn hoofd altijd in de wolken was en hij voortdurend over zijn boeken dacht, was hij ook de meest vriendelijke en liefhebbende vader. Als ik eraan terugdenk, verbaas ik mij, dat hij zoveel tijd over had voor zijn twee kinderen, mijn zuster Marion en ik.

Voordat hij aan tuberculose stierf, maakte hij een klein boekje voor mij klaar, waarin de boekwerken beschreven waren, die hij gaarne had, dat ik in de volgende acht jaren zou lezen, of tot dat ik eenentwintig was. Voor het grootste deel van geschiedkundige aard. Ik herinner mij in het bijzonder, dat hij wilde, dat ik een zorgvuldige studie maakte van de boerenopstand in Duitsland in de middeleeuwen, daar hij voelde, dat dit de eerste onderling afgesproken beweging was van de vertrapte massa's tegen hun onderdrukkers. Ik herinner mij, dat hij mij vertelde, dat ik de Geschiedenis van de Franse Revolutie van Thomas Carlyle moest lezen. Enkel merkte hij droog op, dat Carlyle niet veel van een democraat weg had.

De mensen verschillen in hun denkbeelden over Utopia (de ideale samenleving) en enkelen willen deze wellicht niet eens. Maar zo lang de tijd voortgaat, zal geen poging, de geest van Edward Bellamy van de harten der mensen afvallig te maken, kunnen slagen.

Paul Bellamy.

aan zijn verbeelding alleen de vorm had ontleend.

Zijn Socialistisch verhaal was waarlijk meer dan een bedenksel.”

Tot zover: Frank van der Goes.

Wij hebben ook de tweede wereldoorlog meegemaakt. Wij hebben gezien, hoe de regering regeldink op treden bij het verstreken van voedsel en kleding in tijden van grote schaarste, toen de tijden en omstandigheden zo verward waren. Wij wensden die tijden niet terug! Maar het bewijs werd geleverd, dat de overheid regeldink kan optreden in zaken, waarover men vroeger niet had durven denken. En na de oorlog is het, de laster en verdachtmakingen van tegenstanders der geleide economie ten spijt, duidelijk gebleken, dat bedrijven in handen der Natie veilig zijn.

Vele voorspellingen van Edward Bellamy zijn reeds bewaarheid!

Wij, Bellamyanen, zijn er grondig van overtuigd, dat men in Bellamy niet enkel moet zien een schrijver, die een propaganda voor het socialisme bedoelde, doch dat hij een toekomst heeft voorspeld, die eenmaal verwzenlijkt zal worden. Niet omdat wij dat zo gaarne willen, doch omdat de maatschappelijke vorm, zoals hij die zag, de enige oplossing is van alle moeilijkheden, waarin de mensheid onzer dagen verkeert.

Marion Bellamy-Earnshaw

(Dochter van Edward Bellamy)

Springfield (Mass.), March 7, 1950.

We are delighted to hear from you again, although we realize from the regular arrival of your paper, that you are ever busy spreading the good word.

You ask if I know any groups such as yours. I regret to say that at the moment I am in correspondence with none, but in Los Angeles on March 26 there is about to be launched a Bellamy Foundation, which will devote its energies to the propagation of the Bellamy philosophy. It hopes to use, as its first forceful instrument a colored sound film of Looking Backward, which will be made by an independent producer of wide experience and should be ready before the end of the year. I am rejoicing that I going to be able to be present at the centenary dinner.

In a survey of the world, it seems to me that the time has never been so ripe as it is now to approach reasonable men with a glimpse of a Bellamy world. For a long time now the Bellamy idea has been over-shadowed by the active and well-financed advocates of Marxism. But now that discriminating people everywhere are turning from the sight of the brutal and cynical materialism of communism in action, the Bellamy message of the economics of the golden rule will have a wider appeal than ever before.

My greetings to you and to all the noble workers in what I feel is the „Master's own vineyard”.

Heartily and sincerely yours,

MARION BELLAMY-EARNSHAW.

Wij zijn uiterst verheugd weder van U te horen, ofschoon wij beseffen, omdat wij regelmatig van U het krantje krijgen, dat U het meer dan druk hebt om de goede boodschap te verbreiden.

U vraagt of ik andere groepen als de Uwe ken. Tot mijn spijt moet ik zeggen, dat ik op het ogenblik met geen enkele in correspondentie ben. Maar in Los Angeles is men van plan op 26 Maart een Bellamy stichting in het leven te roepen, die krachten zal wijden aan de propaganda van de Bellamy leer. Een geluidsfilm in kleuren van „Het Jaar 2000”, die gemaakt zal worden door een onafhankelijk filmproducent met veel ervaring, en die gereed zou zijn vóór het einde van het jaar, hoort men daar als eerste krachtig propagandamiddel te gebruiken. Ik verheug mij er op, dat ik in staat zal zijn bij hun herdenkingsfeestmaal aanwezig te zijn.

De wereld overziende, lijkt het mij, dat de tijd nooit zo rijp geweest is als nu. De Bellamy gedachte is nu al voor lange tijd overschaduw geweest door de overlege rijk van geldmiddelen voorziene voorvechters van het Marxisme. Maar nu overal mensen met oordeel des onderscheidts zich afkeren van het ruwe en hartelooze van het communisme zoals het werkt, zal de Bellamy boodschap van de economie van de gulden regel een groter aantrekkingskracht hebben dan ooit te voren.

Mijn groeten aan U en alle noble werkers in, zoals het mij voorkomt, de „wijn-gaard des Heren”.

Marion Bellamy-Earnshaw.

* De schrijfster bedoelt hiermede blijkbaar de film. (Red.)

Arthur E. Morgan

Yellow Springs (Ohio), Febr. 28, 1950.

Edward Bellamy had the rare ability to get outside of himself and his environment, and to look at things objectively. In his early twenties he expressed an attitude which gave much of the quality to his thinking and writing. In one of his notebooks we find the following:

„It should be our effort to contemplate the individual from the standpoint of the universal. We should seek to reverse the accustomed order and make the objective subjective and the subjective objective. That is, we should seek to view ourselves as from without instead of viewing all things from ourselves as from within. So long as men persisted in regarding the universe as circling around the earth, astronomy was a sad jumble. It was only when the terrestrial astronomer interpreted the universe from an universal standpoint, regarding the earth objectively, that the science was possible. It is so in the mental world. A corresponding discovery to that of Copernicus is necessary in philosophy. Perhaps these are only words such as another might say. The only difference is the earnestness with which I mean them and the reality for which they stand to my mind.”

This earnestness enabled Bellamy to stand aside from the social structure in which he was born and to look back at it as would a man from another world. For more than a decade he practiced that art in his writing. Then in „Looking Backward” he achieved a great triumph in its exercise. His was no mere literary trick. The habit of divesting ourselves of the emotional control of the pattern to which we have been committed, and of viewing it critically, without fear of favor, is a powerful means for correcting social error. There is evidence that before Bellamy's early death he was submitting his own marvelous creation to his same critical examination. Had he lived to a ripe and vigorous old age I believe that he would have continued to grow in his outlook. That person has best caught Bellamy's spirit who repeatedly examines his life pattern „as from without”, growing in the process. To stop where Bellamy happened to be in his thinking at the time of his death would be to fail to live in his spirit.

Sincerely yours,

ARTHUR E. MORGAN

Edward Bellamy had het zeldzame vermogen, om zich als het ware buiten zijn eigen persoon en omgeving te plaatsen en de dingen objectief te bekijken. Ongeveer twintig jaar oud, gaf hij uitdrukking aan een houding, die veel tot het karakter van zijn denken en schrijven bijdroeg. In een van zijn notitieboekjes vinden wij het volgende:

„Het moest ons streven zijn de enkeling van het standpunt van het universele te beschouwen. Wij moesten trachten de gebruikelijke orde van zaken om te keren en het objectieve subjectief te maken en het subjectieve objectief. Dat is, wij moesten trachten ons zelf van buiten te bekijken in stede van alle dingen te zien met ons zelf als uitgangspunt onder gedachten. Zo lang de mens volhielden het heet te beschouwen alsof het, om de aardse draaide, was de sterrenkundige wetenschap een droevige hutsput. Eerst toen de aardse sterrenkundige het heet van een universeel standpunt vertolkte, werd die wetenschap een mogelijkheid. Zo is het ook in de wereld des geestes. Een ontdekking, overeenkomende met die van Copernicus in de sterrenkunde, is ook nodig in de filosofie. Wellicht zijn dit slechts woorden, die ook een ander had kunnen zeggen. Het enige verschil is de ernst, waarmee ik ze meen, en de werkelijkheid, die zij voor mij geestelijk vertolken.”

Deze ernst stelde Bellamy in staat de maatschappelijke structuur waarin hij geboren was, als het ware van bezide te bezien en er op naar te kijken als een mens van een andere wereld zou doen. Meer dan tien jaren beoefende hij die kunst in zijn geschriften. Tot hij in de voortdurende beoefening ervan in „Terugblik uit het jaar 2000” een grote zegepraal behaalde. Het was geen gewoon letterkundig kunstje dat hij toepaste. De gewoonte ons te bevrijden van de hartstochtelijke onderworpenheid aan de maatschappelijke vormen, waarin wij zijn opgegroeid en waaraan wij als het ware zijn verslaafd, en deze kritisch te beschouwen, zonder vrees of voorkeur, is een machtig middel om maatschappelijke euvelen recht te zetten. Er zijn bewijzen voorhanden, dat Bellamy vóór zijn vroegtijdige dood zijn eigen wonderbare schepping aan hetzelfde kritische onderzoek onderwierp. Ik geloof, dat hij verder gegaan zou zijn, geestelijk te groeien in zijn kijk op het leven, indien hij een rijpe en krachtige ouderdom bereikt zou hebben.

Ieder, die zijn eigen levensvormen herhaaldelijk kritisch onderzoekt „als van buiten”, en dit doet, zelf geestelijk groeit, heeft het beste de Bellamy geest begrepen. Als men hiermede ophield en bleef staan, waar Bellamy toevallig was op het tijdstip van zijn dood, zou men in gebreke blijven, in zijn feest te leven.

Arthur E. Morgan.

De persoonlijkheid van Edward Bellamy

De persoonlijkheid van een mens openbaart zich door zijn levensuitingen. Bij een scheppend mens leert men zijn persoonlijkheid derhalve kennen uit zijn scheppingen. Wie zich kan inleven in het scheppingswerk van Edward Bellamy, zijn in schrifturen aan de openbaarheids prijsgegeven gedachten, heeft de mogelijkheid ook zijn persoonlijkheid te leren kennen.

Er is echter een andere mogelijkheid. En wel door te horen, wat anderen, zijn tijdgenoten, over hem vertellen. Iemand bezoekt hem in Chicopee Falls om hem te interviewen. Over de persoon Bellamy schrijft deze als volgt: Middelbare grootte, vlugge bewegingen, voorhoofd vol en breed, donkerblauwe ogen, die scherp en doordringend, vol van gedachten zijn maar toch welwillendheid uitstralen. Hij heeft een Romeinse neus, een afhangend bruine snor en een mond, waaruit karaktervastheid spreekt. Haar donker bruin en valt over zijn voorhoofd ondanks het blijkbare pogen het terug te borstelen. Bewegelijke lippen, wangen bedekt met een borstelige baard, kieren een beetje nonchalant.

Rustige manieren, maar toch op alles lettend, bescheiden maar toch volkomen beheerst, sprekend met een zachte maar welluidende stem, vol persoonlijkheid en trillend van doelbewustheid. Hij wandelde met een stevige pas en maakte indruk op mij van een persoonlijkheid, die beslist aangenaam was en niet in het minst stotend. Zijn stem is vol klank en zijn spreken heeft een gemakkelijk rhytmie ondanks de herhaalde nadruk van de toon. Hij heeft een goedgeatureerd eenvoud van doen over zich, die vol bekoring is voor de luisteraar. Zijn gezelschap is dan ook uiterst genotvol. Hij is een leetuur verslindend lezer, heeft een fijn geheugen, en is altijd goed op de hoogte met de vragen van de dag. Is een buitengewoon interessante verteller en spreekt met een tempo van ongeveer drie honderd woorden per minuut.

Zijn huisgenoten vertellen als volgt: Hij hield van de rust van een Zondagmiddag. Na het eten, als het weer het toeliet, gingen wij gewoonlijk allen wandelen over het plantsoen. Kwamen dan thuis voor een rustige bijbellesing, waarin wij altijd het Nieuwe Testament lezen, ieder op zijn beurt, terwijl hij alles verklaarde. Daarna zongen wij gezangen rondom het oude orgel, terwijl hij in een lute stoel achterover geleund zat. Hij zong nooit met ons. Nu en dan vroeg hij om een gezang, dat zijn voorkeur had om dan weder in halfsluimer terug te zinken.

Aan Paul vertelde hij geschiedenissen van beroemde generaals en veldslagen; terzelfder tijd echter drukte hij hem op het hart, hoe verschrikkelijk dom de oortogen waren en hoe mensen weg gingen en nooit terug kwamen. Hij strafte ons nooit lichamelijk, maar wanneer wij iets verkeerdts gedaan hadden, sprak hij met ons zo ernstig, dat wij geheel van streek waren, en hij altijd gemiddeld was zijn vermaning te beëindigen en in stede daarvan te troosten.

Hij schreef altijd op een groot note-bloc, scheurde het blad papier af en wierp het op de vloer, tot deze geheel bedekt was. De bladen waren zelden genummerd, maar toch scheen hij in staat te zijn alles te vinden wat hij zocht, wanneer hij het nodig had. Zijn studeerkamer was een volkomen chaos, en het was aan niemand toegestaan, iets te verstoren. Enkel kreeg de kamer met zijn instemming een goede beurt nu en dan en werd dan grondig schoongemaakt.

Hij was geduldig en onvermoed in het zoeken van wat hij zwart op wit wilde hebben, dikwijls gehele hoofdstukken vernietigend, die hem niet bevleuen en opnieuw beginnend. Soms werkte hij dagen over een enkel artikel. Een hoofdstuk voor „Economische Gelijkheid” liet hij geheel weg, zeggend, dat de wereld er nog niet klaar voor was. Hij voerde een uitgebreide correspondentie en kreeg pakken brieven en telegrammen. Hij reed te paard naar het kantoor van de krant, wanneer het weder het toeliet.

Een dienstbode, die vier jaren bij de familie was, zei later, dat hij een echte heer was, altijd beleefd en aardig en iedereen op dezelfde vriendelijke wijze behandelend, altijd bezorgd voor hun welzijn en comfort. Hij groette haar op straat even keurig als zijn kennissen, en deed haar nooit bewust haar positie als dienstbode gevoelen. Zij zei, dat zij daarna nooit meer een betrekking had, waar zij zo als volkomen gelijke behandeld werd.

Zelden heeft een mens van geestelijke onderscheiding zowel thuis als buitenshuis zulk een rustig leven, zonder opvallende gebeurtenissen gehad als Edward Bellamy. Wanneer hij op reis was, schreef hij altijd zeer regelmatig aan zijn vrouw. Was hij een enkele keer hiermede achter, dan stuurde hij een telegram. Hij was een universele persoonlijkheid, belangstellend in en gevoelig voor alles wat voor de menselijke geest van belang is. Omdat hij wist, waarover hij schreef, en omdat in de grond het streven der mensen over de gehele wereld hetzelfde is, is hij in andere landen meer gelezen dan bijna elke Amerikaanse schrijver.

Deze rustige zoon van een doopsgezinde predikant heeft, door zijn voorstellen van grondige veranderingen in de maatschappelijke structuur, waarschijnlijk meer mensen aan het gezond maatschappelijk denken gebracht en hun geestelijk gezichtsveeld vergroot, dan enige andere Amerikaan.

K. ZIJLSTRA.

HET LIDMAATSCHAP DER I.V.B.

vraagt van U 50 cent per maand contributie (de waarde van één pakje sigaretten!)

LEDEN ONTVANGEN HET BLAD GRATIS!

Een abonnement kost slechts f 2,50 per jaar.

Wat Kiest u?

SLUIT U AAN! Doe iets!

BELLAMY

Abonnementprijs f 2,50 per jaar Verschijnt elke 14 dagen Prijs 10 cent
Redactie: Terrasweg 68, Santpoort-Dorp Redactie-secretariaat: Caninefatenstraat 13, Haarlem-N., Tel. 25262
Administratie: Stichting Centr. Adm. Bellamy, Stationsweg 89, Ede. Tel. 8113. Postgiro 136123

KORTE LEVENSBESCHRIJVING VAN EDWARD BELLAMY

Edward Bellamy werd geboren op 26 Maart 1850 te Chicopee Falls, toen een plaats van 8000 inwoners, nu een voorstad van Springfield in het Westen van de Amerikaanse staat Massachusetts (Indiaanse naam, die betekent „land der blauwe heuvelen”). De bevolking van deze staat bestond uit verschillende kleine gemeenschappen, die zeer democratisch waren aangelegd en geen dwang van buiten duldden. Toen de dertien Amerikaanse kolonies zich noodgedwongen aaneensloten tot een unie, de Verenigde Staten, die doet denken aan de Unie van Utrecht in de Nederlandse geschiedenis, had zich het karakter dezer kolonies, die nu staten werden, reeds gevormd. Behalve als geboorteplaats van Edward Bellamy is Chicopee bekend door de grote bronzen deuren van het gebouw der volksvertegenwoordiging in Washington, het nationale Capitool, die in Chicopee gegoten zijn.

Het geslacht Bellamy behoort tot de eerste kolonisten der Verenigde Staten. Reeds in 1650 worden de voorvaders van Edward Bellamy in Amerika vermeld. Een van hen was gehuwd met Francis Sherman van de familie van Roger Sherman, een der ondertekenaars van de vermaarde Onafhankelijkheidsverklaring. Het geslacht Bellamy leverde verschillende predikanten op. De vader van Edward Bellamy, Rufus Bellamy, was doopsgezind predikant in Chicopee Falls vanaf 1848, waar hij 34 jaren het ambt waarnam. De moeder van Edward Bellamy was dochter van een doopsgezind predikant. Edward's vader was een zeer goetdhartig mens, die de gewoonte had, het hem na een huwelijk door de bruidegom gegeven gebruikelijke geldgeschenk in de meeste gevallen de bruid weder in de hand te drukken als bescheiden bijdrage voor het nieuwe huishouden.

Edward Bellamy had drie broeders, twee oudere en een jongere. De oudste stierf plotseling op 25 jarige leeftijd gedurende een reis in het Zuiden van Frankrijk. De band tussen de broeders was altijd zeer innig en sterker dan hun geheel uiteenlopende maatschappelijke inzichten. De zuster van de moeder van Edward Bellamy kwam door haar huwelijk met William Packer van Brooklyn tot grote welstand. Packer overleed in 1850 en liet zijn groot vermogen aan zijn weduwe na, die bijzonder gehecht was aan haar zuster's familie. Dit verklaart de grote zorgen aan de opvoeding der broeders besteed en de voor hun stand nogal kostbare buitenlandse reizen. Toen hij evenwel volwassen was, kon niets Edward Bellamy meer bewegen, geldelijke hulp te aanvaarden.

Tien jaar oud, gaf hij reeds uitdrukking aan zijn groeiende belangstelling voor een „werkleger”, dat hij later de hoeksteen noemde van zijn maatschappelijk stelsel. Hij bewonderde militaire „organisatie” in het algemeen en droomde van een militaire loopbaan voor zichzelf. Die droom werd op zijn 17de levensjaar verstoord, doordat hij werd afgekeurd voor de militaire academie der Verenigde Staten in West Point.

In 1868 waren de families Bellamy en Packer samen op reis in Europa. Edward bleef in Amerika en zette zijn studie voort. De plotselinge dood van zijn oudste broeder Packer (naar de achternaam van zijn oom genoemd) en de sterke aanranding van zijn familie be-

wogen Edward zijn studie in Amerika tijdelijk te laten rusten en ook naar Europa te gaan met zijn neef William. Beide jongelui zetten hun studie voort in Dresden, leerden Duits en andere talen en interesseerden zich voor Europese gestanden. Een in de natenschap van Edward Bellamy gevonden schets van een verhaal doet vermoeden, dat zij ook enige dagen aan de Hollandse kust hebben vertoefd. Zij brachten ruim een jaar in Europa door.

Toen Edward Bellamy in Duitsland was, vocht Karl Marx met Bakounin en Proudhon in de Eerste Internationale om de beginselen der maatschappelijke revolutie. Zonder twijfel was later in Amerika Edward Bellamy niet onbeïnvloed door het Marxisme, van Europa overgebracht. Maar ofschoon dit zijn eigen beweging een geweldige stuwkracht gegeven zou hebben, verwierp hij het. Hij zag verder dan zijn tijdgenoten het verloop van de maatschappelijke strijd. Hij deed daarom doelbewust afstand van de tijdelijke tactische voordelen, die het ontketenen der lagere menselijke hartstochten en het in werking stellen der lagere menselijke drijfveren hem ongetwijfeld opgeleverd zouden hebben.

HERDENKINGSNUMMER

Edward Bellamy, auteur van „Looking Backward” en „Equality”,
werd op 26 Maart 1850 geboren te Chicopee Falls

Edward Bellamy was zich terdege bewust van de klassenstrijd. Als eerlijk mens erkende hij dan ook het bestaan ervan. Maar als wijs mens met een diep inzicht in het maatschappelijk gebeuren, erkende hij wel de politieke, maar niet de economische noodzaak ervan. Zijn streven was niet een tijdelijk onderdrukte klasse aan de macht te helpen, maar rechtvaardigheid te doen zegevieren. Hij wist te wel, dat door machtsverovering de onderdrukte klasse van vroeger de onderdrukte klasse van later kon worden. Hieraan wilde hij beslist niet medewerken. Zijn streven was niet enkel een onderdrukte klasse tijdelijk te helpen, maar de gehele mensheid voor altijd.

Hij bouwde daarom zijn leer en zijn stelsel niet op de werking der lagere menselijke drijfveren, die als onvermijdelijk gevolg der maatschappelijke ontwikkeling ten slotte toch niet meer technisch bruikbaar zijn en dan automatisch uitgeschakeld worden. Maar op de hogere scheppende drijfveren, die in kiem bij elke mens aanwezig zijn of waren en slechts wachten om zich te ontwikkelen in het grote maatschappelijk gebeuren. Zodra de lagere menselijke drijfveren als heersende en doorslag gevende maatschappelijke factoren zijn uitgespeeld komen de hogere vanzelf aan bod. De economische leer van Bellamy is dan ook de enige duurzame uitweg voor de mensheid.

In Dresden bezocht Edward Bellamy de grote door de staat geëxploiteerde porcelainfabrieken, die aan een weidconcurrentie het hoofd konden bieden. Ongetwijfeld was dit van invloed op zijn latere gedachtenontwikkeling. Het meeste en pijnlijkste troffen hem echter de Europese maatschappelijke tegenstellingen, die uit economische oorzaken ontstonden, het gehele maatschappelijke leven ontwrichtten en ongezond maakten.

In Amerika teruggekeerd, beëindigde hij met succes zijn rechtskundige studie, was twee jaren op een advocatenkantoor werkzaam en werd zelf tot de rechtbank toegelaten. Het beroep van advocaat ging hem echter steeds meer tegenstaan, naar mate hij zich bewust werd, dat onenigheid en strijd tussen de mensen zijn voornaamste bronnen van inkomsten moesten worden.

Het duurde niet lang of hij gaf zijn advocatenpraktijk voor goed op en werd redactioneel medewerker aan de New York Evening Post in 1871 en daarna van de Springfield Daily Union in 1872, waar hij enige jaren bleef.

In 1875 vond een gebeurtenis plaats, die geheel afgezien van enige beslissing van de zijde van Edward Bellamy, later van het grootste belang voor hem was. De Theosofische Vereniging werd door Mevr. Blavatsky in New York georganiseerd. Haar latere aanbeveling van het boek van Bellamy was van groot belang voor zijn beweging toen deze opkwam.

In 1878 publiceerde Edward Bellamy zijn eerste novelle, die later door andere gevolgd werd en door een bijzondere stijl en een ongewone inhoud zeer opviel. In 1880 werd door Edward Bellamy en zijn broeder Charles de drieluikige „Penny News” in het leven geroepen, die spoedig een steeds groeiend aantal lezers aantrok. Later werd het de „Springfield Daily News”.

Fraternal Greetings

to
Family of Edward Bellamy
Springfield (Mass.)
Cleveland (Ohio)
Edward Bellamy Centenary
Los Angeles (Cal.)
Dr. Arthur E. Morgan
Yellow Springs (Ohio)
and all other friends
in the U.S.A.

In 1882 huwde hij Emma Augusta Sanderson, 11 jaren zijn jongere. In 1884 werd een zoon, Paul Bellamy, geboren. Volgens Bellamy had deze gebeurtenis veel te maken met het veranderen van zijn levensloop. Voordien, zei hij, had hij de gewoonte over maatschappelijke vraagstukken te denken als een beschouwer, geïnteresseerd, maar niet bewust van dadendrang. Toen hij evenwel ging denken over een wereld, waarin zijn eigen kinderen zouden moeten leven, begonnen al deze vraagstukken in eens uiterst concreet en praktisch voor hem te worden.

De zoon heeft steeds zijn vader innig lief gehad en geëerd als een groot schrijver. Maar het rotsvaste geloof in een schone toekomst der mensheid, zoals zijn vader die met zijn geestesoog zag, was blijkbaar een persoonlijke gave van Edward Bellamy zelf. Paul Bellamy was van 1933-'34 president van de Amerikaanse vereniging van dagblad-redacteuren. Is directeur en was vice-president van de grote Associated Press, en heeft ere-doctoraten van drie verschillende Amerikaanse universiteiten. Is redacteur van de „Cleveland Plain Dealer”, het grootste morgenblad in de staat Ohio.

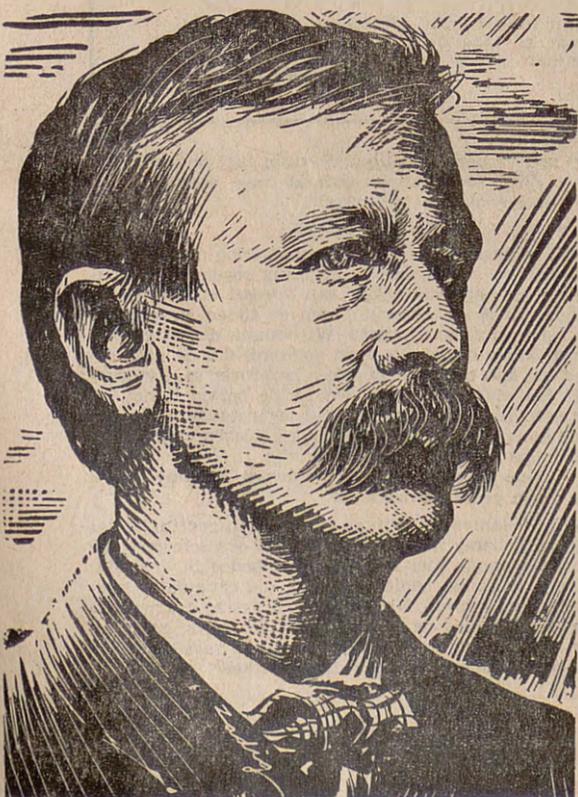
In 1885 werd een dochter, Marion, geboren. Deze gebeurtenis deed de concrete belangstelling van Edward Bellamy verder groeien in een wereld, die zijn kinderen zouden erven en in het bijzonder trok het vrouwenvraagstuk zijn aandacht.

In de winter van 1886 zette Edward Bellamy zich aan zijn schrijftafel neer, met het vaste voornemen, een boek te schrijven, dat zijn lang gekoesterde, steeds ontwikkelde en ten slotte rijp geworden gedachten over een nieuw maatschappelijk stelsel zou openbaren en verspreiden. In 1887 was hij gereed en in Januari 1888 kwam „Terugblik uit het jaar 2000” het eerst uit. Einde 1888 waren er nog geen 10.000 ex. in Amerika verkocht. In de volgende jaren groeide de afzet echter snel, en weldra was het eerste miljoen bereikt.

De geweldige opgang, die zijn boek in Amerika maakte, leidde tot het ontstaan van de „Nationalistische beweging”. Een van de eerste clubs was in Boston. Vanaf Mei 1888 verscheen het tijdschrift „The Nationalist”. Het theosofische tijdschrift „The Path” in Amerika begon het boek van Bellamy warm aan te bevelen. Het Londense theosofische tijdschrift „Lucifer” volgde het voorbeeld. Het opzienwekkende boek „The Key to Theosophy” van Mevr. Blavatsky kwam uit en bevatte eenzelfde aanbeveling. In 1890 waren er in Californië alleen over de 60 Nationalistische clubs en in geheel Amerika wellicht tien maal zoveel.

De Nederlandse lezer klinkt het woord „nationalistisch” in verband met de Bellamy-beweging in het huidige tijdsgewricht mogelijk iets vreemd in de oren. Vergeten mag echter niet worden, dat wij toen in 1890 leefden. Toen had trouwens het woord „communisme” ook een andere klank dan nu. Verder mag niet uit het oog worden verloren, dat het begrip „nationaal” in Amerika en in Europa niet dezelfde betekenis heeft of had. Voor de Amerikanen in de tijd van Bellamy vertolkte het woord „nationaal” de werkelijke eenwording der 48 afzonderlijke en soms eenzijdig ontwikkelde staten met hun eigen belangen tot een natie met gemeenschappelijke belangen. Een verruimd begrip dus. In het Europa van onze tijd vooral is het woord „nationaal” een verengend begrip geworden, omdat het nationale in menig opzicht een belemmering vormt voor het continentale Europese bewustzijn, dat in wording is.

Einde 1890, toen Bellamy tot de overtuiging kwam, dat het Nationalistische tijdschrift niet de levenskracht had om zijn gedachten doelmatig en concreet te vertolken, besloot hij zelf een weekblad uit te geven, „The New Nation”, waarvan het eerste nummer

Edward Bellamy's huis in Chicopee.

Nogmaals:

Op weg naar de practijk

Blijkens een artikel in het Haags Dagblad van 28 Februari heeft Ir. Van Steenis vele brieven gekregen naar aanleiding van het eerste artikel in genoemde courant betreffende de door hem in praktijk gebrachte nieuwe vorm van zaken doen. Een bloemlezing uit deze brieven bevat o.m. het volgende:

BELAMYAANS.

„De idee, die Ir. van Steenis in praktijk brengt, wordt al jaren gepropageerd door de Internationale Vereniging Bellamy.

Wij Bellamyanen hopen van harte, dat het goede voorbeeld, dat hier gegeven wordt, navolging zal vinden, omdat het tegenwoordige winststelsel onherroepelijk moet leiden tot crisis, werkloosheid en chaos.”

Bravo, Bellamyaanse inzender, een tien met een griffel voor uw activiteit! Tussen haakjes zij hier vermeld, dat ook wij ons met Ir. Van Steenis in verbinding hebben gesteld en een vriendelijk schrijven plus de statuten der Coöperatieve Vereniging Ingenieursbureau van Steenis W.A. hebben teruggekregen. Een en ander is in studie, en misschien..... Maar daarover later.

De bloemlezing bevat veel waardering, veel gelukwensen. Dus morele steun. Er worden hoe kan het anders — ook bedenkingen gezet. Men wijst op het mislukken van Frederik van Eeden's „Walden", men waarschuwt tegen medewerkers, die niet te goeder trouw zijn en tegen onbindingsverschijnselen van binnenuit en aanvallen van buitenaf, men wijst erop, dat „de menselijke natuur een belemmering is voor de verwezenlijking van zulke idealen, men betwijfelt of het welslagen met de hulp van gelukgezinde medewerkers, het gevolg zal hebben, dat de gedachte in de maatschappij zal doorwerken, en men vreest, dat, als niet-instemmers bij de uitvoering betrokken worden, een en ander zal leiden tot staats-socialisme, kortom, bedenkingen van dezelfde aard als die, welke ook wij herhaaldelijk ontmoeten. Men zou er een gramofoonplaat van kunnen maken!

Het Haags Dagblad heeft nu Ir. van Steenis aan het woord gelaten. Wij nemen zijn antwoord op de „bedenkingen" over. Het luidt als volgt:

„Gaarne grijp ik de door de redactie geboden gelegenheid aan, om een aantal vragenstellers collectief te beantwoorden. Dat dit antwoord uiteraard beknopt moet zijn spijt u waarschijnlijk evenzeer als ons.

A. — Maatschappelijke vormen zijn pas te verwachten op het moment, dat demaatschappij er rijp voor is. Wij zien dit in de geschiedenis met alle sociale bewegingen en ook met politieke stromingen. Dat bepaalde pogingen, parallel met ons streven, in het verleden zijn mislukt, doet daarom nog niets aan hun waarde af, en is ook geen bewijs, dat deze pogingen altijd zullen blijven mislukken. In zekere zin kan men de voorlopers als martelaren beschouwen.

Wat men in het leven doet, dient te worden ingegeven door het directe praktische nut, maar moet uitvoerlijk zijn van een roeping, die men voelt. De wil en de durf om deze roeping te volgen zijn een kwestie van geloof of levensbeschouwing, waarover niet te discussiëren valt. De nieuwsgierige mens vraagt naar 't resultaat, de gelovige mens alleen naar het doel zonder daarbij op succes te rekenen.

Bovendien gaan wij veel minder ver dan b.v. Frederik van Eeden en Margaretha Meyboom, die levensgemeenschappen stichtten, waarin hele gezinnen waren betrokken, terwijl wij alleen een werkgemeenschap vormen. Misschien ligt in deze minder verre strekking groter kans op praktische verwezenlijking.

B. — Daar de Coöp. Ver. Ingenieursbureau Van Steenis w.a. geen aannemersfirma is, maar 'n bouw- en waterbouwkundig adviesbureau, speelt reservering voor materieel vrijwel geen rol omdat dit er praktisch niet is. Afschrijvingen op instrumentarium en inrichting worden in de algemene kosten meegerecalculeerd.

C. — Het is inderdaad niet zo moeilijk, om een aantal gelijkgezinde medewerkers te verzamelen, maar hiermede zou in onze maatschappij niets nieuws bewezen zijn. Opzettelijk is in onze vereniging niet getracht mensen met bijzonder groot gemeenschapsgevoel aan te trekken. Er werken mensen in van de meest uiteenlopende politieke en godsdienstige overtuigingen.

De mens is product van de factoren maatschap-

Norman Thomas

(Erkende leider der Amerikaanse sociaal-democratie, kandidaat voor het Presidentschap der Verenigde Staten bij de vorige verkiezingen en ongetwijfeld ook bij de volgende).

San Francisco, March 4, 1950.

I am one of thousands upon thousands of men and women in America and Europe who first was awakened to an interest in socialism by reading Edward Bellamy. He left behind him no organized political party and no democratic program for achieving his good society. But the ferment of his vision and hope still works in the world. Of that fact the existence of your society and your plans to celebrate Bellamy's 100th birthday, give proof.

Please accept greetings and good wishes from American socialists.

I write in the midst of a very busy speaking trip in our country or I might write more. I could not more sincerely wish you well.

Fraternally yours,
NORMAN THOMAS.

Ik ben een van de duizenden en duizenden mannen en vrouwen in Amerika en Europa, die eerst door het lezen van Edward Bellamy tot belangstelling in het socialisme werd opgewekt.

Hij liet geen georganiseerde politieke beweging en geen democratisch programma achter om zijn goede samenleving te verkrijgen. Maar de gisting door zijn visie en hoop te weeg gebracht, werkt nog altijd in de wereld.

Van dat feit geven het bestaan van Uw vereniging en van Uwe plannen om de 100ste geboortedag van Bellamy plechtig te herdenken, het bewijs.

Gelieve de groeten en goede wensen van de Amerikaanse socialisten te aankaarten.

Ik schrijf te midden van een zeer drukke spreektoernee in ons land, Anders zou ik meer schrijven. Maar ik zou U niet oprechter alles wat goed is, kunnen toewensen.

In broederschap de Uwe,

Norman Thomas.

Adolf A. Berle Jr.

(Assistant Secretary of State onder President Roosevelt en wiens Bellamyaanse inzichten over economische organisatie in wijde kring werden besproken).

New York, March 6, 1950.

Let me offer my greeting and best wishes on the occasion of your celebration of the 100th birthday of Edward Bellamy.

Bellamy was perhaps the most distinguished exponent of the Utopia school of thought in the United States. His ideas have entered in large measure into the thinking of our people, influencing great groups who do not realize how much his writing has shaped their thought.

Fundamentally Bellamy hoped to turn the resources of the rising mechanical developments so that they should be the servants of society rather than its masters. In that case, he thought, friendship between man and man, and between peoples and peoples, could become the principal concern of the human race.

We quid wish Edward Bellamy were present now to guide us in the atomic age.

With all good wishes, I am, Faithfully,

ADOLF A. BERLE Jr.

Sta mij toe mijn groeten en beste wensen aan te bieden ter gelegenheid van Uwe herdenking van de 100ste geboortedag van Edward Bellamy.

Bellamy was wellicht de eminentste vertegenwoordiger der Utopische School van gedachten in de Verenigde Staten. Zijn denkbeelden zijn in grote mate in het gedachtenleven van ons volk doorgedrongen. Zij hebben grote groepen beïnvloed, die niet bewust zijn, hoe zeer zijn geschriften hun gedachten hebben gevormd.

In de grond hoopte Bellamy de hulpbronnen van de opkomende mechanische ontwikkelingen zo te wenden, dat zij de dienaren der samenleving zouden worden in plaats van haar meesters. In dat geval, dacht hij, zou vriendschap tussen mensen en volken het voorname belang van het menselijk ras kunnen worden.

Wij konden wensen, dat Edward Bellamy nu aanwezig ware om ons tot gids te zijn in de eeuw der atomen.

Adolf A. Berle Jr.

danks dat gelijke aandeel zal er verschil in beschaving blijven. De een eet als een varken, de ander als een weloepvoed mens. De een heeft manieren, de ander is wellicht onbeschoft. De een heeft smaak, de ander niet. En zo ga je maar door! De man van ontwikkeling kiest gezelschap, waarmee hij kan praten over onderwerpen, die anderen boven hun petje gaan. Het is vrijwel zeker, dat een en ander zich na enige generaties zal wijzigen, maar voorlopig zal het wel zo blijven, denk je ook niet?"

Ze moesten het wel toegeven. „En denk jullie, dat je in de nieuwe Gemeenschap een arbeider de directeur op zijn schouder zult zien kloppen? Ja, er zal natuurlijk meer onderlinge waardering bestaan, er zal geen afgunst zijn op het inkomen. Maar heus wel enige afgunst op succes en rang. Mensen blijven mensen. Ik ken arbeidersgezinnen, waar meer geld de deur binnen komt dan bij anderen, maar toch ontbreekt een goede beschaving. Ik ken ook werkelijk beschaafde arbeiders en onbeschofte directieuren. Beschaving is geen zaak van geld, mannenbroeders! Gelukkig niet! Doch we zijn in de laatste jaren zeker vooruitgegaan door de betere positie van de arbeiders, let daar maar eens op. En daarom heb ik wel hoop, dat in de nieuwe Gemeenschap een verbetering zal intreden. Doch onthoudt: economische gelijkheid is niet de gelijkheid van karakter, beschaving en smaak. Dat ligt buiten het bestek der Bellamyanen!"

Bonk! zei de klep. „Toch zal ik bij zijn als we zo ver eerst maar eens zijn, mijnheer!" zei er een onder het wegdijen. C.O.

Sympathie is goed, maar hulp is beter! SLUIT U AAN!

P.d.W.

ALLARD PIERSON

schreef eens in de Nieuwe Gids van 1890 een brief aan F. v.d. Groes:

„Men zou uw mening ook zo kunnen weergeven: alle Utopia was tot dusverre wat men hoopte of wenste, dat eens zijn mocht. Vroeger werd zij gevonden door de verbeelding alleen; thans leent de verbeelding slechts de vorm; de inhoud wordt gevonden door inzicht in de onvrijwillige groei der menselijke samenleving; een inzicht van gelijke aard als dat waardoor wij na de knaap de man verwachten. De toekomst wordt op die wijze niet een droom, maar een weten-

schappelijke voorspelling; niet een mogelijkheid met de berekening van vier kansen wij ons vermaken, maar een geboorte, waarvan de zwangerschap reeds zichtbaar is; en hij die haar verkondigt wordt niet de apostel van een nieuw geloof, dat hij aan te prijzen en tegen de bedenkingen der ongelovigen te verdedigen heeft, maar eenvoudig iemand die te kennen geeft, welke bijzondere toepassing van de grote wet der evolutie binnen een gegeven tijd is te verwachten.”

SCHEPPENDE ACTIVITEIT

Hoeveel energie wordt er dagelijks verdaan in destructieve, nutteloze, activiteit, terwijl er, na de afbraak van een samenleving, opgetrokken om een nieuwe economische basis, waarnaar het zoeken thans uitgaat. Bij dat verbruik van schatten energie in destructieve richting treft telkensweer hoe met principieel juiste opvattingen de concretisering ervan in de praktijk het tegendeel van het bedoelde ideaal bereikt wordt. Een verschijnsel, zo duidelijk beschreven door dr. Wortman in „De ethica aan het zielebed" met deze opmerking: „Velen menen, dat zij de wijsheid in pacht hebben en begrijpen niet, dat zij door de grove manier, waarop zij eigen meningen en levensopvattingen opdringen, het tegendeel bereiken van wat zij bedoelen". Woorden weliswaar lang geleden en in andere omstandigheden en in ander verband geschreven, doch nog immer vol wijsheid en van algemene strekking tot op de dag van heden. Men denke bijv. maar, om de gedachten te bepalen, aan de episode-Hitler! En dergelijke episoden zijn er meer, in wereldverband evenals in enger kring (waarbij wij o.a. denken aan het wetsontwerp tot inschakeling van de burgerlijke staat van bēg culmineerd in uitschakeling van de rechter!).

Zonder scheppende activiteit wordt niets goeds bereikt in de grote noch in de kleine wereld. Negatieve activiteit breekt af; positieve, scheppende activiteit bouwt op. De eerste betekent het bewandelen van de tenslotte doodlopende weg; de laatste biedt nieuwe perspectieven. Deze alléén kan ons als mensen van deze benarde wereld, iets te zeggen hebben, en wel in de geest van hetgeen Roosevelt betoogde in zijn vierde presidentiële rede (20 Januari '45): „Wij hebben geleerd wereldburgers te zijn, leden van de menselijke gemeenschap; wij hebben de eenvoudige waarheid geleerd, dat men alleen vriendschap kan verwachten als men vriendschap geeft”.

Nog altijd, vijf jaar na beëindiging van de wapen- de strijd, verkeert de wereld in een duchtige kater- stemming. De dromen van een gelukkiger samenleving blijken elke dag opnieuw grote desillusies, die tot steeds intensiever, moedelooheid, wantrouwen- en angst leiden, alle bemoeiigende woorden van uit conferenties terugkerende staatslieden ten spijt. Het blijft n.l. ontbreken aan de zo nodige geestelijke samenwerking en het vertrouwen en het geloof van de burgerij in de mogelijkheid om de stuk geslagen en vaneen geteerd maatschappij, waarin men tot dusver leefde en min of meer gelukkig was, weer op te lap- pen tot een dragelijk geheel.

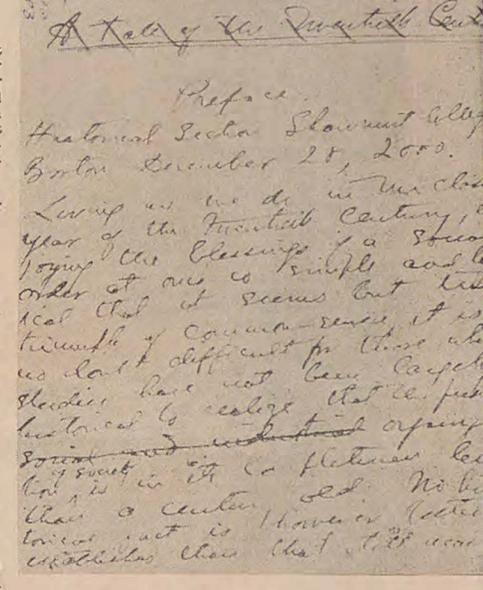
In steeds breder kring wordt dit alles ingezien. Afbrekende krachten zijn inderdaad in volle actie en maken dikwijls zulk een lawaai bij hun spectaculair optreden, dat de aandacht wordt afgeleid van de meer stille en rustige, doch gestage arbeid en scheppende activiteit van opbouwende machten.

Als de dokter je een geneesmiddel voorschrijft, waarvan de smaak niet meevalt, is de apotheker wel zo verstandig een laagje suiker om de pil te leggen. Stel je nu eens voor, dat er iemand was, die de suiker van de pil afzooog en daarna het geneesmiddel uitspuwde..... Zouden wij zo'n ezel niet uitlachen? Maar ik heb het meegemaakt, dat een met rede be- gaafd schepsel mij vertelde, dat het boek van Bellamy hem niet kon bevredigen, omdat het toch wel gloeiend onmogelijk was, dat een mens zo lang kon slapen als die Julius West..... Hij vond het boek als roman een mislukking. Vooral „dat gescharrel met die Edith" vond hij niet goed.....

En zo praatte de „lezer" maar voort! Over de econo- mie in het boek, neen, daarover geen woord! Hij kon niet begrijpen, dat het hele verhaal van die sla- per en de jonge dame slechts een middel was, om het lezen van de boeken wat aangename te doen zijn, zo- iets als het geurtje van de pudding, dat het eten s- tielt, er van de pudding af. Bij deze man was de suiker hoofdzakelijk niet het geneesmiddel. Hij begreep niet eens, dat hij zich door zo'n oordeel be- lachelijk maakte. En was die stakker nou maar enig in zijn soort, dan was het nog zo heel erg niet. Maar nu nog lopen er van die „lezers" over te aardbodem.. En ze schrijven zelfs in kranten over „dat dwaze ro- mannetje" van Edward Bellamy.....

Och, het is duidelijk, dat er veel verschil in de ver- standelijke ontwikkeling van de mensen is. Erg? Wel- neen! Juist dat verschil in gaven zal er voor zorgen, dat er voor de verschillende taken in de Gemeenschap arbeiders zullen zijn te vinden. Zulke kritikansters zul- len later waarschijnlijk de straat vegen of iets dergel- ijks. Nuttig werk, zeer zeker, maar veel denken is daar niet bij nodig. Net iets voor zulke suikerlikkers. C.O.

Eerste pagina van het manuscript van

„Looking Backward”.

(„In het jaar 2000”)

Vrijheid in de Bellamy-gedachte

Dikwijls schreef ik reeds over het begrip Vrijheid en het is daarom met wat schroom, dat ik dit onderwerp weder ter sprake breng. Mijn enige bezwaren hier- toe is de grote belangrijkheid ervan.

Want zo vaak hoort men als een der grootste bezwaren tegen de Bellamy-economie: de vrees voor het keurslijf der gebondenheid. En veelal weet de Bel- lamyaan hierop niets anders te antwoorden dan: „Neen, wij willen helemaal geen keurslijf: wij willen juist bevrijding van de mens door de Bellamy-econo- mie”.

Dat is waar, maar het is geen antwoord op de ge- uilde vrees. Want men toont er niet mede aan, hoe en waarom de Bellamy-gedachte bevrijding van de mens zal brengen.

Laat ons daarom de menselijke bevrijdingsdrang be- kijken en er ons rekenschap van geven, wat het diepste wezen van de werkelijke vrijheid is.

De ene mens meer, de andere in minder mate, maar toch allen voelen af en toe de hunkering naar de verte. Dit heimwee treedt in verschillende vormen op. De man, die zich in zijn dagelijkse bezigheden geremd voelt, wenst armslag. Hij die een jaar lang geplo- terd en gesjouwd heeft, wil vakantie, een tijd, die hij vrij en onbelemmerd wenst te gebruiken. De wijde der prairie en de zee trekt. De zakenman streeft naar steeds meer om tot het moment van de vrijheid te komen. En dezelfde uitbreidingsdrang kan tot beze- tenheid worden van mens en volk: expansie, „Lebens- raum”.

Maar als die vrijheid eenmaal voor ons ligt, dan staan wij er onwennig tegenover, weten niet goed, wat wij ernaar zullen aanvangen, en in onze hulpe- loosheid doen wij precies datgene, wat wij niet moeten doen. De een vlucht terug naar de veilige omsloten- heid van werkring en omgeving, de ander, eveneens in zijn onmacht wordt tot tyran, dictator. En beiden zijn caricaturen van de mens. Tussen hen schommelt de strijd op het materiele vlak.

Er zijn positieven, die de vrijheid kunnen verdra- gen en haar positief aanwenden. Er zijn velen voor wie vrijheid mislukking betekent. Wat is het geheim van de eersten? Wat maakt hen tot mensen, die aan hun vrijheidsdrang met positief resultaat gevolg kun- nen geven? Wat missen de vele anderen, waardoor zij tenonder gaan?

Het is zo weinig en zoveel. Het is datgene, wat de mens voelt, als hij werkelijk tegenover de vrijheid komt te staan. Het is het gemis aan een bodem, een steunvlak, een begrenzing. Het is het gemis aan orde. Er is geen vrijheid zonder de gebondenheid van orde. Vrijheid is onbestaanbaar zonder orde. Want zonder orde is de mens losgeslagen en daardoor grijpt hij of naar de tyrannie, of vlucht hij in de slavernij van ma- teriële onderworpenheid of geestelijk kluisenaars- schap. Beide zijn negatief.

De onmisbare gebondenheid en orde kan de mens alléén in zichzelf vinden. Zij betekent de erkenning van de noodwendigheid, waaronder hij staat, de aan- vaarding ervan, het op zich nemen van zijn plichten en verantwoordelijkheden.

De doornseemns van tegenwoordig verzet zich tegen van staatswege opgelegde vrijheidsbeperking door middel van „geleide economie”. Maar hij voelt niet, dat die geleide economie noodzakelijkerwijs moest ont- staan uit zijn eigen gebrek aan innerlijke gebonden- heid en orde.

De basis der Bellamy-gedachte is de innerlijke ge- bondenheid en orde waartoe de mens moet komen. Want anders is de Bellamy-economie slechts een uiterlijke vorm van gebondenheid. Het Bellamy- systeem is niet meer dan het materiele raam, waarin de mens zijn materiele steunpunten kan vinden. Maar de Bellamy-Geest is de gewijze voor de individuele mens naar het beginsel van orde en gebondenheid, dat in kiem in hem aanwezig is. Zonder de doorle-

ving, doorvoeling, aanvaarding dier gedachte blijft men stuntele met een systeem, zoals men stuntelt met het socialisme en het communisme, met de kerf of met welke vermaterialiseerde geesteshouding ook.

Kortom: de werkelijke voor de mens te dragen vrij- heid is alléén te bereiken door innerlijke gebonden- heid en orde, door het met de Geest verstaan van de materiele vorm dezer orde, die de Bellamy-Economie is.

Hij, die dit innerlijk bereikt, al noemt hij zich geen Bellamyaan, zal bijvoorbeeld geen moeite hebben met het begrip: economische gelijkheid. Want hij weet, dat „het gelijke aandeel" niets anders is dan een in- komenplafond, waaronder de mensen onder erken- ning van hun verschillende stoffelijke levensbehoef- ten dienen te blijven, daartoe bekwaam door de door hen verworven innerlijke vrijheid, die gebondenheid en orde tot basis heeft. Zo is het gelijke aandeel de stoffelijke uitdrukking van de begrenzing, de gebon- denheid het steunpunt, de orde, die onherroepelijk de voorwaarde tot vrijheid is.

P.d.W.

Grondslagen

voor een nieuwe maatschappij

1. De welvaart der gemeenschap is de welvaart van het individu. Een volk is niet welvarend, zolang niet ieder gelijklijk in de welvaart deelt.
2. De hulpmiddelen tot het scheppen van welvaart behoren in handen te zijn van de gemeenschap.
3. 't Voornaamste middel tot welvaart is de arbeid, de Gemeenschap heeft recht op de arbeidskracht van al haar leden, 't Bestuur der gemeenschap moet alle arbeidskracht organiseren tot welvaart voor allen.
4. Geen individu heeft uitsluitend rechten: ieder heeft ook zijn plichten tegenover de gemeenschap. Ar- beidsplicht rust op ieder. Het recht op aandeel in de arbeid en in het geproduceerde kan ni-emand worden onthouden.
5. Het is de plicht van de meest begaafde of de sterkere, betere of meer arbeid te verrichten dan een naar lichaam of geest zwakkere. Zo hij die plicht verwaarloost, is hij in gebreke. Het aandeel in plicht en welvaart is dus voor allen gelijk.
6. De mogelijkheid van de arbeid bepaalt niet het loon, doch weerspiegelt zich in de arbeidsduur.
7. Het gelijke aandeel in de welvaart is onvervreemdbaar eigendom van ieder lid der gemeen- schap gedurende het gehele leven.
8. Ieder individu krijgt gelegenheid zijn gaven te ontplooien, opdat het gebruik dier gaven de gemeenschap moge ten goede komen.
9. Indien de voortschrijdende ontwikkeling der tech- niek het produceren en distribueren vergemakke- lijk, wordt de arbeidstijd verkort.
10. Ieder is vrij zijn aandeel te besteden naar eigen smaak en verkiezing. De vraag regelt de productie. Het aandeel is van bepaalde geldheidsduur, wordt daarna vernieuwd en is strikt persoonlijk.
11. Internationale goedertuig wordt door het Lands- bestuur geregeld. Ter voorkoming van geschillen en tot verhoging van de welvaart der gehele mens- heid worde er gestreefd naar een zo sterk mogelijke internationale samenwerking, in organisatorisch verband.
12. Elke godsdienstige en ethische richting vindt vol- komen vrijheid van uiting.

Zijt gij nog niet bij de I.V.B. aangesloten? Meldt u dan spoedig als lid aan!

VOORTAAN VACANTIE ACHTER PRIKKELDRAAD?

Volgens een artikel in het Haarl. Dagblad van 4/2 1950 is het bekende landgoed „De delien“ op de Veluwe, eigendom van de Ver. Het Gelders Landschap door de militaire autoriteiten „gehurd“.

GELD VERDIENEN(?)

I. Maekay schrijft in de „News Chronicle“: „De Engelse bokser Mills werd door de Amerikaan Maxim knock out geslagen en kreeg voor een gevecht van 29 minuten £ 10.000.-- uitbetaald (d.w.s. plm. £ 6 per seconde)!

WIJ BOUWEN BANKEN IN PLAATS VAN HUIZEN.

In Rotterdam is de bouw van een nieuw kantoor voor de Amst. Bank stopgezet daar door de samensmelting van deze Bank met de Incasso Bank, die reeds een goed gebouw bezit, de voltooiing niet noodzakelijk was.

DE PRIJSSTIJGING VAN LEVENSBEOHOFTEN.

De belangrijkste prijsstijgingen tussen 15 Dec. en 15 Jan. 1950 waren die voor: witbrood, aardappelen, melk, boter, thee, chocolade, fruit huishoudlinnengoed en vaste brandstoffen.

GEVOLGEN VAN DE DEVALUATIE IN NEDERLAND.

De prijzen van het levensonderhoud zijn sinds de devaluatie met 6,4 % gestegen.

CRISIS AANSTAANDE IN NEDERLAND.

„De Industrie“ (Orgaan van de Hoofdgroep Industrie) verwacht in 1950 een periode van conjunctuuromslag.

„Die vent moesten ze ophangen!“ zei tante nijdig. Oom keek even van het schaaibord op zijn koningin verkeerde juist in een behelgische positie.

„De kerel speelt eerlijk en profiteert alleen van mijn stommetieten...“

„Nou, als het waar is, blijkt daaruit alweer, hoe een mens door dat ellendige geld wordt bedorven. En als 't niet waar mocht zijn, dan zie je alweer, dat de lasteraars het winst en/of slechte genoege vinden om er een ander mee te bevullen. In ieder geval staat de kerk hier buiten...“

„Zeg, over die grondverspilling gesproken, ik heb hier nog een papertje voor verlag van het geleend geld. Het is van die wereldbevolking is ondervoed...“

„Ga je gang, mijn goeie mens! Er hangt wel een eindje steigerouw in de schuur“, moedigde om haar aan.

„Nu, tante, eindelijk heeft de Italiaanse regering ook ingezien dat zulke dingen ten hemel schreeven te hebben volgens de bladen 500.000 ha ontgrend. De rest zal wel volgen. Laat die prins dus nog maar even in leven! Overigens is ik in het Parool, dat de communis-tische en Rooms-Katholieke cooperaties hun politieke meningsverschillen op zij hebben gezet, en samen een oproep tot de regering hebben gericht. Zij willen grondverdeling, looncontracten en uitvoering van openbare werken. Och twee miljoen werklozen spreken een duidelijke taal, nietwaar!“

„Zo!“ zei ze tevreden. „Nou, ik lees hier, dat de boeren al de nodige grond had'en bezet, dat de politie ook niet tegen ze begon te vechten. En dan te bedenken, dat er zo'n groot voedseltekort is... Zulke grondgenoten hebben zeker geen cent verantwoordelijkheidsgevoel...“

„Mat!“ zei neef. Oom leunde achterover in zijn stoel. „Zag het aankomen toen ik dat paard verzet had... Enfin,

DE THEORIE EN DE PRACTIJK

Langs de weg van „straks“ komt men aan het huis van „nooit“.

(Cervantes).

In de laatste week van 1949 hebben wij in alle toonaarden de melodie van het vredesverlangen van de mens horen spelen. Wij hebben elkaar het beste gewent voor het nieuwe jaar en wij hebben het „Vrede op aarde“ in diepe bewogenheid over ons „horen ruisen — een wens, die zeer zeker de bewoners van onze zo gruwelijk geteisterde streken geheel uit het hart zal zijn gegrepen!

Over heel de wereld zijn er miljoenen mensen, die een zelfde hartewens koesteren en die tevens begri-pen en inzien, dat zij niet rustig moeten zitten af-wachten, doch dat zij als onstuimige aanrijpers de hand aan de ploeg moeten slaan.

Wij, gewone burgers, weten niet beter dan dat ons dorp of stad, en ons land geregeld worden volgens door de burgerij goedgekeurde wetten, welke niet overtreden mogen worden op straffe van een kracht-dadig ingrijpen van politie en rechter.

Waarom, zo vragen steeds meer mensen zich af, moeten wij met die ordening blijven stilstaan bij de grenzen der verschillende landen in plaats van ook het complex van al die landen n.l. de wereld als ge-heel in een rechtsorde samen te vatten en de souvereine landen van de wereld als „burgers“ dier wereld te doen regeren door een zelf aangewezen wereldre-gering met wereldrechtspraak en een wereldpolitie om de wereldwet te handhaven?

Wij, gewone burgers, lopen toch ook niet door onze straten rond met een mitrallieur onder de arm en wij passen toch ook niet het recht van de sterkste toe; doch onderwerpen ons aan wet en rechter! En waarom? Omdat wij daaraan gewend zijn en het hell van zulk een rechtsorde hebben ingezien.

Over heel de wereld bestaat thans een, steeds groeiende, georganiseerde beweging van mensen, die in zulk een wereldorde, steunend op internationale Wet en Rechtspraak, het middel zien om het oorlogs-gevaar tot de kleinste proporties terug te brengen.

Nu kan men zich niet van zulk een intensieve actie afsmaken met te zeggen: „Het geeft toch niet of ik, nietig persoonlike, mij warm daarin maak!“ Juist op uw persoon komt het ook aan. Want wij allen hebben een taak in deze veranderde wereld. Wij mogen niet terzijde blijven staan toekijken, doch wij moeten dyna-misch en actief zijn.

Wij moeten kiezen: Jezus of Herodes. Mensenliefde of geweld en tyrannie.

Als vastberaden wereldburger zijt ge in het strijd-perk getreden om mede te werken teneinde de men-senliefde een kans te geven. Tegen Herodes.

De theorie van „Vrede op aarde“ is schoon. Doch zij kan geen werkelijkheid worden, tenzij wij er wat voor doen.

En dat „doen“ is te ijveren voor een wereldrechts-orde waarbij de zaken, die niet anders dan op wereld-schaal geregeld kunnen worden — d.w.z. de voor-naamste in ons dagelijks leven n.l. veiligheid, voedsel, verkeer en voorziening met het nodig — door een wereldregering voor de overigen zelfstandig, landen worden geregeld en geleid op grond van een inter-nationale Wet.

Wereldregering n.l. wordt noodzaak in deze cha-otisch- en willekeurig bestuurde wereld.

Zegt nu niet: Dat is toch niet van deze onze tijd! Integendeel: alles spitst zich toe in de richting van die oplossing uit de impasse, waarin de viciëuze cirkel van thans steeds steviger vastloopt. Denkt aan de diepe zin van het motto boven dit artikel, en bedenk, dat wat heden nog een onmogelijkheid lijkt, vaak morgen onder de druk der omstandigheden de enig mogelijke oplossing blijkt.

Leef t u in in uw status van Wereldburger, die ge als mens bekleedt.

Voor de Bellamyana kost dat geen grote inspan-ning.

Toont derhalve uw heldere blik door in facto mede te werken ter wegbereiding van hetgeen als logisch passend in de onverstaanbare ontwikkeling, komen gaat.

En laat t niet bij de theorie. Doch zet uw persoon daadwerkelijk in.

W.N.z.

BELLAMY en de vogelpest

Hebben die iets met elkaar uitstaande? Wilt u beweren, dat zulke ziekten niet voorkomen in de nieuwe gemeenschap? Neen, dat zeker niet! Maar toch..... ik las, dat de ziekte werd over-gebracht door gesmokkelde kippen uit België. En smokkelaars, die komen zeker niet in de Bellamy-Gemeenschap voor: er zal geen onper-soonlijk geld zijn! Het gelijke aandeel in de Nationale welvaart wordt uitgekeerd op de giro. In dit geval zou dus de besmetting zeker niet zijn overgebracht door op winst bejachte smok-kelaars en waren mogelijk onze kippenhouders voor de ramp gespaard gebleven.

gedenken bij zijn honderdste geboorte-dag“ peinsde de gastvrouw. „Er zijn heel wat vergaderingen op touw gezet. Ik vind het best, hoor. Maar toch... Als we nu toch zo'n avond vrij kunnen maken om hen te eren, die ons een zo mooie gedachte formuleerde, zou het dan niet miser effect hebben, als al die lui die zwager eens persoonlijk er op uit trokken voor de propaganda? Weet je wat oom en ik hebben beslo-ten? Wij zullen die Zaterdag vóór de gedenkdag allebei gaan colporteren! Zo zullen wij hem eren door zijn ge-dachte uit te dragen. Als ze dat nu eens allemaal in onze I.V.B. besloten..... al-tijd voor lid! Wat zou die Zijlstra la-chen, als hij er eens een duizend leden bij kreeg als feestgeschenken! Dan had hij een heel werk om die te boeken!“

„Daar wil hij wel een paar nachten voor overwerken!“ zei oom beslist. „Die vergaderingen zijn óók propa-ganda, tante! Maar het idee, allemaal eens een avond extra te geven voor onze I.V.B. is best! De een zal colpor-teren, de ander op huisbezoek gaan, al naar de aanleg en gaven. Abonnees op het blad kunnen we ook gebruiken. La-ten we een schitterend ereblijk maken op deze wijze!“

„Als je toch eens nagaat, wat die Bellamy voor de wereld heeft gedaan: twee zulke boeken schrijven als „Het Jaar 2000“ en „Economische Gelijk-heid“, al die ellende en spook, die hij heeft moeten verduren, och, dan doet wij toch eigenlijk zo'n bedroefd klein beetje...“

„En als je dan eens nagaat, hoe veel mensen nog nooit iets voor zijn en ons ideaal hebben uitgevoerd dat ze hoop-stens hankeren en schelderen tegen de huidige maatschappij, nou, dan zou je lust krijgen die lui bij hun arm te ne-men en ze aan het werk te zetten in de strijd voor een beter economisch stelsel“, zei oom.

„Enfin, het mooie weer voor de col-portagetrochten breekt aan. Als de le-den van elke afdeling nu eens samen een fietstocht gaan maken naar een onontgonnen terrein, kunnen we nieu-we afdelingen krijgen en nog vóór de winter het aantal afdelingen belang-rijk uitbreiden. Elke afdeling zorgt voor een namelings! Groei en bloei voor onze I.V.B.!“ riep tante geest-driftig. „Op naar de honderduizend!“

„En nu gaan we de oude economie

Geldprikkel of arbeidsdrang?

„De eerste fabrikanten, die zagen, dat zij op weg waren elkaar dood te concurreren en zich aaneenslo-ten tot een trust met het doel om op deze wijze winst te maken, zijn missohien door de regeling hunner pro-ductie voorlopers en wegbereiders geweest van een so-cialistische toekomst!“

Dit zegt Dr. K. F. Proost in het laatste hoofdstuk, getiteld „Oms Verouwen“ van zijn boek „Aanvaar-ding“, en hij brengt ons in herinnering, dat Hegel heeft gesproken van „de list der idee“, die zich ver-werkelijkt door de wereld, haar object, te scheppen; zij doet dit in allerlei vormen, zoals zij ze nodig heeft en waarvan wij het doel niet kennen.

Bellamy sprak reeds in 1887 uit, dat de grote za-kenlieden, hun winsten najagende, zich in trusts en kartels verenigden om hun privé-belangen te dienen en hun financiële macht door concentratie te ver-groten, niet beseffende, dat, terwijl zij een ontzaglijk uitbuitingsapparaat schiepen, zij uiteindelijk het ap-paraat hielpen funderen, dat straks de kern zal vor-men van het bestuur van een wereld, waarin het beter zal zijn te leven dan thans.

En ook Marx herkende „de list der idee“, die de mensens gebruikt voor een algemeen en hoog doel, ter-wij zij denken, hun eigen belangen na te jagen.

Ja, deze trust- en kartelvorming, deze samensluiting, deze organisatie van monsterbedrijven....

Ik denk aan een artikel van Drs. van de Woestijne, een paar weken geleden in „De Groene“, waarin er de aandacht op gevestigd wordt, dat concentratie, resp. uitbreiding van bedrijven niet tot in het on-eindige kan plaats vinden, omdat boven een bepaalde grootte de exploitatie ervan duurder wordt dan die van de middelmatige bedrijven. Dat komt omdat deze middelmatige bedrijven een leiding hebben, die te-gelijkertijd controle-apparaat is, terwijl de grote be-drijven ertoe moeten overgaan, eerst een apart con-trole-apparaat in te stellen en vervolgens een hoger controle-apparaat, dat de lagere controle weer con-troleert. Zodoende groeit in de grote bedrijven de staf der niet-direct-productieve krachten, welke zwaar op de kosten drukt en haar invloed op de calculatie zo-danig doet gelden, dat de prijzen boven die der mid-delgrote bedrijven komen te liggen, wier verhouding tussen de aantallen productieve en niet-productieve krachten gunstiger is.

Wij vinden dus hier een op de praktijk gegrondde tegenspraak van de in de aanhef van dit artikel aan-gehaalde uitspraken, volgens welke de concentratie zolang zal blijven voortduren tot een organisatie is bereikt, die het maatschappelijk bestuur kan over-nemen (en in de plaats treedt van de Staat).

Nadenkende over deze tegenspraak zal men tot de slotsom komen, dat de noodzaak van controle en van controle op controle bij de gigantische bedrijven feit-lijk daarin schuilt, dat de mens genigd is, met zijn werk de hand te lichten, en men het eigenlijk niet zonder de sancties van salarisvermindering of ontslag stellen kan. Als dat werkelijk zo is, dan zou het geld de prikkel tot de arbeid zijn en... het heeft er in de huidige maatschappij veel van.

Maar dan doet zich de vraag voor: is dit dan niet juist de absurditeit onze kapitalistische maatschappij? Is het niet zo, dat het kapitalisme de mens zodanig gedeformeerd (of gedatureerd) heeft dat hij ver-worpen is tot een varken, dat men alleen vooruit kan krijgen, als men het aan zijn staart trekt, of tot een hond, die men een worst moet voorhouden om hem aan het lopen te krijgen?

Inderdaad, dat is de invloed van het kapitalisme op de mens geweest: het heeft de mens, die van origine leefde en handelde op innerlijke prikkels, uit arbeids-drang, gemaakt tot een wezen, dat alleen door de hong-gerzweep tot prestaties te brengen is. Enkele uitzon-deringen daargelaten natuurlijk.

Wat zou er nu gebeuren, wanneer men begon met het geld-inkomen, dat is: het levensonderhoud van de mens te verzekeren, en wel door uitkering van een jaarlijks inkomen door de overheid? De zorg zou ver-dween zijn. Niet onmiddellijk zouden de „kalm-aan-breeders“ veranderen in „hard-aanpakkers“. Maar de nu reeds algemeen half begrepen waarheid, dat alle behoeften bevredigend goed slechts door arbeid ver-kregen wordt, en dat geld waardeloos is als er geen goed achter staat, zou door de praktijk tenulle tot het besef der mensen gebracht worden en hen op de duur dienovereenkomstig doen handelen.

Doch dit handelen zou niet een arbeiden zijn, maar bate van de grote verdieners alleen. De arbeid uit goed begrepen noodzaak en in de wetenschap, dat de vrucht ervan door allen zou worden genoten, zou de arbeid zelf veredelen.

In de plaats van collectieve kalm-aan-acties zou ko-men een elkander aanvuren, omdat men eenvoudig geen lanterfantende collega's zou dulden. En daarmede zou het officiële grootbedrijfs-controle-apparaat voor een goed deel vervallen.

Zou... Ja, men kan zo op papier een aantrekke-lijke ontwikkelingsgang der dingen opzetten en alles couleur de rose zien. En daarmede stelt men zich licht bloot aan kritiek der pessimisten, die onmiddellijk klaar staan met de afwijzen van wat zij „idealistisch getheoretiseerd“ noemen.

Zondag 26 Maart 12.30 uur

spreekt

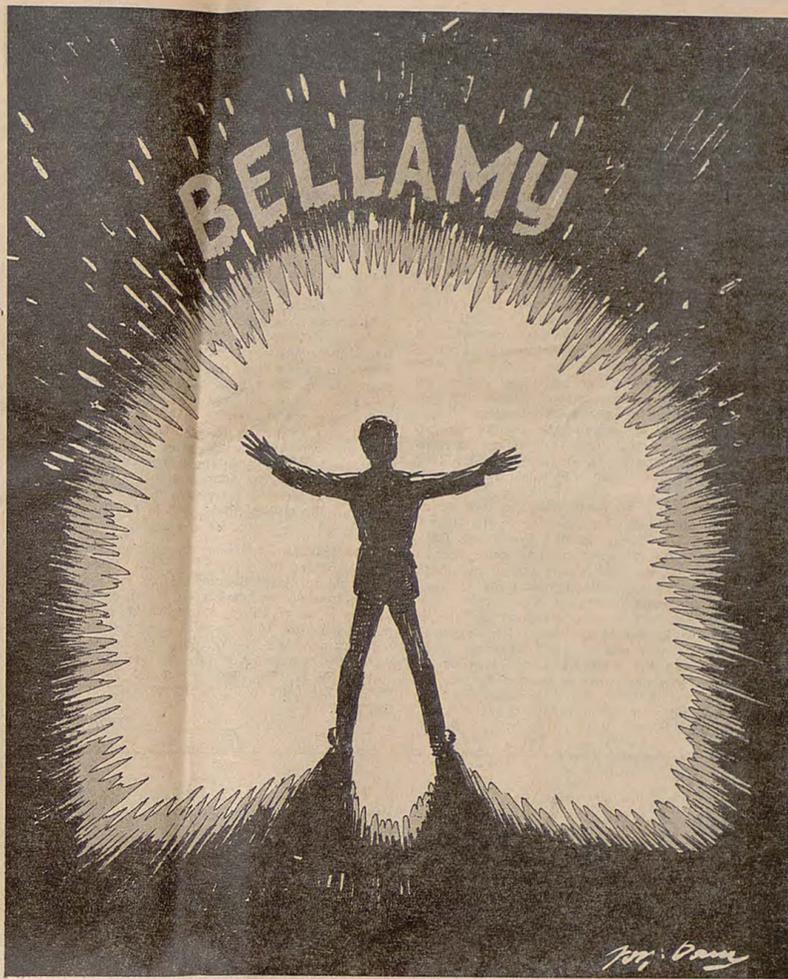
J. HORSMEIER

voor de

A. V. R. O.

tot de jeugd!

SCHAKEL ALLEN UW TOESTEL IN!

Uit de duisternis tot het licht

Edward Bellamy Centenary Los Angeles, Californie

Bovenstaande naam betekent „Edward Bellamy's Honderdjarige Herdenking“ en is de naam van het comité, dat zich in de miljoenenstad Los Angeles in Californie, waarvan het filmcentrum Hollywood een voorstad is, gevormd heeft, om dit belangrijke feit op passende wijze te vieren. Voorzitter is Judge (rechter) Edward P. Toftin, secretaris Newton VanDalsen. Vol-gens van deze laatste ontvangen schrijven, is hij van Hollandse afkomst en vertrok de eerste van zijn Ame-rikaanse voorvaders reeds in 1639 van hier naar Amerika.

Op 27 Maart vindt de herdenkingsviering plaats in het gebouw Venice Boulevard 1501, Los Angeles. Er zullen prominente sprekers optreden en de beroemde Gelijkenis van de Watertank zal onder de artistieke leiding van Alexander Markey dramatisch worden op-gevoerd.

Het plan van het comité is als eerste begin een Bel-lamy stichting in het leven te roepen, waaraan een dame, in hun brief met name genoemd, een geheel villa-huis, het adres van het comité, wil schenken.

Ter gelegenheid onzer herdenking zonten zij ons per luchtpost broederlijke groeten, die wij op de dag van ontvangst terstond op gelijke wijze hebben beantwoord. Tevens zonden wij hun op hun verzoek een pakje pro-paganda-afrukwerk, brochures en een ex. zowel van ons orgaan als van ons propagandablud „Welvaart voor Allen“.

Brief zowel als pakje per luchtpost verzonden, zodat wij vertrouwen, dat alles tijdig vóór 26 Maart in Los Angeles zal aankomen, als „concreet“ teken van een deel van ons propagandistisch werk en zo nodig als „demonstratie“ op hun herdenkingsbijeenkomst.

Verder ontvingen wij van hen bijdragen, welke in volgende nummers van ons blad een plaats zullen vin-den. Volgende berichten uit Californie, die voor onze leden en lezers interessant zijn, zullen wij wellicht re-gelmatig kunnen publiceren.

Wij hopen van harte, dat deze jonge Bellamy-orga-nisatie, in dit jaar 1950 aldaar ontkiemd en derhalve van de grootste actualiteit voor ons, een gezonde levenskracht moge ontwikkelen, zich openbarend in de grootst mogelijke propagandistische activiteit in de Ver. Staten.

Door regelmatig contact kan ons werk voor hen en hun werk voor ons van de grootste waarde zijn. Het kan mogelijk een stuwende kracht worden zowel voor hen als voor ons.

Die stuwende kracht zal goedwillende maar zwakke zielen weder nieuwe hoop kunnen geven en hen aan-spreken en sterken met ons op de ingeslagen weg moe-dig voort te gaan. Want de zekerheid onder uiteinde-lijke zege is boven alle menselijke twijfelingen ver-heven.

K. ZIJLSTRA.

Dit boek kost nu slechts f 2,50 Een bezit van blijvende waarde

Verkrijgbaar bij onze plaatselijke afdelingen

Waar niet wende men zich tot de Centrale Adm Bellamy Ede Giro 136123

In het kort komt het bovenstaande neer op de volgende vragen: Hoe vervangen we de onnatuurlijke geldprikkel door de natuurlijke oorspronkelijke prikkel? Hoe regeren we de gedegenereerde arbeids-lust? En hoe vervangen wij veel inproductieve arbeid, waaraan de samenleving haar bloeddarmode te dan-ken heeft, door productieve arbeid, die de bloeddarmode opheft? In het bovenstaande zijn enige indicaties gegeven, nuttig voor de bestudering van het vraagstuk, en kostenloos verstrekt aan de goedwillende economen onzer dagen. P.d.W.

In memoriam W. Stienstra

Op 13 Maart is tot onze grote droefheid overleden onze trouwe vriend WIEGER STIENSTRA.

Op 10 December 1935 als lid toegetreden, heeft hij zich steeds een harde werker van de I.V.B. getoond, een onkreukbare, eerlijke en trouwe vriend en leider, wie geen moeite te groot was, die weinig sprak, maar die zoveel te meer in onderscheidene functies gaf en deed.

Voor en na de oorlog was hij secretaris der afdeling Leeuwarden.

Tijdens de bezetting was hij, mede een der leiders van het verzet in Friesland, de aangewezen voor het onderhouden van het contact met de Friese driemansschappen en ik herinner me nog goed met hoeveel gevoel maar ook met hoe innige overtuiging hij in de toen te Leeuwarden en Sneek gevoerde besprekingen voor de verwerkelijking van ons gemeenschappelijke ideaal is opgekomen.

Hij ook was het, die na het beëindigen van oorlog en bezetting leden en belangstellenden bijeenriep voor het her-oprichten van het gewest Friesland.

Hij had bewezen de aangewezen te zijn om als voorzitter van het gewest Friesland leiding en richting te geven aan onze arbeid daar in gewestelijk en afdelingsverband en werd op 1 Februari 1947 als zodanig gekozen.

Als voorzitter van het gewest Friesland had Stienstra lid in de Landelijke Raad en ook in die functie toonde hij de juiste kracht te zijn. Ook in de L.R.-vergaderingen dwong hij, als vanzelfsprekend, respect af door zijn kennis en inzicht, zijn geloof en ideaal. Hij werd op 28 Augustus 1948 benoemd tot 2e voorzitter van het Landelijk Bestuur.

Geen moeite was hem te veel. Ofschoon zijn drukke en verantwoordelijke werkkring veel beslag legde ook op zijn vrije tijd, ofschoon hij volle aandacht wilde blijven wijden aan het secretariaat der afdeling en aan het voorzitterschap van het gewest, zo was hij altijd op zijn post in L.B. en L.R.-vergaderingen, zo ook verklaarde hij zich enkele maanden geleden bereid voor onze I.V.B. een studie op te zetten over het

ontstaan der werkloosheid, de tot dusver daarvoor gekozen methoden van bestrijding en de wijze waarop die vloek op de basis der Bellamy-gedachte tot een zegen zou kunnen verkeren.

Thans is Stienstra er niet meer.

Het allerzwaarst treft dit verlies zijn goede vrouw, die wekenlang in de grootste spanning heeft verkeerd en hem desondanks zo rustig met de meest mogelijke zorg heeft omringd. Wij wensen haar de kracht toe om dat verlies te dragen en geven haar ook op deze plaats de verzekering haar in vriendschap te willen en te zullen bijstaan waar en wanneer dat nodig is: zij heeft vele trouwe vrienden, op wie zij rekenen kan. Maar ook ons treft dit verlies wel in zeer sterke mate. Zijn stevige handdruk zullen wij niet meer voelen. Zijn trouwe ogen zullen ons niet meer vast aanzien. Zijn zachte doordringende stem zal ons niet meer beroeren en zijn kennis zal ons niet meer verrijken. Wij kunnen ons dat niet indenken nog, maar zullen het straks wel merken.

Wij zijn verdrietig gestemd om het heengaan van hier, maar we zijn te gelijktijdig zo dankbaar voor wat ons in deze echte mens gegeven is, persoonlijk dankbaar vooral ook voor de gevoelige en van juist begrip blijk gevende brieven, die hij ons persoonlijk nog van zijn ziekbed in L. heeft geschreven.

Dit heengaan Friese en Hollandse vrienden, zij ons een waarschuwing en een opdracht. Een waarschuwing, om in deze kolkende tijd een rustige baken en een vertrouwde wekkende steun te zijn en onze taak te kennen en te vervullen. Een opdracht, om nauwgezet, met inzicht, niet te dynamisch maar ook niet te traag het werk der I.V.B. te verrichten: het stichten van een wezenlijke gemeenschap van alle mensen.

WIEGER STIENSTRA: RUST IN VREDE. JOUW WERK ZULLEN WE IN JOUW GEEST VOORTZETTEN.

HORSMEIER.

Uit de I.V.B.

GEWEST NOORD-HOLLAND.

BELLAMY-HERDENKING.

Op ZATERDAG 25 MAART 1950 hebben wij de BACHZAAL, Bachstraat 5 te Amsterdam te onzer beschikking.

Aan de vooravond van Bellamy's 100-ste geboortedag is het ons een behoefte samen te komen en willen wij pogen deze 100-ste verjaardag op waardige wijze te gedenken.

Vriend v. d. Stijl zal de herdenkingsrede uitspreken, het orgel zal worden bespeeld en een orkest zal zich doen horen. Willem van Capellen zal voordragen.

Deze bijeenkomst wordt gewestelijk, op Bellamy-aanse wijze georganiseerd.

Autobussen zullen vanuit Den Helder-Alkmaar en Zaanstreek, via allerlei dorpjes, waar zij onze vrienden zullen afhalen, naar de Bachstraat in Amsterdam trekken.

Het feit, dat deze bijeenkomst op „Bellamy-aanse wijze” wordt georganiseerd, brengt mede, dat de prijs voor alle deelnemers unaniem of f 1,50 is gesteld.

Het zal daardoor zelfs voor onze leden die in het noordelijkste gedeelte van het gewest Noord-Holland wonen, mogelijk zijn tegen een niet-onredelijke prijs deel te nemen aan deze — voor ons Bellamy-aanse — zeer bijzondere — bijeenkomst.

In verband met het te verwachten grote aantal deelnemers is het dus wel zaak tijdig uw plaatsen te bestellen.

Voor Amsterdam zijn deze te verkrijgen aan de navolgende adressen:

Zuid: Ceintuurbaan 25 (Br. Kwist) telef. 21013;
Oost: Pythagorasstr. 96 bv. (W. Dekker) tel. 58694;
West: Reynier Claeszenstraat 21 (J. J. Weysman) telef. 87759.

De afd. AALSMEER organiseert wekelijks een contactavond in één van de verschillende wijken der gemeente voor leden, abonnees en belangstellenden.

ALMELO.

Het Gewest Overijsel (Hengelo, Enschedé en Almelo) houdt de herdenkingsavond op Donderdag 23 Maart in „De poort van Cleef”. Spreker: P. de Wilde. Aanvang 8 uur.

Afd. ALKMAAR organiseert op Donderdag 16 Maart a.s. een openbare bijeenkomst in „Het Wapen van Heemskerck”. Spreker is de Heer J. Horsmeier Jr. Land. Voorzitter. Onderwerp: „Alweer Crisis”

Afd. ARNHEM organiseert op 19 April a.s. een openbare vergadering waarin als spreker zal optreden de Heer J. Horsmeier Jr. Land. Voorzitter, met onderwerp: „Alweer Crisis”.

DEN HAAG.

De afd. Den Haag houdt op 26 Maart een Herdenkingsochtend in Hotel Pomona. Spreker J. Horsmeier. De bijeenkomst wordt opgeluisterd door pianomuziek van Mevr. Van Someren-Willing en de clamatie door Mej. Hooijer.

LEIDEN.

Openbare vergadering op 23 Maart 8 uur in De Burcht. Horsmeier spreekt over „Weer Crisis?”

ROTTERDAM.

Programma der Bellamy-herdenking op Zondag morgen 26 Maart 10 uur in „Odeon”.

1. Opening.
2. Vieux Camarades (behorende tot de grootste Accordeon-orkesten van Nederland).
 - a. Mars Groot Rotterdam.
 - b. Die Zigeunerin.
 - c. Bloemenwals.
 - d. Raymond Ouverture.
3. Bippo en Beppo in de schets „Kinderbijslag”.
4. Spreker: J. Bogaard.

Pauze.

5. De Zingende Zwervers in hun repertoire.
6. Spreker M. H. v. d. Stijl.
7. Vieux Camarades:
 - e. Echo de l'Amblave Marsch.
 - f. Orpheus.
 - g. Urendans uit Ballet La Giacanda.
 - h. Marsche Heros.
8. Sluiting.

Wijzigingen voorbehouden.

KNIPSELDIENST.

In vele afdelingen hebben zich reeds vrienden beschikbaar gesteld om belangrijke berichten uit de plaatselijke pers door te zenden aan het Redactie-secretariaat. Helaas ontbreken nog enkele afdelingen. Vrienden, deze berichten zijn zeer belangrijk voor onze Soc. Econ. Documentatie. Vraag formulieren aan bij het Red. Secretariaat, Caninefatenstr. 13, Haarlem.

OPGELET!

Het secretariaat van de afd. Den Haag is thans: B. A. Roodzant, Leeuwendaallaan 93, RIJSWIJK Z.H.

LEIDEN roept medewerkers voor de colportage en folderverspreiding! Meld U bij drommen!

EXEMPLAREN

van dit

HERDENKINGS- NUMMER

zijn verkrijgbaar bij de Besturen van alle onze plaatselijke afdelingen à 10 cent per ex.

Alleen waar geen plaatselijke afdeling nog gevestigd is, richt men zich rechtstreeks tot de Stichting Centr. Adm. Bellamy te Ede, (Giro 136123).

Per abuis naar hier gezonden bestellingen uit plaatsen, waar een onzer afdelingen gevestigd is, worden aan het Bestuur van deze ter uitvoering toegezonden.

De Besturen onzer afdelingen worden er op attent gemaakt, dat uiterlijk 23 Maart nog nabestellingen worden aangenomen door de Stichting Centr. Adm. Bellamy te Ede.

GEHOUDEN VERGADERINGEN.

AMSTERDAM.

Op 4 Maart hield Vr. Horsmeier een lezing voor de kring der Navorsers. Onderw.: „De taak van het individu in de Gemeenschap”. Een zeer aandachtig gehoor. In de pauze werden onze kranten goed gekocht. Een prettige bijeenkomst.

—o—

Afd. Amsterdam hield op 8 Maart l.l. in een der zalen van „de Roode Leeuw” haar 2e contactavond.

Voor deze gelegenheid was vr. v. d. Stijl overgekomen om een korte doch zeer duidelijke uiteenzetting te geven van aldatgene wat thans zichtbaar is (voor hen die het willen zien) aan de horizon van de opgaande Bellamy-zon. Is, wat thans geschiedt of geschiedt gaat meest nog een kwestie van het volgens het huidige stelsel „heilige moeten”, onmiskenbaar breekt de tijd aan dat binnen afzienbare tijd dit „door dwang der omstandigheden moeten” zal overgaan tot een uit humanitaire overweging zuiver „willen”. Vr. v. d. Stijl was zelfs zo optimistisch dat hij sprak van het feit dat mogelijk hij nog maar zeker zijn kinderen die tijd zouden beleven.

De avond werd afgewisseld met muziek en voordracht.

Zeker een geslaagde avond. Hopelijk worden dergelijke avonden meerdere malen herhaald. Ruim 60 aanwezigen konden van het gebodene genieten.

—o—

RIED EN FRANEKER.

Dinsdag 20 Maart hielden de afd. Ried en Franeker een gezellige avond met medewerking van de „Jounpraters”.

Een kort propagandistisch woord van Vr. Dekker en verder een en al vrolijkheid. Extra vermelding verdient nog het voordragen van twee gedichten van onze oude vriend Algra van Leeuwarden door Tini Winters-van Asperen.

—o—

SINT JACOBI PAROCHIE.

Op 11 Maart sprak Vr. Horsmeier over „Alweer Crisis en Chaos?”. Deze bijeenkomst was zeer druk bezocht. Bij de beantwoording der vele vragen ontstond een belangrijke gedachtenwisseling over de houding van de Christen, welke tot volkomen overeenstemming leidde met de principiële debater (R.K. geestelijke). Vele brochures werden verkocht.

(Van andere vergaderingen nog geen verslag aanwezig. -- Red.).

DE ALGEMENE VERGADERING 1950.

De afdeling Rotterdam heeft zich bereid verklaard, de organisatie van de A.V. 1950 op zich te nemen. Deze A.V. zal worden gehouden in de Congreszaal van het buitengoed „De Tempel” te Overschie (busverbinding vanaf station Rotterdam D.P.).

Als datum werd bepaald: Zaterdag 3 Juni 1950. Op Zondag hierop volgend 4 Juni wordt in dezelfde zaal de A.V. voortgezet.

Logiesgelegenheid wordt voor wel 90 deelnemers eveneens door „De Tempel” geboden. Formulieren voor logiesaanvragen zullen uw afdeling nog bereiken.

—o—

In Amsterdam maakten wij op 22 Februari j.l. in Hotel „De Roode Leeuw” de eerste avond mee van een serie „Gezellige Contactavonden”, ter opluistering waarvan voorzitter, vriend Bram Kwist, de medewerking van de leden zelf had verzocht.

Deze eerste avond werd een groot succes, door de uitstekende opkomst en door de buitengewone artistieke prestaties van de dames: Mw. De Waard, Mw. Van der Griend-Van der Horst en de heren: Van der Horst, Van der Griend, Reen, Bram Kwist en W. Dekker.

De woorden van voorzitter Bram Kwist en vriend Weijman vonden mede daardoor een goed gehoor. Moge dit voor Amsterdam nieuwe idee, een succes blijven.

—o—

DE I.A.B.

Het zijn deze stille, hardwerkende Esperantisten, die contact na contact leggend met het buitenland, ons steeds weer een hart onder de riem steken. Hun jaarverslag toonde ondanks de bescheiden vorm, weer eens de uitstekende resultaten aan.

Vrienden van de I.A.B., uw werk maakt velen van ons beschaamd, maar stemt ons allen dankbaar. Wij danken u en weten, dat onze bijdragen u een steun moeten zijn!

G. J. A. SMIT.

—o—

HET VOORBEELD KOMT VAN DE KLEINE AFDELINGEN:

Afd. Grouw bestelde heden bij de P.R. 700 exemplaren van Welvaart voor Allen.

Het ligt in de bedoeling deze in de week van de herdenking van de 100ste geboortedag van Edward Bellamy te verspreiden.

Welke afdeling neemt dit initiatief over?!

Hoe eerder de oplage is uitverkocht hoe eerder kan worden overgegaan tot uitgifte van een 2e propaganda-nummer.

RIJKSPOLITIE GEWEST AMSTERDAM,
DISTRICT ALKMAAR.
GROEP LANGEDIJK.
Commandant.

Langedijk, 5 September 1950.

No.8. Geheim.

Onderwerp: Inlichtingen.

6.19.2
01.12.2

W.L.B.
D.L.S.H.

12 SEP. 1950
ACD/42748

A.P. Heiloo

OK

Ter voldoening aan Uw opdracht, gegeven bij Uw schrijven, No.440, naar aanleiding van het hierbij teruggaand schrijven van het Ministerie van Binnenlandse Zaken No.89360, betr.C.de Jong, heb ik de eer UW edelgestrenge het volgende te berichten.

Bedoelde C.de Jong, is genaamd:

Cornelis de JONG, geboren te Zuidscharwoude, 5 September 1895. Zijn beroep is vrachtaarder en hij woont te Sint Pancras Benedenweg No.127. Op 15 April 1927 vestigde hij zich met zijn gezin te Sint Pancras, komende van Heerhugowaard. Hij is gehuwd met Jannetje Brinkman, geboren te Zaandam, 31 Mei 1896. Deze De Jong is uiterst links georiënteerd. Dezerzijds kon niet worden vastgesteld of hij lid is van de C.P.N. Hij leest de "Blauwe Week en de Belang courant. Op maatschappelijk, crimineel en zedelijk gebied is niets ten nadele bekend.

Het is een zeer zondeling gezin. Er zijn drie zoons te weten:

Willem de Jong, geboren te Heerhugowaard 22 Januari 1920. Hij vocht tijdens de burgeroorlog in Spanje tegen Generaal Franco. Na zijn terugkomst was hij correspondent voor "De Waarheid". Op 13 April 1943 vertrok hij naar Koedijk, Bovenweg No.47 a.

Cornelis de Jong, geboren te Heerhugowaard, 12 April 1924, heeft tijdens de bezettingsjaren als vrijwilliger gediend bij de SS. Op 20 Juni 1942 is hij nabij Kretschno in Rusland gevallen.

Hendrik de Jong, geboren te Heerhugowaard, 20 Augustus 1926 is gehuwd met Neeltje Nanne Biere. Hij is dienstweigeraar voor de Kon.Landmacht. Hij vertrok op 10 Maart 1950 naar Zaandam alwaar hij woont in een woonschuit genaamd: Liberté. De in het schrijven bedoelde Cornelis de Jong, geboren te Heerhugowaard 5 Februari 1870, wonende te Sint Pancras Bovenweg No.324, is de vader van eerstgenoemde Cornelis de Jong. Deze De Jong is een z.g. stille communist. Leest "De Waarheid" en de "Blauwe Week". Hij is voorzitter van de Geheelonthoudersvereniging Afd. Sint Pancras. Op maatschappelijk, crimineel en zedelijk gebied is niets te zijne nadele bekend.

De Opperwachtmeester,
Groepscommandant,
H.Drieënhuizen.

Aan
de Heer Districtscommandant
der Rijkspolitie Alkmaar
te
HEILOO.

GP KAART
ACD/40
DAI: 25/9/50
PAR: 10

D i e n s t g e h e i m

6.193.2

05.16

8 SEP. 1950

ACD/ 22325

Verslag van de Gewestelijke Bijeenkomst van de Internationale Vereniging Bellamy op 3 September 1950 in de Prinsentuin te Leeuwarden, georganiseerd door het gewest Friesland van de I.V. Bellamy.

Aanwezig: ongeveer 900 personen.
Terreincapaciteit: niet bekend (verm. 6 à 7000 personen)

Stemming: vrij enthousiast.

Sprekers: André Dekker, geboren te Veendam, 31-10-1903, wonende Sint Jacobstraat 3 te Leeuwarden, Gewestelijk Voorzitter;

NK J. Bogaard, wonende te 's Gravenhage;

NK H. van der Stijl, wonende te 's Gravenhage;

NK J. Horsmeijer, wonende te Bloemendaal.

Medewerkers: De muziekvereniging "Ons Genoegen" te Leeuwarden, onder leiding van Pieter de Ruiter, geboren te Leeuwarden, 14-7-1895, wonende Camminghastraat 72 te Leeuwarden;
de onthoudeiszangvereniging "Foarút" te Lekkum, onder leiding van Jisk Heslinga, geboren te Jorwerd, 19-9-1895, wonende Bildtsestraat 51 te Leeuwarden; mevr. T. Winters-van Asperen, wonende te Franeker.

Voor deze bijeenkomst was vrij veel propaganda gemaakt door middel van advertentie's in de plaatselijke pers en door stooibiljetten. In de Prinsentuin waren verschillende spandoeken opgehangen met leuzen als " Bellamy, de enige oplossing," " Bellamy- Welvaart-Geluk" en "Gelijkheid voor Allen". Op deze bijeenkomst waren een 400-tal personen uit de provincie's Zuid-Holland, Noord-Holland en Utrecht aanwezig, die met een 9-tal autobussen waren gekomen.

Te omstreeks 10.30u opende de gewestelijke voorzitter A. Dekker de bijeenkomst. Hij verwelkomde de aanwezigen en in het bijzonder de sprekers, de medewerkers en de gasten van buiten Friesland. Deze bijeenkomst was georganiseerd om de constructieve gedachte van de Bellamybeweging te doen uitkomen tegenover de krachten die op een nieuwe wereldoorlog aansturen.

Nadat het muziekcorps enige nummers had gespeeld, hield J. Bogaard zijn rede, getiteld " Is vrede mogelijk?".

Bij het horen van de namen Korea, Makassar, China, Formosa e.d. vragen velen zich af of er nog wel vrede mogelijk is, aldus spreker. Naar zijn mening kan hier op met een volmondig "Ja" worden geantwoord.

Leeuwarden

o.k.

o.k.

o.k.

Dienstgeheim

Velen zijn van mening, dat oorlogen onvermijdelijk zijn en gebruiken dan de slechtheid van de mens als argument. Dit argument is zo vaak gebruikt, dat de grote massa het tenslotte als een waarheid heeft aanvaard. Naar sprekers mening worden oorlogen niet ontketend door slechte mensen, doch door slechte economische verhoudingen. In het kapitalistische stelsel waaronder wij leven is alles gebaseerd op het verkrijgen van winst. Er wordt niet geproduceerd naar de behoeften van de mens, maar slechts datgene wat winst oplevert wordt geproduceerd. Daardoor krijgt men belangentegenstellingen, die tenslotte tot een oorlog leiden. De kapitalistische stelsels van Amerika, West-Europa en ook de Sovjet-Unie zijn er alle op gericht zoveel mogelijk winst voor de eigen volkeren te verkrijgen. Ook de staatslieden die de volkeren in de U.N.O. vertegenwoordigen weten, dat deze belangentegenstellingen ten slotte een oorlog tengevolge zullen hebben, maar toch wijzen zij het Bellamy-stelsel af. Dit is te wijten aan het conservatisme van de intellectuelen. Ook Pasteur, Galileï en Semmelweis werden in hun tijd door de intellectuelen als gek beschouwd. Ouderdomsverzekering, ziekte- en ongevallenverzekering e.d. werden 50 jaar geleden als iets onmogelijks beschouwd. "hans aanvaardden wij deze dingen als iets vanzelfsprekends. Niet voor niets zegt het Nederlandse spreekwoord: "Wat de boer niet kent, eet hij niet." In het huidige stelsel moet de een de ander vernietigen. Wanneer echter het winstmotief uitgeschakeld wordt, zal een oorlog niet meer nodig zijn, omdat niemand daar meer belang bij zou hebben. Om tot een wereldvrede te komen zal men tot het Bellamy-stelsel moeten overgaan, dan pas zal er werkelijk vrede zijn, een vrede, die meer betekent dan alleen het zwijgen van de geweren. Gelukkig wijst alles er op, dat binnen afzienbare tijd over de gehele wereld het Bellamy-stelsel zal worden ingevoerd en spreker is daarom van mening, dat er geen derde wereldoorlog zal komen.

Nadat het muziekcors nog enige nummers ten beste had gegeven, werd van 12-30 uur tot 14. uur gepauzeerd.

Na de pauze voerde het zangkoor enige koorwerken uit.

Daarna sprak M.H. van der Stijl over het onderwerp "Is algemene welvaart mogelijk?".

Wanneer men het getal van de bevolking van de gehele wereld deelt op de gehele wereldproductie, dan blijkt, dat er van welvaart geen sprake is. Dit komt omdat niet geproduceerd wordt waaraan behoefte bestaat, maar omdat de ondernemers uitgaan van de gedachte: "Waaraan kan ik het meeste verdienen". Van de cultuurgronden in Amerika wordt slechts ongeveer 40% gebruikt en evengoed heeft men daar nog te kampen met een overproductie, waardoor werkloosheid en economische crises ontstaan. Door de grote vlucht van de techniek is de mensheid in staat voldoende te produceren voor iedereen. Spreker wees er in dit verband op, dat men tegenwoordig in staat is allerlei gewassen te kweken op water, waarin verschillende voedingszouten zijn opgelost, zodat men onafhankelijk is van cultuurgrond. Slechts door het verkeerde distributiesysteem ontstaat aan de ene kant overvloed en aan de andere kant hongersnood. Wanneer men het geproduceerde rechtvaardig zou verdelen, zoals dit door Bellamy wordt voorgesteld, dan zal er voor iedereen welvaart zijn. Het Bellamy-stelsel wordt echter bestreden door diegenen die bang zijn hun bevoorrechte positie te zullen verliezen. Doordat dezemensen veel invloed hebben kunnen zij de Bellamy-staat nog even tegenhouden, doch de geschiedenis bewijst, dat tegen een evolutie niets te

Dienstgeheim

doen is, evenmin als men een rivier kan beletten naar het laagste punt te stromen. Wel kan men een dijk in de rivier aanleggen, waardoor een meer gevormd wordt, doch uiteindelijk zal deze dijk niet bestand zijn tegen de druk van het water. Dan zal de dijk doorbreken en het water zal onder het aanrichten van verwoestingen verder stromen. Spreker waarschuwde de mensheid tegen het vormen van zo'n dijk in de evolutie van de economische stelsels. Daardoor zou een dijkdoorbraak, die wij dan revolutie noemen, niet kunnen uitblijven en de gevolgen zouden voor velen verschrikkelijk zijn.

In de Bellamy-staat zal men, door de ontwikkeling van de techniek, de arbeidstijd kunnen en moeten verkorten. De gelijke verdeling van de arbeidsvreugde zal dan misschien nog een probleem kunnen worden, doch spreker is ervan overtuigd, dat ook dit probleem zal worden opgelost.

Ook deze spreker meent, dat de Bellamy-idealen binnen afzienbare tijd verwezenlijkt zullen worden.

Na declamatie door mevr. T. Winters-van Asperen, sprak J. Horsmeijer. Zijn rede had als titel "De enige redding".

Uit de tegenwoordige maatschappelijke chaos is volgens spreker slechts redding mogelijk door invoering van het Bellamy-stelsel. Spreker zegt dit niet als Bellamyaan, noch als Christen, maar als mens. Hij meent, dat zijn stelling in Friesland niet meer behoeft te worden verkondigd, daar de Friese Bellamyanen deze waarheid reeds vaak genoeg bekend gemaakt hebben. Op het ogenblik wordt de mensheid door pers en radio rijp gemaakt voor de oorlog. Er moet echter komen een eenheid van alle volkeren. Dit zal niet vanzelf komen, doch er zal voor gewerkt dienen te worden. Stuk voor stuk zijn wij stumperds, doch gezamenlijk kunnen wij veel bereiken. Wij zijn allen van elkaar afhankelijk, Friesland van Nederland, Nederland van West-Europa, West-Europa van Amerika en Rusland. Spreker ziet nog eenmaal het tijdstip komen dat de Indonesiërs de broederhand reiken naar de Nederlanders, die dan niet meer komen om uit Indonesië te halen wat er te halen is, doch die er hun gaven van hart en hand brengen. Er is maar één God, en die is er voor ons allen en niet voor de ene groep of de andere groep. Van de Christenen vraagt spreker door de daad te getuigen voor hun geloof, van de democraten eist hij, dat zij strijdbaarheid voor hun overtuiging tonen. De toekomstige samenleving moet rusten op de peilers: wereldvrede, wereldeconomie en wereldbestuur. Maar in stede van te strijden voor eenheid maakt de wereld zich klaar voor een nieuwe oorlog. De werkelijke oorlogsdrijver zijn zij, die vasthouden aan een verouderd economisch stelsel, terwijl er een nieuw en beter stelsel aanwezig is. Als alle kerkelijke overheden vandaag besloten alleen voor de vrede te werken, dan kwam er geen oorlog.

Vervolgens gaf spreker een uiteenzetting van het Bellamy-stelsel, dat gegrond is op de economische gelijkheid van allen. Spreker is voorstander van individueel onderwijs voor iedereen tot het 21e jaar. Voor de ontwikkeling van de geest en het onderwijs, zoals Boeke en Bolkestein dit in wilden voeren is geen geld beschikbaar, zegt de regering, maar wel worden milliarden uitgegeven voor het militaire apparaat.

Verder noemde spreker als punten van het Bellamy-programma: medezeggenschap, planmatige productie naar behoefte, bestaanszekerheid voor iedereen, het plaatsen van de juiste man op de juiste plaats waardoor arbeidsvreugde ontstaat in plaats van arbeidsplicht. Geen kleine soevereine staten, maar een wereldbestuur, geen wereldoorlog maar wereldvrede, eindigt spreker zijn rede.

Te ruim 17. uur was de bijeenkomst geëindigd.

Leeuwarden, 5-9-1950.

Frankering bij
abonnement
Kantoor
's-Gravenhage

INTERNATIONALE VERENIGING „BELLAMY”

Afdeling 's-Gravenhage

Redactie:
Leeuwendaallaan 93
Rijswijk (Z.-H.)

MEDEDELINGENBLAD

Gebr. van Cleef

Spui 28

Den Haag.

A.B.4

ECONOMISCHE
GELIJKHEID
DOOR
ALLEN

VERZEKERT

VREDE, RECHT,
EN WELVAART
VOOR
ALLEN

B IV

08 202

September 1950.

Vrienden,
Op het ogenblik zijn bestuur en werkers bezig met de voorbereiding van onze eerste openbare lezing van het komende winterseizoen. De eerste bijeenkomst zal plaats vinden op 19 October a.s. in "AMICITIA", Westeinde 15 te 's-Gravenhage. Spreker zal zijn: Vriend BOGAARD.

Zijn rede is getiteld: "HET RECHT VAN IEDERE MENS OP WELVAART, LEVENSGELUK EN BESTAANSZEKERHEID".

Kaartverkoop.

Vrienden, we dienen er voor te zorgen, dat onze spreker voor een stampvolle zaal het woord kan voeren. Daartoe zal ieder lid tot activiteits moeten komen. Niet een paar werkers mogen, onredelijk, met al het werk belast worden. Ook die leden, die tot nu toe niet meer deden dan toekijken, zullen de handen uit de mouwen moeten steken.

Als Bellamyenen huldigen we toch niet voor niets het devies "VOOR ALLEN, DOOR ALLEN"?!
Aan ieder lid zullen door de wijkhoofden een aantal kaarten à f.0.25 ten verkoop worden afgegeven.

Afrekening vindt plaats aan het betreffende wijkhoofd vóór 18 Oct. a.s.

Vrienden, laat zien, wat U als Bellamy-lid waard bent! Zet Uw propagandistische aanleg zo krachtig mogelijk in.

De zaal Amicitia kan 300 tot 500 mensen bergen.

Aan Uw aller activiteit zal het liggen of wij de zaal tot 500 man kunnen "uitrekken" of niet. De bezetting van de zaal zal dus het criterium van Uw daadkracht zijn. Zet Uzelf niet beschaamd met een halfvolle zaal.

Propaganda: Door middel van duizende pamfletten, die wijksgewijs zullen worden verspreid, zal deze bijeenkomst onder de aandacht van het publiek worden gebracht. Ook aan dit werk dienen alle leden deel te nemen. De werkers zullen U de pamfletten aanreiken.

Denk er om: verspreiden en niet thuis laten liggen! Verkwisting van propaganda-middelen mag in de I.V.B. niet voorkomen!

De auto doet ook mee. Eén der tot activiteit "Herboren" leden van de "oude garde" heeft zijn auto aangeboden ter intensivering der propaganda. Op de Zaterdagmiddag voorafgaande aan de bijeenkomst in Amicitia, zal deze auto, voorzien van pakkend opschrift, door de stad rijden, waarbij gelijktijdig pamfletten zullen worden uitgedeeld.

Vrienden, gooi de slapheid van U af en werk mee zo veel U kunt en dat is altijd meer, dan U vermoedt.

Wij spreken dus af, dat de bijeenkomst op 19 October, mede dank zij Uw hulp, grandioos slaagt!

HET BESTUUR.

Esperanto-Nieuws.

Alvokon!

Karaj Samideanoj.

Ni organizos konversacian kunvenon de membroj kaj interesuloj.

Kiam vi havas intereson, vizitu ci-tiun kunvenon.

Venu! al suba adreso:

Marda vespero, 3an Octobro, oka horo, Gouverneurlaan 622.

Marda vespero, 10an Octobro, oka horo, Hendrik Mandestraat 7.

Marda vespero, 17an Octobro, oka horo, Joh. Camphuyssstraat 28.

Gironummer I.V.B., afd. Den Haag 249328.

UITGEBOEKT

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 14 Augustus 1950

No. : B 89360

CO 89360

Betr.: C. de Jong.

VERTROUWELIJK

IV AV 3

Ontv. bew: _____

Rappel : 11-9-50

Antwoord : 9.2.7.4.5

Hiermede moge ik U verzoeken mij te willen doen inlichten omtrent de personalia, politieke gezindheid en verder van belang zijn gegevens, betreffende C. de Jong, wonende Benedenweg 127 te St. Pancras.

C. de Jong was aanwezig op een gewestelijke bijeenkomst van de Internationale Vereniging Bellamy, gewest Noord-Holland, gehouden te Bloemendaal op 10 Juli 1950, waar hij in de functie van voorzitter van het gewest Noord-Holland de vergadering opende.

In mijn administratie komt voor Cornelis de Jong, geb. 5-2-1870 te Heer Hugowaard, wonende Bovenweg 324 te St. Pancras, die communistisch georiënteerd zou zijn en wellicht identiek is aan bovengenoemde C. de Jong.

HET HOOFD VAN DE DIENST.
Namens deze,

J. G. Crabbendam

Aan de Heer Districtscommandant
der Rijkspolitie in het
District Alkmaar
te

HEILOO.

UITTREKSEL

Uit : OD 342 Naam: Maandrapporten Overijssel
Voor : OD 402 Naam: Internationale Vereniging Bellamy
Ag.nr: 90551 Afz. : I.D.Deventer datum: 3.8.50
Aard van het stuk: Politiek maandrapport.

De onlangs te dezer stede heropgerichte afdeling van de Internationale vereniging Bellamy, voerde geen activiteit in het openbaar. Het afdelingsbestuur, dat inmiddels is vastgesteld, bestaat uit de hierna te noemen personen: Jacob GAST, geb. te Ambt-Almelo op 26.7.1910, verkoopleider, wonende E.Tesschenmacherstraat 9 alhier (voorzitter); Margaretha Johanna Aletta HEMMES, gehuwd met Ir.W.P.C.KNUTTEL, geboren te Batavia op 12.7.1890, wonende Borgele 148 te Diepenveen (2e voorz. en bestuurslid van de N.V.B. afd.Deventer en het Vredescomite alhier); Martiena Sophia Maria DIJKHUIZEN, gehuwd met J.M.C. van TRICHT, geboren te Lonneker op 27.3.1891, wonende Radstakeweg 62 alhier (secretaresse-zij is geïnteresseerd bij het Humanistische Verbond en geïntereerd op de P.v.d.A.); Geertje de GROOT, gehuwd met J.BLOKKER, geboren te Amsterdam op 17.1.1895, wonende J.P.Sweelinckstraat 20 alhier (2e secretaresse hoofdbestuurslid van de N.V.B. en lid van het Vredescomite); Bertus JANSE VREELING, geboren te Amsterdam op 25.4.1897, bouwvakarbeider en kellner, wonende Cartesiusstraat 29 (administrateur- hij bezoekt openbare vergaderingen van de C.P.N. en het Vredescomite-); Lubertus Hendrikus WIJNA, geboren te Nijmegen op 21.2.1905, monteur-chauffeur, wonende E.v.Bronkhorststraat 17 alhier (2e administrateur, bekend voorstander Bellamy).

Uitgetr. door: HG

Op aanwijzing van: B.

Datum: 5.10.50

Verbinding 97.

13 Juli 1950.

No. 116/Dienstgeheim.

Onderwerp: gewestelijke bijeenkomst Internationale Vereniging Bellamy, gewest Noordholland, te Bloemendaal op 10 Juli 1950.

Betrouwbaarheid berichtgever en waardering bericht: zeer betrouwbaar.

Bloemendaal

OP MAAT
ACD/ <i>DI b.</i>
DAT/ <i>gho</i>
PAR/ <i>g.</i>

6.10.2
05.16

-o-o-o-o-o-

15 JULI 1950
ACD/ <i>89360</i>

Op Zondag 9 Juli 1950 werd in het Openluchttheater te Bloemendaal een gewestelijke dag gehouden van de Internationale Vereniging Bellamy, gewest Noordholland.

o.k. X Te ongeveer 10.00 uur opende de voorzitter van dit gewest, de heer C. De Jong, wonende Benedenweg 127 te St. Pancras (verdere personalia onbekend) de bijeenkomst. Er waren toen ongeveer 500 personen aanwezig.

o.k. X Na deze spreker sprak de voorzitter van de afdeling Haarlem, K.F.C.J. Zuidmeer, geboren te 's-Gravenhage 20-3-1889, wonende te Haarlem, Zijlweg 82, die de aanwezigen hartelijk welkom heette en mededeelde, dat de bussen uit Den Haag en Rotterdam vertragting hadden, maar dat men gewoon doorging met het programma, daar men aan het tijdschema gebonden was.

X Hierna werd enige muziek ten gehore gebracht door de Hilo Hawaiians, bestaande uit 3 heren en een dame. Nadat het theater bijna vol gelopen was met deelnemers, naar schatting waren er toen duizend bezoekers, voerde het woord Cornelis Oderkerk, geboren te 's-Graveland 7-2-1889, onderwijzer aan een Chr. school te Velsen, wonende te Santpoort, gemeente Velsen, Terrasweg 68. Hij behandelde het onderwerp "Christendom en Bellamy". Hij zei ondermeer, dat de Christelijke Kerken de resolutie genomen op de laatstgehouden wereldraad der kerken, naast zich neer legden en dat de kerken het Christendom afbreken, daar men wel predikt "hebt Uw naaste lief", maar er in de praktijk niets aan doet. Zie maar de bewapening enz. De taak van de kerken is het beginsel van de Bellamybeweging naar voren te halen.

x + Na een voordracht van de bekende Willem van Capellen, sprak de heer J. Bogaard, vermoedelijk een ambtenaar van een der departementen, wonende te Scheveningen (personalia onbekend) over het onderwerp: "Geld, dat krom is.....", waarin hij ondermeer zei, dat Minister Liefstinck een bondgenoot is van de Bellamybeweging, daar hij de rijken het geld afneemt en hen daardoor bij de armen voegt, waardoor een gelijkgerechtigheid ontstaat.

o.k. V Na de pauze, die duurde van ongeveer 12.30- tot 13.30 uur, trad op de Kon. Mannenzangvereniging "Caecilia" uit Haarlem, onder leiding van Nicolaas Hogerwerff, geboren te Haarlem 3-9-1891, wonende te Haarlem aan de Wilhelminastraat 51, lid van de I.V.B. afdeling Haarlem.

X Vervolgens spraken, steeds afgewisseld door muziek van de Hilo Hawaiians en voordrachten van Willem van Cappellen, de heer A. Dekker (woonplaats en personalia onbekend) over het onderwerp "Pessimisme, optimisme, enthousiasme", waarin hij liet uitkomen de gang van zaken in de beweging, nl. dat de massa nog pessimist was, velen optimist en diverse leden enthousiast waren voor de I.V.B.;

X J. Horsmeier, landelijk voorzitter van de I.V.B., wonende te Bloemendaal, Bos en Duinlaan 17, bij U bekend, met het onderwerp: "Naar vrede en welvaart", sprak als een volbloed communist. Hij behandelde diverse punten van het Bellamyprogramma: Welvaart der gemeenschap, medezeggingschap, arbeidsplicht voor ieder, goederenruil geleid door de regering. Door de dan ontstane welvaart komt men tot de vrede.

Mevrouw

O.K. ✓

Mevrouw N.v.d.Lek-Luns, bestuurslid of gewezen bestuurslid van een afdeling uit het Oosten des lands (adres en personalia onbekend) behandelde het onderwerp "Vrouwen men wacht op U". Zij sprak hoofdzakelijk tegen de vrouwen en zei dat de landen veel te weinig door en met de vrouwen geregeerd worden; dat de huwelijkswetgeving nodig veranderd dient te worden, daar de vrouw geen recht heeft om zonder de echtgenoot iets zelfstandig te kunnen kopen; dat de landen een wapenopslagplaats zijn van wapenen en atoombommen, dat de jongens en mannen ten strijde gevoerd moeten worden voor de vrede en dat de vrouwen altijd beknot worden door de mannen, enz. enz.;

b.k. ✓

J.J. Wijsman, voorzitter van de propagandaraad der I.V.B., wonende te Amsterdam, Reinier Claessensstraat 21, wekte de aanwezigen op voor de beweging extra propaganda te voeren en elk uur, dat men vrij was, te benutten voor de I.V.B. Hij spoorde de aanwezigen aan, om ook deel te nemen aan de dag, welke gehouden wordt in Augustus of begin September a.s. te Leeuwarden.

X

Tenslotte sprak de heer Van Wijgaarden, vermoedelijk wonende te Rotterdam (personalia en adres onbekend), voorzitter de Esperantoclub der I.V.B, waarna Horsmeier, eerder genoemd, de bijeenkomst te ongeveer 17.45 uur met een dankwoord sloot.

Het publiek was enthousiast en applaudisseerde herhaaldelijk.

Er waren groepen of afdelingen uit Leiden, Rotterdam, Den Haag, Vlaardingen, Leeuwarden, Hilversum, Delft, Alkmaar, Den Helder, Aalsmeer, IJmuiden, de Zaanstreek en Haarlem. Einde.

-o -o-o-o-o-

UITTREKSEL

Uit : OD 345

Naam: MAAND - RAPPORTEN NOORD HOLLAND

Voor : OD 402

Naam: INTERNATIONALE VERENIGING BELLAMY

Ag.nr: 89107

Afz. : ID Beverwijk

datum: 9-7-50

Aard van het stuk: maandoverzicht Juni 1950

I.V. Bellamy:

Over haar activiteit zonden wij U een afzonderlijke melding toe onder Nr. 301. d.d. 6-7-50.

Wij kunnen hier thans nog een drietal berichten aan toevoegen:

1. Op 3 en 4 Juni werd in het Conferentie-oord "De Tempel" te Overschie de jaarlijkse algemene vergadering van de I.V.B. gehouden. Hoewel wij vernamen dat de afdeling Beverwijk daar vertegenwoordigd is geweest, konden wij tot heden nog niet vaststellen wie als afgevaardigde dit congres heeft bezocht.

2. Het Gewest Noord Holland van de I.V.B. organiseert op Zondag 9 Juli 1950 van 10-17 uur een Landdag in het Openluchttheater te Bloemendaal. Sprekers zijn, aldus de "Kennemer Courant" van 20-6-50: Mevr. v.d. Lek-Muns en de heren H.J. Oderkerk, Santpoort, H. Horsmeijer, Bloemendaal, Bogaard, Den Haag en Dekker, Leeuwarden. Extra treinen zijn voor deze landdag ingelegd.

3. Het bericht hierboven onder 1 vermeld, werd gepubliceerd in "De Waarheid" van 1-6-50.

In hetzelfde blad van 28-6-50 verscheen opnieuw een bericht over de I.V.B., wel een bewijs dat de communisten zich meer en meer voor de Bellamyenen gaan interesseren. Dit bericht luidde als volgt: "Het Alkmaarse Vredescomité deelt mede dat de Internationale Vereniging Bellamy, zich in haar ledenvergadering van Maandag 19 Juni met algemene stemmen heeft uitgesproken voor de 3 punten van Stockholm. Vereniging Bellamy voor verbod atoombom."

Uitgetr. door: Gr

Op aanwijzing van: ?

Datum: 9-11-50

6 Juli 1950

Nr. 301

DIENSTGEHEIM

Onderwerp: Vergadering I.V.B., afdeling
Beverwijk, op 22 Juni 1950.

6.19.3.2
OP KAART
ACD/IX B
DAT: 21/8.50
PAR: 448

6.19.3.2
05/18
12 JULI 1950
ACD/ 09066

Op Donderdag 22 Juni 1950 hield de afdeling Beverwijk van de Internationale Vereniging Bellamy, een huishoudelijke vergadering in gebouw "Het Centrum" aan de Koningstraat te Beverwijk.

De vergadering werd door verschillende nieuwe leden, waarvan de namen nog onbekend zijn, bijgewoond.

Er werd bekend gemaakt dat de voorzitter van de afd. Beverwijk, Gerrit Krom, geboren te Wormerveer op 27-2-86, ambtenaar P.T.T., wonende Creutzberglaan 37a te Beverwijk, zou aftreden als voorzitter. Krom was in 1948 lid van de E.V.C. (B.N.O.P.).

De vergadering werd geleid door Mathijs Otto Willem Geijtenbeek, geboren te Vreeland op 9 Maart 1901, Inspecteur in Algemene Dienst bij de PEN-Centrale te Velsen, wonende te Beverwijk, Hendrik Burgerstraat 19. Hij was na de oorlog eerst lid van de E.V.C., thans van het NVV. Hij staat reeds enkele jaren bekend als lid van de I.V.B., te Beverwijk.

Tot nieuwe voorzitter werd gekozen de vurige Bellamy-aan Jacob van Wijngaarden, geboren te Velsen op 23-5-1903, winkelier en wonende te Beverwijk, Kerkstraat 2.

In 1946 voerde hij een verkiezingsbiljet van de CPN. Hij is thans nog abonne op "De Waarheid", internationaal secretaris van de I.A.B. (Esperantistenvereniging in de IVB) en redacteur van het orgaan der I.A.B. "Ekonomia Egaleco". Over hem werden reeds meerdere meldingen ingezonden in 1949. Reeds in 1936 was hij links extreem georiënteerd. Hij is voorts lid van de N.V.S.H.

De heer Geijtenbeek gaf een duidelijke uiteenzetting van de oorzaken die hebben geleid tot de huidige economische moeilijkheden. Volgens Bellamy zijn corruptie, werkloosheid enz. geen onverklaarbare uitwassen, doch logische gevolgen van een op winst gebaseerde levenswijze.

De secretaris van de afdeling, Jacob Hartog, geboren te De Rijp op 30-10-1895, Technisch Ambtenaar B bij de PEN-Centrale te Velsen, wonende te Beverwijk, Strick van Linschotenstraat 41 - medio 1949 abonne op "De Waarheid" -, deelde mede dat het ledental gestadig groeit en dat het Bondsorgaan groter zal worden.

Geijtenbeek dankte in een toespraak de scheidende voorzitter Krom hartelijk voor het vele werk dat deze voor de afdeling Beverwijk heeft verricht.

De nieuwe voorzitter, Jac. van Wijngaarden, hield hierna een korte rede, waarin hij een beschouwing gaf over de Bellamygedachte op internationaal terrein. Aan de hand van rapporten en brieven uit België, Frankrijk, Japan en Amerika, toonde spreker aan, dat er een stijgende belangstelling voor de economie van Bellamy is waar te nemen.

Hierna werd de vergadering gesloten.

(D)

(D)

(D)

PEN

P.D. 11485

PEN

O.K.

Van alle hiervoor genoemde personen werden reeds Informatiekaarten ingezonden.

In het dagblad "Kennemerland" van 6 Juli 1950 plaatste voornoemde Jac. van Wijngaarden, een ingezonden artikel onder de titel "Grijpt de kans of.....", geplaatst "Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie". Hij schreef daarin:

"Maken wij de balans op van het huidige wereldgebeuren, dan zien wij, dat de puinhopen van de wereldbrand niet opgeruimd zijn, of er verschijnen al weer nieuwe frontberichten in de bladen. Men beweert dat alles wordt gedaan om een nieuwe oorlog te voorkomen, gesproken wordt over mogelijke gevolgen, maar geen letter wordt gewijd aan de oorzaak: de techniek! De mens denkt dat voldoende machines hem vrij zullen maken. Hij zal echter meer en meer gebonden zijn, een robot, gedreven door zijn eigen werktuigen. Wij kunnen van de techniek en het thans bereikte niveau geen afstand meer doen, doch onze blik moet opwaarts gaan, wij moeten onze geest verheffen, want de techniek in zichzelf is niet noodlottig, doch wij mensen passen haar verkeerd toe. Om een nieuwe catastrofe te voorkomen, behoeven wij slechts gewone mensen te zijn met een beetje goedheid van hart. Bellamy, een van onze grote geestelijke leiders, die zijn knuppel wierp in het gezapige, zelfgenoegzame maatschappelijk hoenderhok, riep de mensheid toe, zich er rekenschap van te geven, hoe het menselijk intellect onmetelijke rijkdommen naast diepste armoede heeft geschapen. Hier zijn de fouten, riep hij, maar bij U mensheid, ligt de oplossing, die ge zult moeten aanvaarden, als ge mens wilt blijven en U wilt/ontwikkelen. /blijven
w.g. Beverwijk, Juli 1950.
Jac van Wijngaarden."

I.D.

3

DIENSTGEHEIM.

No. 28.

No. V.D. 1.353.50. *Alkmaar*

3 Juli 1950.-

ONDERWERP:

Toezening pamflet en
brochure van de Internationale
Vereniging Bellamy.-

6.193.2
15.26
6.193.2
15.26

5 JULI 1950
A D | *J. D. v. d. B.*

Hierbij doe ik U toekomen een pamflet van de
Internationale Vereniging Bellamy, Gewest Noordholland,
betreffende een op Zondag 9 Juli 1950, te houden Land-
dag te Bloemendaal, welk pamflet tezamen met een even-
eens hierbijgaande brochure op 1 Juli 1950, in een
deel dezer gemeente, huis aan huis werd bezorgd.- EIN-
DE.- *47.50*

DIENSTGEHEIM.

No. 28.

No. V.D. 1.353.50.

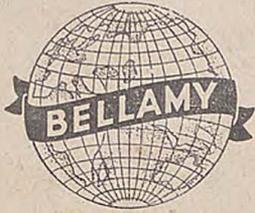
3 Juli 1950.-

ONDERWERP:

Toezening pamflet en
brochure van de Internationale
Vereniging Bellamy.-

Hierbij doe ik U toekomen een pamflet van de
Internationale Vereniging Bellamy, Gewest Noordholland,
betreffende een op Zondag 9 Juli 1950, te houden Land-
dag te Bloemendaal, welk pamflet tezamen met een even-
eens hierbijgaande brochure op 1 Juli 1950, in een
deel dezer gemeente, huis aan huis werd bezorgd.- EIN-
DE.-

4.7.50.

INTERNATIONALE VERENIGING BELLAMY

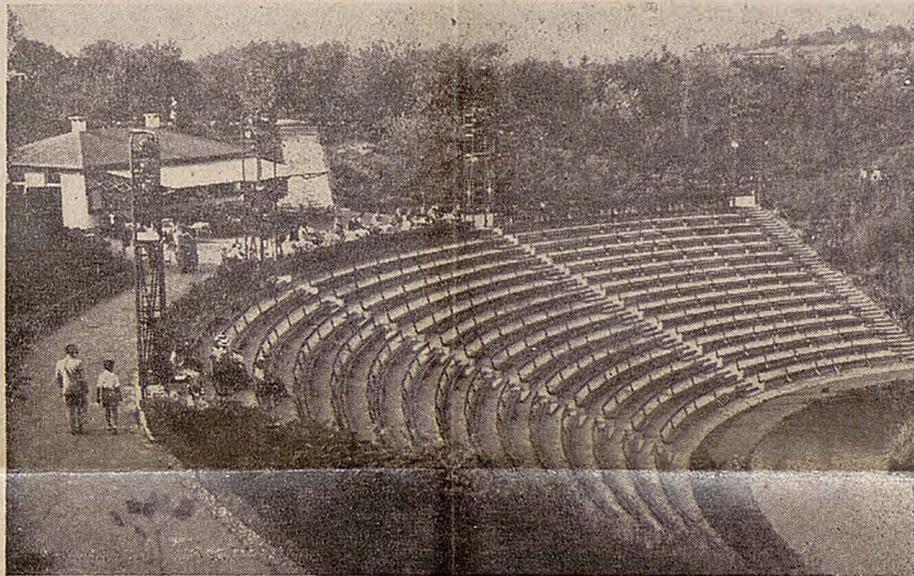
GEWEST NOORD-HOLLAND

Landdag te Bloemendaal

op ZONDAG 9 JULI 1950

in het prachtige

*Openlucht
Theater*

20 min. lopen
van het station
Bloemendaal

Aanvang 10 uur

Einde 5 uur

Onze bekende sprekers
Horsmeier, Bloemendaal
Bogaard, Den Haag
Dekker, Leeuwarden
Oderkerk, Santpoort

zullen hierbij
het woord voeren

Tot de dames spreekt:
Mevr. v.d. Lek-Muns

★ ★

*De Commissie zal verder
het programma zo aantrekkelijk
mogelijk maken*

Extra treinen zullen worden ingelast
om de stroom van bezoekers te vervoeren

Entrée dagkaarten f 0.60

„ middagkaarten f 0.30

Rijwielstalling aanwezig

Zie verder de grote raambiljetten die overal
in het gewest zullen verschijnen

Het Bestuur

**Zolang
de economie
wordt gebruikt
voor winstbejag**

**zolang zal
oorlog dreigen**

**Daarom
is geen vrede
denkbaar**

zonder
economische vrede

Economische vrede

wil zeggen:

Alle arbeidskrachten onder centrale leiding in overeenstemming met aard en aanleg te werk gesteld in het arbeidsproces voor de opbouw van land en volk

De productie volledig ingesteld op de behoefte van iedereen.

De totale koopkracht van het gehele volk gelijk aan de totale waarde der totale productie.

Samenwerking van allen voor allen.

**Economische vrede
is
oorlog voorkomen**

De Internationale Vereniging „BELLAMY”

zoekt Uw medewerking voor de
verwezenlijking van een

Nieuwe Maatschappij

met als grondslag een economie die een
waarborg is voor de welvaart van elk individu

Vraagt onze lectuur

Vraagt inlichtingen bij:

STICHTING CENTR. ADM. „BELLAMY”
Stationsweg 89, Ede, Telefoon 8113

of bij:

Mevr. HOOGLAND,
Stationsweg 110, Alkmaar

Oorlog of Vrede

Oorlog = Ondergang

Vrede = Opgang

Oorlog = Vernietiging

Vrede = Opbouw

Oorlog = Ongeluk

Vrede = Geluk

**Wordt en blijft
een actief strijder
voor de vrede!!**

Atoomgeleerden hebben verklaard, dat een volgende

Oorlog

welke met

Atoomwapenen

zal worden gevoerd,

een chaos zal verwekken welke mens en wereld **1000 jaar** terug zou voeren en ook voor de overwinnaars een volkomen ramp zou betekenen.

De concrete werkelijkheid van de tijd

eist van elkeen
AANDACHT
 en
BEZINNING

Als aan de lopende band verschijnen in pers en radio voortdurend berichten over bewapening en oorlogsvoorbereiding **alsof het vanzelf spreekt dat oorlog onvermijdelijk is**

Begrijpt gij goed lezer

dat
onbegrip
 en
passiviteit

hulpmiddelen zijn bij

oorlogs-voorbereiding
 en een
GEVAAR betekenen
 voor
de vrede?

**Oorlog is geen
 natuurramp!**

Hij kan voorkomen worden
 als de mensen

**vrede
 willen!!**

DIENSTGEHEIM.

Verbinding: No. 46.

No. 2852.

Onderwerp: Openbare vergadering van de
Internationale Vereniging
Bellamy, afdeling Deventer.

23 Juni 1950.

OP KAART
ACD/ 4 15
DAT: 21/7/50
PAR: MBT

27 JUNI 1950

ACD 88004

Datum van ontvangst bericht:

Betrouwbaarheid berichtgever: zeer betrouwbaar

Waardering bericht: zeer betrouwbaar.

Tevens bericht gezonden aan: dhr. Procureur Generaal fgd. Directeur van Politie
te Arnhem.

Medewerkende instanties:

Ondernomen actie:

Ik heb de eer U te berichten, dat door de afdeling Deventer van de Internationale Vereniging Bellamy, op Donderdag 22 Juni 1950 in de bovenzaal van hotel Royal aan de Brink alhier, een openbare vergadering werd gehouden. Aanwezig waren 38 personen bij een zaalcapaciteit van 80 zitplaatsen. Als spreker trad op Jan HORSMEIER, geboren te Bloemendaal op 13 Januari 1900, wonende te Bloemendaal, landelijk voorzitter van de I.V.B.

De vergadering werd te omstreeks 20.20 uur geopend door JACOB GAST, geboren te Ambt Almelo op 26 Juli 1910, van beroep in- en verkoopleider, wonende te Deventer Tessenmacherstraat 9, voorzitter van de I.V.B., afdeling Deventer.

De heer Horsmeier gaf hierna een uiteenzetting over doel en werken van de I.V.B., waarbij hij betoogde, dat wanneer een ieder de gedachte van Bellamy was toegedaan er geen vrees voor oorlog meer aanwezig zou zijn. Volgens hem was de I.V.B. een partij waar een ieder, ongeacht politieke- of Godsdienstige instelling, lid van kon zijn. Spr. vertelde, dat hij zich behalve voor zijn werk voor de I.V.B. ook ten volle gaf voor de strijd van de Vredesbeweging, welke beweging, volgens hem, jammer genoeg in Nederland een politiek tintje had gekregen en dat hij in October a.s. als afgevaardigde hiervan het Wereld-vredescongres te Genua zou bijwonen. Volgens spr. was het huidige economische systeem niet in staat een ieder voldoende koopkracht te verzekeren, iets wat door de invoering van de Bellamy-gedachte, welke op democratische grondslag is opgebouwd, wel verwezenlijkt zou worden. Spr. wilde een land op democratische wijze geregeerd hebben en wel door het volk en voor het volk en niet zoals het nu maar al te vaak gebeurt, dat een minister zijn wil aan het volk oplegt. Spr. had één dezer dagen een Amerikaan ontmoet die hem vertelde, dat Amerika nooit een oorlog zou beginnen omdat Amerika met zijn industrie, in hoofdzaak gelegen langs de kusten, veel te kwetsbaar zou zijn voor atoombommen. Maar Amerika zou dan, volgens spreker, met zijn nu al reeds 4 000 000 werklozen aan andere koers moeten gaan sturen, want zodra de oorlogsindustrie stil zou komen te staan en dat gebeurde, zodra Europa vol wapens zat, zou er, indien er geen oorlog onstond, een economische crisis van ongekende omvang ontstaan. Op een vraag van één der aanwezigen hoe de Bellamy-beweging dacht over algemene dienstweigering zeide spr., dat hij respect had voor de dienstweigeraars, doch, dat hij tegen niemand durfde te zeggen: "Weiger dienst", daar dit een ieder voor zichzelf diende uit te maken. Hij gaf de afdeling Deventer in overweging, zoveel mogelijk propagand

te maken voor de I.V.B. vooral in de komende winter als tenminste voor die tijd een ontwerp van Wet inmiddels niet tot Wet was verheven en ook aan de werking van de Bellamy-beweging in Nederland een einde zou worden gemaakt.

De spreker werd voor zijn rede, welke geen opruiende of beledigende zinsneden bevatte en met grote aandacht werd gevolgd, met applaus beloond.

Te omstreeks 23.00 uur werd de vergadering, waarin een pauze van ongeveer $\frac{3}{4}$ uur werd gehouden en welke een ordelijk en rustig verloop had door J. Gast, voorhoemd, gesloten.-----

EINDE.

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 10 Juni 1950
Javastraat 68

No. 83147 06601
Bijl.: div.

VERTROUWELIJK

Betr.: Internationale Vereniging
Bellamy (I.V.B.)

UITGEWENT

Onder retournering van de mij door U ter hand gestelde stukken betreffende de "Internationale Vereniging Bellamy" heb ik de eer UHEG aan te bieden een rapport betreffende het streven van deze beweging.

Een vrij uitvoerig bericht betreffende de I.V.B. werd aan de Minister van Justitie gezonden op 8 Maart 1948 onder No. 30778 zulks in antwoord op het schrijven van Z.E. van 4 Maart 1948 No. V 10/47 Geheim.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
Namens deze,

Jhr Mr W.J.Th. Serraris

De Heer Directeur Generaal
van Politie,
Raamweg 47,
'S-GRAVENHAGE.

N O T A.

AAN: HB
VAN: HC

Betr.: BELLAMY-groep

Directeur Rijkspolitie vraagt wat hij weten van de BELLAMY-groep.

Kunt U hierover het een en ander doen samenstellen?

Bijgaande stukken zijn ter inzage ontvangen van dhr v.d. MINNE en worden derhalve terug verwacht.

2/6-50

W. Smekens

Spood!

3/6 '50

ontv.
6/6 '50.

W.S.

Aan H.B.
Van B.IV.

6-6-1950.

6.193.2 01.11
18 JUNI 1950
ACD/56601

Ter voldoening aan de vraag, gesteld in de aan U gerichte nota van H.G., d.d. 2-6-1950 moge ik U bijgaand rapport doen toekomen.

Ik meen hierbij te moeten opmerken, dat een vrij uitvoerig rapport betreffende de I.V.B. aan de Minister van Justitie werd gezonden op 18-3-1948 onder No. 30778, zulks in antwoord op het schrijven van de Minister van Justitie d.d. 4-3-1948, No. V 10/47 Geheim.

Te Uwer informatie gaat O.D.402, waarin bovengenoemde brieven zijn geborgen hierbij.

af

*Door naar H. C.
6/6 '50. Wms*

RAPPORT.

INTERNATIONALE VERENIGING BELLAMY.

De Internationale Vereniging Bellamy (I.V.B.) werd in 1933 opgericht op de grondslag der theoriën, ontwikkeld door Edward Bellamy in zijn in 1888 geschreven boeken "Looking Backward" ("In het Jaar 2000") en "Gelijkheid voor allen", op het punt van een ver doorgevoerd stelsel van geleide economie.

De bedoeling der I.V.B. is langs wettige weg een hervorming van de maatschappij tot stand te brengen, waarbij ieder lid der gemeenschap een gelijk aandeel heeft in de gemeenschappelijke welvaart.

De Bellamy gedachte vertoont overeenkomst met het communisme als idealistische wereldbeschouwing, hetgeen door de I.V.B. ook niet wordt ontkend.

Daar echter de I.V.B. zich stelt op het standpunt, dat alle moeilijkheden zonder geweld kunnen worden opgelost, wordt tot heden een samengaan met het politiek communisme onvoorwaardelijk afgewezen, daar dit laatste de klassenstrijd propageert.

Geen der Hoofdbestuursleden van de I.V.B. is een extreem politieke richting toegedaan.

W
W.S.

Onderwerp: Verslag openbare vergadering der Internationale Vereniging "Bellamy", gehouden op 10 Mei 1950 in gebouw Flora te IJmuiden-Oost, gemeente Velsen.

Sprekers: *1 Abraham van der STARRE, geb.21-6-90 Rotterdam, kantoorbediende, wonende Spieghellaan 15 Velsen, en
*1 J.HORSMEIER uit Bloemendaal, landelijk voorzitter der I.V.B..

Aanwezig: 40 personen. (Zaalcap: 225 pers.)

Stemming: Geïnteresseerd.

Medewerking: De Velser Accordeon Club.

6.103.2
0571
23 MEI 1950

ACD/ 05004

12-5-50.

Nadat met een kort woord door Van der Starre de bijeenkomst was geopend, werden enkele stukjes muziek ten gehore gebracht. Hierna kreeg Horsmeier het woord.

In een uitvoerig betoog, dat hij in hoofdzaak richtte tot de jeugd, besprak hij het economisch leven van de grote werelddelen na 1918. Ondanks alle maatregelen, door verschillende regeringen van grote landen (hetzij democratisch, hetzij dictatoriaal bestuurd) genomen ter bereiking van een voortdurende vrede en ter voorkoming van werkloosheid en de daarmee saamgaande armoede, was het toch weer op een nieuwe wereldbrand uitgelopen.

Alle regeringen, kerken, stelsels en systemen hadden gefaald en voor de hedendaagse jeugd was een chaos overgebleven.

Hoe de jeugd weer uit deze chaos kon komen, toonde spreker aan door het geven van een uiteenzetting over het Bellamy-stelsel. Nieuwe gezichtspunten deden zich hierbij niet voor.

Na de pauze trad de Accordeonclub weer op en werden een aantal schriftelijk gestelde vragen beantwoord.

De bijeenkomst werd door Van der Starre gesloten.

NIET O.K.
ACD/ 13 B
DAT: 29/6-50
PAR: 488

30 April 1950

Nr. 197

DIENSTGEHEIM

Onderwerp: Leidinggevende persoonlijkheden van de P.E.N.-Centrale Velsen, die de Bellamy-vergadering bezochten te Beverwijk op 28-4-50

In afschrift aan: I.D. Velsen.

3.12.1
01.4-6.195.2/
6.193.6
05.49-3.12.1
6.193.6
05.11
6 MEI 1950
ACD/ 85020

Op Vrijdag 28 April 1950 te 20 uur, werd in gebouw "Het Centrum" aan de Koningstraat te Beverwijk, een Openbare Vergadering gehouden door de afdeling Beverwijk van de Internationale Vereniging "Bellamy".

Op deze vergadering werd gesproken door de algemeen voorzitter der I.V.B., de heer J.A. Horsmeier, P.W.M.-ambtenaar te Bloemendaal, terwijl o.a. medewerking werd verleend door mevrouw Jobba Krom, geboren 25-11-17 Zaandijk pianolerares, gescheiden van Jan van Doorn, geb. 20-10-12, voorheen wonende te Velsen, thans te Beverwijk, Kroonstraat 3.

Naar ons uit zeer betrouwbare bedrijfsbron werd medegedeeld is zowel onder het P.E.N.personeel te Bloemendaal als onder het personeel van de P.E.N.-Centrale te Velsen, ruime propaganda gemaakt tot bezoek aan deze vergadering.

Zowel te Bloemendaal als te Velsen bevinden zich onder het personeel verschillende leden van de I.V.B.

Te Velsen konden kaarten op het bedrijf worden gekocht die toegang gaven tot bedoelde vergadering.

Voor de verkoop hiervan werd hoofdzakelijk propaganda gemaakt door:

1. Jacob Hartog, geboren de Rijk 30-10-1895, wonende Beverwijk, Strick van Linschotenstraat 41. Technisch Ambtenaar B PEN-Centrale Velsen. Secretaris I.V.B., afdeling Beverwijk.
2. Mathijs Otto Willem Geijtenbeek, geboren Vreeland 9-3-1901, wonende Beverwijk, Hendrik Burgerstraat 19 Inspecteur Algemene Dienst PEN-Centrale Velsen. Lid I.V.B.
3. Theodorus Vonk, geboren Muiden 20-8-1902, wonende IJmuiden-Oost, Stationsweg 53. Technisch Ambtenaar A PEN-Centrale Velsen. Voormalig lid EVC. Lid I.V.B. Oud-redacteur Bellamy-orgaan. Volgens onze informant schreef hij tijdens zijn redacteurschap zijn copy voor dit blad 's nachts op het bedrijf als hij wacht-dienst had. Zijn onderhorig personeel wist dit. Hij kwam dan 's nachts niet op controle en alleen tegen de ochtend, tegen de tijd van aflossen, liep hij vlug een controleronde.

Voornoemde drie personen hebben de te Beverwijk gehouden vergadering bezocht.

Op het bedrijf te Velsen en Bloemendaal ligt, volgens onze informant, steeds Bellamypropaganda, w.o. het Bellamy-orgaan. Voor het personeel ligt deze lectuur ter beschikking op de werktafels.

Andere leidinggevende personen van de P.E.N.-Centrale Velsen, die de Bellamyvergadering te Beverwijk op 28-4-50 hebben bezocht zijn:

- 1. A. LUDWIG, Nieuwe Schulpweg 237, Velsen-Noord.
Ingenieur - Bedrijfschef.
- 2. H.M.G. SCHAAFSMA, Pelsstraat 8 - Velsen-Noord.
Inspecteur Algemene Dienst.
Oud lid E.V.C. Thans lid N.V.V.
Onze informant heeft 4½ uur met hem gedebatteerd over de Bellamy-organisatie.
- 3. J. van STRAATEN, Genestetlaan 31 - Driehuis.
Technisch Ambtenaar B. Lid N.V.V.
- 4. A.J. ~~van~~ VEENENDAAL, Duinvlietstraat 111 - Velsen-N.,
(thans Rijswijkstraat (?)-)
Technisch Ambtenaar B.
Lid Prov.Bond Overheidspersoneel. Oud-S.D.A.P.'er.
Hekelt voortdurend de P.v.d.A. Communistisch getint.
- 5. Antoon van der WELLE, geboren Beverwijk 23-6-1904,
wonende te Beverwijk, Bankenlaan 185.
Machinist B. Tot deze positie vanaf arbeider opgeklimmen door bemiddeling van Jac. HARTOG voornoemd.
Lid B.N.O.P. der E.V.C. - Lid I.V.B.

I.D.
[Handwritten mark]

Nr. 176

DIENSTGEHEIM

OP KAART
ACD/ IV B
DAT: 20/6-50
PAR: 988

30 April 1950

Onderwerp: Vergadering Intern. Ver. "Bellamy"
afdeling Beverwijk op 28 April '50

X

6. 873. 2
8/11
6 MEI 1950
ACD/ 84890

Op Vrijdag 28 April 1950 te 20 uur, werd in de bovenzaal van gebouw "Het Centrum", Koningstraat 40 te Beverwijk, een ~~OPENBARE~~ VERGADERING gehouden van de afdeling Beverwijk van de Internationale Vereniging "Bellamy".

De vergadering was aangekondigd in 2 advertenties in het dagblad "Kennemerland", respectievelijk geplaatst op 21 en 25-4-50.

De entree bedroeg f 0.30.

Voornoemde afdeling liet op 21-4-50 het volgende bericht in de pers publiceren:

"De internationale Vereniging Bellamy belegt Vrijdag 28 April een openbare vergadering in gebouw "t Centrum". De voorzitter van de IVB, de heer Horsmeier, zal het standpunt, doel en wezen van Bellamy uiteen zetten. Spreker zal aantonen, dat het niet is een ruilsysteem, zoals het zo dikwijls door onwetenden verkeerd wordt voorgesteld, doch een welbewuste en goed doordachte sociale economie, welke leidt tot een samenleving waar niemand gebrek behoeft te lijden, een wereld, waarin al de ellende en rampspoed, welke we thans beleven onbekende dingen zijn. Waar geen crises, werkeloosheid en geen oorlogsdreiging zal zijn. Op deze vergadering zal onze plaatsgenoot Jac. Davidson enige fragmenten declameren uit het hoorspel "Wordende Wereld" van Bram Kwist, met muzikale illustratie van mevrouw Jop Krom."

x 1
D De voorzitter van de plaatselijke afdeling, GERRIT KROM, geboren te Wormerveer op 27-2-86, ambtenaar PTT, wonende te Beverwijk, Creutzberglaan 37a, in 1948 lid van de B.N.O.P., een der bedrijfsorganisaties van de E.V.C., had vergunning voor deze vergadering gevraagd op 13-4-50.

De vergadering trok flinke belangstelling. Ook in het dagblad "Kennemer Courant" was reclame gevoerd en vooral op de P.E.N.-centrale Bloemendaal was sterk gepropageerd deze vergadering te bezoeken. Verschillende leiding gevende personen van dit bedrijf, in dienst bij de Centrale te Velsen) waren op de vergadering aanwezig. Wij verwijzen hiervoor naar ons afzonderlijk overzicht hierover in ons schrijven Nr. 197, d.d. 30-4-50.

D De voorzitter, de heer G. Krom, deelde bij de opening mede, dat het stelsel van Bellamy door de algemeen voorzitter, de heer J.A. Horsmeier, P.W.N.-beambte, te Bloemendaal, nader zou worden uiteengezet.

B.K. - 4 Allereerst werden enkele fragmenten uit het hoorspel "Wordende Wereld" van Bram Kwist, voorgedragen door JACQUES DAVIDSON, geboren te Wijk aan Zee en Duin op 2-12-23 van beroep tuindersknecht, lid Ned. Hervormde Verenigingsraad wonende te Beverwijk, Creutzberglaan 49.

De pianobegeleiding werd verzorgd door mevrouw
 5.K. | JOBBA KROM (eendochter van de voorzitter), geboren
 te Zaandijk op 25-11-17, gescheiden van Jan van Doorn,
 geboren 20.10.12, wonende te Beverwijk, Kroonstraat 3,
 van beroep gediplomeerd pianolerares, zonder godsdienst,
 voorheen inwonende te Beverwijk bij G. Krom, voornoemd,
 Creutzberglaan 37a.

Hierna was het woord aan de heer Horsmeier, die sprak
 over het onderwerp: "Naar een nieuwe maatschappelijke orde."

Spreker begon met de vraag te stellen "Hoe is het moge-
 lijk, dat er een wereld is gekomen, zoals die van heden?"

Op de intellectuelen, Christenen en allen die zich de-
 mocraat noemen rust een grote verantwoordelijkheid.

Zij zeggen allen te weten hoe het moet, maar laten na
 dit in de praktijk te brengen. Als een idealist wat te
 hoog van de toren blaast, wordt er al heel gauw gezegd:
 Doe het wat kalmer aan! Als de in de oorlog gevallenen
 voor de vrede hadden gewerkt, dan was de aarde nu een
 paradijs, waarin het heerlijk zou zijn te wonen. Is het
 geen krankzinnigheid, dat als er van alles te veel is,
 miljoenen aan de eerste levensbehoeften gebrek hebben?

Wat is er van de in de laatste jaren gedane beloften
 en de toenbestaande eenheid terecht gekomen?

In een uitgebreid betoog wees de heer Horsmeier op de
 evolutie, die reeds 60 jaar geleden door Bellamy is aan-
 gegeven en wat volgens hem de enige methode is om uit de
 chaos van voortbrenging en verdeling, waarin we nu leven,
 te geraken, tot welvaart voor allen.

De ontwikkeling, zoals deze bezig is zich te voltrekken,
 wijst er op, dat Bellamy het goed heeft gezien.

Na zijn rede werd een korte pauze gehouden, waarna
 Jac. Davidson voornoemd, begeleid door mevrouw Krom,
 de andere delen van "Wordende Wereld" nog declameerde.

Hierna werd de vergadering door de voorzitter gesloten.

I.D.

I.D.No. 310.

DIENSTGEHEIM.

B

488

6119312
05/11
1 APR. 1950
28 Maart 1950.
ACD/02003

Kort verslag van de openbare bijeenkomst van de Internationale Vereniging "Bellamy", afdeling Rotterdam, gehouden op Zondag 26 Maart 1950, te 10 uur, in gebouw "Odeon" aan de Gouvernestraat te Rotterdam.

Aanwezig ca. 700 personen, mannen en vrouwen. Zaalcapaciteit 950 zitplaatsen.

Militairen of andere in uniform geklede personen waren niet aanwezig.

Het podium in de zaal was versierd met blauw doek, waarop "Bellamy". Spandoeken waren aangebracht met de opschriften:

- "Bellamy breekt bean",
- "Welvaart voor allen", en
- "Vrede en Vrijheid".

De vergadering was aangekondigd in "Het Rotterdamsch Parool".

Medewerking werd verleend door:

1. De accordeon vereniging Vieux Camerades;
2. De zingende zwervers;
3. Bippo en Beppo

De vergadering had een zeer kalm verloop. Er was een uitgebreide boekenstand. Gecolporteed werd met "Bellamy" en diverse brochures. Bij de uitgang werd gecollecteerd ter bestrijding der kosten.

O.K.

De Bruijn, Jacob, geboren 7-8-1914 te Rotterdam, kantoorbediende, wonende te Rotterdam, Ackersdijkstraat 102b, voorzitter der afd. Rotterdam der I.V.B., opent te 10 uur de vergadering met een woord van welkom.

Spr. schetst in het kort enkele voorname punten in het streven der "Bellamyanen" en zegt, dat de critiek, gevolgd op Bellamy's boek, "Looking Backward", voor groot deel is weerlegd in het daarop geschreven wetenschappelijke werk "Equality". Spr. meent dat de meeste critiek ontstaat door onkunde en wekt de aanwezigen op meer uitgaven van de I.V.B. te bestuderen.

X Van d. Stijl, Marinus Hubertus, geboren 25-8-1897 te 's-Gravenhage, wonende te 's-Gravenhage, geeft een kort overzicht van de geschiedenis der I.V.B. sedert de oprichting in Nederland op 5 Mei 1932 en zegt, dat na de afbraak in bezettingstijd, thans de vooroorlogse sterkte weer is bereikt. Vandaag herdenken we de 100e geboortedag van Edward Bellamy, aldus spr., maar wij wensen niet aan persoonsverkeerlijking te doen.

Spr. zegt voorts, dat Bellamy een economisch stelsel heeft ontworpen, dat wetenschappelijk uitvoerbaar is en dus waard is bestudeerd te worden. Bellamy heeft vastgesteld dat het liberale-kapitalistische stelsel noodwendig tot de chaos moet leiden en spr. constateert dat de gemeenschapszin, ook in niet-Bellamy-kringen, thans als noodzakelijk wordt aanvaard. Spr. noemt hierbij als voorbeeld de U.N.O., de Wereldvoedselraad en de Wereldgezondheidsraad.

Spr. wijst er op, dat "wij" tot taak hebben de Bellamygeest aan te kweken en geeft dan een bespiegeling hoe de wereld zal zijn als de Bellamy-gedachte in -praktijk-

Verbinding: 5

B
6.1932
05.13
5 APR 1950
ACD 03147

Zie ook onder no. 86601

Verslag van de openbare bijeenkomst, georganiseerd door de afdeling Vlaardingen van de Internationale Vereniging "Bellamy", gehouden te Vlaardingen op Woensdag 29 Maart 1950 te 20,00 uur in het Volksgebouw aan de Schiedamsseweg te Vlaardingen.

De bijeenkomst stond onder leiding van: MACHIEL DROP, geboren te Vlaardingen 26 September 1898, voorzitter van voornoemde afdeling.

Als spreker trad op: HORSMEIJER, landelijk voorzitter van de I.V.B.

Aanwezig 19 personen, waaronder geen militairen in uniform (zaalruimte 30 personen)

De bijeenkomst werd geopend door Drop, die Horsmeijer inleidde.

Horsmeijer bepaalde zich er toe enige gedeelten uit het boek "het jaar 2000" te citeren. Hij gaf in korte trekken weer welke de ideeën en het streven van Bellamy zijn geweest. Tevens gaf hij weer, dat hetgeen nadien in de weteldgeschiedenis is geschied, door Bellamy in zijn boeken reeds zestig jaar geleden beschreven is.

Aan het eind van zijn rede wekte hij de aanwezigen op om al hun krachten te geven aan de Internationale Vereniging "Bellamy" en niet te versagen in het maken van propaganda.

Drop dankte hierop de spreker en klaagde tevens dat de bevolking van Vlaardingen zo slecht te bewerken is. Men vindt, volgens hem, in het algemeen de idee van het Bellamystelsel wel goed, doch voelt er niets voor om tot de vereniging toe te treden. Hij was, volgens zijn zeggen, pessimistisch gestemd doch verklaarde met nieuwe moed voort te gaan met het maken van propaganda.

Daarna werd gelegenheid gegeven tot het stellen van vragen, waarvan door enkele aanwezigen gebruik werd gemaakt.

In de zaal waren twee spandoeken aangebracht, die het opschrift droegen "Gelijke rechten, gelijke plichten" en "Bellamy breekt baan"

De bijeenkomst welke een ordelijk verloop had, was te 22,45 uur beëindigd.-

praktijk is gebracht.

Voorts wordt de radiolezing van Horsmeijer, Johannes, geboren 20-9-1907 te Amersfoort, wonende te Amsterdam, via de versterkingsinstallatie weergegeven.

X! Bogaard, Jacob, geboren 7-8-1901 te 's-Gravenhage, wonende te 's-Gravenhage, betoogt, dat de mensheid door de Rede tot een betere samenleving kan worden gebracht. Voorts geeft spr. de Bellamy-visie ten opzichte van het geld als ruilmiddel weer.

De Bruijn, J., voornoemd, sluit te 13.25 uur de vergadering, na hen, die medegewerkt hebben aan het slagen der bijeenkomst, te hebben bedankt.

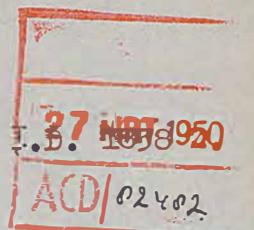
Aan B.V.D.

1011
R.

D I E N S T G E H E I M .

Openbare vergadering Internationale Vereniging Bellamy, afdeling Leiden, gehouden te Leiden, op Donderdag, 23 Maart 1950.

OP KAART
ACD/IV B
DAT: 26/4.50
PAR: 481

Op Donderdag, 23 Maart 1950, hield de Internationale Vereniging Bellamy, afdeling Leiden, een openbare vergadering in de Jacobazaal van Den Burcht te Leiden. Aanwezig waren ongeveer 120 personen (zaalruimte 140 zitplaatsen) waaronder één militair in uniform. De toegang tot de vergadering was vrij. Als spreker trad op J. HORSMEIJER uit Bloemendaal, die sprak over het onderwerp "weer crisis"? Medewerking werd verleend door Dick COSTER'S hawaïaan-ensemble de "Manakura Serenaders". Voor het toneel hing een spandoek met het opschrift "Bellamy breekt baan". Op het toneel hing de afdelingsvlag van de I.V.B. afdeling Leiden.

Leiden
x1 Te 20.20 uur opende Gerardus Hendrik TELJEUR, geboren te Leiden, 22 Maart 1898, afd. voorzitter I.V.B. Leiden, wonende te Leiden, Oude Vest 71, de vergadering en heette allen hartelijk welkom. In het bijzonder begroette hij de landelijke voorzitter van de I.V.B., HORSMEIJER, en de afgevaardigden (Adriaantje OUDSHOORN-KRET, geboren te Leiden, 5-8-05, wonende te Oegstgeest, Abspoelweg 16 en Aaltje van STAVEREN-VET, geboren te Schermerhorn, 30-11-06, wonende te Leiden, Magdalena Moonsstraat 63) van het Vrouwen Vredes-comite, afdeling Leiden. Voorts bracht hij de groeten over van duizenden socialisten uit Amerika. Verder deelde hij mede, dat de Heer HORSMEIJER op Zondag, 26 Maart 1950, te 12.30 uur voor de jeugd zou spreken via de AVRO-microfoon.

Na de opening door TELJEUR bracht het muziek ensemble enige nummers ten gehore.

Vervolgens kreeg HORSMEIJER het woord, die van 20.35 tot 22 uur sprak.

2648 x1 "Vrienden, aldus HORSMEIJER, we hebben zo juist, bij het optreden van het muziek ensemble, een prachtig staaltje van eenheid gezien. In dit ensemble was blank en bruin verenigd (in genoemd ensemble speelde en zong een kleurling mee). Zo moet het zijn vrienden, ook in een bepaald land, dat ik hier niet bij name zal noemen. Vanavond zal ik met U spreken over het onderwerp "weer crisis". Dit is een belangrijk onderwerp vrienden. Er zijn al verschillende crises geweest in de loop der jaren. Ook nu dreigt weer crisis en grote werkloosheid. Overall in de wereld lopen al duizenden werklozen op de straat. Er is geen werk meer voor hen. Waarom niet? Omdat alles gemechaniseerd wordt en één machine soms het werk van 10 mannen kan doen. Gevolg een teveel aan arbeidskrachten, dus ontslag aan de arbeiders. Wat krijgen we dan? Steunuitkeringen die veel te laag zijn. De mensen worden opstandig. Natuurlijk. Zij kunnen niet meer kopen wat zij willen en nodig hebben, dus vanzelf worden ze ontevreden. Om een betrekking te kunnen veroveren moet je tegenwoordig een zak vol diploma's hebben. De markt is overvoerd met intellect. Predikanten, professoren, doktoren enz. hebben dikke boeken doorgewerkt, maar wat hebben we er aan als er chaos en overproductie is. De productie moet zo geregeld worden, dat zij die er aan meewerken ook medezeggenschap hebben. In de winkels is weer van alles te krijgen. Kinderen drukken hun neus tegen de ramen maar zij kunnen niet van de chocolade, suikergoed en ander snoepgoed genieten, want door werkloosheid kunnen de ouders dat snoepgoed niet kopen. In deze Christelijk-democratische wereld is er overproductie aan de ene kant en hongersnood aan de andere. In ons eigen landje werd voor 1940 voedsel vernietigd. De schuiten met groenten welke aan de veiling komen

worden niet eens gelost, want de klok aan de veiling draait door, hetgeen wil zeggen, dat die producten onverkoopbaar zijn en vernietigd moeten worden. Naar de mestvaalt gaan de producten waaraan de tuinder zijn beste krachten heeft gegeven. Alle wetten en maatregelen voor productie moeten in "eenheid" worden uitgevoerd. De I.V.B. maakt zulks mogelijk. Vroeger werkten de mensen van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. We kregen de 8 uren dag, vrije Zaterdag-middag, vacantie enz. enz. Wat werd hierover gezegd. De arbeiders zullen met hun vrije tijd geen raad weten. Zij zullen zich te buiten gaan aan drank enz. U weet, dat dit niet zo is geworden. Maar wat kregen we later. De klokken van de crisis gingen luiden. Ook in Amerika luidden die klokken en in 1929 dondert de boel in elkaar (vergeef me dit woord). De aandelen zakken, maar de aandeelhouders laten hun stukken in de brandkast liggen. Zelf knippen ze nog niet eens de couponnetjes af, dat doen anderen voor hen. Wie niet werkt zal niet eten. Weet U het nog? Voor de werklozen was de steun te weinig, maar wie niet werkt zal niet eten. Door de mechanisatie worden meer producten, met minder arbeidskrachten, voortgebracht. Ik zei U reeds, dat ook nu al duizenden werklozen op straat lopen. Dit alles is een gevolg van overproductie, tenminste z.g. overproductie. In Amerika liggen honderd-duizenden kilo's melk- en eipoeder te verdrogen, z.g. omdat er geen afzetgebied voor is. In Suriname liggen bergen sinaasappelen te verrotten, terwijl uit andere landen sinaasappelsap wordt ingevoerd. De Hollandse roomboter wordt aan Engeland verkocht, want Blue Band is beter zeggen ze. Het kapitalisme ziet dit alles ook wel, maar ze doen niets. Ze zitten op ere-tribunes en nemen een wapenschouw af. Een oorlog moet er weer komen om alles in goede banen te krijgen. De radio wordt voor deze nonsens dagelijks misbruikt. Wij moeten echter "eenheid" hebben en allen hetzelfde doel nastreven. Of je nu Katholiek, Christendemocraat, socialist of communist bent, doet niets terzake. Wij moeten niet ver van elkaar afstaan, maar naast elkaar en elkaar waarderen. Ook in Nederland is gebleken, dat de toestand van vóór 1940 niet goed was. Toen bij het uitbreken van de oorlog de leiders van het volk weg waren, vonden de mensen elkaar toch. Er werd niet gekeken naar rang of kleur. Onderduikers, of ze nu socialist of communist waren, kropen in hetzelfde donkere hok of gat weg. In die tijd verstonden de mensen elkaar. Radio Oranje zei in de uitzendingen zelf, dat de toestand in Nederland niet goed was geweest, maar na de oorlog zou het beter worden. Na de oorlog hebben de mensen gedanst en gek gedaan. Iedereen dacht, dat een betere tijd zou aanbreken. De B.S.ers gedroegen zich echter als N.B.S.ers en in de kampen deden de bewakers hetzelfde als de Duitse bewakers in Amersfoort. Al spoedig na de oorlog werd het volk verdeeld. De eigen hokjes kwamen weer tevoorschijn. R.K. verenigingen kwamen al weer met hun geel-witte reclame biljetten. Alles wordt weer gescheiden gehouden en ieder zorgt weer voor zichzelf. De werkloosheid steekt weer de kop op. U weet het. In Amerika, Italië, Frankrijk, Nederland enz., zijn er al weer miljoenen. In Canada alleen zijn al 320 duizend werklozen en kort geleden hebben we in de courant kunnen lezen, dat op gezag van de Prins, nog 10.000 Nederlanders naar Canada kunnen emigreren. Maar er zijn al 320.000 werklozen in Canada vrienden. Moeten daar nu nog 10.000 Nederlanders bij? Ik sprak U straks over de vernietiging van groenten. Ook nu vindt alweer vernietiging van groenten plaats. Aardappels zijn bij grote hoeveelheden uitgevoerd, terwijl wij er zelf tekort hebben. Wanneer de voedselvoorziening on-

voldoende is, wordt de T.B.C. bevorderd. Om T.B.C. patiënten in Davos te kunnen opnemen of langer te kunnen verplegen moet geld bij elkaar gebracht worden. Door de Koningin is ook geld gegeven om enkele bedden meer beschikbaar te hebben. Indien echter geen andere maatregelen worden genomen zal die toestand bestendig blijven en zal de T.B.C. toenemen. In deze toestand moet verandering komen, hetzij goedschiks of kwaadschiks. Atoom- en waterstofom, dat is tegenwoordig aan de orde van de dag. Europa moet slagveld worden. Amerika zal het materiaal leveren en wij de mensen. De voorbereidingen van een oorlog moeten echter overal worden stopgezet. Een middel daartegen is "Bellamy". Geen rijkdom meer bij enkelen, maar iedereen gelijk. Geen cijfers meer op de scholen, opdat zij die hoge cijfers krijgen, niet meer laag kunnen neerzien op hen die lage cijfers behalen. In elke klas niet meer dan 15 leerlingen. Iedere leerling wordt individueel door de onderwijzer bekeken. Hierdoor krijgen we de juiste man op de juiste plaats. Met de wisseling van het nieuwe jaar heb ik geen gelukwensen aan mijn familie en kennissen gezonden. In deze chaotische tijd kon ik dit niet doen. Ik hoop, dat U het mij niet kwalijk neemt, dat ik geen antwoord heb gestuurd indien U mij gelukwensen zond. Ik heb diep respect voor hen die aan de vredes-actie werken. Wetenschappelijke onderzoeken moeten niet in dienst van de oorlog worden gesteld. Stop zeggen dan ook de professoren Einstein en Curie. Ook professor Minnaert uit Utrecht heeft een waarschuwend woord laten horen.

Vervolgens ging spreker over tot behandeling van het werk en de gedachte van Bellamy.

Van 22 tot 22.30 uur werd pauze gehouden en gelegenheid gegeven schriftelijk vragen te stellen.

Door een zestal der aanwezigen werden vragen ingediend.

Na de pauze beantwoordde HORSMEIER de vragenstellers.

Te 23.15 uur sloot G.H. TELJEUR voornoemd de vergadering.

Het geheel had een rustig verloop.

Leiden, 25 Maart 1950.

No.28.

No. V.D.R. 1.111/50.

DIENSTGEHEIM.

Alkmaar

ONDERWERP: ^B Openbare vergadering, uitgeschreven door de Internationale Vereniging Bellamy, afdeling Alkmaar.

PLAATS: De bovenzaal van het Wapen van Heemskerk, aan de Breedstraat te Alkmaar.

DATUM: Donderdag 16 Maart 1950.

TIJDSTIP: Aanvang 20 uur, einde 23 uur.

SPREKER: J.HORSMEIJER, landelijk voorzitter der I.V.B.

ZAALCAP.: Plm. 65 personen.

AANWEZIG: Plm.30 personen.

OP KAART
ACD/46
DAT: 05.1.50
PAR: PM

6.193.2
05.23

<i>6.193.2</i>
<i>05.11</i>
22 MRT 1950
<i>ACD/8.22.90</i>

V E R S L A G .

X
X

Op Donderdag 16 Maart 1950, werd in de bovenzaal van het café "Het Wapen van Heemskerk" aan de Breedstraat alhier, door de afdeling Alkmaar der Internationale Vereniging Bellamy een openbare bijeenkomst gehouden. De voorzitter der afdeling Alkmaar, H.ZINGER, wonende Ridderstraat No.12 te Alkmaar, opende te omstreeks 20,15 uur de bijeenkomst. In zijn openingswoord heette hij de aanwezigen, (ongeveer 30 personen) hartelijk welkom en in het bijzonder de spreker van deze avond de heer J.HORSMEIJER en de pers.ZINGER zeide zijn inleiding kort te zullen maken, omdat de bijeenkomst reeds later aanving, dan oorspronkelijk de bedoeling was en gaf meteen het woord aan de spreker voor het uitspreken van zijn rede: *alweer crisis?*. Spreker J.HORSMEIJER memoreerde dat we nog niet zo heel lang geleden, (hij doelde hierbij op de jaren 1938 en 1939) een zware crisis hadden meegemaakt, tengevolge waarvan wereldoorlog No.2 op het programma kwam te staan. Thans, 5 jaar na deze oorlog zijn we weer beland midden in een chaotische toestand, welke men weer crisis noemt. Er is een geweldige rijkdom aan de ene kant en armoede aan de andere kant. Er zijn bepaalde mensen die maar dure wijn drinken, terwijl anderen niets krijgen. De ouden van dagen zitten in angst en de werkloosheid neemt hand over hand toe. Groenten worden vernietigd en atoom- en waterstofbommen worden vervaardigd. Dit is de toestand waarin wij 5 jaar na de tweede we-

reldoorlog verkeren. Een en ander leidt tot algehele vernietiging en is in strijd met de Bellamygedachte. In Utrecht bij de Domkerk staat een beeld, voorstellende een vrouwenfiguur met opgeheven arm en een vlamme toorts in de hand hetgeen wil zeggen "Wil en doorzettingsvermogen". Door die gloed wordt ons nieuw leven in geblazen en wij Bellamyanen hebben tot taak dit tenopzichte van de vrede voort te zetten. Crisis maakt ons materieel en moreel kapot. Wanneer een mens geld uitgeeft voor het ene kan het niet meer voor het andere worden gebruikt. Er bestaat voor het ogenblik een heersersdrift en wij moeten daartegen middelen te baat nemen en trachten een en ander in de kiem te smoren. In de tweede wereldoorlog sneuvelden 10 miljoen mensen, 21 miljoen werden verwond en 3 miljoen vermist. In 1919 stapte WOODROW WILSON in Frankrijk aan land, om te trachten eenheid te brengen onder de volkeren der aarde. Zijn pogingen mislukten echter. Hierna insinueerde spreker over diens overlijden. In de periode, welke daarop volgde, werden tenopzichte van de arbeiders vele sociale voorzieningen getroffen en brak een tijd van welvaart aan. Het was echter van korte duur. Door verbetering van de techniek, kwam een overcompleet van arbeiders en werden deze tengevolge daarvan ontslagen. De productie bleef stijgen en de koopkracht daalde. Het gevolg hiervan was, dat de winkels vol gestapeld waren met goederen en het merendeel der mensen deze niet kon kopen. Van eenheid was geen sprake. In Mei 1940 brak de tweede wereldoorlog uit. In de vijf bezettingsjaren welke daarop volgden, kende ons volk een grote eenheid, tengevolge van aan ons door de bezetter opgedrongen maatregelen. Na de bevrijding in 1945 ging deze eenheid weer verloren, d.w.z. de economie werd weer in vrije banen geleid, de devaluatie verhoogde onze schulden, de wereld had zijn gang naar de crisis weer terug gevonden. Wij zitten voor het ogenblik in een diepte punt. Oorlog is het ene monster, revolutie het andere monster. Hiertegen moeten wij stelling nemen. In het stelsel van Bellamy is geen plaats voor militarisme. Wij krijgen thans een taak van overschrijving, d.w.z. wij moeten geleidelijk komen tot de door Bellamy gepropageerde staat, niet door geweld. Ieder mens is bij ons gelijk. Men zegt dat Bellamy geen geld kent, leugens. Hoe zwaarder werk, hoe minder geld, bestaat niet bij ons. Wij moeten de mensheid zien als een wereldfamilie; er is

slechts één volk, de mensheid. De machteloosheid is thans duidelijk aan de dag getreden, door de verdeeldheid in partijen. Wij staan thans op de tweesprong, oorlog of revolutie. Het Nederlandse volk moet een partij worden, gebaseerd op welvaart van de wieg tot aan het graf. Het stelsel van Bellamy, dat een wezenlijke democratie is en waarvan spreker een overzicht gaf, staat hiervoor open. Leest onze lectuur, bezoekt onze vergaderingen, sluit U aan. Wij zijn volkomen partijloos. Hierna was er een pauze waarin met brochures over de I.V.B. en het blad "Welvaart voor allen" werd gecolpörteerd, van welk laatste een exemplaar hierbij gaat terwijl tevens gelegenheid tot het stellen van schriftelijke vragen werd gegeven.

Vervolgens vertelde HORSMEIJER het een en ander over het leven van Bellamy. Nadat spreker enige vragen t.w. "Komen er nog echtscheidingen voor in een Bellamystaat" en "Hoe denkt U over het standpunt van de middenstanders", had beantwoord, eindigde hij zijn toespraak, waarna de afdelingsvoorzitter op de gebruikelijke wijze de bijeenkomst sloot. Wanordelijkheden hebben zich tijdens de bijeenkomst niet voorgedaan.

Het merendeel der bezoekers bestond uit mensen op leeftijd, om niet te spreken van bejaarden, aan wie naar mijn mening b.v. de uiteenzetting over het Bellamyprogramma i.v.m. de ingewikkeldheid daarvan, voorbij ging.

In de zaal waren twee spandoeken aangebracht, ten opschrift hebbende; "Levensrecht voor allen" en "Bellamy de oplossing" terwijl de Bellamyvlag was opgehangen.

De bijeenkomst was openbaar en vrij toegankelijk. Na afloop werd bij de uitgang van de zaal gecollecteerd. EINDE.-

18.3.10.
P.

DISTRICT 's-GRAVENHAGE
DER RIJKSPOLITIE

COMMANDANT

No. 73 GEHEIM.
Onderwerp: inlichtingen.
Bijlagen:
Bericht op schrijven van d.d. No.

B
's-GRAVENHAGE, 16 Maart 1950.
Koninginnegracht 46
Telefoon 183430—183431

OP KAART
ACD/ IV B
DAT: 19/4.50
PAR: 448.

X

6.193 01.14
21 MRT 1950
ACD 02219

Van de Groepscommandant van mijn o.h. Groep der Rijkspolitie te Voorschoten ontving ik een initiatief rapport betreffende PETERS Albert Jan, geb. te den Helder 24 Maart 1887, assuradeur won. te Voorschoten Oranjelaan 53.

U gelieve het rapport hierbij aan te treffen.

De DistictscCommandant,
De Dir. Off. der Rijkspolitie 3e kl.

AAN de Heer J.C. CRABBENDAM.
Javastraat 68 te s-Gravenhage.

[Handwritten signature]

13 Maart 1950.

INITIATIEF

GEHEIM

Betreft: P E T E R S ; Albert Jan, wonende te
Voorschoten, Oranjekade 53.

~~Not~~ ~~Dis~~

Albert Jan P E T E R S, geboren te den Helder 24
Maart 1887, van beroep assuradeur, woont te Voorschoten,
Oranjekade 53.

Bij een vertrouwelijk ingesteld onderzoek bleek het
volgende:

Hij is een zoon van Marinus Johannes Peters en van
Trijntje Groen.

Op het moment belijdt hij de Ned.Herv. godsdienst.

Hij is gehuwd geweest met Teuntje Harjer. Dit hu-
welijk is door scheiding ontbonden. Hierna huwde hij met
Hilda Gerarda Gesina Johanna Frankvoort.

Er zijn geen kinderen.

Vanuit de gemeente Rotterdam vestigde hij zich op
27 Mei 1936 in Voorschoten.

Hij is evenals zijn echtgenote in de oorlog lid
van de N.S.B. geweest. Doordat hij in vreemde krijgs-
dienst is getreden, te weten Organisatie Todt, van 17
Augustus 1942 tot 20 Juli 1944, is hij statenloos gewor-
den, ingevolge WL. No. 2657 / 47 schrijven van de Procu-
reur Fiscaal bij het Bijzonder Gerechtshof te 's-Graven-
hage. De datum van dit schrijven luidt 1 Maart 1947.

Hierdoor is zijn echtgenote eveneens statenloos.

Beiden zijn verder uitgesloten van de beide kies-
rechten. Hij tot 22 Februari 1957 en zij tot 13 Mei
1956. Zij zijn voorwaardelijk buiten vervolging gesteld.

Peters voornoemd is een verwoed aanhanger van de
BELLAMY beweging evenals zijn echtgenote.

Zoals hij zelf zegt is hij de oprichter van de Bel-
lamy beweging in de gemeente Rotterdam. Dit zal wel moe-
ten zijn ~~van~~ één van de oprichters.

Hij staat in de gemeente Voorschoten bekend als
Communist, althans gaat daar voor door.

In de bezettingstijd, alsmede daarvoor was hij al-
reeds aangesloten bij de Bellamybeweging.

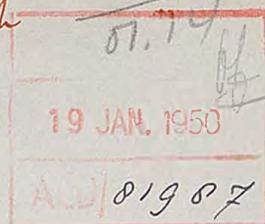
Blijkens de ingewonnen ambtsberichten komt hij,
noch zijn vrouw voor in de administratie van de Politie
te Voorschoten. Bij de P.R.A. te Leiden is hij, alsmede
zijn vrouw bekend voor de bovengenoemde feiten.

In een gesprek, dat ik met hem voerde bleek mij
overduidelijk, dat ondanks het feit, dat hij geïnterneerd
had gezeten en ondanks de overduidelijke beïjzen die van
dag aan de dag vanachter het ijzeren gordijn komen, hij
blijft geloven in de Bellamygedachte, toegevend dat de-
ze groep Communistisch georiënteerd is.

BETREFT: B.A. ROODZANT, geboren 6-6-93
wonende te RIJSWIJK (ZH),
Leeuwendaallaan 93.

A.C.D.
na afdeling
berg in O.D. 402

Bastiaan Adrianus ROODZANT, geboren te Rotterdam 6 Juni 1893, ambtenaar arbeidscontractant, wonende te RIJSWIJK (ZH), Leeuwendaallaan 93, werd op 17 December 1919 in het bevolkingsregister der gemeente Rijswijk (ZH) ingeschreven, komende van Rotterdam.

Hij is gehuwd en belijdt de Remonstrantse Godsdienst.

De naam van betrokkene komt niet voor in de Politieadministratie der gemeente Rijswijk (ZH), terwijl overigens, ook op politiek gebied, niets ten nadele van hem of van zijn gezin bekend is.

Omtrent zijn tegenwoordige politieke richting is niets bekend. Vast staat echter dat betrokkene niet communistisch georiënteerd is.

16 Januari 1950.-

Overproductie is onderconsumptie

Dit voert tot Malaise
van Malaise tot Crisis
van Crisis tot

Massa-werkloosheid

en van Massa-werkloosheid tot
**totale ontredde-
ring**
revolutie of oorlog

de enige oplossing is „Bellamy”

Opnieuw neemt de werk-
loosheid in vele landen
onrustbarende vormen aan.

Ook in Nederland

neemt deze voortdurend toe
en zal binnen afzienbare
tijd groeien tot

Massa-werkloosheid

de enige oplossing is „Bellamy”

Reeds nu

zoekt men naar middelen
om deze grote werkloosheid
t.z.t. te bestrijden.

(scholenbouw
en andere grote werken)

Daarmede wordt de **oorzaak**
van het kwaad **niet aangetast**
en de kwaal niet weggenomen.

de enige oplossing is „Bellamy”

Elke democratische regering heeft
de vanzelf sprekende opdracht de
Welvaart van het gehele volk te
bevorderen en daarom werkloos-
heid te voorkomen.

Een gezond gezin

een gezond volk

de enige oplossing is „Bellamy”

Ook Gij, Lezer, hebt de plicht
mede te werken
aan een werkelijke opbouw
en algemene ontredding tegen te gaan.
Als U met ons van mening bent,
dat de Economie de belangrijke factor is
tot ondergang of opgang
kan Uw keuze als mens niet moeilijk zijn.

De ernst van de tijd eist Uw keuze.

★

de enige oplossing is „Bellamy”

Gezonde Ethica Gezonde Economie

De productiemiddelen
in handen der gemeenschap,
gericht op Economische Gelijkheid
door productie naar behoefte
en distributie van de koopkracht.

Deze factoren leiden naar

**Vrede
Geluk
Welvaart**

de enige oplossing is „Bellamy”

De Int. Vereniging „Bellamy”

streeft de beginselen na

voor een

goed geleide economie

als grondslag voor

een nieuwe Maatschappij

Steunt onze propaganda

Vraagt inlichtingen bij:

**Stichting Centr. Adm. Bellamy
Stationsweg 89, Ede - Tel. 8113**

of bij:

**B. S. ROODZANT
Leeuwendaallaan 93 - Rijswijk**

**ARBEID IS DE BRON VAN ALLE
WELVAART**

Massa-werkloosheid is het on-
vermijdelijke gevolg van een
economie, waarbij het even-
wicht tussen productie en con-
sumptie verwaarloosd wordt.

De enige oplossing is „Bellamy”

B.I.V. A.E.D. waslag 1 naam B.I.D. 3/1

BETREFT: B.A. ROODZANT, geboren 6-6-93
wonende te RIJSWIJK (ZH),
Leeuwendaallaan 93.

25 Jan. 1950

Aan de Heer
Hoofdinspecteur van Politie
te
RIJSWIJK

Bastiaan Adrianus ROODZANT, geboren te Rotterdam 6 Juni 1893, ambtenaar arbeidscontractant, wonende te RIJSWIJK (ZH), Leeuwendaallaan 93, werd op 17 December 1919 in het bevolkingsregister der gemeente Rijswijk (ZH) ingeschreven, komende van Rotterdam.

Hij is gehuwd en belijdt de Remonstrantse Godsdienst.

De naam van betrokkene komt niet voor in de Politieadministratie der gemeente Rijswijk (ZH), terwijl overigens, ook op politiek gebied, niets ten nadele van hem of van zijn gezin bekend is.

Omtrent zijn tegenwoordige politieke richting is niets bekend. Vast staat echter dat betrokkene niet communistisch geïntereerd is.

16 Januari 1950.-

Aan I.D. Rijswijk.

Gaarne bericht naar aanleiding van welk schrijven van de B.V.D. (Dis ?) dit onderzoek werd ingesteld.

25.1.1950/Dis

Bovenstaande mededelingen werden gedaan op verzoek van de Heer E. Woud van Uw dienst.-

Dit verzoek werd mondeling-aan mij gedaan.-

27 Januari 1950.-

Leeuwarden

Verslag van een openbare vergadering, georganiseerd door de afdeling Leeuwarden van de Internationale Vereniging Bellamy op 14 maart 1950 in de Harmonie te Leeuwarden.

Zaalcapaciteit: 976 personen.
Aanwezig: ongeveer 550 personen.

OP KAART
ACD/IV B
DAT: 14/4.50
PAR: 492.

17 MRT 1950
ACD/01920

stemming: rustig

- x1 Sprekers: Johannes Kruize, geboren te Leeuwarden, 5 Februari 1892, wonende Wortelhaven 91 te Leeuwarden;
- 2 Johannes Horsmeijer, geboren te Amersfoort, 20 September 1907, wonende te Bloemendaal.

Te omstresks 20.15 uur opende de voorzitter van de afdeling Leeuwarden van de I.V.B., J. Kruize, de vergadering. Hij heette de aanwezigen welkom en zei daarna, dat deze vergadering in het teken van rouw zou staan wegens het overlijden van de afdelingssecretaris --. W. Stienstra. Hij verzocht de aanwezigen één minuut stilte in acht te willen nemen en herda ht daarna de overledene in een korte rede. Het afdelingsbestuur was eerst van plan geweest deze vergadering af te gelasten, doch men meende meer in de geest van de overledene te handelen door de vergadering te laten doorgaan. Na het voorlezen van een gedicht gaf spreker het woord aan de landelijke voorzitter van de Internationale Vereniging Bellamy, J. Horsmeijer.

x1 Ook deze spreker begon zijn rede met een herdenking van wijlen --. Stienstra. Hij wekte de aanwezigen op in zijn geest voort te werken.

Vervolgens ving spreker zijn rede, getiteld " Alweer Crisis? " aan. Hij vergeleek de toestand waarin de wereld thans verkeert met een zieke. Wanneer iemand ziek is, moet de arts eerst inzicht hebben in de aard van de ziekte. Dit kan hij doen door het stellen van een diagnose of door een röntgenfoto. Daarna wordt beslist of de chirurg zal moeten ingrijpen. Zo is het ook met de maatschappelijke toestand. Eerst moeten wij inzicht hebben in de aard van de crisis en daarna kunnen wij een geneeswijze toepassen.

Spreker ging vervolgens de geschiedenis van de laatste 40 jaren na. In de wereldoorlog 1914-1918 sneuvelden 10 miljoen mensen, 21 miljoen werden gewond en 3 miljoen werden uit hun woonplaatsen verdreven. De verspilde arbeidskracht staat ongeveer gelijk met de arbeid van 1 miljoen arbeiders met een 44-urige werkweek gedurende 3000 jaar. Wat zou de mensheid gelukkiger zijn geweest wanneer deze kracht aangewend was voor vredesdoel-einden.

Na de le wereldoorlog wilde Wilson een rechtvaardige vrede sluiten, doch hij werd verdrongen door Clemenceau, die het principe van oog om oog, tand om tand wilde toepassen. De na de oorlog ontstane dreiging van revolutie werd tegengegaan door het instellen van een 48-urige werkweek en sociale voorzieningen, zoals de Ungevalletwet en de Ziektewet.

In 1929 kwam de grote beurskrach in Amerika. Duizenden ar-

beiders werden werkloos, vele winkeliers gingen failliet en velen werden in de werkverschaffing te werk gesteld. Daarna kwam de 2e wereldoorlog. Voor het geld dat in deze oorlog werd verspild kon ieder gezin een woning ter waarde van f. 45.000, meubilair ter waarde van f. 15.000 en een bedrag van f. 60.000 ontvangen.

In deze vernietigingsoorlog was een centrale leiding mogelijk. Zodra het echter weer vrede was werd het particuliere initiatief weer in ere hersteld, waardoor wij weer in een crisis terechtkomen. Tijdens de bezetting waren wij allen één, doch na de bevrijding kwam de hokjesgeest weer boven. Wij kregen de N.B.B., waarvan sommige leden even bruto optraden als de N.S.B.ers tijdens de bezetting. Aan de wederopbouw is niet zo hard gewerkt als aan de wederoprichting van de hokjesgeest.

Evenals voor de oorlog hebben wij weer vernietiging van voedsel in verband met de prijsregeling. De fabrieksdirecteur zegt tegen zijn arbeiders, dat zij harder moeten werken en soberder leven, zodat meer machines kunnen worden aangeschaft. Maar de arbeiders kennen de gevolgen van de aanschaffing van machines maar al te goed: 1 machine maakt 10 arbeiders werkloos.

Door de devaluatie moet men nu om in dezelfde schuldenlast te blijven 45 % harder werken.

Het aantal werklozen in Nederland bedraagt thans alweer ruim 100.000. Daarbij komen binnenkort nog de 80.000 soldaten die uit Indonesië terugkeren en ons aantal werklozen is al haast weer op het vooroorlogse peil.

In de gehele wereld heerst alweer een crisis. In Italië gaan de dorpsgemeenschappen, met de pastoor voorop naar de onontgonnen landerijen en nemen deze in bezit. De politie kan daar niets meer tegen doen en zegt alleen maar: "Dat mag niet"

Het geneesmiddel tegen deze wereldcrisis is het toepassen van de beginselen van Bellamy. Het egoïsme moet veranderen in altruïsme. Door de tegenwoordige opvoeding worden de mensen tot egoïsten gemaakt.

Het onderwijs moet worden verbeterd. De beginselen van Bolkesteijn en Boeke moeten worden toegepast. Voor de oorlog sprak Boeke in Utrecht, staande op een handkar, over onderwijsverniëring en hij werd door de politie opgepakt. Thans is hij de leraar van de prinsesjes. De leerplichtige leeftijd moet worden verhoogd tot 21 jaar.

Daarna moet er een arbeidsdienstplicht komen tot 24 jaar, die de militaire dienstplicht vervangt. Het zwaard zal dan tot een ploeg worden gesmeed. In de arbeidsdienst zal het karakter moeten worden ontwikkeld.

Vervolgens moet er arbeidsplicht komen tot 45 jaar. Daarna een reserve-dienstplicht tot 55 jaar.

De gehele productie moet planmatig geregeld worden. De techniek moet volledig worden toegepast en indien dit mogelijk is moet de arbeidsduur verkort worden. Men leeft niet om te werken, maar werkt om te leven, zegt spreker.

De meerdere vrije tijd kan voor ontspanning en ontwikkeling worden gebruikt. Wanneer er dan wat meer culturele opvoeding wordt gegeven, kan de Bonte Dinsdagavondtrein misschien ook wel worden opgeheven.

Het Bellamy-stelsel zal niet plotseling in zijn geheel

kunnen worden ingevoerd. Het persoonlijk crediet b.v. zal niet zo gemakkelijk kunnen worden ingevoerd, al is er reeds veel voorbereidend werk gedaan door de Postcheque- en Giro-dienst. In het Bellamy-stelsel is geen plaats voor egoïsme. Dieven zullen er in de Bellamy-maatschappij niet zijn, daar er niets te stelen valt.

De waarde der goederen zal worden bepaald door de hoeveelheid en soort van arbeid die voor de vervaardiging nodig was.

Het Bellamy-stelsel staat voor de deur, want evenals men in 1940 door de nood tot elkaar werd gedrongen, zo zal dit in deze crisistijd ook gebeuren. Er zal dan geen oorlog meer komen en het zal niet meer nodig zijn, dat de communisten een actie op touw zetten om geen wapens te lossen.

De mensen willen rust en vrede. Daarom moet er een doorbraak komen op politiek en godsdienstig terrein. Een nieuwe wereld komt ons tegemoet. Dan zal het afgelopen zijn met oorlogsmaatregelen, zoals de luchtbescherming, waarover men in het geheim alweer spreekt.

Spreker wakte allen op hun gehele werkkraft in te zetten voor de Bellamy-beweging.

Na de pauze kreeg Jentje Postma, geboren te Sint Annarochie, 27 December 1905, wonende Wirdumerdijk 28 te Leeuwarden, het woord, die enige voorspellingen deed over de toekomst van Nederland. Hij had de toekomstige veranderingen in de Nederlandse maatschappelijke verhoudingen geleerd door zijn astronomische waarnemingen.

Vervolgens beantwoordde J. Horsmeijer enige ingekomen vragen.

Te omstreeks 23.15 uur was de bijeenkomst geëindigd.

Leeuwarden, 15-3-1950.

Bericht : ---
 Bron : betrouwbaar.
 Inhoud : betrouwbaar.
 Actie : --- 6.190.2
 Copie : --- 05.11

Dit is geheim
7 MRT 1950
 ACD/01297

OP KAART
 ACD/96
 DAT. 6/4/50
 PAR. Mw.

Openbare bijeenk.
 "Bellamy".

Op Zaterdagavond, 18 Februari 1950 vond in het gebouw van de speeltuinvereniging "D.V.S." een openbare bijeenkomst plaats belegd door de Int. Vereniging "Bellamy" afdeling Haarlem.

Aanwezig: 13 personen (incl. bestuur en spreker).

In het zaaltje waren langs de wanden verschillende affiches aangebracht waarop een gelijke verdeling der aardse rijkdommen werd gepropageerd.

De bijeenkomst werd geopend door voorzitter Zuidmeer, die zijn teleurstelling uitsprak over de slechte opkomst. In zijn openingswoord releveerde hij vanuit de trein soldaten te hebben zien aantreden en dit ziende had hij zich afgevraagd hoe het mogelijk was, dat ouders die vaak gereformeerd of katholiek zijn, hun kinderen zonder meer aan de militaire dienst afstaan om te leren doden.

Hierna gaf hij het woord aan de spreker van de avond: de

Heer Ouderkerk uit Santpoort, Spr. begon met de opmerking, dat hij zou trachten zo practisch mogelijk te blijven, aangezien de "Bellamy's" vaak verweeten worden dat zij niet met beide benen op de grond staan en voor dromerige utopisten versleten worden.

Vervolgens wijst hij er op dat de huidige maatschappij, onwillekeurig, reeds veel van de "Bellamy"-gedachte heeft overgenomen. Spr. noemde in dit verband de reeds min of meer genationaliseerde bedrijven: de levering van electra, gas en water, het personen- en goederenvervoer, de mijnen. Ook in de geschiedenis kunnen wij dit zien, aldus spr., denkt U maar aan het afschaffen van tollens langs de wegen, het tenietdoen van verschillende particuliere heffingen bij het doorvaren van bepaalde kanaaltjes enz. Een frappant voorbeeld noemde hij de voormalige, thans nog bestaande trekvaart, tussen Haarlem en Amsterdam. Men had te Halfweg expressievelijk een dam gelegd om de reizigers te dwingen de trekschuit te verlaten en bij de aldaar gevestigde "slokjesbaas" te wachten op de schuit uit Amsterdam. Thans denkt men er toch niet meer aan om b.v. de trein bij Halfweg op te houden ten gerieve van een kroegbaas. En als we zien dat de overheid zich van onze geboorte tot onze dood met ons bezighoudt, dan zien we dat de gedachte om zoveel mogelijk in handen der overheid c.q. de gemeenschap te leggen, steeds meer veld wint. Het zal de taak van ons Bellamianen zijn, aldus spr., hierbij de juiste weg te wijzen en ervoor te zorgen, dat allen zich bewust worden van de grootheid van de Bellamy-staat.

Vaak zegt men tegen mij : dat is toch onmogelijk om alle mensen gelijk te maken, dat krijgt U nooit voor elkaar.

De mensen die dit zeggen geven er blijk van er niets van te snappen. Wij willen alle mensen vrijlaten en zelfs hun vrijheid vergroten. Het mag niet meer mogelijk zijn dat een arbeider ontslagen wordt omdat hij ruzie heeft gehad met een opzichtertje. In de Bellamygemeenschap kan dit niet gebeuren omdat daar de gemeenschap baas is.

Ook zegt men mij vaak: "ik kan me niet voorstellen dat een dokter dan b.v. evenveel gaat verdienen als een metaalarbeider".

anti-militairisme.

Huidige maatschappij reeds veel van "Bellamy" overgenomen.

Gedachte om alles in handen der overheid te leggen, wint steeds meer veld. (Bellamy moet daarbij de juiste weg wijzen.).

Bellamy wil niet alle mensen gelijk maken, doch alleen vrijlaten met alleen de gemeenschap als baas.

Gelijkschakeling
in winstaandel zal
geleidelijk geschie-
den.

Vrijheid t.a.v.
besteden winstaan-
deel.

"Geloof der vadersen"
is verworpen. 80%
koos de Mammon en
het geloof is slechts
versiersel.

"Gij zult niet doden"
en "Hebt Uw naaste
lief" worden door de
christenen met voe-
ten getreden.

Verhouding "Bellamy"/
"Wereldburgers" :
"Bellamy" streeft
naar verdwijning der
klassen; "Wereldbur-
gers" niet. Kapita-
list zal wél wereld-
burger worden, doch
geen Bellamyaan.

Goedkope uitgave
"Het Jaar 2000".

Het is echter ook de bedoeling dat deze gelijkschakeling in winstaandeel langs geleidelijke weg zal geschieden. Alles moet zijn tijd hebben, zegt spr., ook de wording van de Bellamygemeenschap, maar komen zal hij.

Ook de opmerking: als alles gemeenschappelijk is dan werken de mensen niet meer, noemde spr. onzin. Als een arbeider de lijn trekt zal een collega daar niets van zeggen. dat moet de baas maar doen. Maar in de Bellamygemeenschap zal hij, zeggen: „kom Piet werk eens door, ons aandeel moet omhoog.“ De winstaandelen zullen gelijk zijn, aldus spr., maar ieder zal vrij zijn om zijn geld te besteden zoals hij dat wil. Hierna trok spr. fel van leer tegen de verworping van het geloof. Het "geloof der vadersen" zegt spr., is een wanbegrip 80% der kerkgangers gelooft niet waarachtig. Zij hebben al- len de Mammon gekozen en het geloof als bijzaak, als versier- sel.

Hierna releveerde spr. de vele debatten die hij met kapelaars en dominés had gevoerd. en waarbij hij, volgens zijn zeggen, deze, steeds de baas was gebleven. Als wij zien hoe de geboden "Gij zult niet doden" en "Hebt Uw naaste lief als U- zelve" met voeten worden getreden door mensen die zich om hun christelijkheid op de borst slaan, dan is ons de verwor- ding van het geloof duidelijk.

Spr. besloot zijn rede met het uitspreken van zijn vertrou- wen in de uiteindelijke komst van een Bellamy-gemeenschap. Van de gelegenheid tot het stellen van vragen werd slechts door één der aanwezigen gebruik gemaakt. De vraag luidde: is het niet beter de Bellamy-beweging op te lossen in het "Legioen der Wereldburgers", die streven toch hetzelfde doel na? Ouderkerk antwoordde hierop, dat de zienswijze dat "Bellamy" en het "Legioen" hetzelfde doel nastreven onjuist is. Hij zag in het "Legioen" een organisatie die tot doel had oorlog te voorkomen en als zodanig ook haar nut had. Economisch waren beiden echter niet gelijk daar "Bellamy" streeft naar het laten verdwijnen der maatschappelijke klas- sen en de Wereldburgers niet. Daarom zal een kapitalist wél Wereldburger worden, maar nooit Bellamyaan, want dat is in strijd met zijn eigen belang.

In zijn slotwoord wakte voorzitter Zuidmeer op om de collec- te te gedenken, aangezien de opbrengst hiervan zou medewer- ken om het boek "Het Jaar 2000" van Bellamy in goedkope uitgave te doen verschijnen.

A 3 Maart 1950.

Aan het Hoofd der B.V.D.
Javastraat 68.
D e n H a a g.

6.193.2
05.11

B

Verslag van de gehouden openbare vergadering van de Internationale Vereniging "Bellamy", op Vrijdag 24 Februari 1950, in een der zalen van het Hotel "Het Hof van Holland", te Hilversum.

Sprekers: ^{o.k.} Pieter de Vries, geboren te Koog aan de Zaan, op 19 Februari 1891, van beroep vertegenwoordiger, voorzitter van de Intern.ver.Bellamy, afd.Hilversum, wonende Kamerlingh Onnesweg 403, te Hilversum.

^{XI} J. Horsmeijer, Algemeen voorzitter van de Internationale vereniging "Bellamy", wonende te Bloemendaal.

Zaalcapaciteit: 270 personen.
Aanwezig: 200 personen.
Stemming: rustig.

OP KAART
ACD/46
DAT: 24/2/50
PAR: tolk

00043
2 MRT 1950
ACD

Te omstreeks 20 uur opende de voorzitter van de Internationale vereniging "Bellamy", afd. Hilversum, de vergadering, waar bij hij zijn tevredenheid betuigde over de grote opkomst en mede deling deed van een herdenkingsbijeenkomst, welke op 25 Maart a.s. te Amsterdam zal worden gehouden ter gelegenheid van de nagedachtenis van Bellamy. Daarna werd het woord verleend aan de spreker van de avond J. Horsmeijer uit Bloemendaal. Deze had als onderwerp gekozen: "Weer chaos?". Spr. zegt, deze vraag op bevestigende wijze te moeten beantwoorden en verklaart dat de wereld van vandaag op een vulkaan leeft. Hij grijpt dan terug in het verleden en tekent de toestanden in de wereld na de oorlog van 1914-1918. Vervolgens bespreekt hij de crisis-jaren 1929-1939 en hekelt daarbij dat in de wereld op grote schaal het voedsel werd vernietigd. Spr. noemt deze handelingen krankzinnig, temeer daar de mensheid eerst bidt voor een goede oogst en als de oogst binnen is tot dergelijke methoden overgaat. Dan belicht hij de oorlogsjaren 1940-1945 en wijst hij op de eenheid die toen bij het Nederlandse volk bestond. Voorts geeft hij een beeld van het ontzaggelijke leed door deze oorlog teweeggebracht en noemt hij de enorme kapitalen welke die oorlog gekost heeft. Indien dit geld ~~was~~ voor vredesdoeleinden was aangewend, zouden wij allen in Nederland en in nog vele andere landen van Europa thans een eigen huis, met prachtig meubilair, een auto en nog zeer vele waardevolle voorwerpen hebben bezeten, terwijl er dan nog miljoenen zouden zijn overgebleven voor ziekenhuizen, sanatoria, bibliotheken e.d. En nu, 5 jaar na deze oorlog, dreigt er weer een oorlog uit te barsten met op de achtergrond de waterstofbom. Indien dit zo door gaat komt er een geweldige chaos in deze wereld en zullen de gevolgen catastrofaal zijn. Wij kunnen er, ons niet van af maken door te zeggen, dat wij er niets aan doen kunnen, doch wij moeten allen de hand aan de ploeg slaan om te bouwen aan een goede toekomst waarin bestaanszekerheid zal zijn voor iedereen. Daarna prapageert hij het systeem van Bellamy waarin de grondslagen zijn gelegd voor vrede, welvaart en geluk. Indien dit systeem wordt doorgevoerd zal er voor iedereen plaats zijn in de maatschappij, zonder beangst te zijn voor te toekomst. Daarbij zullen echter de belangen van enkelen opgeofferd moeten worden voor het algemeen belang. Spr. beëindigde zijn rede met de wens dat zijn gehoor de gedachten van Bellamy zouden uitdragen op fabrieken, kantoren en werkplaatsen. Na de pauze werden door spr. enkele schriftelijk ingediende vragen beantwoord, waarna de vergadering om 22.30 uur door P.de Vries werd gesloten.

L uit te spreken,

DEEL No. *DB402*
OEF *Bellamy*
DATUM: *22-2-50*
NAR

D.D. 402

MEDEDELINGEN.

De Landelijke Raad machtigde het Landelijk Bestuur zich uit te breiden tot 10 functionarissen. Benoemd werden:

- 2e Administrateur L.B.: Tb. Stillebroer, Caninefaanstraat 13, Haarlem, telef. 25262.
- 2e Secretaris L.B.: A. E. Gerretsen, Waldecklaan 23, Bussum, telef. 3191.

—○—
Het Gewest Noord-Holland heeft een Bestuur bestaande uit 9 leden, waarvan voor u organisatorisch de belangrijkste:

- Voorz.: C. de Jong te St. Pancras, Benedenweg 127.
- Secr.: K. H. Scheppers te Alkmaar, Bergerweg 24.
- Propagandaleider: P. Stui te Aalsmeer, Oostelinderweg 341.

—○—
Afdelingssecretarissen. Het is de bedoeling, dat u de formulieren met Afdelingsmededelingen elke maand inzendt en wel zo spoedig mogelijk na het verstrijken der maand, dus liefst op de 1ste van de volgende maand. Overleg tussen secretaris en administrateur is hierbij gewenst.

—○—
Het LANDELIJK SECRETARIAAT gevestigd te Amsterdam-Centrum — Alexanderkade 16 — is telefonisch te bereiken onder (K 2900) 56776.

—○—

GROEP I SCHEVENINGEN Grenzen

Groepspropagandist A.v.Gennep
Willem de Zwijgerlaan 103

N. Zeekant
O. Duinen
Z. Stadhouderslaan/Waalsdorperweg
Deze niet bijbehorend
W. Kranenburgweg

GROEP II CENTRUM - OORD Grenzen

Groepsprop.Mevr.C.Schipper
Bonistraat 33 Wijk a & c
Wijk b.Mevr.Bonger-Flecken
Vondelstraat 35

(N. Kerkhoflaan
(O. Koningskade-Raamweg
(Z. Westeinde,Gr.Markt,Herengracht
(W. Conradkade (Deze niet inbegrepen)

GROEP III WEST

Grenzen

Groepsprop.Mevr.Muller
Newtonstraat 331

(N. Duindorp, Laan v.Poot
(W. Kijkduin, Walnootstraat
(Z. Loosd.weg, Haagweg
(O. Conradk.L.v.Meerderv.Schev.weg

Wijk a Mevr.L.v.Hombracht-Witzen Kwikstaartlaan 36
Wijk b, d 7 f nog niet bezet
Wijk c & k J.K.F.H.Sas, Columbusstraat 96
Wijk e & g Mevr.A.M.v.Nifterick-Geynaerts,Ligusterstraat 85
Wijk h Mevr.v.d.Hoek-Dantzig, Stephensonstraat 32
Wijk i G.H.v.Ginkel, de Gheynstraat 82
Wijk L Joh.Rip, Breezandstr.43

GROEP IV BENOORDENHOUT GRENZEN

Groeps-prop.
Mevr.c.Schipper,Bonistraat 33
geen wijken

N. Waalsdorperweg
O. Wassenaar
Z. Benoordenhoutseweg
W. Raamweg (deze niet)

GROEP V ZUIDERPARK GRENZEN

Groepsprop.
A.Breedveld, Vaalrivierstr.99
Wijk a & c.

(N. Loosd.weg (deze niet)
(W. Leyweg
(Z. Hoefkade, Vreeswijkstr.
(O. Herm.Costerstraat

GROEP VI CENTRUM-ZUID GRENZEN

Groepsprop.
J.P.D.v.Alphen Jr.
Stortenbekerstraat 178

(N. Westeinde,Malle Molen(deze niet inb.
(O. Lekstraat
(Z. Parallelweg
(W. de Heemstraat

Wijk c J.P.Kientz Hocftskade 180

GROEP VII LAAK GRENZEN

Groepsprop.
A.C.v.Ruiten,Goeverneur1.622
wijken a & d.

(N. Waldorpstraat
(O. Trekweg
(Z. Paets v.Troostwijkstr.
(W. Aagje Dekenlaan

A.G.Alphenaar,Rijsw.weg 157 II

GROEP VIII BEZUIDENHOUT GRENZEN

Groepsprop.
J.Loot,Joh.Camphuysstraat 97
geen wijken

(N. Bezuidenhoutseweg
(O. Carel Reinierszkade
(Z. Schenkkade
(W. Schenkweg

GROEP IX RIJSWIJK.Z.H. GRENZEN

Groepsprop. B.A.Roodzant, Leeuwendaallaan 93 Geen wijken

GROEP X VOORBURG. Grenzen.

Groepsprop. B.A.Roodzant, Leeuwendaallaan 93, Rijswijk, Z.H.
Wijken a.b.& c.

VOOR WASSENAAR. Groepsprop.Mevr:Groenewegen-Zijlstra.

Louisestraat 33, Wassenaar

VOOR DELFT. Groepsprop. J.M.Manger, de Meesterstraat 7, Delft.

B

NK

Ros 5.193.2

26 JAN. 1950

70453

Verslag van de openbare bijeenkomst van de afdeling Vlaardingen van de Internationale Vereniging "Bellamy" gehouden op Donderdag 19 Januari 1950 te 20.00 uur in de zaal "Onder Ons" aan de Hoogstraat te Vlaardingen. Aanwezig 15 personen, waaronder geen militairen in uniform (zaalruimte 50 personen)

De bijeenkomst stond onder leiding van: DE BRUIN, wonende te Rotterdam.

Als spreker trad op: JACOB BOOGAARD, geboren te 's-Gravenhage, 17 Augustus 1901, ambtenaar gemeentelijk gasbedrijf te s-Gravenhage.

Vlaardingen

De Bruin, die de bijeenkomst opende, deelde mede, dat in Februari 1950 te Waassluis een propagandaavond zal worden belegd, om te komen tot de oprichting van een afdeling in die gemeente. Ook zou getracht worden, de afdeling Schiedam weer nieuw leven in te blazen.

Boogaard, die daarop het woord nam, hield een inleiding over het onderwerp: "De 5%"

De 5% loonsverhoging, waarover sommige mensen zich verheugen, is volgens spreker geen voordeel voor de arbeiders, omdat alle goederen duurder worden, zodat betwijfeld moet worden, of de mensen nog niet verder achterop raken.

Op de bekende wijze haalde hij verschillende voorbeelden uit de geschiedenis aan, om aan te tonen, dat het kapitalistische stelsel (Door hem oud wereldlijk stelsel genoemd) niet deugd, telkens vastloopt en er een oorlog moet uitbreken om de economische machine weer op gang te brengen.

In het kort gaf hij de inhoud weer van het boek van Edward Bellamy en volgens spreker zijn verschillende voorspellingen van Bellamy uitgekomen. Volgens Boogaard, kan het in praktijk brengen van de Bellamygedachte ons verlossen van de elkaar steeds opvolgende crises. Hij erkende, dat het merendeel der mensen het Bellamystelsel niet uitvoeracht, doch dit verontrustte hem niet, omdat dit verschijnsel zich telkens voordoet, als er iets nieuws gebracht wordt.

Boogaard besloot zijn inleiding, met de aanwezigen aan te sporen de Bellamygedachte uit te dragen en vrienden en bekenden mee te nemen naar de vergaderingen.

Van de gelgenheid tot het stellen van vragen werd geen gebruik gemaakt.

De bijeenkomst, welke een ordelijk en geanimeerd verloop had, was te 22,30 uur beëindigd.-

2513. v. 02402
 GET. *W. van 't Veer*
 DATUM: _____
 N° 12

0.D. 402

I. V. B. *Bij* delings-secretariaten

AALSMEER	P. Bijgenhuis	Uiterweg 71
ALKMAAR	J. A. Veel Sr.	K. van 't Veerstraat 18
AMERSFOORT	A. S. H. Wunderink	Zonnebloemstraat 12
ALMELO	D. Ruiter	Windlaan 13
AMSTERDAM	J. H. Cornelisse	Pretoriusplein 4
ST. ANNA PAROCHIE	L. Madhuize	'tAvilla, Westerdijk 471
APELDOORN	J. A. Grotenhuis	Brinklaan 60
ARNHEM	Mej. T. H. Bakker	Scholtenlaan 8, Doorwerth
BEETGUMERMOLEN	S. J. Rijpstra	Dijksterhuizen 315 A
(Fr.)		
BERKHOUT N.H.	E. Meurs	A. 229
BERLIKUM (Fr.)	D. Elisma	Boterhoek
BEVERWIJK	J. Hartog	Str. v. Linschotenstr. 41
BUSSUM	W. F. v. Blijenburgh	Brediusweg 57, tel 3577
CORNJUM (Fr.)	IJ. Porte	No. 147 Jelum.
DORDRECHT	G. J. Hagendoorn	Oranjelaan 29
ENSCHEDÉ	B. J. v. d. Broek	G. J. v. Heekstr. 140
FRANEKER	J. v. Wier	Dijkstraat 52
GORINCHEM	G. v. Oeffel	Ark Onderweg 103
GROUW	J. Heida	Boogstraat 275
DEN HAAG	M. L. J. Smit	Meloenstraat 122
HAARLEM	H. H. Jungeling	Jac. de Witstraat 16 Heemstede, Tel. 19040
HEERENVEEN	Mej. I. de Koe	Tjepkemastraat 27
HENGELO	J. H. v. Heek	Frederikstraat 15
HENSBROEK N.H.	J. Hartland	A. 66
SILVERSUM	A. Uylenburg	Ruyschdaellaan 9
HOOFDDORP	L. W. den Boef	Kruislaan 7
HOORN	C. Klay	Schoutenstraat 47
LEEUWARDEN	W. Stlenstra	Engelsestraat 35 Tel. 4995
LEIDEN	E. M. Laman	Plantsoen 107
OOSTERWOLDE (Fr.)	E. Holtrop	Lange Esch 22
ST. PANCRAS N.H.	J. Boskamp	Bovenweg N. 303
RAUWERD (Fr.)	T. Hesper	197
RIED (Fr.)	D. Groen	106
RHODEN (Dr.)	J. Buiteveld	Beukenlaan 173
ROORDAHUIZUM (Fr.)	B. Heijda	135 B
ROTTERDAM	P. J. v. Os	Mathenesserdijk 306
SNEEK	S. v. Wijk	Bothniakade 5
STIENS	Joh. Dankert	Poeldijk Finkum (Fr.)
URETERP (Fr.)	E. J. Posthumus	No. 282
UTRECHT	M. W. A. Tulp	H. de Keijserstraat 36
IJMUIDEN	C. Vreeswijk	Zeeweg 175 IJmuiden-Oost
VLAARDINGEN	P. A. v. Akker	Hoogstraat 156
ZAANDAM	K. Huisman Jr.,	Noordsebosstraat 10
LANDELIJK SECRETARIAAT:		
AMSTERDAM C.	G. J. A. Smit	Alexanderkade 16

28 NOV. 1949

Verslag van de openbare bijeenkomst van de afdeling Vlaardingen van de Internationale Vereniging "Bellamy", gehouden op Woensdag 23 November 1949 te 20.00 uur in de zaal "Onder Ons" aan de Hoogstraat 202 te Vlaardingen.

Aanwezig 22 personen, waaronder geen militairen in uniform (zaalruimte 40 personen)

De bijeenkomst stond onder leiding van:

+ MACHIEL DROP, geboren te Vlaardingen, 26 September 1898, machine-bankwerker, wonende Sweelinckstraat 78 Vlaardingen, voorzitter van voornoemde afdeling:

Als spreker trad op:

v + PIETER VAN DER LINDEN, geboren te Riederkerk, 17 Februari 1895, adjunct commissaris bij de keuringsdienst voor waren wonende Schepenstraat 12a Rotterdam.

Nadat Drop de bijeenkomst geopend had, gaf hij het woord aan Van der Linden, die een inleiding hield over het onderwerp: "De anatomie van de vrede" naar het gelijknamige boek van de Amerikaan Lippes. Spreker haalde uit genoemd boek verschillende passages aan, waardoor zijn voordracht erg verward werd en het niet mogelijk was om na te gaan, wat hij precies bedoelde. In hoofdzaak kwam zijn betoog er op neer, dat hij pleitte voor een wereldfederatie, die volgens hem zeker tot stand zal komen, omdat de huidige kapitalistische maatschappij niet lang meer kan blijven bestaan en langzaam aan het wegwijnen is. Van Rusland sprak hij als van het land achter het ijzeren gordijn.

Van de gelegenheid tot het stellen van vragen maakten enigen der aanwezigen gebruik.

+ ADRIANUS SCHILDER, geboren te Vlaardingen, 11 April 1887, huisschilder, wonende Wagnerstraat 76 alhier, zeide van mening te zijn, dat er twee machten op deze wereld zijn, t.w. het kapitalisme en het communisme. Hij zeide veel bewondering voor het huidige regime in Rusland te hebben en vroeg aan Van der Linden, hoe deze zich de situatie indacht.

+ DIRK MANNEKEN, geboren te Vlaardingen, 3 Januari 1899, machinist, wonende Sweelinckstraat 266 alhier, zeide communist te zijn en volgens hem is alleen het communisme in staat om de wereld te redden. Het huidige regime in Rusland noemde hij geen communisme doch bolsjewisme. Hij verklaarde de mening van Van der Linden, dat wij met de wereldfederatie op de goede weg zijn, niet te delen, omdat het wereldfederalisme deel uitmaakt van het kapitalisme.

Van der Linden, die de vragenstellers beantwoorde was met hen van mening, dat het huidige kapitalistische stelsel verdwijnen moet. Hij was echter niet in staat om een zuiver beeld te geven van hetgeen er wel moet komen en hij kon de vragenstellers niet naar genoegen beantwoorden. Gelukkig voor hem, moest hij tijdig weg om de trein te halen, want dezerzijds bestond de indruk, dat hij zich geheel had vastgepraat en niet meer wist, wat te zeggen.

Aan de verschillende aanwezigen werden een aantal exemplaren van het blad "Welvaart voor allen" ter verspreiding uitgereikt. (Een exemplaar daarvan gaar hierbij)

De bijeenkomst, welke een ordelijk, doch wat verward verloop had, was te 22,30 uur beëindigd.-

O.P. 402

BOSE No. 108 402
ART: Bellamy
DATUM: 20-10-49
PAR:

ADRESSEN *BTW*

LANDELIJK BESTUUR.

J. Horsmeier Jr, Voorzitter

W. Stienstra, 2e Voorzitter

G. J. A. Smit, Secretaris

K. Zijlstra, ~~Administrateur~~

Mw. E. F. Heijning-Onland

C. Oderkerk, Hoofdredacteur

J. J. Weijsman, Voorz. P.R.

B. de Wit, Secr. P.R.

Bos en Duinlaan 17, Bloemendaal,
tel. 24604.

Engelsestr. 35, Leeuwarden, tel. 4995.

Alexanderkade 16, Amsterdam-C.

Stationsweg 89, EDEE, tel. 8113.

Postgiro: 136123.

Schietbaanlaan 88a, R'dam, tel. 31849.

Terrasweg 68, Santpoort-Dorp.

R. Claeszenstr. 21, A'dam-W., tel. 87559.

Van 't Hoffweg 33, Bussum.

GEWESTEN.

1. Friesland, S. Huitema

2. Overijssel, J. v. Wijngaarden

3. Gelderland, A. v. d. Laan

4. Utrecht, A. Jacobse

5. Noord-Holl., S. C. Bos

6. Zuid-Holl., G. J. Hagendoorn Sr.

d'Avila 520, St.-Annaparochi.

Gronausestraat 635, Enschedé.

Bakkerstraat 22, Arnhem.

Voorstraat 72 bs, Utrecht.

Raadhuislaan 29, Hoofddorp.

Oranjelaan 29 rd., Dordrecht.

PROPAGANDARAAD.

B. de Wit, Secretaris

Van 't Hoffweg 33, Bussum.

INTERNACIA ACOSIO BELLAMY.

J. van Wijngaarden, Secretaris

A. v. d. Starre, Penningm.

Koningsstraat 188, Beverwijk.

Spieghellaan 15, Driehuis. Giro 452481.

Verandering in de Besturen der afdelingen zo spoedig mogelijk op te geven aan het Landelijk Secretariaat.

Verbinding No.28

No. VD 1.395.49

ONDERWERP:

"Bellamy"

alkmaar

G E H E I M . -

Vo.

3 OCT. 1949

ACD/70006

30 September 1949

Ik heb de eer U hierbij te Uwer oriëntatie te doen
toekomen een exemplaar van een folder van de Inter-
nationale Vereniging "Bellamy", een dezer dagen huis
aan huis in bepaalde buurten in deze gemeente verspreid.
E i n d e . -

AAN

de Heer HOOFD VAN DE BINNENLANDSE
VEILIGHEIDSDIENST

Javastraat No.68

te

's- G r a v e n h a g e . -

Wij hebben de plicht mede te werken aan de bouw van een samenleving in de zin des woords.

Als U van mening bent, dat de Economie de beslissende factor is voor het verkrijgen van recht, dan wel de bestendinging van rechteloosheid, dan is er slechts

een weg

Bellamy brengt de oplossing

RELIGIE en POLITIEK zijn krachten,
die slechts groepen binden.

De Internationale Vereniging „Bellamy” eerbiedigt elk religieus inzicht, maar onthoudt zich van politieke activiteit. Zij doet slechts een beroep op U als mens om te komen tot een menswaardige samenleving waarin allen verzekerd zijn van

Vrede

Geluk

Welvaart

De Internationale Vereniging
„BELLAMY”

zoekt Uw medewerking voor
de verwezenlijking van een

Nieuwe Maatschappij

met als grondslag een economie, die een waarborg is voor de welvaart van elk individu.

Vraagt onze lectuur

Inlichtingen bij:

STICHTING CENTR. ADM. „BELLAMY”
Stationsweg 89, Ede, Telefoon 8113
of bij:
C. HOOGLAND,
Stationsweg 110, Alkmaar

**IEDER MENS HEEFT RECHT OP
GOEDE HUISVESTING**

De erbarmelijke toestanden op het gebied van huisvesting zijn een ontkenning van de menswaarde. Dit grote kwaad bedreigt het wezen van het Nederlandse volk.

Bellamy brengt de oplossing

Waarom moet het nog 10 jaar duren voordat er voldoende woningen zullen zijn voor het Nederlandse volk?

Waarom moeten zovelen nog vele jaren verstoken blijven van een behoorlijke woning?

Waarom nog vele jaren voortrukkel-
len met een lapmiddel: de zo gehate
inwoning, bron van ellende voor de
betrokkenen?

Gezinsontwikkeling

wordt vertraagd

Onenigheid, verbittering, verdriet

bederven veler bestaan

Misstanden, vrijheidsbe- lemmering, immoraliteit

worden in de hand gewerkt

Een goede woning is geen GUNST
maar een RECHT

De oorzaak

ligt in de omstandigheid,
dat woningbouw wordt be-
schouwd als

Winstobject.

De huidige bouwkosten maken echter
winst onmogelijk en daarom blijft de
bouw achterwege.

Handhaving van de

op winst gerichte economie

is ook hier het struikelblok

De handhaving van de huidige,
kapitalistische economie betekent
handhaving van misstanden.

Daarom moet gestreefd worden
naar een economisch stelsel dat
wordt gedragen door

Ethica en logica

Democratie niet naar de schijn
maar in wezen

UITTREKSEL

Voor OD 402 Naam INTERNATIONALE BELLAMY
Origineel in OD 1378 Naam COMITE VAN ACTIE VOOR DE VREDE
Volgnr. Ag.nr. 69573 Aard van het stuk rapp.v.besl.verg.Voorl.comite
v.d.Vrede dd.6.9.49 te R'dam
Afz. verb. 11 Datum 8.9.49

Als eerste daad naar buiten zal het Comité een grootse vredesdemonstratie voorbereiden, welke op 2 Oct. a.s. zal worden gehouden. De ze datum is door het Parijse Congres vastgesteld als "de dag van de vrede", welke dan ook over de gehele wereld door alle vredelievende volkeren zal worden gevierd. Getracht zal worden op deze dag een groot aantal sprekers te doen optreden van verschillende politieke richtingen en zo mogelijk ook enige kerkelijke vertegenwoordigers het woord te laten voeren. Een groot aantal organisaties o.a. Bellamy, Wereldfederalisten, de Organisatie van Beeldende Kunstenaars, E.V.C., enz. hebben hun medewerking reeds toegezegd.

Uitgetrokken door vdE Afd./Sectie ACD. IVb Datum 22.3.50
Op aanwijzing van B III.

Betreft: brief van Ministerie
van Algemene Zaken,
dd.18.8.49, no.63542.

Volano.

22 AUG. 1949

AED/68264 U

Als antwoord op Uw boven aange-
haalde brief deel ik U mede, dat het
verslag van de jaarvergadering van de
I.V.B., die gehouden is op 25 Juni 1949
te Leeuwarden, U op 27 Juni 1949 is toe-
gezonden.

64957

Leeuwarden, 20-8-1949.

MINISTERIE VAN
ALGEMEENE ZAKEN

's-Gravenhage, 18 Augustus 1949

a/68264

No.: B.63542
Bijl.: Gene
IV. RD.3
Betr.: Rappel

DIENSTGEHEIM

Hiermede moge ik U mijn schrijven d.d. 8 Juni 1949
no.63542 in herinnering brengen, waarin ik U verzocht
mij te willen doen inlichten omtrent de algemene jaar-
vergadering der I.V.B.

Gaarne zal ik zo spoedig mogelijk van U vernemen
of U thans reeds enige nadere gegevens dienaangaande
bekend zijn geworden.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
V Namens deze,

Aan de Heer
Commissaris van Politie
te LEEUWARDEN.

J.G.Crabbendam.

MINISTERIE VAN ALGEMENE ZAKEN

B.A.

No.: 63542.

UITGEBOEKT

's-Gravenhage, 8 Juni 1949.

Onderw.: Alg. Jaarvergadering I.V.B.

a/68264

IV. TE.3.

G E H E I M.

Blijkens een bericht in "Bellamy", het officieel sociaal-economisch orgaan van de Internationale Vereniging Bellamy (I.V.B.) d.d. 1 Juni 1949, zal de algemene jaarvergadering der I.V.B. worden gehouden op Zaterdag 25 Juni 1949 in Leeuwarden, gebouw de Harmonie, aanvang 17 uur.

Ik moge U verzoeken mij-indien mogelijk - zo uitvoerig mogelijk omtrent deze vergadering te willen berichten.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
voor deze:

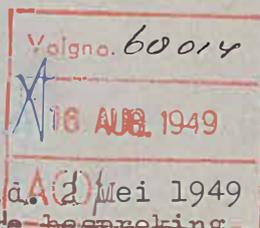
w/
f

J.G.Crabbendam.

Aan de Heer
Commissaris van Politie,
te
LEE U W A R D E N.

4 AUG. 1949

Nr. 143

Onderwerp:
Bellamy-organisaties.

In aansluiting op onze meldingen Nr. 62, d.d. 12 Mei 1949 en Nr. 69, d.d. 17 Mei 1949, alsmede n.a.v. onze bespreking op 2 Juni 1949 en de daarbij door U aan ons verstrekte toelichting betreffende de Bellamy-organisaties (stuk onzerzijds genummerd 87, d.d. 2 Juni 1949), hebben wij de eer U mede te delen dat door ons op 4 Augustus 1949 een nader onderzoek is ingesteld omtrent de organisatie en werkwijze van de Bellamy-groeperingen in Nederland.

De bij dit onderzoek verkregen inlichtingen werden verstrekt door de secretaris van de Internacia Asocio Bellamy: Jac. van Wijngaarden, Kerkstraat 2 te Beverwijk. Zijn personalia werd reeds in voorgaande meldingen opgegeven.

I.V.B.:

De Internationale Vereniging Bellamy werd opgericht in 1932 in Nederland. Ondanks dat zij zich internationaal noemt is zij een zuiver Nederlandse vereniging, die zo goed als geen contacten heeft in het buitenland, hoewel de I.V.B. wel in verschillende andere landen is gevestigd.

In kringen van de I.V.B. in Nederland bevalt daarom de werkwijze van de I.V.B. (Nederland) niet.

De I.V.B. verdedigt de beginselen van het Bellamysysteem vastgelegd in de boekwerken die reeds in ons vroeger rapport werden vermeld. Aanvankelijk heeft de I.V.B. zich in Nederland afzijdig gehouden van politiek. In 1945 wenste een stroming uit de I.V.B. zich niet meer van politiek afzijdig te houden. Dit leidde tot een scheuring. De groepering die zich afscheidde richtte op 30 Mei 1945 op

N.B.P.:

De Nederlandse Bellamy Partij.

Deze partij ging actief deelnemen aan de politiek en nam o.a. deel aan de Tweede Kamer-verkiezing die nadien werd gehouden.

Een andere groepering uit de I.V.B. (Nederland), die zich niet met de organisatievorm en werkwijze van de I.V.B. kon verenigen, wenste een inderdaad internationaal werkende I.V.B. Deze groepering noemde en noemt nog de I.V.B. in Nederland:

N.B.B.:

De Nederlandse Bellamy Beweging, of wel in het Esperanto: "Nederlanda Bellamy Movado".

Dit heeft echter geleid dat in gesprekken over de Bellamy-organisaties in Nederland de benamingen "Nederlandse Bellamy Beweging" en "Nederlandse Bellamy Partij" nog al eens door elkaar gebruikt worden, hetgeen verwarring sticht.

Bedoelde groepering bestaat uit Esperantisten.

Om te komen tot een internationale verbreiding van de ideeën van Bellamy werd in de I.V.B. op 25 Juli 1946 een VERENIGING van Bellamy-Esperantisten opgericht, die zich tot doel stelde, door gebruik van Esperanto, de internationale contacten en propaganda te verzorgen.

Deze vereniging kreeg de naam:

I.A.B.

Internacia Asocio Bellamy.

Organisatorisch is het thans nog zo dat de I.A.B. in de I.V.B. (N.B.B.) een zelfstandige VERENIGING is met een eigen bestuur.

De door U opgegeven namen van de bestuursleden I.V.B. en I.A.B. zijn juist.

Onder het Landelijk Bestuur I.V.B. resorteren:

1. Economisch Bureau
2. Propaganda Raad
3. Bellamy Cultuur Centrum.

Dit zijn echter geen VERENIGINGEN in de I.V.B. zoals de I.A.B. er wel een is.

De I.A.B. werkt er voor dat zij de eigenlijke internationale vereniging Bellamy wordt, waar dan de huidige I.V.B. in Nederland, dan als N.B.B., onder zal komen te ressorteren.

In de praktijk zou dit ook al zo zijn en volgens zegsman was dit ook organisatorisch al geregeld geweest, als de financiële moeilijkheden, waarmee de beweging in Nederland en in het buitenland te kampen heeft, in de huidige tijd niet zo erg geweest zouden zijn.

De I.A.B. ziet de I.V.B. niet meer dan uitsluitend een Nederlandse organisatie. Zij erkent haar niet als werkzaam op internationale wijze. Deze werkwijze beschouwt de I.A.B. tot haar eigen terrein.

Inderdaad is het juist dat zowel de I.V.B. en de N.B.P. hetzelfde insigne - de gehalveerde munt - hebben aanvaard.

De I.A.B. is echter principieel tegen dit insigne en raadt dan ook haar leden aan het niet te dragen. (Dit blijkt mede uit het Bellamy-orgaan d.d. 9 Februari 1949.)

Het periodiek orgaan van de I.V.B. is getiteld "BELLAMY".

De I.V.B. zou in Nederland 4000 leden tellen. Behalve deze leden, die het orgaan ontvangen, ligt de oplage van het blad wat hoger, omdat verschillende exemplaren voor propaganda worden verspreid.

Het periodiek orgaan van de I.A.B. is getiteld "Ekonomia Egaleco". Redacteur hiervan is Jac. van Wijngaarden te Beverwijk. Over dit blad werden reeds gegevens gerapporteerd.

Het blad verschijnt in een oplage van 1000 exemplaren.

Beide bladen worden gedrukt op v/h Gertenbach's Drukkerij te Zandvoort. Hoofd van dit bedrijf is momenteel IJ. de Jong.

In het orgaan "Bellamy" van de I.V.B. schrijft de voorzitter HORSMEIER, althans tot het tijdstip dat hij nog voorzitter van de I.V.B. was. Als landelijk voorzitter van de I.V.B. werd hij op 28 Augustus 1948 opgevolgd door M.H.v.d. Stijl te Den Haag.

Dezelfde Horsmeier J. schreef voorheen als "president de Nederlanda Bellamy Movado" in het orgaan van de I.A.B. "Ekonomia Egaleco". Hier noemde hij zich dus voorzitter van de "Nederlandse Bellamy Beweging", wat dus in werkelijkheid de I.V.B. was. Dit geschiedde omdat de I.A.B. de I.V.B. slechts als Nederlandse beweging erkent en de I.A.B. dan ook niet kon goedvinden dat Horsmeier tekende als voorzitter van de INTERNATIONALE Vereniging Bellamy.

"Horsmeier" in het orgaan "Bellamy" en "J.Horsmeier Jr." in het orgaan "Ekonomia Egaleco" is dezelfde persoon.

Exemplaren van beide bladen werden U reeds toegezonden.

De I.A.B. werkt niet met afdelingen in Nederland, maar met plaatselijke contacten uit de leden.

geheel

Handl. best.

Handl. best. /

OK

OK

Ter toelichting en aanvulling op onze rapporten 62 en 69 van 1949, kan thans nog het volgende medegedeeld worden:

I.A.B.:

In Beverwijk zijn slechts 5 personen lid van de I.A.B.

1. Jacob van Wijngaarden, geboren te Velsen op 23 Mei 1903, van beroep winkelier en Hoogovenfunctionaris, wonende te Beverwijk, Kerkstraat 2.
2. Catharina Kartman, geboren te Wijk aan Zee en Duin, op 23 April 1914, gehuwd met Jac. van Wijngaarden, van beroep hoofd leesbibliotheek, wonende te Beverwijk Kerkstraat 2.
3. Theodorus Duijn, geboren te Beverwijk op 16 Augustus 1901, van beroep los arbeider, wonende te Beverwijk, Munnikenweide 31. Vrij zeker lid C.P.N., evenals zijn echtgenote:
Maartje Broerse, geboren te Assendelft op 12 Juni 1905 zonder beroep, wonende te Beverwijk, Munnikenweide 31.
4. Johannes Everardus Meijer, geboren te Amsterdam op 18 October 1905, van beroep kantoorbediende fabriek Van Leer Velsen, wonende te Beverwijk, Berkenlaan 19.
5. Simon Christiaan Henneman, geboren te Beverwijk op 17 November 1915, gescheiden, van beroep arbeider, voorheen wonende te Beverwijk, Kerkstraat 6.
Op 9 December 1946 vertrokken naar Bergen in Noorwegen

N.B.P.

Hiervan bestaat in Beverwijk geen afdeling.

I.V.B.

Hiervan bestaat te Beverwijk wel een afdeling.

Secretaris van deze afdeling is:

Jacob Hartog, geboren te De Rijp op 30 October 1895, van beroep machinist P.E.N., wonende te Beverwijk, Strick van Linschotenstraat 41.

Een korte biografie over hem werd reeds in onze melding Nr. 69 verstrekt.

Als leden zijn nog bekend:

1. Antoon van der Welle, Bankenlaan 185 te Beverwijk.
2. Mathijs Otto Willem Geijtenbeek, Hendrik Burgerstraat 19 te Beverwijk.
3. Th. Vonk, Stationsweg 53 IJmuiden Cost.
Vurig Bellamyman. Oud redacteur Bellamy-orgaan.
Lid geweest van de E.V.C.

Geijtenbeek is eveneens lid geweest van de E.V.C., terwijl A. van der Welle sinds enkele jaren lid is van de E.V.C.

De I.A.B. (wat ook betekent Internationale Vereniging Bellamy) onderhoudt te Beverwijk geen enkel contact met de afdeling I.V.B. Volgens zegsman komt dit omdat het streven naar werkwijze op internationaal gebied geheel verschilt. De I.A.B. laat de I.V.B. zoveel mogelijk links liggen.

De N.B.P., die samen met de Oude S.D.A.P. en de Vooruitstrevende Partij voor Wereldregering deelgenomen heeft aan de laatste verkiezing van de Tweede Kamer, behaalde in 1948 in Beverwijk op haar gemeenschappelijke lijst 34 stemmen.

De benamingen van de verschillende Bellamyorganisaties, zoals deze gebruikt zijn in onze beide voorgaande meldingen, welke benamingen tot onjuiste conclusies zouden kunnen leiden, zijn destijds inderdaad door van Wijngaarden gebezigd.

Bij zijn thans gegegeven uiteenzetting blijkt dit dus te zijn voorgekomen omdat:

- a. De I.V.B. in Nederland door de I.A.B. genoemd wordt de "Nederlandse Bellamy Beweging" of in Esperanto "Nederlanda Bellamy Movado";
- b. De N.B.P. (Partij) door de I.A.B. ook BEWEGING wordt genoemd;
- c. De I.A.B. (Internacia Asocio Bellamy) in het Nederlands vertaald ook heet: de Internationale Vereniging Bellamy, en door hen wordt afgekort als I.V.B.

Voor de overige ons bekend geworden gegevens over de Bellamy-organisaties, verwijzen wij naar onze beide vorige meldingen.

Voor zover uit het nader ingestelde onderzoek dit thans noodzakelijk is geworden, worden bij deze melding informatiekaarten gevoegd.

Als bijlagen worden bij deze melding gevoegd:

Nr. 6 van "Ekonomia Egaleco", verschenen voorjaar 1949.

Nr. 7 van "Ekonomia Egaleco", verschenen Augustus 1949.

Gestencild rondschrjven van de secretaris I.A.B. te Beverwijk "Esperanto Bellamy", alsmede een tweede rondschrjve getiteld "Bellamy-Ekonomio?". Beide stukken zijn kortgeleden uitgegeven.

B

I.D.

Dato: poŝtŝtampo.

A K T U A L A ! ! !

E S P E R A N T O ----- B E L L A M Y.

Kara amik (in)o!

Ni legis en unuel la diversaj Esperanto-organoj, ke vi interesiĝas en diversaj aferoj kaj tial deziras interkorespondi.

Pri tio ni ĝojas, jam pro tio, ke vi deziras praktiki la lingvon lernitan kja ŝatatan de vi. Dank' al la genia kreitaĵo de Zamenhof vi povas senpere interrilati kun la plej malsamaj popoloj, kun la tuta mondo. Tio ĉi estas ne nur interesa, sed ankaŭ lerniga. Viaj korespondantoj fariĝos amikoj viaj; amikoj, kiuj havas alian nacian lingvon, sed havas saman ĝojon, saman stomakon, ĉagrenon, esperon, k. t. p. kiajn vi; amikoj, kiuj same amas siajn infanojn aŭ gepatrojn, kiel vi.

La modernaj trafikiloj senĉese pliperfektigaĵas kaj igas la vastan mondon eta. La forigo de distancoj najbarigas la popolojn kaj povas grave kontribui al:

UNU MONDO? UNU POPOLO EN BONA HARMONIO.

Timi pro malsato ni, modernaj homoj, ne plu bezonas; la vere geniaj maŝinoj kaj la modernaj produktmetodoj estas realaj garantioj por tio.

Esperanto, la radio, la modernaj trafikiloj kaj maŝinaro; jen tri gravaj faktoroj, kiuj povas garantii al la homaro vivadon senzorgan kaj ĝuplenan. P O V A S ! ! ! , sed M A N K A S I O ! ! !

mankas: F U N D A M E N T O ! ! !

Same kiel eĉ la plej perfekta maŝino bezonas taŭgan oleon, tiel la homsocio bezonas taŭgan EKONOMION. Uzu netaŭgan oleon por maŝino; ĝi funkcias, sed ne glate kaj daŭre bezonas ekz. riparon, ĝis fine ĝi haltos.

Rigardu ni la nunan homsacion. Certe, ĝi funkcias, ankoraŭ funkcias, sed kelkfoje ĝi jam grave stagnis. (1370-1914-1940). Kaj pri la tamena funkcio kredeble ankaŭ VI ne povas fieri. Eĉ infano povas antaŭvidi: DISFALON!

Vi ne kredas tion; vi havas ankoraŭ etan esperon pri helpo el aliaj fontoj. Rilate al via lando, vi eble ankoraŭ esperas je l' konata plano: "Marshal". Dumnaktaj sonĝoj ofte povas esti belaj, sed neniel ili forprenas la ĉiutagajn zorgojn kaj mankojn.

Ni ja plene konsciu pri tio, ke la nuna ekonomia sistemo, nura profitkaj konkurenc-sistemo, en kies principaro "filantropio" estas absurdaĵo, ne plu kongruas kun la moderna homsocio.

Rauschenbusch prave diris: "Nia ekonomia sistemo logas bonajn homojn al malbonaj faroj". Tutkompreneble, ĉar tiu ĉi sistemo estas: organizita kaj laŭleĝa klopodado superi aliulojn.

Kiel ni jam diris: Esperanto povas multe kontribui al la interfratiĝo de l' homaro kaj la "interna ideon" ni neniel malutilu, sed vi sendube konsentas kun ni, ke:

LA INTERNA IDEO NE POVAS FLORE SUB LA NUNA AL HOMO MALINDA PROFIT- kaj KONKURENC-SISTEMO.

Tia konstato tamen metas nin antaŭ la konsekvenco: ke ni plenergie celadu al konstruo de TAŬGA FUNDAMENTO, sur kiu povas funkcii, glate kaj kontentige, homsocio, kiu ebligas la efektivigon de la "Interna ideo": INTERFRATIĜO.

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

La honormedalo, kiun akiros la generacio, kiu povas glori sin pri: Justa kaj hominda socio' havas kiel ĉiuj medaloj, du flankojn. Du geniaj homoj ĝin faris por ni, nome: L.L.Zamenhof kaj Edw. Bellamy.

Zamenhof pretigis la "lingvan", Bellamy la "materian" flankon. Tiuj ĉi homoj, ne konante unu la alian kaj laborante en tute malsamaj landoj, en la sama tempo faris tiun "medalon" plej perfekte kaj detale.

Al ni, nia generacio la tasko: AKIPI ĜIN ! ! ! !

----- Leginte ĉi ĉion, vi kredeble iom scivolos kaj deziras sciigi iom pri la laboroj de bellamy; pri la Nova Ekonomia; pri Ekonomia Egaleco.

Nu, ne prkrastu ĝis morgaŭ, kion hodiaŭ vi povas fari kaj tuj petu informojn ĉe: INTERNACIA ASOCIO BELLAMY.

Sidejo: Koningstraat 138, B E V E R W Y K. NEDERLAND.

T I U J , K I U J M E T A S L A M A N C J N E N L A S I N C N ,
N E R A J T A S K R I T I K I L A N U N A N Ĥ A O S O N .

F A R U I O N kaj F A R U N U N !

Dato: poŝtŝtampo.

K I O E S T A S ?

K I O N C E L A S ?

BELLAMY - EKONOMIO?

Kara amik(in)o!

Kun vera plezuro ni ricevis vian peton havigi al vi pli da informoj pri la Bellamy-movado. Pro la multo kaj diferenco de la ricevitaĵoj, ni komence vere troviĝis en ioma embaraso, ĉar: Kiun demandon unue respondi? Krom tio, kvankam la Bellamy-doktrino, kiu baziĝas sur principo, kiu infano same bone povas kompreni kiel filozofo, estas tre simpla, ni tamen ne per nur unu letero aŭ cirkulero povas detale kaj kontentige informi vin. Antaŭ ĉio ni do iom informu vin pri la genia kreinto: Edward Bellamy.

Li naskiĝis la 26an de marto 1850a en Chicopee Falls, U.S.A. kaj studis la juron. Dum studvojaĝo tra Eŭropo lin trafis, speciale en la grandaj urboj, la ekonomiaj kontrastoj, la grandaj riĉo kaj mizero. Li konatiĝis kun la granda senkompateco de tiuj, kiuj per siaj riĉo kaj privilegioj regis super la senhavuloj. Li konsciiĝis, ke ĉie en la mondo regas la sama mizero, kies kaŭzon li opiniis la malhominda profit-kaj konkurencosistemo, kiu rezultigas kaj konservas plej grandan malgalecon en la materia vivo de la homoj kaj kiu grave kontribuas al disiĝo kaj malamikeco inter la nomoj.

Fininte la jurstudon Bellamy fariĝis advokato, sed tio ne kontentigis lin. Ĉar li pli ŝatis literaturon li suriris alian vojon kaj fariĝis ĵurnalisto ĉe "Springfield Union", poste ĉe "New York Evening Post".

La granda socia problemo tamen daŭre kaj tiom kaptis lian atenton, ke li komencis verki libron en kiu li projektis ekonomian sistemon, bazitan sur la RAJTO DE ĈIU POR VIVI, kaj sekve pri socio tiel organizita, ke tiu ĉi rajto estas ŝirmata.

Tiu ĉi libro "Looking Backward" (Rigardante Malantaŭen) aperis en 1887a. La historio de junulo, kiu en 1887a hipnote dormigita en subtera arkaĵo, en la jaro 2000a tute hazarde estas trovita kaj sukcese revigita de Boston-a kuracisto. Kompreneble ambaŭ, tiel la junulo, reprezentanto de la malnova socio, kiel la kuracisto, reprezentanto de nova mondo, havas kaj donas multajn demandojn kaj klarigojn. La leganto tiel kvazaŭ revue vidas la malaperon de la malnova kaj la kreskon de nova socio. 10 jarojn poste Bellamy verkis duan libron, "Equality" (Ekonomia Egaleco), en kiu li plej trafe bildigas la hodiaŭan socion, al kiu lia opinio la profit-kaj konkurenco-sistemo nepre DEVIS konduki. Kaj detale li skizas la sociajn cirkonstancojn, kiaj ili estos, kiam la demokrata elemento estos plene triumfinta; kiam ne plu ekzistas la materia malgaleco inter la homoj.

Ne nur sur ekonomia, sed ankaŭ sur teknikaj terenoj liaj, kvazaŭ profetaj eldiroj montriĝis trafe ĝustaj. Radion kaj televidon, nun tre simplaj aferoj, sed por la tiutempa generacio t.n. "utopioj" li, profetis. Ankaŭ la Internacian lingvon li ne forgesis! La reprezentanto de la nova socio klarigis: "Vi certe komprenos, ke la internacia lingvo ne malmulte kontribuis por efektiviĝi la veran interfratiĝon". Bellamy mortis en la jaro 1898a, baldaŭ post la apero de la dua verko.

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

Komence la Bellamymovado havis relative multajn adeptojn; Looking Backward estas tradukita en multaj lingvoj, ankaŭ en Esperanto. Malbona, sed psikologie klarigebla kaj pardonebla ŝato de l'homo por "batajkrioj" kaj "devizoj" forlogis multajn adeptojn kaj igis lin entuziasme partopreni la batalon kontraŭ la kapitalismo, la socialisman batalon. Efektive, la valoron de tiu batalo kaj de la tiutempaj metodoj ni neniel celas malgrandigi. Tamen la produktaparato, la koro de l'kapitalista sistemo, grave ŝanĝiĝis! Tiu ŝanĝiĝo okazis pli rapide ol la nepre bezonata ŝanĝiĝo de la atakrimedoj!!! Kaj tio klarigas la nerefuteblan fakton, ke kontraŭe al la Bellamy-ekonomio, ĉiuj socialismaj doktrinoj fariĝis pli malpli nebulaj.

Por hodiaŭ jam sufiĉe. En nova cirkulero ni respondos al diversaj demandoj. Finu ni per konigo de la unua punkto el la Bellamy-principaro.

LA PROSPERO DE LA SOCIO ESTAS LA PROSPERO DE ĈIU INDIVIDUO.
POPOLO NE ESTAS PROSPERANTA, SE NE ĈIU ĈUAS LA PROSPERON SAM-
PARTE? ĈAR TUTO PERFEKTA FOVAS EKZISTI NUR EL PERFEKTAJ PAR-
TOJ. KORPO NE ESTAS SANA, SE IA PARTO DE LA KORPO ESTAS MAL-
SANA.

INTERNACIA ASOCIO BELLAMY.
Sidejo: Koningstraat 138, Beverwyk.
Nederland, Eŭropo.

No. 3655-'49

15 Juli 1949.

Uw brief No. 63205 dd 1-6-'49.

Onderwerp: I.V.B.

GEHEIM.

A'dam

Volgno.
18 JULI 1949
ACD/66185

(K)
gm

Ter beantwoording van het verzoek, vervat in het hierboven aangehaalde schrijven, wordt U het volgende bericht.

In het Bevolkingsregister te Amsterdam staat ingeschreven: Gerrit Johan Adam SMIT, geboren te Amsterdam, 16 October 1919, distributie-ambtenaar, Nederlandse Nationaliteit, gehuwd met: Carolina Johanna Louisa WIJNMAALEN, geboren te Amsterdam, 26 Maart 1924, wonende Alexanderkade 16-11, te Amsterdam.

In de Politie-administratie te Amsterdam, is niets ten nadele van hem bekend. Ook op politiek gebied komt hij niet voor.

SMIT is werkzaam geweest bij de Distributiedienst te Amsterdam, doch wegens inkrimping van het personeel, ontslagen. Thans is hij kantoorbediende. Volgens door hem gedane mededelingen aan omwonenden, zou hij secretaris zijn van de I.V.B. In de omgeving van het aangegeven adres wordt gunstig over het gezin SMIT geoordeeld. Het is een eenvoudig werkmansgezin. SMIT is anti-communist en geabonneerd op het dagblad "Het Vrije Volk".

..... B 2
No 13 / n

L. Bellamy

I

B

Vol...
26 JUNI 1949
ACD/64997

Verslag van de jaarvergadering van de Internationale Ver-
eniging Bellamy, gehouden op Zaterdag 25 Juni 1949 te Lecu-
warden, in gebouw de Harmonie.

Aanwezig: ongeveer 150. personen.
Zaalcapaciteit: ongeveer 250 personen.

- x | Sprekers: Marinus Hubertus van den Stijl, geboren te 's Gravenhage, 25-8-1897, wonende te 's Gravenhage;
- x | Cornelis Oederkerk, geboren te 's Graveland, 7-2-89, wonende te Velsen;
- x | Wiegier Stienstra, geboren te Stiens, 20 September 1892; wonende Engelsestraat 35 te Leeuwarden;
- PD.3800 x | J. Horsmeijer en vele anderen.

De vergadering werd te omstre ks 17 uur door de voor-
zitter geopend. Door bepaalde omstandigheden was het niet
mogelijk het openingswoord door de voorzitter, het jaarver-
slag van de secretaris en het jaarverslag van de penning-
meester te beluisteren.

*afschrijven
o.d. 192*

Na het voorlezen van het jaarverslag door de penning-
meester Zijlsura, namen verschillende afgevaardigden enige
punten onder de loupe. Inlichtingen werden gevraagd over de
posten reiskosten en diversen. Tevens kwam de verhouding
tussén de Intern. Ver. Bellamy en de Humanistische Idealis-
tische Radio-Omroep ter sprake. Daarbij werd door de voor-
zitter gezegd, dat, hoewel de Hiro nog geen uitzendingen
verzorgt, zij toch gesteund moet worden. Wanneer de Hiro
eenmaal zendtijd ter beschikking krijgt, moet zij niet door
geldgebrek van de zendtijd moeten afzien. De Hiro is geen
onderdeel van de I.V.B., doch het merendeel van haar aan-
hangers bestaat uit I.V.B. leden. Mevr. Heinink, die het
contact met de Hiro onderhoudt, deelde mede, dat in 1948
een bedrag van f. 490- aan de Hiro werd overgemaakt. Naar
haar mening moest ieder lid van de I.V.B. tevens lid van
de Hiro zijn.

Vervolgens werd behandeld een voorstel van de afdeling
Leeuwarden om de colportage tijdens de vacantiemaanden
stop te zetten. Dit voorstel werd na een korte bespreking
aangenomen.

Daarna werd door de secretaris een schrijven voorge-
lezen van de uitgever van de Pyramide-zakboeken, die mede-
deelde in overweging te nemen de uitgave van het boek " Het
jaar 2000 " van E. Bellamy. De verkoopprijs van deze uitga-
ve zou op f.1- per stuk komen. Verschillende afgevaardig-
den spraken hierover hun vreugde uit. De opmerking werd

gemaakt, dat men in de vergaderingen er wel steeds bij de belangstellenden op aan dringt de boeken van Bellamy te lezen, doch wanneer men een dergelijk boek bestelt, blijkt het niet te leveren te zijn. De afgevaardigden dringen er daarom op aan de uitgave van de boeken van Bellamy zo spoedig mogelijk ter hand te nemen. Deze boeken zullen opnieuw vertaald moeten worden; auteursrechten zijn er niet meer op.

Bij het punt:verslag van de kascommissie, bleek dat geen verslag aanwezig was. Zowel van de bestuurstafel als van de afgevaardigden werd de houding van de kascommissie ernstig afgekeurd. Voorgesteld werd daarop een andere kascommissie te kiezen. Na langdurige beraadslagingen werd daarop besloten, dat de afdeling Leeuwarden uit haar leden een kascommissie zal benoemen.

Vervolgens werd de verhouding tot de Bond v. Wereldfederalisten besproken. Door één der bestuurders van die Bond was aan de secretaris van de I.V.B. gevraagd om de ledenlijsten van de I.V.B. Deze waren natuurlijk geweigerd. Sommige afgevaardigden waren voor samenwerking met de Bond van Wereldfederalisten, doch anderen dachten daar anders over. Dezen wilden eerst precies de grondslagen van de Bond van Wereldfederalisten weten. De voorzitter deelde mede, dat er reeds thans afdelingen van de I.V.B. zijn, die meer propaganda maken voor de Wereldfederalisten dan voor de Bellamy-gedachte. Verschillende afdelingen willen een definitieve uitspraak van de algemene vergadering over het vraagstuk van het al of niet samenwerken met de Bond van Wereldfederalisten. Voor Oderkerk wordt dan na een lange redevoering een motie voorgesteld, waarin het wereldfederalisme als een onderdeel van de Bellamy-gedachte wordt beschouwd; de I.V.B. staat daarom sympathiek tegenover de Bond van Wereldfederalisten, doch laat aan ieder lid de keuze over het al of niet lid worden van de Bond vrij. De bespreking van deze motie duurde ongeveer 2 uren; vooral de formulering dat het wereldfederalisme een onderdeel van de I.V.B. vormt bleek op enige tegenstand te stuiten. Enige afgevaardigden vonden, dat het wereldfederalisme niet een onderdeel is, doch kan zijn van de Bellamy-gedachte. Op aandrang van voorzitter werd besloten, dat het Landelijk Bestuur deze kwestie zal bestuderen en daarover rapport zal uitbrengen, dat in een volgende vergadering zal worden besproken.

Na de pauze werden door Mevr. Winters-van Asperen enige gedichten gedeclameerd.

Bij de na de pauze gehouden controle bleken de afgevaardigden van de afdelingen Beetsumermolen, Bergum, Berlikum, Hensbroek, Sneek, Workum en Zaandam afwezig te zijn.

Door de Propagandaraad wordt daarna voorgesteld om dit jaar geen landdag te houden, doch een sterrit. De kosten voor een landdag zijn zo groot, dat dit niet meer te verantwoorden is. Weliswaar gaat er van een landdag veel propaganda uit, doch de gelden, voor de landdag besteed, kunnen veel economischer voor propaganda worden besteed. De afdeling Haarlem stelt voor wel een landdag te houden. Afdeling Alkmaar voelt meer voor een sterrit. W. Stienstra, afgevaardigde van Leeuwarden, zegt, dat de vorige landdag aan de afdeling Leeuwarden f. 1500- kostte. Dit bedrag had beter besteed kunnen worden; het woog veel zwaarder dan de propagandistische waarde die van een landdag uitgaat. Besloten wordt, dat de Propagandaraad deze zaak zal bespreken in de lande-

*Afdelings
o.d. 987*

lijke vergadering van de propagandaleiders op 2 Juli 1949 te Utrecht. Een landdag zal er dit jaar echter niet worden gehouden.

De afd. Haarlem stelt voor alle brochures tegen verlaagde prijs te verkopen. Door de Propagandaraad is echter een plan ontworpen om de brochures gratis aan belangstellenden ter hand te stellen, zodat de afd. Haarlem haar voorstel intrekt.

Over het punt bestuursverkiezing ontstonden weder langdurige debatten, daar M. van der Stijl en O. Oderkerk zich niet herkiesbaar stelden. Van der Stijl zeide, dat hij na het plotselinge aftreden van Horsmeijer in Juni 1948 het voorzitterschap tijdelijk had waargenomen, doch het was hem door zijn vele werkzaamheden onmogelijk nog langer een hoofdbestuursfunctie waar te nemen. Ook Oderkerk verklaarde, dat hij door de vele functies die hij in de I.V.B. heeft, niet langer hoofdbestuurder kon blijven. Voor het geval Oderkerk werd tenslotte de oplossing gevonden, dat Bogaard (verdere personalia onbekend) een deel van de werkzaamheden van Oderkerk zal overnemen. Door de afdeling Alkmaar wordt daarna voorgesteld W. Stienstra als voorzitter te kiezen. Deze voelt daar echter weinig voor, daar hij liever in het district Friesland werkzaam blijft. Vele afgevaardigden pogen daarna van der Stijl te bewegen aan te blijven, doch deze blijft op zijn stuk staan. De afdeling Hengelo stelt daarna voor om de in Juni 1948 afgetreden voorzitter Horsmeijer te verzoeken weer lid van de I.V.B. te worden en de leiding van de I.V.B. weer op zich te nemen. Horsmeijer, die als gast aanwezig was, zette daarna in een rede uiteen, welke de redenen waren, die hem tot uit-treden uit de I.V.B. hadden geleid. Deze redenen waren: het geringe enthousiasme van vele leden, de weinige propaganda die van de vereniging uitging en de vertheoretisering van de Bellamy-gedachte. Hij verklaarde zich tenslotte bereid weer lid van de I.V.B. te worden en indien de vereniging zich in zijn geest zou gedragen, weer voorzitter te worden. Stienstra verklaarde zich daarna bereid om zolang als Horsmeijer nog geen voorzitter zou zijn, deze taak waar te nemen. Hij bedankte van der Stijl daarna voor de vele werkzaamheden die hij voor de I.V.B. had verricht. Door het vergevorderde uur konden een twaalftal voorstellen van verschillende afdelingen niet meer worden behandeld. Deze zullen op een volgende algemene vergadering worden behandeld.

De vergadering was te omstreeks 23.45 uur afgelopen. De stemming was vrij enthousiast.

Leeuwarden, 27 Juni 1949.

RP. *de heer Jansma*
Verslag van de openbare bijeenkomst van de Internationale Vereniging "Bellamy", gehouden op 18 Juni 1949, op 't Groen te Grouw.

24 JUNI 1949

ACD/64019

Op Zaterdag 18 Juni 1949 werd door de internationale vereniging Bellamy, afdeling Grouw, een openbare bijeenkomst gehouden op 't Groen aldaar, waar als spreker optrad de Heer J. Bogaard uit Scheveningen.

Te 20.00 uur opende de Heer R. Jansma, voorzitter van de afdeling Grouw, de bijeenkomst. Na een kort openingswoord, waarin spreker wees op het feit dat de bijeenkomst werd gehouden nadat de verkiezingen voor de gemeenteraad reeds waren gehouden, waaruit volgens spreker duidelijk bleek dat de Internationale vereniging "Bellamy" vreemd is aan elke politieke gedachte, werd het woord gegeven aan de Heer J. Bogaard uit Scheveningen, die sprak over het onderwerp, "Waarom nog langer ellende en onzekerheid".

Spreker begon zijn rede door op bevattelijke wijze de grondslagen van de Bellamy-gedachte uiteen te zetten. Hij wees de aanwezigen er op dat het huidige ~~system~~ economische systeem onherroepelijk vast liep. Volgens spreker moest er een verbroedering onder de mensen tot stand komen ongeacht hun politieke of Godsdienstige richting. Hij verzocht de aanwezigen nog eens goed over het gesprokene te willen nadenken. Aan het einde van zijn rede wakte spreker de aanwezigen op om zich zo, spoedig mogelijk achter de Bellamy-gedachte te scharen teneinde tot een betere samenleving te komen. Te ruim 22.00 uur werd de bijeenkomst, die werd bijgewoond door een 80 tal personen, door de voorzitter R. Jansma, met een kort woord gesloten. De bijeenkomst is ordelijk verlopen.

V.D. no. 44. Geheim.

- / Bovenstaand verslag doorgezonden; personalia R. Jansma: R o e l o f - J A N S M A , geb. 21 Februari 1908 te Warga, gem. Idaarderadeel, makelaar in roerende- en onroerende goederen, won. te G r o u w 724;
X / personalia J. Bogaard: J a c o b B O G A A R D , geb. 17-8-1901 te 's. Gravenhage, wonende aldaar.

Noord-Friesland, 23 -6- 1949.

INLICHTINGDIENST
BEVERWIJK

Nr. 69

17 Mei 1949

Volgno.

X 20 MEI 1949

ACD/62496

Onderwerp:

Afdeling Beverwijk
Ned. Bellamy Partij

In aansluiting op ons bericht d.d. 2 Mei 1949, Nr. 62, over de samenstelling van het Bestuur van de Internationale Vereniging Bellamy, kan thans nog het volgende worden medegedeeld:

De secretaris van de I.V.B.

----- WIJNGAARDEN JACOB VAN, -----
geboren te Velsen op 23 Mei 1903, gehuwd met Catharina Kartman, Nederlander, van beroep winkelier en Hoogovenfunctionaris, wonende te Beverwijk, Kerkstraat 2, verklaarde op 11 Mei 1949, dat in Beverwijk ook een afdeling gevestigd was van de Nederlandse Bellamy Partij -N.B.P.-.

De secretaris van deze afdeling te Beverwijk is:

----- HARTOG JACOB -----
geboren te De Rijp op 30 October 1895, gehuwd met Leentje Kostelijk, van beroep machinist P.E.M. (Provinciaal Electriciteitsbedrijf Noord Holland) en wonende te Beverwijk, Strick van Linschotenstraat 41.

Als voorzitter van bedoelde afdeling was werkzaam geweest KOLK uit Beverwijk. Over bedoelde Kolk konden nog geen nadere inlichtingen worden verkregen. Zodra deze verkregen zijn, zullen deze worden gemeld.

Van Wijngaarden verklaarde dat er in Beverwijk tussen de I.V.B. en de plaatselijke afdeling van de N.B.P. geen enkel contact bestond. Wel was eens getracht tot enig contact te komen, doch dit was op niets uitgelopen. De I.V.B. stond eerder anti tegenover de N.B.P. De N.B.P. had, aldus van Wijngaarden, een insigne ingevoerd, waartegen hij persoonlijk al meermalen gewaarschuwd had. Het insigne bestond uit een gehalveerde munt, meestal een opgepoetste cent, soms ook een dubbeltje (gehalveerd). De betekenis van dit insigne was: Weg met het geld, c.q. het kapitaal. Van Wijngaarden was van mening dat het gebruik van een dergelijk insigne verboden was. Felle leden, aldus van Wijngaarden, dragen dit insigne thans, zodat ze terstond te onderscheiden zijn.

Als bewijs dat de I.V.B. en de N.B.P. niet samen werkten, verstrekte van Wijngaarden een exemplaar van het Officieel sociaal-economische orgaan van de I.V.B., getiteld "Bellamy", van 1 Juni 1948. Op pagina 42 staat vermeld:

"Het politieke duiveltje wil ons parten spelen.

Op dringend verzoek verklaren wij nogmaals, dat de Nederlandse Bellamy Partij, die is opgenomen in de vooruitstrevende Partij voor Wereldregering en blijkens persberichten met de oude S.D.A.F. bij de a.s. verkiezingen met een gemeenschappelijk verkiezingsprogramma zal uitkomen, niet is de Internationale Vereniging Bellamy.

De I.V.B. betreedt niet het pad der partijpolitiek en stelt haar Vereniging open voor allen, ongeacht geloof of politieke richting, die het eens is met de economische stellingen van Bellamy, met economische gelijkheid van allen als basis."

*Wijngaarden
nummer 19 Co 61489*

Co 61789

D

D

alle mykies auto.

o.k.

Ondanks het verschil van standpunt echter - zo merken wij op - wordt het hoofdartikel in hetzelfde orgaan geschreven door HORSMEIER, getiteld "Spaarzaamheid", terwijl uit het Orgaan "Economia Egaleco", eveneens van de I.V.B., van 1948, Nr. 5, blijkt dat J. Horsmeier Jr., als voorzitter van de Nederlandse Bellamy Partij optreedt, en in laatstgenoemd orgaan eveneens het hoofdartikel schrijft.

Beide organen worden bij dit schrijven gevoegd, respectievelijk bijlage 1 en 2.

Op pagina 42 van het orgaan "Bellamy" van 1 Juni 1948, bijlage 1, wordt onder het hoofd "Internacia Asocio Bellamy" een artikeltje geschreven door de secretaris van de I.V.B., Jac. van Wijngaarden, Koningstraat 188 (Kerkstraat2) te Beverwijk.

Hierin wordt gemeld dat als nieuwe penningmeester optreedt: A. VAN DER STARRE, Spieghellaan 15, Driehuis, Post IJmuiden, gemeente Velsen.

Tevens wordt gemeld dat de heren Heyst, Huitema en Stilleboer zich bereid hebben verklaard de propaganda ter hand te nemen in: Amerika, Denemarken, Duitsland, Engeland, Noorwegen en Zweden.

Van Wijngaarden heeft tevens verstrekt het orgaan "Bellamy" van de I.V.B., d.d. 15 Juni 1948, waarin een beschrijving wordt gegeven van wat besproken is op de Landdag 1948. Ook in dit nummer schrijft Horsmeier op de frontpagina het hoofdartikel. (Zie bijlage 3).

Als bijlage 4 wordt hierbij toegezonden een brief van Jac. van Wijngaarden, secr. I.V.B., op welke brief zijn handtekening voorkomt.

Door een zeer betrouwbaar organisator zijn de volgende gegevens over de persoon van JACOB HARTOG, secretaris van de afdeling Beverwijk van de N.B.P., verstrekt:

Op Jaap Hartog is in het algemeen het gezegde van toepassing: „Een dood paard aan een touw.“

Ongeveer 16 jaar geleden kwam hij als hulp-machinist in dienst van het P.E.N. Hij kwam toen als 3e machinist van de Holland-Amerikalijn.

Hartog is thans Inspecteur 2e klasse met extra toelage. Zijn rang staat gelijk met Technisch Ambtenaar A in het Algemeen Bezoldigingsreglement.

Hartog is een strever. Hij is, wat promotie betreft, iedereen voorbij gegaan. Dit komt niet met zijn kwaliteiten overeen.

Hij is secretaris van de plaatselijke afdeling van de Nederlandse Bellamy Beweging en staat als zodanig geregistreerd in de Adressengids van Beverwijkse Verenigingen.

Hartog is georganiseerd in de neutrale Bond van Technische Ambtenaren.

De vrouw van Hartog staat minder gunstig bekend en schijnt vooral in de eerste jaren van haar verblijf in Beverwijk de hoer gespeeld te hebben. Er zijn geruchten gegaan dat hogere functionarissen van het P.E.N. bij haar kwamen of met haar uitgingen. De snelle promotie van Hartog zou hierdoor te verklaren zijn.

Hartog heeft aan kinderverlamming geleden.

Hartog staat ingeschreven als Doopsgezind.

Hij staat politiek niet sterk in zijn schoenen en is alle kanten heen te praten. Bij een debat weet hij zijn standpunt niet houdend te verdedigen. Hierin is hij zwak.

3.

Door dezelfde bron werden alsnog de volgende personen als lid van de N.B.P. opgegeven:

1. Antoon van der Welle, geboren te Beverwijk op 23 Juni 1904, gehuwd met Cornelia Margaretha Knegjes, zonder geloof, van beroep arbeider Electriciteitscentrale, wonende te Beverwijk, Bankenlaan 185. Hij is als machinist 3e klasse werkzaam bij het P.E.N. Ongeveer 2 jaar is hij aan het bedrijf. Hij is een gewezen slager, afkomstig uit Velsen en is door bemiddeling van Jac. Hartog, voornoemd, op het P.E.N.-bedrijf gekomen. v.d.Welle is lid van de E.V.C.
2. Mathijs Otto Willem Geijtenbeek, geboren te Vreeland op 9 Maart 1901, gehuwd met Maria Jaqueline Wintjens, godsdienst: Ned. Hervormd, van beroep technisch ambtenaar, wonende te Beverwijk, Hendrik Burgerstraat 19. Hij is werkzaam als Inspecteur Algemene Dienst aan het P.E.N.-bedrijf. Georganiseerd is hij in de Algemene Vakbond.
3. VONK, wonende te Velsen, eveneens werkzaam aan het P.E.N.-bedrijf.
4. HORSMEIER, werkzaam op het kantoor van het P.W.N., Provinciaal Waterleidingsbedrijf Noord Holland. Hij is georganiseerd in de neutrale Vakbond, die door personeel van het bedrijf wordt betiteld als de z.g. "Chocoladebond Ambtenaren Centrum".

O.K. Vermoed werd dat ~~ACHTEREN~~, Jan van, geboren te Winschoten op 1 Januari 1899, arbeider, wonende te Beverwijk, Hofdijkstraat 51, ook lid van de N.B.P. zou zijn.

Uit zeer betrouwbare bron is medegedeeld dat dit niet het geval is. Wel staat op de deurpost van zijn woning een emaille bordje met het opschrift "Esperanto Parolata".

Dit betekent: Esperanto gesproken wordende, vrij vertaald: "Hier wordt Esperanto gesproken."

Hij is geen Bellamyaan, echter wel vurig Esperantist.

Informatiekaarten werden reeds ingezonden van:

1. Jac. van Wijngaarden
2. A. van der Welle
3. J. van Achteren

Gelijktijdig worden hierbij informatiekaarten toegezonden van:

1. Jac. Hartog
2. M.O.W. Geijtenbeek

Inzake C. Oederkerk te Santpoort, voorzitter I.V.B., (zie melding Nr. 62, d.d. 2 mei 1949), A. van der Starre te Driehuis, peilingmeester I.V.B. en Vonk, werkzaam P.E.N.-bedrijf, is een onderzoek door de I.D. Velsen gewenst, alsmede inzake Horsmeier, kantoorbediende P.W.N. door I.D. Bloemendaal, waar hoofdkantoor P.W.N. is gevestigd.

to

UITGEBOKT

MINISTERIE VAN ALGEMENE ZAKEN

's-Gravenhage, 1 Juni 1949.

B.Z.
No. 63205.

Onderwerp: I.V.B.

GEHEIM

0166185

IV. RD.3

Blijkens een bericht in "Bellamy", orgaan der Internationale Vereniging Bellamy (I.V.B.) van 18-5-'49 is thans het secretariaat der I.V.B. gevestigd Alexanderkade 16 te Amsterdam.

Secretaris der I.V.B. is vermoedelijk G.J.A.Smit.

Ik moge U verzoeken mij te willen doen inlichten omtrent de personalia, politieke oriëntering en verder van belang zijnde gegevens betreffende G.J.A.Smit.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
namens deze:

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Politie
te
AMSTERDAM.

J.G.Crabbendam.

18 MEI 1949

Verslag van de openbare bijeenkomst van de afdeling Vlaardingen van de Internationale Vereniging "Bellamy", gehouden op Woensdag 11 Mei 1949 te 20.00 uur in het Volksgebouw aan de Schiedamseweg te Vlaardingen.

Aanwezig ongeveer 25 personen, waaronder geen militairen in uniform (zaalruimte 50 personen)

De bijeenkomst stond onder leiding van:

X MACHIEL DROP, geboren te Vlaardingen, 26 September 1898, wonende Sweelinckstraat 78 te Vlaardingen; voorzitter van voornoemde afdeling.

Als spreker trad op:

X CORNELIS ODERKERK, geboren 7 Februari 1889 te 's-Graveland, wonende te Velsen.

Nadat Drop de aanwezigen welkom had geheten, gaf hij het woord aan Oderkerk. Deze las een hoofdstuk uit de Bijbel voor en hield daarna een inleiding over het onderwerp "Christus en Bellamy".

De redenering, dat de Bellamygedachte nieuw is, werd door spreker weerlegd. Volgens hem bestond er in het jaar 30 na Christus reeds een Bellamygedachte, omdat toen de mensen alles gemeen hadden. Het is volgens hem door en door on-christelijk, dat sommige mensen schatrijk zijn en anderen straatarm. God heeft volgens hem de aarde en alles wat daarin is geschapen en het is alles van hem. Wij hebben het slechts van hem geleend. De aarde is in staat veel meer voort te brengen dan wij mensen nodig hebben, doch door gebrek aan organisatie komt het voor, dat op het ene gedeelte van de aarde armoede wordt gelegen, terwijl men op het andere gedeelte overvloed heeft.

De wereldraad van kerken heeft in Amsterdam in 1947 een resolutie aangenomen, welke luidde: "Economische gelijkheid voor allen is een eis van Goddelijke gerechtigheid" Spreker verklaarde zeer verheugd te zijn, toen hij deze uitspraak vernam. Hij betreurde het echter, dat deze geheel door de pers doodg-zwegen is. Spreker toonde zich een voorstander voor nationalisatie van de industrie en hij kantte zich tegen het particulier initiatief, hetgeen volgens hem er toe leidt, dat de een veel heeft en de ander armoede lijdt. De redenering, dat de Bellamygedachte slechts een utopie is verwierp hij. Aan de hand van de geschiedenis trachtte hij de aanwezigen duidelijk te maken, dat de wereld bezig is zich te ontwikkelen in de richting, welke Bellamy in zijn boeken heeft aangegeven. In de 14e en 15e eeuw kon het voorkomen, dat twee steden in Nederland met elkaar in oorlog waren. Ook de verschillende graafschappen waren meer dan eens met elkaar in een bloedige strijd gewikkeld. Langzamerhand hebben de diverse gewesten zich verenigd en onderlinge twisten bestaan niet meer. Voor hen die de wereldfederatie voorstaan haalt men de schouders op, doch deze federatie zal er volgens spreker ongetwijfeld komen. Als wij doen wat de Bijbel ons leert en onze naasten lief hebben gelijk onszelf, zullen oorlogen tot het verleden behoren en is er voor ieder op deze aarde een bestaansmogelijkheid.

De inleiding van Oderkerk werd door de aanwezigen met aandacht gevolgd.

Na de pauze, welke daarop volgde, werden door Oderkerk een aantal vragen beantwoord.

De bijeenkomst, welke een rustig doch geanimeerd verloop had, was te 22.00 uur beëindigd.-

X 11 MEI 1949

ACD/61709

Onderwerp: Samenstelling Bestuur
Internationale Vereni-
ging "Bellamy".

Van de Internationale Vereniging "Bellamy" (I.V.S.), die in Nederland voorkeur voor politiek extreme denkbeelden vertoont, en daarom gerekend wordt te behoren tot de groep Communistische Neven- en Mantelorganisaties, is in Beverwijk het internationaal Secretariaat gevestigd.

Als internationaal secretaris is n.l. na de Duitse bezetting, in 1945 benoemd:

----- JACOB VAN WIJNGAARDEN, -----
geboren te Velsen op 23 Mei 1903, gehuwd met Catharina Kartman, Nederlander, van beroep tabakswinkelier en Hoogovenfunctionaris wonende te Beverwijk, Kerkstraat 2, zaakdoende in het zelfde perceel (hoekhuis) aan de Koningstraat 188 te Beverwijk.

Van de I.V.B. onderhouden de leden in de verschillende landen contact door middel van Esperanto.

Van Wijngaarden is zelf een vurig Esperantist. Reeds 26 jaar beweegt hij zich op het terrein van het Esperantisme.

Van Wijngaarden is links extremistisch georiënteerd. Of hij lid van de C.P.N. is, is momenteel niet bekend, maar! wordt in twijfel getrokken. Hij is vrij algemeen ontwikkeld. Niet bekend is of hij eventueel tot enige godsdienstige groepering behoort.

Van Wijngaarden is klein van postuur en loopt mank.

Zijn bedrijf staat bij de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Haarlem als volgt ingeschreven:

"Handelszaak "De Bark" (genoemd naar een schip van een relatie). Sigarenmagazijn. Gevestigd te Beverwijk, Koningstraat 188 en ingeschreven onder No. 17877.

Tijdstip van vestiging 1932. Gehuwd onder huwelijksvoorwaarden."

In hetzelfde perceel wordt door zijn vrouw zelfstandig een bedrijf gedreven, n.l. een leesbibliotheek.

Deze staat bij de Kamer van Koophandel te Haarlem ingeschreven als "handelszaak "La Espéro", gevestigd te Beverwijk, Koningstraat 188 en ingeschreven onder nummer 17876.

Als eigenaresse staat in de opgave vermeld:

Catharina Kartman, echtgenote van J. van Wijngaarden, wonende te Beverwijk, Kerkstraat 2, geboren te Wijk aan Duin 23 April 1914, Nederlandse, gehuwd onder huwelijksvoorwaarden. Op 29 Maart 1943 verleende de man haar zijn toestemming zelfstandig een bedrijf uit te oefenen, zonder daarbij bepalingen te hebben gemaakt. Tijdstip van vestiging der zaak: November 1940."

Voorheen waren de bedrijven van Van Wijngaarden en zijn echtgenote gevestigd in perceel Torenstraat 26 te Beverwijk.

Eerst van 26 Januari 1948 dateert de vestiging in het huidige perceel.

Van Wijngaarden handelt tevens in postzegels, terwijl hij in zijn bedrijf ook nog andere artikelen is gaan verkopen om in zijn levensonderhoud te kunnen voorzien. Daarvoor werkt hij tevens nog als kantoorbediende op de Kon. Ned. Hoogovens en Staalfabrieken te IJmuiden.

How now!

D.K.

D

D.K.

D

Omdat van Wijngaarden zich moeilijk verplaatsen kan worden alle bestuursvergaderingen van de I.V.B. in zijn woning gehouden.

Op 22 April 1949 is een onderzoek in de woning van Van Wijngaarden ingesteld.

Aldaar werd gezien dat een aantal lidmaatschapskaarten van de I.V.B. aanwezig waren, die nog slechts getekend waren door de voorzitter van de I.V.B., C. Oderkerk. Als secretaris moest van Wijngaarden zijn handtekening nog op deze lidmaatschapskaarten plaatsen. Een dergelijke kaart wordt als bijlage 1 bij dit schrijven gevoegd.

Bij het onderzoek bleek verder dat Van Wijngaarden abonné was op het dagblad "De Waarheid".

Voorts bleek hij lid te zijn van de Nederlandse Vereniging voor Sexuele Hervorming, afdeling Beverwijk, eveneens behorende tot de groep Communistische Neven- en Mantelorganisaties. Zijn aanwezige lidmaatschapskaart over 1949 was genummerd 31549. De daarop vermelde contributie f 2.20 per jaar.

De bestuursleden van deze organisatie in Beverwijk zijn allen lid van de C.P.N. Hierover volgt een apart bericht.!

~~Van~~ Wijngaarden was tevens in het bezit van het Communistisch Handvest in Esperanto, bevattende de ideeën van het Communisme.

In zijn bezit was verder het boekwerk "Het jaar 2000", eveneens in Esperanto, bevattende de ideeën van Bellamy over radicale bezitsspreiding. Dit werk is mede door Van Wijngaarden in het Esperanto vertaald. Het is in Nederland gedrukt.

Momenteel werkt hij mede aan de vertaling in Esperanto van het boekwerk "Gelijkheid voor Allen", het tweede grondslagboek van de Bellamybeweging.

Van Wijngaarden is, naast zijn functie van internationaal secretaris, tevens hoofdredacteur van het Internationaal orgaan van de I.V.B. "Economia Egaleco" (Economische Gelijkheid). Dit orgaan verschijnt in het Esperanto en wordt door Van Wijngaarden samengesteld en verzorgd. Het blad wordt op een drukkerij te Santpoort gedrukt, gemeente Velsen.

Nr. 5 van dit orgaan verscheen in 1948. In de kop is het secretariaatsadres vermeld, terwijl op pagina 2 van dit orgaan onder de rubriek "De la redakcio" (Van de redactie) de naam Jac. van Wijngaarden staat afgedrukt. Een exemplaar van dit nummer wordt als bijlage 2 bij dit schrijven gevoegd.

Op pagina 3 van dit nummer wordt als Internationaal President genoemd: C. Oderkerk en daarnaast als Internationaal penningmeesteradres: Spijghellaan 15 Driehuis, Post IJmuiden.

Op pagina 1 van Nr. 5 wordt als president van de Nederlandse Bellamy Vereniging, de Nederlandse Bellamy movado, genoemd: J. Horsmeier Jr.

Op pagina 4, laatste kolom, onderaan, staan nog een reeks internationale adressen, w.o. uit Nederland.

Overige namen in dit orgaan genoemd zijn:

P. van Heyst en K. Zijlstra (pagina 2, midden 3e kolom) en A. van Beek, Rijndijk 16 te Opheusden (pagina 3, rechts onderaan).

Nr. 6 van dit orgaan verscheen in 1949. Een exemplaar wordt als bijlage 3 bij dit schrijven gevoegd.

In de laatste kolom van pagina 4 staan wederom een aantal internationale adressen, terwijl de namen van Van Wijngaarden, Oderkerk en Horsmeier weer in het orgaan voorkomen.

Nr. 7 van dit orgaan wordt momenteel door Van Wijngaarden uit internationale copy, die reeds in zijn bezit was, samengesteld.

woning?

III
u.k.

?

o.k.

I.V.B.
afp. Nederland
→

XIII
/

Bavarij 9/5-49.

4.

M.

Komt het te gelegen als
ik morgen avond te ± 5 uur
even bij te kom met de
diverse gegevens betreffende
m'n inrichting bij diverse
subgroepen.

Bij voortdurend dankend, met
Hoogachtelij
Jaan. Wijngaarder

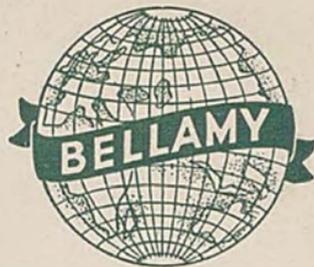
INTERNACIA ASOCIO „BELLAMY”
Sidejo: Torenstraat 26
Beverwijk - Nederlando

La membrokarto valoras por la
kuranta jaro.

Ĉiujare membro paginta la kotizon
ricevas kotizmarkon kun la jarnumero.

Tiunĉi oni devas glui en la loko
indikita.

61789 1.
INTERNACIA ASOCIO
„BELLAMY”

MEMBROKARTO

No.

Nomo

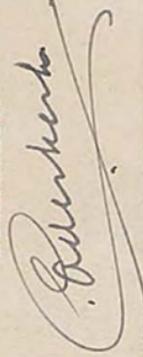
kaj

adreso

Aligis.....

Internacia Asocio „Bellamy”

Prezidanto:

Sekretario:

X

Kvitanckmarkoj.

La membrokarto estas samtempe
kotizkvitanco por la jaro

Haarlem

Vot
12 APR. 1949
ACD/59765

Bericht: -----
Bron : Betrouwbaar.
Inhoud : Betrouwbaar.
Actie : -----
Copie : -----

Op 25 Maart 1949 vond in het gebouw van de Jongemannen-
vereniging te Haarlem een vergadering plaats van de Bellamy-
beweging.

Zaalcapaciteit: 60 personen. Aanwezig: 40 personen, w.o. 18
vrouwen, leeftijd van
35 tot 60 jaar.

Zaal zeer kwistig versierd met anjers. Spandoeken aangebracht
met de leuzen "Bellamy breekt baan" en "Welvaart-Orde-Vrijheid-
Vrede" aan 3 zijden van de zaal.

Te 20.30 uur werd de vergadering, die meer het karakter
droeg van een gezellig samenzijn, geopend.
Voorzitter (vermoedelijk) wees erop, dat het de verjaardag was
van Edward Bellamy. Nadat het Bellamylied gezongen was werd
het woord gegeven aan de heer C. Oederkerk.

Deze begon met het voorlezen van Mattheus 20 (Vergelij-
king van de arbeiders in de Wijngaard) en vergeleek dit met
de Bellamy-gedachte.

Spreker bracht in herinnering de vooruitziende geest
van Bellamy en haalde als voorbeeld aan; Wereld Federatie-
Wereldvoedselraad en Benelux.

Spreker ging hierna verder over de Wereld Economie en
sprak schande uit over het feit dat in 1938 in Nederland sche-
pen met tarwe werden vernietigd en in China 4.000.000 mensen
de hongerdood stierven. In een Bellamy samenleving is dit uit-
gesloten, omdat dan geen plaats is voor het woord "winst",
aldus spreker. De mensen zijn te egoïstisch, de zucht naar
materie is te groot.

Vervolgens gaf spreker voorbeelden dat de geest te
veel beïnvloed werd door de stof.

Spreker gebruikte in zijn rede veel bijbelse spreuken
en Psalmen (sprak ± 75 minuten).

P-B |

In de pauze werd koffie met gebak rond gediend en werd
ieder der aanwezige 2 kranten à 25 cent aangeboden om verder
te worden verspreid (zie bijgaande bladen).

Door de heer Juring (verdere gegevens onbekend), werd
hierna uit het boek van G. Bomans, het sprookje voorgelezen
"de 12e Koning".

Hierna werd om 4 personen verzocht, die de volgende
dag 2 uur beschikbaar wilden stellen om propaganda-bezoeken
af te leggen. Eén persoon gaf zich op. Plaats van samenkomst
M. van Heemskerkstraat bij de heer Opdam.

Op 1 April 1949 zal een vergadering worden gehouden
bij een van de leden thuis n.l. in de Caninefatenstraat 13.

Nadat de voorzitter de aanwezige had opgewekt om hun
kinderen voor de Bellamybeweging te winnen om zodoende jong
bloed in de beweging te krijgen sloot hij de bijeenkomst met
het verzoek giften voor de Bellamybeweging te storten op post-
giro no. 510792.

Medewerking verleende Mevr. Tak, viool en J. Rosekrans, piano.

Personalia van in het rapport genoemde personen:

- X| Oderkerk, Cornelis, 's-Gravenland 7.2.1889, Velsen; ²
- | Juring, (nadere gegevens onbekend);
- x| Opdam, Theodorus, Haarlem, 3.7.1892, Duvenvoordestr.31, H'lem;
- x| Stillebroer, Theodoor, Rotterdam 4.1.1909, Caninefatenstr.13, H'lem
- | Mevr. Tak, Heemstede (nadere gegevens onbekend);
- | Rosekrans, Johannes Antonius, Haarl.meer 16.1.1899, Kloppersingel 53
H'lem.

7 April 1949.

Aan de:
Centrale Veiligheidsdienst
Javastraat 68
's-Gravenhage.

Bericht: -----
Bron : Betrouwbaar.
Inhoud : Betrouwbaar.
Actie : -----
Copie : -----

Op 25 Maart 1949 vond in het gebouw van de Jongemannenvereniging te Haarlem een vergadering plaats van de Bellamy-beweging.

Zaalcapaciteit: 60 personen. Aanwezig: 40 personen, w.o. 18 vrouwen, leeftijd van 35 tot 60 jaar.

Zaal zeer kwistig versiert met anjers. Spandoeken aangebracht met de leuzen "Bellamy breekt baan" en "Welvaart-Orde-Vrijheid-Vrede" aan 3 zijden van de zaal.

Te 20.30 uur werd de vergadering, die meer het karakter droeg van een gezellig samenzijn, geopend. Voorzitter (vermoedelijk) wees erop, dat het de verjaardag was van Edward Bellamy. Nadat het Bellamylied gezongen was werd het woord gegeven aan de heer C. Oederkerk.

Deze begon met het voorlezen van Mattheus 20 (Vergelijking van de arbeiders in de Wijngaard) en vergeleek dit met de Bellamy-gedachte.

Spreker bracht in herinnering de vooruitziende geest van Bellamy en haalde als voorbeeld aan; Wereld Federatie-Wereldvoedselraad en Benelux.

Spreker ging hierna verder over de Wereld Economie en sprak schande uit over het feit dat in 1938 in Nederland schepen met tarwe werden vernietigd en in China 4.000.000 mensen de hongerdood stierven. In een Bellamy samenleving is dit uitgesloten, omdat dan geen plaats is voor het woord "winst", aldus spreker. De mensen zijn te egoïstisch, de zucht naar materie is te groot.

Vervolgens gaf spreker voorbeelden dat de geest te veel beïnvloed werd door de stof.

Spreker gebruikte in zijn rede veel bijbelse spreuken en Psalmen (sprak ± 75 minuten).

In de pauze werd koffie met gebak rond gediend en werd ieder der aanwezige 2 kranten à 25 cent aangeboden om verder te worden verspreid (zie bijgaande bladen).

Door de heer Juring (verdere gegevens onbekend), werd hierna uit het boek van G. Bomans, het sprookje voorgelezen "de 12e Koning".

Hierna werd om 4 personen verzocht, die de volgende dag 2 uur beschikbaar wilden wtellen om propaganda-bezoeken af te leggen. Eén persoon gaf zich op. Plaats van samenkomst M. van Heemskerkstraat bij de heer Opdam.

Op 1 April 1949 zal een vergadering worden gehouden bij een van de leden thuis n.l. in de Caninefatenstraat 13.

Nadat de voorzitter de aanwezige had opgewekt om hun kinderen voor de Bellamybeweging te winnen om zodoende jong bloed in de beweging te krijgen sloot hij de bijeenkomst met het verzoek giften voor de Bellamybeweging te storten op postgiro no. 510792.

Medewerking verleende Mevr. Tak, viool en J. Rosekrans, piano.

Personalia van in het rapport genoemde personen:
Oderkerk, Cornelis, 's-Gravenland 7.2.1889, Velsen;
Juring, (nadere gegevens onbekend);
Opdam, Theodorus, Haarlem, 3.7.1892, Duvenvoordestr.31, H'lem;
Stillebroer, Theodoor, Rotterdam 4.1.1909, Caninefatenstr.13, H'lem
Mevr. Tak, Heemstede (nadere gegevens onbekend);
Rosekrans, Johannes Antonius, Haarl.meer 16.1.1899, Kloppersingel 5
H'lem.

17 April 1949.

Aan de:
Centrale Veiligheidsdienst
Javastraat 68
's-Gravenhage.

9/49

Verslag van de openbare bijeenkomst van de afdeling Vlaardingen van de Internationale Vereniging "Bellamy", gehouden op Woensdag, 23 Maart 1949 te 20.00 uur in een der zaaltjes van "Het Volksgebouw" aan de Schiedamsseweg te Vlaardingen.

Aanwezig 16 personen (geheel gevuld zaaltje) waaronder geen militairen in uniform.

De bijeenkomst stond onder leiding van: MACHIEL DROP, geboren te Vlaardingen, 26 September 1898, wonende Sweelinckstraat 78 te Vlaardingen, voorzitter van voornoemde afdeling.

Als spreker trad op:

PIETER WILLEM DAMMERS, geboren te Haarlemmerliede en Spaarnwoude, 20 Maart 1886, wonende Jericholaan 6b. te Rotterdam

Dammers hield een inleiding over het onderwerp: "Mens en Bezit" Volgens spreker is het bezit ontstaan, doordat verschillende mensen zich iets hebben toegeëigend, zonder dat zij daarop enige aanspraak konden maken. Eeuwen geleden, toen de wereld dun bevolkt was, bestond er bij de mensen geen behoefte om grond te bezitten. Men leed een Nomadenbestaan en trok naar de plaats waar voedsel voor mens en dier aanwezig was, om weer we te trekken, zodra de levensvoorwaarden minder gunstig werden.

Later bleven de mensen meer op een plaats wonen en zij eigenden zich het gebied, waar zij verbleven, toe, terwijl het in feite zo is, dat de aarde en alles wat zij voortbrengt, toebehoort aan allen die daarop wonen.

Door de inbezitneming van grond is de huidige kapitalistische maatschappij ontstaan en alle gebreken welke daaraan kleven.

Bellamy zag reeds in de vorige eeuw, dat deze maatschappij vast zou lopen en hij schreef over dit onderwerp twee boeken, welke lezing hij aan de aanwezigen aanbeval.

Volgens spreker begint de maatschappij zich langzamerhand te bewegen in de richting welke Bellamy als de juiste heeft aangegeven. Als voorbeeld noemde hij de gas- en electriciteitswerken, de waterleiding, de gemeentelijke reinigingsdiensten, de spoorwegen en dergelijke, welke voorheen door particulieren werden beheerd, doch zich nu vrijwel allen in handen van de overheid bevinden. Naar de mening van spreker is men op de goede weg, doch het tempo zal nog opgevoerd moeten worden, om de wereld van de ondergang te behouden.

Verskillende vragen, welke naar aanleiding van de inleiding werden gesteld, werden door Dammers beantwoord.

De bijeenkomst, welke een ordelijk verloop had, was te 22,30 uur beëindigd.-

20 MRT 1949

ACD/50061

Openbare vergadering Internationale Ver-
eniging BELLAMY, afdeling Leiden, gehouden
op Woensdag, 23 Maart 1949.

I.D. 1136 Z.

Volgts

25 MRT 1949

Am. 53531

Op Woensdag, 23 Maart 1949, werd door de Internationale Vereniging BELLAMY, afdeling Leiden, een openbare vergadering gehouden in de bovenzaal van de Harmonie te Leiden. De vergadering werd bezocht door 50 personen (zaalruimte 120 zitplaatsen). Als spreker trad op J. BOGAARD uit 's-Gravenhage.

Hij behandelde het onderwerp "Wereldeenheden in de praktijk".

De bekende BELLAMY gedachte werd besproken waarbij geen nieuwe gezichtspunten naar voren kwamen. Van de gelegenheid om vragen te stellen werd door 5 personen gebruik gemaakt.

De vergadering, welke van 20 tot 23.15 uur duurde, had een rustig verloop.

Leiden, 24 Maart 1949.

Verslag

Nr. 51/49

Velsen

B

Onderwerp: Verslag openbare vergadering der Internationale Vereniging "Bellamy", gehouden op 2 Maart 1949 in het Jeugdhuis der Hervormde Gemeente te Santpoort, gemeente Velsen.

Sprekers * M.H. van der STIJL uit 's-Gravenhage, en
 * Cornelis ODERKERK, geb. 7-2-89 te 's-Gravenhage, wonende Terrasweg 68 Santpoort, gemeente Velsen.

Aanwezig 8 mannen en 5 vrouwen.

Zaalcapaciteit ongeveer 100 personen.

Stemming Geïnteresseerd.

11 MRT 1949
 ACC 57450

Nadat C.Oderkerk als plaatselijk voorzitter de bijeenkomst had geopend, gaf deze het woord aan Van der Stijl.

Spreker begon met het uiteenzetten van de doelstellingen der Bellamy-beweging en toonde aan de hand van vele voorbeelden aan, dat de Beweging niet een utopisch denkbeeld, doch een te verwerkelijken gedachte is. Daarnaast wil zij de economie, die thans door allerlei omstandigheden geheel ontwricht is, op een zodanig plan brengen, dat haar navolgers, na volbrenging van de noodzakelijk op te leggen plichten, vanzelfsprekend aanspraak hebben op rechten, bestaande uit arbeid, welvaart en vrede.

Spreker toonde door voorbeelden aan, dat de fouten die onze huidige maatschappij aankleven, in de Bellamy-maatschappij ondervangen konden worden. Wanneer bijvoorbeeld kwaadwillige elementen als parasieten op de mensheid willen leven, dan zal bij het goedwillende deel der mensheid het oer-instinct tot zelfbehoud gaan spreken.

Ook is het mogelijk, zo ging spreker voort, om het menselijk vernuft en alle energie, niet tot verderf, doch tot verbetering van de maatschappij aan te wenden.

Hieraan mede te werken, zo besloot spreker zijn betoog, is onze plicht, als mens en als christen.

Nadat door spreker en C.Oderkerk nog enkele vragen waren beantwoord, werd de bijeenkomst gesloten.

B

Verslag van een openbare vergadering van de Inter. vereniging Bellamy, afd. Leeuwarden in de Harmonie alhier op 12 Februari 1949.

Volans
15 FEB. 1949
A.C.D. 55440

Zaalcapaciteit: ongeveer 250 personen.
Aanwezig: ongeveer 200 personen.

OK / Sprekers: Johannes Kruize, geboren te Leeuwarden, 5 Februari 1892, wonende Wortelhaven 91 te Leeuwarden;
M.H. van der Stijl, landelijk voorzitter van de intern. ver. Bellamy, wonende te 's Gravenhage.

Te omspreeks 20.15 uur opende voorzitter J. Kruize de bijeenkomst. Het deed hem genoegen, dat de zaal zo goed bezet was, ondanks de heersende griep. Vervolgens gaf hij het woord aan M.H. van der Stijl.

Deze begon er op te wijzen, dat wij drie jaren na het einde van de 2e wereldoorlog, alweer in de voorbereidingen voor een 3e wereldoorlog zitten. De Belgische wapenfabrikanten hebben dit jaar 3 maal zoveel orders als voor de 2e wereldoorlog.

Terwijl er in ons land een gebrek heerst aan textiel, worden miljoenen guldens besteed aan militaire uniformen. De inconsequente politiek van de regering maakt, dat wij hoe langer hoe dieper in de put komen. De loonstop wordt straf toegepast, doch de prijzenstop is vrijwel opgeheven. Terwijl de meesten aan hun loon te kort hebben, wordt van regeringswege een spaaractie gevoerd.

In Amerika weet men zich geen raad met de producten en daarom geeft men ze maar aan Europa cadeau. Hierdoor en door de verkeerde regeringspolitiek begint de werkloosheid in Nederland weer de kop op te steken. Wij hebben hier thans ongeveer 50.000 werklozen, doch in België bedraagt dit aantal reeds bijna 200.000.

Hoewel wij reeds 2 maal gezien hebben, dat er na een oorlog geen overwinnaars zijn, wordt een nieuwe wereldoorlog voorbereid.

De oorzaak van dit alles is het verval van het liberale economische stelsel en de opkomst van een nieuw economisch stelsel..

Doordat de mensen in Europa zich, vooral in de 19e eeuw, meer ontwikkelden, kregen zij meer behoeften. Tegelijkertijd breidde de industrie zich uit, zodat aan de behoeften kon worden voldaan. Door het gebruik van machines werden echter vele handarbeiders uitgeschakeld, waardoor de technologische werkloosheid ontstond. Later kregen wij daarbij de werkloosheid door overproductie.

Door de oorlog is nu wel veel vernietigd, doch dit zal spoedig aangevuld zijn. De achtergrond van de oorlogsvoorbereidingen wordt gevormd door de strijd om de markt in Europa.

Doordat in het thans heersende economische stelsel de koopkracht ongelijk is, krijgt een gedeelte van de mensen minder dan waarop zij recht heeft, terwijl een ander gedeelte teveel ontvangt. Ieder mens heeft echter recht op een zelfde gedeelte van de wereldproductie. Er zijn voldoende grondstoffen om aan ieders behoeften te kunnen voldoen.

Bellamy wordt door sommigen een idealist en door anderen een utopist genoemd. Voor spreker is hij echter een profeteet. Reeds in zijn tijd begreep hij, dat er voor allen economische gelijkheid moest zijn. Als er 2 geslachten zouden leven onder het stelsel van Bellamy, zou de vijandschap onder de mensen verouwenen zijn.

In 1932 werd in opdracht van de Amerikaanse regering een onderzoek gedaan naar de wereldproductie zou kunnen zijn, indien er geen beperkingen zouden zijn door het winststelsel. Uit dit onderzoek bleek, dat reeds toen voldoende geproduceerd kon worden om aan ieders behoefte te kunnen voldoen. De arbeidstijd zou tevens tot enkele uren per dag kunnen worden beperkt.

Men begint het Bellamy-stelsel thans langzamerhand reeds toe te passen. In onze sociale wetten zien wij, dat de collectiviteit voelt een plicht te hebben tegenover het individu. De koopkracht wordt reeds geventilerd door progressieve belastingheffing en kindertoeslag; het is dus nog maar een kleine stap naar de volledige economische gelijkheid.

De economische omstandigheden zullen ons dwingen tenslotte het Bellamy-stelsel uit te voeren.

Spreker wakte daarna de aanwezigen op, lid te worden van de internationale vereniging Bellamy, waarna hij zijn rede beëindigde.

Na de pauze beantwoordde spreker enige binnegewonnen vragen, die hoofdzakelijk op details van het Bellamy-stelsel betrekking hadden.

Te omstreeks 23 uur was de vergadering geëindigd.

Het publiek bestond hoofdzakelijk uit ambtenaren en zakenlieden.

Leeuwarden, 14-2-1949.

Haarlem

Bericht: Openbare bijeenkomst Int.Verg. "Bellamy".
 Bron : Betrouwbaar.
 Inhoud : Betrouwbaar.
 Actie : -----
 Copie : -----

Volgno.

10 FEB. 1949

ACD/55/85

Op Donderdagavond 27 Januari 1949 vond in de muziekzaal van Café-restaurant Brinkmann, Gr. Markt, een Openbare bijeenkomst plaats van de Int. Verg. "Bellamy" afdeling Haarlem.

Aanwezig: ± 65 mannen en vrouwen(middenstandsmilieu).

Spreker : M.H. v.d. Stijl met als onderwerp: "Is wereldvrede mogelijk?"

Muzikale medewerking: "Het Jong Ensemble"(een groep jongeren uit eigen kring; 10 meisjes en jongens; 14 tot 17 jaar.

Spreker begon met een overzicht van de problemen en conflicten in de wereld zoals deze zich dagelijks in de kranten aftekenen. Hij schetst de scherpe tegenstelling Amerika/Rusland; de situatie in China; het probleem Duitsland; het Palestijns conflict, dat zich thans uitstrekt tot Egypte; de kwestie Indonesië; stakingen; atombommen en de mogelijkheid van een derde wereldoorlog. Hij gaf op deze kwesties geen commentaar, doch releveerde ze slechts. Al deze beroering in de wereld van heden beschouwende, komt spreker tot de vraag:"is dit opbouw of achteruitgang"?

v.d. Stijl hekelt de struisvogelpolitiek van diegenen die menen zich nergens meer mee te moeten bemoeien; de evolutie voltrekt zich toch; als een rivier naar de richting van de zee wil, kan een dijk haar een tijdlang tegenhouden, doch eenmaal breekt de stroom door de dijk heen.

Waar vinden wij, zegt spreker, de goede vriend waar wij om raad kunnen gaan om de wereld te verlossen van haar problemen en conflicten? Dat is Bellamy, zegt spreker. Na de figuur Bellamy belicht te hebben, geeft spreker een uitvoerig exposé van het economische stelsel waarvan Bellamy de geestelijke vader is. De problemen waar wij thans voor staan, zegt spreker, heeft Bellamy 60 jaar geleden reeds voorzien. Spreker acht thans de tijd gekomen om het huidig economisch stelsel te vervangen door een wereld-economie, niet omdat de Bellamianen dit wensen, doch omdat de nood der tijden de wereld in deze richting drijft. Indien de wereld-economie een feit zal zijn, dan is er geen reden meer om te vechten en ten strijde te trekken.

Sprekende over de economische gelijkheid, zoals Bellamy dit wenste, beziet spreker dit vraagstuk van ethische zijde, vanuit het standpunt van een redelijk denkend mens, van sociale en van economische zijde. Ons economisch stelsel draait niet meer, het begint hopeloos vast te lopen, volgens spreker, en ook het Marshallplan kan dit niet tegenhouden.

Aan de hand van verscheidene voorbeelden maakt spreker vervolgens duidelijk, dat geen mens in deze wereld buiten de hulp van de ander kan; wij hebben elkander alle nodig.

Spreker juicht de idee van de Wereldfederalisten, die een wereldregering wensen, sterk toe. Een wereldregering, zegt spreker, zal ons ook een wereld-economie brengen; en hebben wij een wereld-economie, dan hebben wij Bellamy. De evolutie voltrekt zich en wij gaan in de gang der evolutie mee.

De Bellamyvereniging is geen politieke partij, doch volkomen neutraal, zegt v.d. Stijl. Zij wenst geen zetel in de Kamer, wat zij wenst is haar idee uit te dragen tot iedereen. Het interesseert de Bellamybeweging niet, hoe men politiek ingesteld is en tot welke partij men behoort, mits men de Bellamygedachte aanvaardt en deze idee

onder de massa brengt. Allen die het Bellamystelsel willen, behoren bij ons.

Spreker besluit zijn rede met een verwerping van de "verdeel en heers theorie". Voor ons zegt spreker, geldt niet verdeel en heers, doch "de handen ineen".

Na de pauze bestond gelegenheid tot het stellen van vragen, waarvan door engelen gebruik werd gemaakt. Vragen en beantwoording brachten geen nieuwe gezichtspunten naar voren.

Stemming: rustig.

Gedurende de pauze werd gecolporteed met het blad "Bellamy".

Het bestuur der afdeling Haarlem van de Int. Verg. Bellamy bestaat uit de navolgende personen:

(F) Voorzitter: Zuidmeer, Schoterweg 152 Rd.;
Penningm. : Th. Opdam, Duvenvoordestraat 31;
D.K. Secr.esse : C.M. Jungeling-Gantvoort, Jac.de Witstraat 16, Heemstede;
Prop.leider: Stillebroek, Caninefatenstraat 13.

Van deze personen is niet bekend, dat zij zich zouden bewegen op politiek gebied.

A 28 Januari 1949.

Aan de:
Centrale Veiligheidsdienst
Javastraat 68
's-Gravenhage.

IS WERELDVREDE MOGELIJK ? Wie zijn schuldig ?

Aangesloten bij de Werelfederalisten Beweging

Nauwelijks heeft de wereld een zee van bloed en tranen achter zich, zijn er **millioenen mensenlevens** geofferd, **milliarden** aan productie-middelen, kapitaal- en cultuurgooederen verloren gegaan, of het duivelse spel gaat zich herhalen. **Revoluties** en **atoombommen** bedreigen ons allen met **totale vernietiging**. Ja, allen, ook **U** en allen, die **U** lief zijn! Hoe is dit mogelijk na 20 eeuwen Westerse beschaving, waarop we zo prat gaan, nu ons technisch kunnen tot de hoogste perfectie is opgevoerd, in een wereld, die van nature al **schatrijk** is, schatrijk aan delfstoffen en voortbrengselen, waar, inplaats van armoe en ellende voor de meesten, **overvloed** en **levensgeluk** binnen **ieders** bereik kunnen zijn ?

Hoe is het mogelijk, dat nu weer, 3 jaar nadat we **uitgehongerd** zijn geworden, kostelijk en met zorg geteeld **voedsel** in grote massa's wordt **vernietigd**, terwijl tientallen millioenen mannen, vrouwen en kinderen er naar snakken !

Terwijl grote en kleine mogendheden zich zwaarder aan het bewapenen zijn dan ooit te voren, chaos, zwendel en corruptie hoogtij vieren, blijft **U** onverschillig ?

Vindt U dit alles gewoon ?

Dat kan niet. Ook **U** zult, als ieder weldenkend mens, innerlijk in opstand zijn gekomen. Maar . . . wat kunnen wij, eenvoudige burgers, er tegen doen, zult **U** zeggen. Veel, **ja alles!**

Laat **U** niet passief naar de slachtbank voeren. Ken Uw medeverantwoordelijkheid. Zet de **gevaarlijke** gemakzucht en onverschilligheid van **U** af **voor het te laat is!**

DOE IETS!

Kom luisteren naar wat de

Internationale Vereniging BELLAMY

U te zeggen heeft.

Breng Uw familie, vrienden en kennissen mee naar de

Openbare Vergadering

in een der zalen van Café-Restaurant BRINKMANN, GROTE MARKT,
TE HAARLEM, op DONDERDAG 27 Januari 1949

alwaar de Landelijke Voorzitter de heer **M. H. v. d. Stijl** zal spreken over het brandende vraagstuk van deze tijd:

Is Wereldvrede mogelijk?

Aanvang 8 uur.

Entrée 25 ct. (ter gedeeltelijke dekking van de kosten)

Kaarten verkrijgbaar aan de zaal.

Bericht: Openbare bijeenkomst Int.Verg. "Bellamy".
Bron : Betrouwbaar.
Inhoud : Betrouwbaar.
Actie : -----
Copie : -----

Op Donderdagavond 27 Januari 1949 vond in de muziekzaal van Café-restaurant Brinkmann, Gr. Maakt, een Openbare bijeenkomst plaats van de Int. Verg. "Bellamy" afdeling Haarlem.

Aanwezig: ± 65 mannen en vrouwen(middenstandsmilieu).

Spreker : M.H. v.d. Stijl met als onderwerp: "Is wereldvrede mogelijk"

Muzikale medewerking: "Het Jong Ensemble"(een groep jongeren uit eigen kring; 10 meisjes en jongens; 14 tot 17 jaar.

Spreker begon met een overzicht van de problemen en conflicten in de wereld zoals deze zich dagelijks in de kranten aftekenen. Hij schetst de scherpe tegenstelling Amerika/Rusland; de situatie in China; het probleem Duitsland; het Palestijns conflict, dat zich thans uitstrekt tot Egypte; de kwestie Indonesië; stakingen; atombommen en de mogelijkheid van een derde wereldoorlog. Hij gaf op deze kwesties geen commentaar, doch releveerde ze slechts. Al deze beroering in de wereld van heden beschouwende, komt spreker tot de vraag:"is dit opbouw of achteruitgang"?

v.d. Stijl hekelt de struisvogelpolitiek van diegenen die menen zich nergens meer mee te moeten bemoeien; de evolutie voltrekt zich toch; als een rivier naar de richting van de zee wil, kan een dijk haar een tijdlang tegenhouden, doch eenmaal breekt de stroom door de dijk heen.

Waar vinden wij, zegt spreker, de goede vriend waar wij om raad kunnen gaan om de wereld te verlossen van haar problemen en conflicten? Dat is Bellamy, zegt spreker. Na de figuur Bellamy belid te hebben, geeft spreker een uitvoerig exposé van het economische stelsel waarvan Bellamy de geestelijke vader is. De problemen waar wij thans voor staan, zegt spreker, heeft Bellamy 60 jaar geleden reeds voorzien. Spreker acht thans de tijd gekomen om het huidig economisch stelsel te vervangen door een wereldeconomie, niet omdat de Bellamianen dit wensen, doch omdat de nood der tijden de wereld in deze richtingdrijft. Indien de wereld-economie een feit zal zijn, dan is er geen reden meer om te vechten en ten strijde te trekken.

Sprekende over de economische gelijkheid, zoals Bellamy dit wenste, beziet spreker dit vraagstuk van ethische zijde, vanuit het standpunt van een redelijk denkend mens, van sociale en van economische zijde. Ons economisch stelsel draait niet meer, het begint hopeloos vast te lopen, volgens spreker, een ook het Marshallplan kan dit niet tegenhouden.

Aan de hand van verscheidene voorbeelden maakt spreker vervolgens duidelijk, dat geen mens in deze wereld buiten de hulp van de ander kan; wij hebben elkander alle nodig.

Spreker juicht de idee van de Wereldfederalisten, die een wereldregering wensen, sterk toe. Een wereldregering, zegt spreker, zal ons ook een wereld-economie brengen; en hebben wij een wereld-economie, dan hebben wij Bellamy. De evolutie voltrekt zich en wij gaan in de gang der evolutie mee.

De Bellamyvereniging is geen politieke partij, doch volkomen neutraal, zegt v.d. Stijl. Zij wenst geen zetel in de Kamer, wat zij wenst is haar idee uit te dragen tot iedereen. Het interesseert de Bellamybeweging niet, hoe men politiek ingesteld is en tot welke partij men behoort, mits men de Bellamygedachte aanvaardt en deze idee

onder de massa brengt. Allen die het Bellamystelsel willen, behoren bij ons.

Spreker besluit zijn rede met een verwerping van de "verdeel en heers theorie". Voor ons zegt spreker, geldt niet verdeel en heers, doch "de handen ineen".

Na de pauze bestond gelegenheid tot het stellen van vragen, waarvan door engelen gebruik werd gemaakt. Vragen en beantwoording brachten geen nieuwe gezichtspunten naar voren.

Stemming: rustig.

Gedurende de pauze werd gecolporteerd met het blad "Bellamy".

Het bestuur der afdeling Haarlem van de Int. Verg. Bellamy bestaat uit de navolgende personen:

Voorzitter: Zuidmeer, Schoterweg 152 Rd.;
Penningm. : Th. Opdam, Duvenvoordestraat 31;
Secr.esse : C.M. Jungeling-Gantvoort, Jac.de Witstraat 16, Heemstede;
Prop.leider: Stillebroek, Caninefatenstraat 13.

Van deze personen is niet bekend, dat zij zich zouden bewegen op politiek gebied.

A 28 Januari 1949.

Aan de:
Centrale Veiligheidsdienst
Javastraat 68
's-Gravenhage.

afgele
in. van Overzeese Geb. delen
26 Februari 1949

3754

31 December 1948

87

27 December 1948

MES van,

Johannes,

20.12.1891 te Rotterdam,

Maartensdijk

Prof. Pallelaan 8

Zie bijgaand afschrift politie-rapport.

Betreft: NES van Johannes,
wonende te MAARTENSDIJK,
Prof.Pullelaan No. 8.

30 Januari 1949.

Antwoord op
verzoek Dis No. 3754, d.d. 3 Januari 1949.

o.k.

Johannes van NES, geboren te ROTTERDAM, 20 December 1891, gehuwd, Nederlander, woont alhier aan de Prof.Pullelaan No.8. Hij vestigde zich als gepensionneerd technisch Ambtenaar der P.T.T., op 8 Februari 1937, te UTRECHT, komende uit BANDOENG. Op 19 April 1937, vestigde hij zich alhier aan het adres Prof.Pullelaan No. 8.

Bij een dezerzijds vertrouwelijk ingesteld onderzoek, naar de betrouwbaarheid van voornoemd persoon, bleek het navolgende:

J.van NES, die aanvankelijk rustende was, werd op zijn verzoek, omstreeks 1942 tewerk gesteld als controleur bij de Brandstoffen-Commissie te UTRECHT. Later ging hij over als controleur bij de S.D.E.C. Afdeling Kolen.

J.van NES, die gehuwd is met Barbara de LEUR, geboren te UTRECHT, 21 December 1892, zou thans weer moeite doen, om als technisch Ambtenaar bij de P.T.T., in Indonesië tewerk gesteld te worden.

Uit het huwelijk met B.de LEUR zijn drie dochters geboren, die allen reeds gehuwd zijn.

J.van NES, behoort tot de Ned.Hervormde Kerk, doch bezoekt deze kerk niet regelmatig. Wel woont hij de diensten bij in de Waalse Kerk te UTRECHT.

Hij is alhier een vooraanstaande figuur in de BELLAMY-Beweging. Zo opende hij als waarnemend voorzitter, op 16 Januari 1947, een vergadering van deze Beweging, in de nieuwe zaal van het N.V.HUIS, Oude Gracht No.245.

Op 21 November 1947, sprak hij op een vergadering van de Bellamy Beweging te BILTHOVEN.

Hij is administrateur van de Internationale Vereniging BELLAMY, Afdeling UTRECHT.

Ook is van NES bestuurder van de Kon.Oratorium-vereniging "KERKZANG" te UTRECHT.

Het gezin van NES staat alhier gunstig bekend. Gedurende zijn verblijf in deze gemeente is er niets ten nadele van hem bekend geworden.

Zijn naam komt in de Politie-administratie en in de Kartotheek van de Politieke Recherche Afdeling niet voor.

Verder beweegt van NES zich veel op het terrein van de Esperanto-taal. Blijkens in de nieuwsbladen te UTRECHT voorkomende advertentie's, kunnen diegene die belangstellen in die taal, zich in verbinding stellen en inlichtingen bekomen aan het adres Prof.Pullelaan No. 8 alhier.

Op politiek terrein moet hij volkomen betrouwbaar worden geacht. Gedurende de bezetting heeft van NES zich doen kennen als een goed Nederlander.

Aangezien hij, voor zover hier bekend, geen lid is van een politieke partij, kan toch worden aangenomen, dat hij het op veel punten eens is met de beginselen van de Partij van de Arbeid. Onder zijn kennissen en vrienden, zijn er vele, lid van de

o.k.

F.K. B.IV

Korpschef
Politie
Maartensdijk

Partij van de Arbeid.
Bekend is, dat hij aan huis bezorgd krijgt het "UTRECHTS
NIEUWSBLAD".

Van enige activiteit of belangstelling voor het communis-
me, van de zijde van van NES of de leden van zijn gezin en
naaste familieleden, is nimmer iets gebleken.-----

3754

3.1.

9

De Heer Kornscheff van Politie
te
MAARTENSDIJK

NES Johannes van geb.20-12-91 Rotterdam.
Maartensdijk (post Utrecht) Prof.Pullelaan 8.

Verzoeken beantw.binnen 4 wk.

10/4/49

Zeist

B.

GEHEIM

Onderwerp: Verslag van een Openbare Vergadering van de Afdeling Utrecht der "Internationale Vereniging Bellamy", gehouden op 25 Januari 1949 in de foyer van Hotel "Figi" te Zeist.

Veldman
1 FEB. 1949
ACD/ 54502

Aantal aanwezigen: 25 pers.
Zaalcapaciteit: plm. 100 pers.

Voor deze vergadering was weinig reclame gemaakt. Als spreker trad op zekere M.H. van der Stijl uit den Haag, zulks bij ontstentenis van de aangekondigde spreker, J. Bogaard, eveneens uit Den Haag, welke laatste door ziekte was verhinderd. De spreker werd ingeleid door de heer Dijkman, secretaris van de Afdeling Utrecht van de Internationale Vereniging Bellamy. Spreker van der Stijl begon zijn rede met het uitspreken van zijn teleurstelling over de geringe opkomst doch zei de al blij te zijn met degenen die aanwezig waren. Daarna begon hij zijn uiteenzetting met een schildering van de huidige stand van zaken in de wereldpolitiek, welke volgens hem werd beheerst door de machtsstrijd Amerika - Rusland en de mogelijke onzalige gevolgen van dien. De achtergrond van deze strijd is volgens spr. een economische en kapitalistische.

Het zijn de ideologiën van het individueel en het staatskapitalisme welke hier boten. Zolang deze ideologiën bestaan zal een wezenlijke wederopbouw onmogelijk blijken, aldus spreker. Hij verwees daarom naar het boek van Edward Bellamy "Looking Backward", waarin deze de lijnen aangeeft volgens welke een ideaalstaat wordt opgebouwd. Het zal de behoefte moeten zijn welke de bepalende factor is bij de productie en niet, zoals in het huidige economische stelsel, het tekort. Het is juist het tekort dat de gelegenheid schept om winsten te maken. Dit tekort wordt dan ook kunstmatig bestendig, zulks ten nadele van de consumenten aan wien dan ook onmogelijk wordt gemaakt om te profiteren van de goederen, waarvan zij zelf de producenten zijn. Hier ligt volgens spreker de kern van alle internationale spanningen. Spreker hekelde dan ook het bestaan van internationale tol- en tariefmuren welke allen met bovenvermeld doel zijn opgericht en een werkelijke vooruitgang in de geest van Edward Bellamy belemmeren. Met enig optimisme meende spreker echter te mogen

constateren dat op het gebied van internationale samenwerking in de laatste jaren al veel is bereikt, gezien de oprichting van de U.N.O. en aanverwante organisaties als Wereldvoedselraad en dergelijke. Hieruit blijkt het inzicht dat alleen door internationale samenwerking goede resultaten kunnen worden verkregen. Ofschoon nog ver verwijderd van het ideaal "gelijkheid voor allen", zal, aldus spreker, in de toekomst toch blijken dat de gedachten welke te dien aanzien door Edward Bellamy zijn geformuleerd, tot de enige en juiste oplossing zullen leiden.

Nadat spreker zijn rede had beëindigd, werden de aanwezigen in de gelegenheid gesteld om schriftelijke vragen in te leveren, waarvan door een vijftal aanwezigen gebruik werd gemaakt. Deze vragen werden bij de hervatting van de vergadering door meergenoemde spreker beantwoord. In zijn slotwoord wakte hij de aanwezigen nog op tot het bijwonen van een openbare vergadering van de Wereldfederalisten, welke binnenkort in Utrecht zal worden gehouden en deelde hij mede dat men wilde trachten om te komen tot de oprichting van een afdeling Zeist van de Internationale Vereniging Bellamy.

Zeist, 28 Januari 1949.

Vlaardingen

Ⓟ Verslag van de openbare bijeenkomst van 2de afdeling
Vlaardingen van de Internationale Vereniging "Bellamy", ge-
houden op Woensdag, 8 December 1948 te 20.00 uur in de
bovenzaal van Het Volksgebouw aan de Schiedamseweg te
Vlaardingen.

Aanwezig 16 personen (geheel gevulde zaal)

De bijeenkomst stond onder leiding van:

x/ MACHIEL DROP, geboren te Vlaardingen, 26 September 1898,
voorzitter van voormelde afdeling.

Als spreker trad op:

DE BRUIN, wonende te Rotterdam.

Drop, die de vergadering opende, zeide, dat deze avond op een andere wijze zou worden ingedeeld dan tot dusver het geval was geweest. Voorheen kwamen sprekers, die een inleiding hielden en naar aanleiding waarvan door de aanwezigen vragen konden worden gesteld. Nu zou door De Bruin een inleiding worden gehouden, waarna voor de aanwezigen gelegenheid bestond om onder elkaar te discussieren.

De Bruin, die daarop het woord nam, hield een inleiding over Bellamy-economie. Hij bracht in deze inleiding geen nieuwe gezichtspunten naar voren.

Naar aanleiding van zijn verklaring, dat Amerika en Rusland imperialistische Staten zijn, werd door een der aanwezigen geageerd, omdat naar zijn mening Rusland geen imperialistische Staat is. Anderen waren het met De Bruin eens en meenden dat het hetzelfde was, of men nu slaaf is van het groot kapitaal dan wel van de Staat. Sommigen stonden pessimistisch tegenover de mogelijkheid van verwezenlijking van de Bellamygedachte. Anderen verlaarden, dat zij, ondanks alle tegenslagen, nog enthousiast waren.

De bijeenkomst, welke een ordelijk verloop had, was te 22.00 uur beëindigd.-

Adreskaart

1082, No. *00402*
GRT.: *Bellamy*
DATUM: *30-11-48*
AR.:

Adresverandering *0.1.502*

Wij wijzen er nogmaals op, dat het adres van de
Stichting Centrale Administratie Bellamy nu is:
Stationsweg 89, EDE. Telef. 8113.

Berichten omtrent abònnementen niet aan de
Redactie!

Wij moeten daarom de maatschappij anders opbouwen want naasten-liefde moet er komen. Komt die niet dan gunnen wij een ander het leven niet. Wij Bellamy's moeten dan ook tonen hoe onze Christendaden zijn. De Bellamy zal dan de rijkdommen omzetten.

Vervolgens nam Ds. Kooistra het woord, die begon met te zeggen: Ik zal proberen iets te zeggen over Bijbelse Economie. De bijbel leert ons dat er niet alleen materiële ellende doch ook economische ellende op deze aarde zal heersen. Wat is de boodschap van de Bijbel? Dit. God is eigenaar van alles. De dienaar is over alle goederen dezer aarde gesteld als rentmeester. Wij mogen daarbij een zeer sterke positie innemen. In het Paradijs was geen strijd, doch door de val van Adam en Eva is de ellende ontstaan. God heeft ons toen de aarde gelaten maar, doordat de mensen zich toen los van God maakten, ons grote triestheid gelaten. Men bezint zich er thans op een uitweg uit die ellende te vinden, maar er is geen uitweg. De mens is slecht geworden en met de mens het economisch systeem. Moeten wij nu ten onder gaan? Neen. want wij mogen vragen of God ons de zegen wil geven Hij heeft ons richtlijnen gegeven en wel door barmhartigheid te tonen tot God en onze naasten. Ik moet stelling nemen tegen de 12 punten der Bellamy-beweging, want een harmonisch geheel tussen mensen onderling bestaat niet. God en mensen samen vormen slechts een harmonisch geheel. De welvaart van het individu is onbestaanbaar indien dit slechts door mensenwerk wordt verkregen. Alles, op deze aarde behoort ons niet toe, daar dat alles alleen aan God toebehoort en wij, mensen, slechts rentmeester zijn. De Bellamy-beweging heeft geen plaats voor de gemeenschap zoals God dat heeft ~~wil~~ gewild. De Overheid vertegenwoordigt God en het Volk. Leven wij zoals de 10 Geboden Gods ons leren dan hebben wij de Bijbelse-economie, want dan leren wij dat wij niet zullen stelen, niet begeren hetgeen ons naaste is. Een ieder heeft dan een bestaansmogelijkheid. Wij hebben dan een sluitend geheel. Christus wil ons uit de ellende van deze tijd helpen en tot een betere samenleving helpen komen. Geloof in Christus betekent ook de kracht tot Sociale hervorming. Het geloof heeft dan ook betekenis voor Overheid en onderdaan. Jezus Christus kan alleen opheffen deze ellende en niet het gemeenschappelijk individualisme zonder God. De Bijbel leert ons dan ook dat de economie geleid moet worden door het Geloof en door Gehoorzaamheid, want aan het Geloof en de gehoorzaamheid is alleen de zegen verbonden.

Hierna volgde te omstreeks 21.30 uur de pauze.

Na de pauze, welke ongeveer 15 minuten geduurd heeft en in welke verschillende Bellamy geschriften werden te koop aangeboden, werd er gelegenheid gegeven tot het stellen van schriftelijke vragen. Van deze gelegenheid is slechts door weinigen gebruik gemaakt. Slechts vier vragen werden gesteld en wel 2 aan C. Ouderkerk en 2 aan Ds. R. Kooistra.

Vraag 1. Is het niet beter de verschillende Kerkstellingen opzij te zetten en een leerstelling b.v. "Het Woord Gods" in te stellen. Uitvoerig zette Ouderkerk uiteen dat deze vraag beantwoord wordt door het kerkelijk Overleg dat reeds direct na de bevrijding door de verschillende kerkelijke instanties ter hand is genomen.

Vraag 2. Hoe staat het de mensen, die nog nooit van Gog gehoord hebben.

Op deze vraag antwoordde Ouderkerk, dat er practisch geen mensen meer zijn die nog nimmer van God gehoord hebben., want zeide spreker, er is niet alleen een uitwendige zendingsgemeenschap doch er bestaat ook een inwendige zendingsgemeenschap. Beide zendingsgemeenschappen verdienen door hun harde werken en prachtige taak onze volle belangstelling.

Vraag 3. Is de Godsdienst geen opium voor het volk.

Deze vraag werd door Ds. Kooistra uitvoerig beantwoord en werd door hem gewezen op geneesmiddelen, door een arts aan een pa-

tient verstrekt. Dat is een verdovingsmiddel maar de Godsdienst geeft ons iets wat van veel meer waarde is dan ons leven. Het geeft juist iets van blijvende waarde en voor het hiernamaals. Moet ik nog dieper op deze vraag ingaan vroeg spreker.

Vraag 2. De zonde is over de wereld gekomen. Waarom moet de een wel en de ander niet de zonde ondergaan?

Ds. Kooistra beantwoordde deze vraag door er op te wijzen dat Godswegen wonderbaar zijn.

Na beantwoording van deze vragen werd de vergadering besloten door een kort dankwoord voor de opkomst der aanwezigen en een dankwoord aan de sprekers van deze avond. Tevens wekte de voorzitter op om de Overheid bij te staan in de Centralisatie der Economie en de naasten naasten liefde te betonen.

Hierna, te omstreeks 22.40 uur verlieten alle aanwezigen deze vergadering.

De vergadering had een rustig verloop en van enige geestdrift was geen sprake.

E I N D E .

Op 29 November 1948, toegezonden aan het
Hoofd van de Centrale Veiligheidsdienst
te s-G R A V E N H A G E .

In afschrift aan:
De Procureur-Generaal, Egd. Directeur
van Politie te A R N H E M .

ONDERWERP: Openbare vergadering van de
 Internationale Vereniging
 "Bellamy", Afd. Alkmaar.-
 PLAATS: De bovenzaal van café-restau-
 rant "Centraal" aan het
 Hofplein te Alkmaar.-
 DATUM: Maandag, 22 November 1948 te
 20 uur.-
 SPREKER: C.ODERKERK, onderwijzer ener
 Chr.School te Velsen,spreken-
 de over het onderwerp:
 "Christendom en Bellamy".-
 AANWEZIG: Ongeveer 50 personen.-
 ZAALCAP.: 150 personen.-

26 NOV. 1948

V E R S L A G .-

ACD/50394

Te omstreeks 20 uur opende de voorzitter
 van de I.V.B.,Afd. Alkmaar, de Heer H.ZINGER, wonende Ridder-
 straat No.12 te Alkmaar, met een kort welkomstwoord de vergade-
 ring. Hierna kreeg de Heer C.ODERKERK uit Velsen het woord. Hij
 zeide in zijn betoog de christelijke levensovertuiging te zijn
 toegedaan en gewend te zijn elke bijeenkomst met gebed te
 openen. Hij bad in stilte en verzocht de aanwezige christenen
 dit eveneens te doen. ODERKERK las hierna een gedeelte uit de
 Bijbel voor (Mattheüs 20), waaruit hij concludeerde, dat het
 werkeloosheidsprobleem "oud zeer" was. Er zijn mensen die
 zeggen dat wij "nieuwlichters" zijn, maar degenen die dat zeggen
 kennen de Bijbel niet. Er is niets nieuws onder de zon, zo zeide
 spreker. Hij vervolgde: "Ik durf te zeggen, dat wij Bellamyänen
 op evangelisch standpunt staan. De uitspraak van de Wereldraad
 van Kerken te Amsterdam geeft de christenheid nieuwe richting.
 Men is in leidende christelijke kringen tot de overtuiging ge-
 komen, dat wil men het Evangelie uitdragen, men eerst moet
 komen tot economische gelijkheid voor allen. Het sociaal-
 economische in de wereld is teveel door de christenen opzij ge-
 schoven. Zij hebben teveel de zijde van het kapitalisme gekozen.
 Zij beschermden de brandkast van de rijken en trokken een muur
 daarvoor op. Bij een staking koos men partij voor de kapitalist
 en men wilde de economische misstanden, die soms aanleiding
 gaven tot een werkstaking niet zien. Het toppunt van christelijke
 naastenliefde liet teveel toestanden zien, zoals wij die van
 1934 kennen, toen bijv. in China 8.000.000 mensen verhongerden,

termijl men in Amerika het graan en de koffie verstookte in de ovens van de fabrieken. In Rotterdam bespoot men het graan dat in de schepen lag met vergif om het voor menselijk gebruik ongeschikt te maken. Al deze misstanden vonden en vinden nog plaats (kijk maar naar de kool uit Langedijk, die voor de varkens gegoid wordt) om dat ene vervloekte woord "winst". Winst, dit woord wordt geschreven met het bloed van de arbeiders. Wat moeten wij, christenen, nu doen. wij christenen en Bellamyenen dienen het zout der aarde te zijn. we staan op de drempel van een nieuwe tijd. wij willen een eerlijke verdeling van de arbeid. "De arbeid is een zegen Gods" staat er in de Bijbel; nu dan mogen we deze zegen aan een bepaald gedeelte van ons volk (werklozen) niet onthouden; als we het wel doen dan is het onbillijk. Bellamy zegt dat elke arbeid gelijkwaardig is en elk vak eveneens. De een kan niet leven zonder de ander. Niemand hebbe pretenties om zijn kracht of gave, want alles is ons door God gegeven. Geloof ge niet in een God, het geeft niet, als God maar in u gelooft. In Engeland was laatst een kapitalist die zijn grond moest verkopen, zeker om dat de Labourpartij hem achter zijn broek zat. Op die grond waren 5 steden en 70 dorpen gebouwd; zijn grond, maar in de Bijbel staat: "De aarde en alles wat daarop leeft is wettig eigendom des Heren! Men leest natuurlijk: "is wettig eigendom der Heren". Het is toch niet mogelijk dat zo'n man eerlijk aan zoveel grond komt. In zoo'n staat leven wij. In een Bellamystaat is zoiets niet mogelijk, daar is het winst-element uitgeschakeld. Verder besprak ODERKERK nog het boek van de schrijver STANLEY JHONES: "Christus langs de Indische heirwegen". Hierna was er pauze en bestond er gelegenheid schriftelijk vragen in te dienen. Er waren drie vragen van ondergeschikt belang ingediend, wo.: "Hoe zal de christelijke kerk reageren op de duidelijke uitspraak van de Wereldraad van Kerken". ODERKERK merkte op, dat dit afgewacht diende te worden maar voegde er aan toe, dat deze Raad alleen maar een advies kon geven.-----

Te omstreeks 22.30 uur sloot de voorzitter op de gebruikelijke wijze de vergadering. In de zaal was een spandoek aangebracht, waarop vermeld stond: "Levensrecht voor allen". Men kon zich verder in de zaal voorzien van lectuur over de Bellamy-samenleving. Er bestond na de vergadering gelegenheid tot aanmelding bij genoemde vereniging. Er werd geen gebruik van gemaakt. Uit gesprekken bleek, dat men meer abonnementen op het blad "Bellamy Nieuws" moest verkrijgen, daar de financiële positie van het blad zeer slecht zou zijn. Rest nog te vermelden dat de vergade-

ring een ordelijk verloop had .-----

E i n d e .-

Alkmaar, 24 November 1948 .-

B

Verslag van een openbare vergadering georganiseerd door de Internationale vereniging "Bellamy", afd. Leeuwarden, op 6 November 1948 in h6tel Amicitia te Leeuwarden.

9 NOV 1948
ACD/49191

Zaalcapaciteit: ongeveer 200 personen
Aanwezig: ongeveer 160 personen.

Spreker: Bogaart, gemeenteambtenaar, vermoedelijk bij de lichtbedrijven, te 's Gravenhage.

Te omstreeks 20.20 uur opende een bestuurslid, bij ontstentenis van de voorzitter, de vergadering. Hij kondigde aan, dat M.H. van der Stijl uit 's Gravenhage, die op deze vergadering het woord zou voeren, door ziekte verhinderd was; de heer Bogaart uit 's Gravenhage was echter bereid gevonden, van der Stijl te vervangen.

Bogaart begon te vertellen, dat hij enige dagen geleden in de Koninklijke Schouwburg een toneelstuk gezien had getiteld "De Goede Weg". In dit toneelstuk, bijgewoend door Z.K.H. Prins Bernhard, werd geappelleerd aan de goede karakterpunten van de mens. Het is echter niet de le keer, dat een beroep wordt gedaan op het geweten van de mens; reeds 2000 jaar geleden was er iemand die zijn leven veill had voor het heil van de mensheid. Toch zijn de mensen nog niet beter geworden. Vroeger vocht men met knuppels en stenen; men noemt dat thans barbaars. Tegenwoordig is men veel beschaafder en tracht men hele volken uit te roeien met atoombommen. Terwijl wij thans op een vulkaan leven, gaan duizenden mensen naar de bioscoop, het voetbalveld of een dancing, of zij luisteren naar de avonturen van Ome Keesje. Spreker is echter dankbaar, dat nog zovelen op deze vergadering aanwezig zijn. Over de Bellamy-beweging is veel geschreven en gesproken, doch daarbij zijn veel onwaarheden vertelt. Spreker gaf daarna een overzicht van het ontstaan van de Bellamy-beweging. Zijn eerste kennis-making met de wijsheid van Bellamy bestond in het boek Looking backward, dat door F. van der Goes in het Nederlands is vertaald onder de titel "In het jaar 2000". Dit boek moge dan volgens dr. P.H. Ritter Jr. een literair prul zijn, het past zich uitstekend aan bij de geringe literaire ontwikkeling van de massa. In dit boek tekent Bellamy een aantal gewone mensen, die hij echter in een omgeving plaatst, waar andere toestanden dan de tegenwoordige heersen. Wij zien in dit boek de tegenstelling van de karakterontwikkeling van de mensen in het heden en in de toekomst, zoals Bellamy zich deze voorstelde. Bellamy ging uit van de gedachte: de mens is stof en geest. Wanneer de maatschappelijke omstandigheden veranderen, zullen dus ook de mensen veranderen, want de mens is nog

het slachtoffer van zijn wilieu. Daarom moeten eerst de maatschappelijke toestanden veranderd worden; de mens verandert dan vanzelf. Bellamy bestudeerde de gehele evolutie van de menselijke beschaving; daardoor kon hij voorspellen hoe de maatschappij zou veranderen. Bellamy begreep reeds in zijn tijd, dat er een volkerenbond zou komen. Iedereen weet, dat er tegenwoordig spanning heerst tussen Amerika en de Sovjet-Unie. Beide landen worden door materialisten geregeerd en deze missen de geestelijke en morele bewapening om de wereld te verbeteren. Ook ons land komt onder de invloed van het materialisme; dit blijkt uit de spanning die er tussen de lonen en prijzen heerst. Bellamy wilde de invloed van het materialisme opheffen. Zijn plan daartoe was zuiver wetenschappelijk. Evenals de bouwkundigen eerst een ontwerp van een bouwwerk maken, zo maakte Bellamy een ontwerp voor een betere wereld. Evenals Galileï, Robert Koch en Pasteur, werd ook Bellamy door zijn vakgenoten, de economen en sociologen verguisd. Hij werd een dilettant, een dromer en een fantast genoemd. De massa, met haar minderwaardigheidscomplex, legt zich dadelijk bij de mening van de geleerden neer. Doch wanneer wij de ontwikkeling van de wereld zien in de laatste 50 jaren, dan blijkt Bellamy toch gelijk te krijgen. Vroeger noemde men het idee, dat ouden van dagen verzorgd zouden worden door de staat, een utopie, doch tegenwoordig is dit de natuurlijkste zaak van de wereld. Volgens de Chef van de afdeling Sociale Zaken in 's Gravenhage zijn er in Nederland geen mensen die van de honger sterven; dit komt door een sociale zorg waarvan men vroeger niet durfde dromen. Bellamy was ervan overtuigd, dat de aarde goed geschapen was. De toestanden die niet goed zijn, zijn door de mensen gemaakt. Materialen zijn er genoeg op de wereld om alle mensen gelukkig te maken; het gaat er maar om hoe ze verdeeld worden. Spreker had aan een Amerikaanse relatie een brief gezonden, waarin hij de toestanden in Nederland beschreef. Deze Amerikaan schreef hem terug, dat hem nu bleek, hoezeer wij reeds onder Sovjet-invloed stonden, daar de waterleiding, electriciteitsvoorziening, spoorwegen en verschillende mijnen door de staat geleid worden. Duizenden jaren geleden hing de welvaart van een volksstam af van de vruchtbaarheid van de streek waarin hij woonde. Langzamerhand kwam er specialisering in de arbeid. Daardoor ontstond behoefte aan een ruilmiddel, het geld. Een ruilmiddel heeft echter slechts waarde, zolang het algemeen als zodanig erkend wordt. Bellamy ontdekte, dat er in de circulering van het geld een fout zat. Uit de boeken van Bellamy kan een ieder leren waar deze fout zit. Spreker deed een beroep op de Bellamyanen om de massa op de hoogte te brengen van de Bellamy-gedachte. Het: "Gij zult Uw evennaaste liefhebben gelijk U zelve" en "Gij kunt niet dienen God en de Mammon" hebben in deze tijd hun betekenis nog niet verloren. Spreker gaf daarna nog enige voorbeelden hoe de toestanden in de Bellamy-staat zullen zijn. Nadat de spreker geantwoord had op enige door het publiek gestelde vragen, werd de vergadering te omstreeks 23.15 uur gesloten.

I.D.Amersfoort.

Geheim.

8 Juli 1948.

Onerwerp: Beantwoording van Uw schrijven d.d. 2 Juli 1948, No. 38451, betreffende J.L.Smit.

Met betrekking tot Uw bovenvermeld schrijven, hebben wij de eer U mede te delen, dat in ons schrijven van 8.6.'48 No. 8932 een kleine fout is geslopen, doordat de voorletters van de voornamen van de in dit schrijven genoemde persoon zijn doorgegeven als J.L., in plaats van J.Z.. Het volledige personalia van bedoeld persoon luidt: S M I T Johannes Zacharias, geboren 4 Maart 1892 te Leiderdorp, van beroep bankwerker, wonende Soesterweg No. 490 te Amersfoort.

Met de politieke oriëntering en de activiteit van deze persoon hebben wij U in voorgaande rapporten reeds volledig op de hoogte gesteld.

Volgno.

10 JULI 1948

ACD/40515

RECEIVED

2 Juli

8

B

38451

XXXX
XXXX

IV, 3i, 3x.
8932

8-6-48

J.L. SMIT.

GEHEIM.

UITGEBOEKT

Naar aanleiding van Uw in margine genoemd schrijven heb ik de eer U te verzoeken mij in kennis te willen doen stellen met de personalia, politieke oriëntering c.o. activiteit en verder van belang zijnde gegevens betreffende de daarin genoemde J.L. SMIT, wonende Soesterweg 490 te Uwent.

HET HOOFD VAN DE CENTRALE
VEILIGHEIDSDIENST
Namens deze:

J.G. Crabbendam.

aan:

de Heer Commissaris
van Politie
te
AMERSTOORT.

Onderwerp: Verslag van de Bellamy-landdag gehouden in het openluchttheater te Birkhoven bij Amersfoort op 13 Juni 1948.

Volgno.

ACD/ 30451

Sprekers: P.de Vries, voorzitter Bellamy afd. Hilversum. B
 J. Horsmeijer Jr. Landelijke voorzitter Bellamy wonende te ???
 M.H. van der Stijl, leider Economische Raad te 's-Gravenhage.
 A. Dekker van Leeuwarden.
 J. Bogaard van Scheveningen.

Muzikale medewerking door het muziekensemble van L. van Coevorden, het zangkoor "Bellamy" van Rotterdam o.l.v. de heer de Goey, terwijl Mevr. J. Linthorst declameerde uit "Wordende Wereld" van Bram Kwist.

Aanwezig ongeveer 2000 personen.

De heer P. de Vries dankte de aanwezigen voor de goede opkomst, hetgeen hij het goede aandeel noemde tot het slagen van deze landdag. De strijd der Bellamy-anen is geheel gericht om een goede inzicht te brengen in ons sociaal belang, hetgeen zal leiden naar welvaart, vrijheid en vrede. De wil tot samenwerking met alle kerkelijke of politieke richtingen kenschetst ons Bellamy-gedachte, aldus besloot de heer de Vries zijn korte openingsrede.

De heer J. Horsmeijer wees op de chaotische toestand in de wereld, die naar het inzicht van de spreker zal leiden tot de ineenstorting van het kapitalistische stelsel.

Om de Bellamy-gedachte uit te dragen moeten wij weten waarachtig goed te zijn. Wij kunnen wel met Bellamy de klassenstrijd schuwen, maar hij is er en de tegenstellingen tekenen zich steeds scherper af. Deze komen voort uit de chaotische economische toestand. Het gaat om de economische gelijkstelling van blank, bruin en zwart. De grote nood in ons land wordt niet opgeheven met de belachelijke loon en prijspolitiek. De verbeteringen op sociaal gebied zijn lapmiddelen. Het is het verstellen van een oude broek, die toch zal scheuren.

Zij die in hun behoudzucht de onzalige daad begaan om vast te houden aan de verouderde begrippen, zijn de schuldigen. De tegenstelling Rusland-Amerika veroorzaakt een voortdurende dreiging van een nieuwe oorlog. Nog zitten zij vastgeklonken aan het vervloekte goud, maar het gebouw der liberale economie wankelt, aldus spreker.

Broederschap proclameren in de kerken tot zelfs drie keer op een Zondag, doch de overige zes dagen toont men meer het begrip "Egoïsme".

De koopkracht, prijspolitiek, consumentencrediet en de steun aan de ouden van dagen, al die maatregelen brengen de allerarmsten weinig verbetering. Het is geen wonder dat stakingen uitbreken. Het is waarachtig niet de schuld van degenen die zwart geboekt staan, maar het zijn degenen die zich in weelde baden! Dat wreekt zich vrienden, dat wreekt zich". Is het dan zo vreemd dat de vuisten gebald worden. Lieve wendt men de steven nog in de verkeerde richting, nog liever gooit men het beginsel van Christendom en Democratie overboord, dan de zetels af te staan aan degenen die welvaart, vrijheid en vrede willen voor allen. De spanningen zowel Internationaal als Nationaal nemen toe. Rusland en Amerika brengen ons voortdurend de bedreiging van een derde wereldoorlog. Men spreekt van vrede, maar men werkt met verende krachten aan de atoomenergie voor vernietigingsdoeleinden.

Laten we vaststellen vrienden dat deze angst niet onder ons heerst, doch onder het kapitalisme, omdat deze weet dat zij zal ineenstorten. "Heb geen angst Bellamy-anen, weest zeker van Uw zaak. Zet de strijd voort, desnoods met een ingehouden traan. De strijdbijl begraven, doch opnieuw gezocht. Wij staan op de rots in de branding, maar houdt moed, de nieuwe wereld zal komen. Al zijt gij Christenen of Humanisten, katholiek of protestant, socialist of communist, strijdt allen mee in onze gelederen der I.V.B., wij hebben U nodig. De tijd is daar dat wij breed moeten denken. Dat er nieuwe wereld zal komen, staat vast als een paal boven water. Wij en onze kinderen maken de geboorte er van mee, aldus besloot Horsmeijer zijn, vaak door applaus

onderbroken rede. Vervolgens werd de grammofoonplaat "Kinderen van één vader" gedraaid.

De heer Van der Stijl gaf in zijn korte rede een overzicht van de doelstelling der Bellamygedachte inzake de voortbrenging en consumering der producten. Hij wees op de gebrekkige samenwerking in onsland en de ~~versch~~ geestelijke waarde, die thans de kleur aan geeft van het egoïsme. Hij ontkende dat de koude oorlog de oorzaak is, dat 20 miljoen kinderen hongerlijden. Volgens hem waren de grote trusts, die miljoenen verdienen, de schuldigen. Hij ageerde tegen het Marshallplan en zei dat dit Europa slechts een tijdelijke steun brengt, die weinig voordeel zal opleveren.

De heer A. Dekker maakte de aanwezigen erop attent, dat hij niet gewend was voor zoveel publiek te spreken, reden waarom hij enigszins nerveus was. Hij riep de aanwezigen op de Bellamygedachte onder het volk te brengen en de kaarten, welke op de landdag verkocht werden te zenden aan predikanten en andere geestelijken, voor wie het zin heeft. "Het duidt hen de weg tot welvaart, vrede en vrijheid. Doe het terstond en deponer ze in de bus, die door de P.T.T. op het terrein is geplaatst." Nadat spreker de bewapening en de geleide economie had gecritiseerd - o.m. zinspelende op "liever kanonnen dan boter" - besloot hij zijn toespraak.

De laatste spreker, de heer Bogaard, riep allen op tot grotere krachtsinspanning, opdat de Bellamyden klaar zouden zijn als ze geroepen werden aan te geven op welke wijze de wereld zich uit de chaos kan verheffen.

OPMERKINGEN.

Een en ander werd opgeluisterd door het muzikensemble L.v. Coevorden, het Zangkoor Bellamy o.l.v. de Goey en mevr. J. Lindhorst. Verder werd een landenvriendschapsrevue opgevoerd o.l.v. H.W. Baas.

Spandoeken met opschriften als "Van Wanorde tot Vrede" en "Orde, Welvaart en Vrede", waren om de autobussen bevestigd. De afdelingen Almelo, Delft, Franeker, Leiden en de Zaanstreek hadden vaandels meegebracht.

Een zekere Cornelissen uit Amsterdam deelde vanaf het ~~pod~~ podium mede dat de Bellamy - volgens hem ter ore gekomen berichten - als een verkapte communistische organisatie werd beschouwd. Hij vroeg de aanwezigen door het opsteken van de rechterhand blijk te geven het hier niet mee eens te zijn. Allen staken hierop hun rechterhand omhoog.

Als medewerker van de Bellamy, afd. Amersfoort werden de volgende personen waargenomen:

- x | D. BROEKHUIZEN, won. Spaarnestraat 211, communist (personalia Uwerzijds bekend);
- x | NIJHOF, Gerrit, geb. te Deventer, 3-2-78, gep. boekbinder, won. Brouwerstraat 21, lid bestuur "De Dageraad" (comm. georiënteerd);
- | ULTZEN, Anne, geb. 18-8-06 te Leeuwarden, verz. agent, geh. met Froukje g.d. Meer, geb. 28-3-08 te Idaderadeel, Dollardstraat 192;
- | J.L. SMIT, won. Soesterweg 490, communist, allen te Amersfoort.

- | Na afloop deed zich een klein incident voor toen Minke Carola Mennicke, geb. 2-8-34 te Amsterdam, dochter van prof.

- x | August Carl Mennicke, geb. te Elberfeld (dld) 5-9-87, won. Dodeweg B 20 te Leusden, zich aan de uitgang had geplaatst en de vertrekkende Bellamyden strooibiljetten - uitgaande van de Voortstrevende partij voor wereldregering - uitreikte. Verschillenden protesteerden hiertegen, anderen gingen mej. Mennicke helpen met uitreiken.

Bij informatie bleek dat deze biljetten werden uitgedeeld in opdracht van KUIPER, Stoffer Wubbo, geboren te Scheemda (Gr.) 20-2-87, machinefabrikant, won. Utrechtseweg 329 te Amersfoort, thans leider van de Vooruitstrevende Partij voor Wereldregering te Amersfoort.

Het is gebleken, dat Kuiper voornoemd aanvankelijk oprichter is geweest van de Bellamy, afd. Amersfoort.

Vooruitstrevende Partij voor Wereldregering

Genoodzaakt door de drang der omstandigheden en gezien de steeds toenemende gevaren van een derde Wereldcatastrophe, die de mensheid omringen, is bovengenoemde partij opgericht.

De voornaamste punten van haar programma zijn:

1. **Het Nederlandse volk doordringen van de noodzakelijkheid dat de regering, eventueel in samenwerking met andere landen, onverwijld het initiatief neemt voor voorbereidende besprekingen tot de vorming van een Wereldregering met parlement, gesteund door een internationale politie.**
2. Wapenfabricatie uitsluitend ten behoeve van de internationale politie, in opdracht en onder toezicht van de Wereldregering.
3. Internationale regeling van grondstoffen- en voedselverdeling.
4. Internationale rechtsorde, waarbij onder anderen ieder land de plicht heeft een geschil op vreedelievende wijze te beslechten en het recht om bij een dergelijk geschil een voor beide partijen bindende regeling te verkrijgen.
5. Bevordering van het internationaal verkeer tussen de volken, o.a. door wettelijke invoering op de scholen van het onderwijs in een Wereldhulptaal.
6. De drang naar levensruimte te doen verdwijnen door arbeidsmogelijkheid voor ieder mens in elk land.
7. Democratische opbouw, ook van het economische leven.
8. Medewerking tot ontwikkeling van het culturele leven.
9. Waarborgen voor vrije meningsuiting op ieder gebied.
10. De vrouw neme in de Maatschappij een volwaardige plaats in.

De partij verwerpt elke vorm van dictatuur !!

Hoewel oprichting ener nieuwe partij versnippering van krachten zou kunnen betekenen bleef, gezien de volkomen negatieve reactie bij de besturen der politieke partijen om in hun programma de eerste doelstelling (Wereldregering) op te nemen, geen andere uitweg over.

Het landelijk secretariaat wordt waargenomen door Mevr. H. MEIJERS-KEHRER, Groot Hertoginnelaan 36a, Bussum.

Penningmeester:

Ir. C. C. J. DE L'ESPINASSE, Leuenscheweg 41a, Scheveningen, Giro 352747

Plaatselijk secretariaat:

De contributie bedraagt een veelvoud van f 0.50 met als maximum f 3.— per jaar.

De Heer/Mw.

..... meldt zich hierbij aan als lid, tegen een contributie van

f welk bedrag ik greet/opstuur.

BELLAMY-LANDDAG 1948

Openluchttheater Birkhoven
bij Amersfoort

13 JUNI

Welvaart - Vrijheid - Vrede

Programma

11.15	Welkomstwoord van de heer P. DE VRIES, voorzitter afdeling Hilversum.
11.20	Bellamymars (samenzang).
11.25	Muziek-ensemble.
11.45	Rede van de heer J. HORSMEIER Jr. Landelijk Voorzitter
Onderwerp: Nationale en Internationale spanningen.
12.00	Bellamylied op gramfoonplaat („Kinderen van één Vader“).
12.05	Declamatie van Mevr. J. LINTHORST uit „Wordende Wereld“
van Bram Kwist.
12.30	PAUZE
13.45	Zang door de Rotterdamse Gem. Zangvereniging „BELLAMY“
14.05	Rede van de heer M. H. VAN DER STIJL, 's-Gravenhage
Onderwerp: Productie en Consumptie.
14.20	Voordracht van Mevr. J. LINTHORST.
14.50	Bellamylied op gramfoonplaat („Voor een nieuwe Maatschappij,
Leven, streven, werken wij“).
15.00	PAUZE
15.30	Rede van de heer A. DEKKER, Leeuwarden: Onderwerp: „Wij
Bellamyänen“.
15.45	Muziek-ensemble.
16.05	Rede van de heer J. BOGAARD, Scheveningen: Onderwerp:
Wie zal de toekomst brengen?
16.20	Landenvriendschapsrevue van H. W. BAAS.
17.00	Slotwoord van de heer J. HORSMEIER Jr.
17.15	Sluiting met het zingen van de Bellamymars

ATTENTIE VOOR EXTRA-TREINVERBINDINGEN!

Aan de halte Vlasakkers, vlakbij het Openluchttheater zullen de volgende treinen stoppen:

extra trein van Amersfoort 10.52 en van Utrecht 10.14;	
de trein van 17.58 uit Amersfoort naar Utrecht	} voor de terugreis
de trein van 18.28 uit Utrecht naar Amersfoort	

Aan de stations Utrecht en Amersfoort zal per luidsprekers omgeroepen worden aan welk perron de extra treinen vertrekken. De deelnemers met plaatskaarten tot Amersfoort kunnen zonder bijbetaling tot halte Vlasakkers doorreizen (de deelnemers uit de richting Utrecht moeten vanzelfsprekend voorzien zijn van plaatskaarten tot Amersfoort. De Spoorwegen verzoeken de deelnemers uitsluitend van de extra-treinen gebruik te maken.

ZANGNUMMERS BELLAMY-LANDDAG

BELLAMY-MARS

Komt, Bellamyanten, want groot is de Tijd,
Tot 't edelste werk U met liefde gewijd.
Wij onttronen de Mammon, de duivel van 't goud,
Tezamen het Huis van de Mensheid gebouwd.
Dan rijkdom voor allen en welvaart voor elk,
Een eerkroon des Vredes, die nimmer verwelkt } bis

Verzaamen wij allen, want ieder is Mens.
Te werken, te leven, dat is ieders wens.
Bij ons geen partijen, elk doe wat hij kan.
Gelijk zijn de rechten van vrouw en van man.
Verdwenen de angst en vrees voor elkaar:
Gekomen de Vrijheid, die echt is en waar. } bis

Komt, Bellamyanten, houdt hoog 't Ideaal,
Want liefde tot 't leven verbindt allemaal.
In 't werkleger reiken welkander de hand,
Want Eendracht en Trouw vormen saam onze band.
Het leven een zegen voor jong en voor oud — } bis
Gelijkheid voor allen — het huis is gebouwd. }

Vriendschapslied

Mensenkind, Komt met ons mede,
Volg ons waar wij gaan U voor.
Naar het wenkende land van vrede.
Vriendschap houdt ons in het spoor.

Keerzang:

Vriendschap, Band van alle tijden.
Vriendschap zal ons ook bevrijden.
Vriendschap van ons allemaal
Verenigt, Internationaal.

Mensenkind, waarop gewacht nog?
Ziet ge niet der tijden nood?
Ook gij zijt een levend deel toch
Van de mensheid toch een loot.
Keerzang.

Mensenkind, Daar staan Uw vrienden,
Uitgestrekt hun hand naar U.
Hooft in stormgedruis der winden
De roep: Het wachten is op U.
Keerzang.

Mensenkind, Geheel de aarde
Bunkert naar Uw liefdedaard.
Geeft het leven toch zijn waarde.
Vormt met ons de Vriendenstaat.
Keerzang.

Lofzang aan de arbeid

Arbeid, Poort van levensdruk
Schenk Uw vreugd ons, Uw geluk
Uw bevrediging en maak ons bereid
tot onz' taak.
Dat gestaag deze stad herleven mag
opgesteld om het vertier van Uw
hoofdstraat: De rivier,
Zo herrijze loods en werf
Kade en straat met huis en erf.
Zo herrijze wijk na wijk,
Havens tegelijk.
Zo herrijze uit vuur en vlam
Een herboren Rotterdam.

HOORT, KAMERAAD

Hoort, kameraad,
Mijn recht is dat van jou,
Het recht van je kind
En het recht van je vrouw.
Het recht van elk mensenkind op 'aarde.
Het recht op je vrijheid, op arbeid en brood.
Op alles, wat heel de beschaving je bood.
Die 't voorgeslacht voor jou en mij bewaarde.

Hoort, kameraad,
Strijdt voor een maatschappij,
Die recht doet aan jou
En die recht doet aan mij,
Die 't erfrecht van allen wil aanvaarden.
Het recht op een aandeel voor allen gelijk,
Straks is er geen sprake van arm en van rijk,
Daar welvaart voor allen heerst op 'aarde.

Hoort, kameraad,
Sta pal met al je kracht,
Het doel vast in 't oog
Tot de taak is volbracht.
Voor allen de rijkdom is op 'aarde.
Het staal onzer spieren, de kracht van ons brein.
Zal niet meer ten dienste van anderen zijn,
Die winsten slechts voor enkelen vergaarden.

Hoort, kameraad,
De nieuwe maatschappij
Geeft arbeid aan ieder
Als de strijd is voorbij,
En welvaart aan allen is gegeven.
De plicht en het recht wordt voor allen gelijk.
De arbeid van allen maakt allen straks rijk.
Sta pal, Wij willen 't ideaal beleven.

In die wijde verte

In die wijde, wijde verte,
Breek de ochtendglore door,
Die ons door het donker voeren
Naar een groots en lichtend spoor.
't Spoor, dat voert naar een beet're
wereld,
't Schitterend licht door 't gans
neelal,
Nimmer oorlog, nimmer tweedracht,
Doch slechts liefde geven zal.

In die wijde, wijde verte,
Gaan we 'n and're toekomst in.
Zonder honger en bitter lijden,
Staan we in een nieuw begin.
Broeders trekt nu mee ten strijde
Zonder wap'nen, wraak of haat.
In de naam van Jesu Christi
Liefde alleen de mensen baat.

In die wijde, wijde verte,
Ligt voor ons het ideaal
Van een groots waarachtig leven,
Broeders zijn we allemaal.
Bellamy, we zijn U dankbaar
Voor Uw blik op christenplicht.
Liefde voor ons nevenmensen
Recht voor allen is 't gericht.

In die wijde, wijde verte,
Is het lichtend, schoon en klaar.
Voor de blanken, voor de bruinen,
Mannen, vrouwen, kinderschaar.
Kom, ga allen met ons mede
Naar die nieuwe maatschappij.
Wat wij daar zullen aanschouwen
Maakt ons allen mensen vrij.

Bellamy-lied

Komt, steunt ons doel 'en streven.
Op voor een nieuwe maatschappij
Waar winzucht is verdreven,
Waar d'armoede is voorbij.
Daar komt een eind aan 't lijden,
De wanhoop heeft gedaan.
Daar komen betere tijden,
Wanneer gelijkheid zal bestaan.
bis

Geen klassen en geen standen.
Geen dwinglandij of rassenhaat.
Door smettelose handen
Verrijze de toekomststaat.
Saam in gelijkheid leven,
Als broeders allemaal.
De band van liefde weven,
Dat zij ons hoogste ideaal.
bis

Wat zult gij langer wachten.
U dieper domplen in ellend.
Wijdt Bellamy Uw krachten
Want hem is de Zege op 't end.
Wij willen werken, zwegen
Voor broederschap op aard.
Wanneer wij samen ploegen,
Wordt samen ook de oogst vergaard.
bis

~~Verzoek nadere gegevens
In de O.D.'s mededelingen
aan P.D.'s~~

POST. No.:	OD 402
ORT.:	Bellamy Nw
DATUM:	15-6-48
PAR.:	

~~Aan ACD IV retour~~

M.i. geen P.D's nodig
VBI

J. BOGAARD

X - Boogaard Jacob, geb. 17-8-1905 den Haag
wv. Hursten buelweg 17 de Haag.

BESS. No.: OD402
CRT.: Bellamy Nw
DATUM: 15-6-48
AR.:

~~RTT~~

A. DEKKER |

X A. Dekker, van Reeuwijk

O.D. 402

~~PD~~

O.D. 402

BOSB. No.:	SD 402
GRT.:	Bellamy Nwe
DATUM:	15-6-'48
o.p.:	

~~BII~~

M. H. VAN DER STIJL

f / van der Stijl, Marinus Hubertus, geb. 25-8-1897 den Haag
 wv. Pipelingsstr. 105 den Haag.

Lis landelijke bestuur J.V.B.

IV

- 2 JUNI 1948

AC 36794

Verslag van de op 26 Mei 1948 in een der zalen van het ge-
bouw de Stads Doelen te Delft gehouden openbare vergadering
van de Internationale vereniging "Bellamy".

x | Sprekers Marinus Hubertus van der Stijl, geboren te
25 Augustus 1897, wonende te s-Gravenhage lid van het lande-
lijk bestuur I.V.B.

x | M.L.J. Smit, wonende Meloenstraat 122 te s-Gravenhage
Aanwezig 26 personen

Zaalcapaciteit 125 personen.

Der vergadering was uitgeschreven door de afdeling s-Gravenhage
van de I.V.B. en werd gepresideerd door Smit, die volgens verkre-
gen inlichtingen secretaris der afdeling s-Gravenhage is.

Smit opende omstreeks 20.15 uur de vergadering en besprak
het feit, dat deze vergadering belegd was door de afdeling
s-Gravenhage, omdat Delft nog geen afdeling rijk was. Hij hoopte
echter dat het middels deze bijeenkomst zover zou komen.
Hij gaf daarna het woord aan van der Stijl.

Triet

Van der Stijl begon met te vertellen over het ontstaan van de
"Bellamy" gedachte. Hij wees op de oorlogsspanning en zeiden
dat de oorlog ontstond in verband met de vraag naar goederen
en grondstoffen. De historie toonde zulks aan en hij daarbij
de oorlogen van de laatste 100 jaar de revue passeren. Hij kwam
daarbij tot de slotsom, dat het allen economische oorlogen waren.
Hij stond uitvoerig stil bij de verhouding tussen Rusland en
Amerika. Amerika produceert zowel in vreedstijd als in oorlogs-
tijd veel meer goederen dan het nodig heeft en daarom zocht het
afzetgebied in Europa. Rusland daarentegen beschikt over veel
grondstoffen, maar kan deze niet verwerken. Ook daarom zoekt het

contact met Europa, hetgeen strijd zal blijven brengen tussen Amerika en Rusland.

Volgens spreker zou alleen hier internationale ruilhandel redding kunnen brengen, zoals Edward Bellamy destijds had voorgesteld. De oplossing zou dan zijn, niet meer goederen produceren dan nodig was. Dan behoeven geen goederen te worden vernietigd, iedereen krijgt wat hij nodig heeft en uiteindelijk zal dan de arbeidsduur van de arbeiders van 65 jaar kunnen worden terug gebracht tot 45 jaar.

Volgens spreker is er daarom maar een mogelijkheid, de productie moet in dienst worden gesteld van de gemeenschap. Hij besloot zijn rede met de opmerking lid te worden van de I.V.B. Hierna werd gedurende een kwartier gepauzeerd waarna gelegenheid wordt gegeven schriftelijk vragen te stellen.

De ingekomen vragen werden daarna door van der Stijl beantwoord.

Na afloop hiervan sloot Smit de bijeenkomst na dank te hebben gebracht aan dhr. Manger, die alhoewel de afdeling Delft van de I.V.B. nog niet was opgericht, toch steeds veel werk had verricht voor de I.V.B. om te komen tot een Delftse afdeling. Te omstreeks 22.30 uur werd de vergadering, welke een ordelijk verloop had gesloten.

De hiervoor genoemde Manger is genaamd,

Johan Abraham Marinus MANGER,

geboren te Delft, 9 Februari 1899, apotheker-assistent, wonende De Meesterstraat 7 te Delft.

Zijn naam kwam voorheen in de alhier gehouden administratie niet voor.

I. D. Delft.

Aan de Heer Hoofd van de
C.V.D. te s-GRAVENHAGE.

VE SLAG VAN EEN OPENBARE VERGADERING GEORGANISEERD DOOR DE
INTERNATIONALE VERENIGING " BELLAMY ", AFD. LEEUWARDEN, OP
28 APRIL 1948, IN ZALEN SCHAAF TE LEEUWARDEN.

1. MAI 1948

ACD 34559

Zaalcapaciteit: ongeveer 600 personen.

Aanwezig: ongeveer 425 personen.

- Sprekers: Johannes Kruize, geboren te Leeuwarden, 5 Februari 1892, wonende Wortelhaven 91 te Leeuwarden, en C. Oderkerk, onderwijzer aan een Christelijke school, vermoedelijk wonende te Santpoort.
- Medewerkers: Het Leeuwarder Mannenkoor o.l.v. Jac. Bos te Leeuwarden.

Te omstreeks 20.00 uur opende de voorzitter, J. Kruize, de vergadering. Hij deelde mede, dat dit de laatste vergadering was in het winterseizoen en heette de spreker, het Leeuwarder Mannenkoor en de aanwezigen hartelijk welkom.

Nadat het koor enige liederen had gezongen, nam Oderkerk het woord. Eerst ging hij voor in gebed, waarna hij zijn rede begon met het voorlezen van een gedeelte uit het evangelie van Mattheus, n.l. de parabel over de besteding van de talenten. Aan de hand van verschillende voorbeelden, spreekt Oderkerk als zijn overtuiging uit, dat ieder mens met de hem gegeven talenten het algemeen belang zoveel mogelijk moet dienen. Wij zijn allen verantwoordelijk voor ieder kind, dat onvoldoende gevoed of gekleed wordt, zegt spreker. Hij geeft daarna verschillende voorbeelden van armoede, die in de omgeving van zijn woonplaats heersen. Het is geen wonder, meent hij, dat zoveel onderwijzers lid zijn van de Bellamy-beweging, daar juist zij zo dikwijls de ellende zien, die er in de gezinnen heerst. Vervolgens bespreekt spreker de lage pensioenering van de arbeiders en ambtenaren, waardoor zij gedwongen worden een baantje te zoeken nadat zij op pensioen gesteld zijn. De Bellamy-beweging wil geen liefdadigheid, doch recht. Wij willen een zekerheid van de wieg tot het graf, zegt spreker. De Bellamy's achtten iedere arbeid gelijkwaardig. God zet ons ieder op de plaats waar Hij ons nodig acht en Hij wenst, dat wij de ons opgelegde arbeid zo goed mogelijk verrichten. Niemand mag zich enig voorrecht aanmatigen omdat hij toevallig een goed stel hersens heeft. Wij, Christenen, geloven dat alle mensen broeders en zusters zijn. Welk recht hebben wij dan, allen kinderen van één Vader, om het voedsel van de zwakkere af te nemen. Vervolgens bespreekt Oderkerk het programma van de Bellamy-beweging en betoogt, onder het aanhalen van vele bijbelteksten, dat dit geheel in overeenstemming met de Bijbel is. Ons streven is niet gericht op een hemel op aarde, zegt spreker, doch wij willen Gods gaven zo rechtvaardig mogelijk verdelen. De internationale vereniging Bellamy is een zuiver economische vereniging, die haar leden vrijlaat in godsdienstige en politieke overtuiging. De vereniging strijdt voor een maatschappelijke orde, waarin ieder mens de kans krijgt zijn gaven ten volle te ontwikkelen. Niemand heeft echter uitsluitend rechten; ieder heeft zijn plicht tegenover de gemeenschap. In de Bellamy-staat zal iedere vader of moeder rustig kunnen

sterven, daar de toekomst van hun kinderen altijd verzekerd is. De vrouw zal precies dezelfde rechten hebben als de man, zodat zij niet meer afhankelijk is van het inkomen van haar man. Beroepswerklozen en stempelaars zullen er dan niet meer zijn, daar de arbeidsplicht voor een ieder geldt. Spreker wees in dit verband op de te verwachten werkloosheid, zowel in Amerika als in Europa. Bij het bespreken van de concentratie van de melkbedrijven in Noord-Holland, merkt hij op, dat het later voor de regering gemakkelijker zal zijn 40 grote bedrijven te nationaliseren, dan 40000 kleine. De internationale goederen-en dienstenruil zal in de Bellamy-staat door de regering gebeuren, zoals ook nu reeds de in- en export door de regering wordt geregeld. De betalingen zullen alleen geschieden door middel van de girorekeningen. Met de woorden: "Eens zullen de bergen vrede en de heuvelen recht dragen", beëindigt de spreker zijn rede.

Na de pauze beantwoordde Oederkerk een aantal ingekomen vragen, over het algemeen betrekking hebbende op punten uit zijn rede. Op de vraag hoe de Bellamy-beweging stond ten opzichte van het Koningshuis, antwoordde spreker, dat hij vurig Oranjegezind was en dat de Koning of Koningin ook in de Bellamy-staat een grote taak te vervullen zou hebben.

Te omstreeks 23.30 uur was de vergadering geëindigd.

DOSS. No.:
CRT.: Bellamy
DATUM: 20-4-48

LANDELIJK BESTUUR

- X J. HORSMEIER Jr., voorzitter, Bos en Duinlaan 17, Bloemendaal, telefoon 24604.
 - X A. DE GROOT, secretaris, Schieweg 50 d, Rotterdam, telefoon 48437.
 - X H. N. JUNGELING, tweede secretaris, Jb. de Witstraat 16, Heemstede.
 - X K. ZIJLSTRA, administrateur, Postbus 249, Haarlem, telefoon 20218.
 - X C. ODERKERK, voorzitter I.A.B., Terrasweg 68, Santpoort-Dorp.
 - X M. H. VAN DER STIJL, voorzitter Economische Raad, Pippelingsstraat 105, 's-Gravenhage, telefoon 395777.
 - X Mevr. E. F. HEIJNING-ONLAND, Schietbaanlaan 88a, Rotterdam, telefoon 31849.
- ECONOMISCH BUREAU:**
X P. DE WILDE Rzn, Valkenboskade 669, 's-Gravenhage, telefoon 390422.
- PROPAGANDA-RAAD:**
X J. VERDONK, Van der Helststraat 8, Zaandam, secr.
INTERNACIA ASOCIO BELLAMY:
X J. VAN WIJNGAARDEN, Koningstraat 188, Beverwijk, secretaris.
- BELLAMY CULTUUR CENTRUM:**
X Mevr. E. F. HEIJNING-ONLAND, Schietbaanlaan 88a, Rotterdam, secretaresse.

Uit de I. V. B.

AGENDA

VAN DE JAARLIJKE ALGEMENE VERGADERING DER INTERNATIONALE VERENIGING „BELLAMY” te houden op Zaterdag 22 Mei 1948 in Hotel-Restaurant Krasnapolsky te Amsterdam. AANVANG 14.30 u.

1. Opening door de Voorzitter.
2. Ingekomen Stukken.
3. Verslagen:
 - a. Voorzitter en Propaganda
 - b. Secretaris
 - c. Administrateur en Kascommissie
 - d. Economisch Bureau
 - e. Economische Raad
 - f. I.A.B.
 - g. B.C.C.
4. Voorstellen tot wijziging van het Huishoudelijk Reglement.
 - a. Voorstellen Reglements-Commissie:

Hoofdstuk I.
Art. 4. wordt: „Werkende leden zijn die belangstellende leden, die hebben verklaard, beide boeken van Bellamy te kennen, met de inhoud daarvan in te stemmen, en regelmatig actief deelnemen aan de arbeid der Vereniging”. De verdere inhoud van dit art. dan geheel te laten vervallen.

Hoofdstuk II.
Art. 3. De eerste zin wordt: „De Besturen van Afdelingen, Districten, Gewesten en Land bestaan uit minstens drie en hoogstens negen functionarissen”. Als derde zin in te voegen: „De propagandaleiders worden door de besturen uit hun midden gekozen”.
Art. 7. wordt 8.
Nieuw art. 7.: „De propagandaleiders zijn belast met de regeling van het propaganda-werk als propaganda-vergaderingen, colportage, reclame e.d. Zij brengen regelmatig verslag uit over hun werkzaamheden en eens per jaar aan de jaarvergaderingen over het afgelopen kalenderjaar en over hun plannen voor het komende jaar.

Hoofdstuk III.
Art. 2. De woorden „de Raad van het betrokken District” worden: „hogere verenigingsinstanties”.

Hoofdstuk IV.
Art. 1. wordt: „Een District kan worden gevormd uit minstens drie en hoogstens zeven Afdelingen, in elkaars nabijheid gelegen”.

Hoofdstuk V.
Art. 1. wordt: „Een Gewest kan worden gevormd uit de Afdelingen in een door de Landelijke Raad te bepalen gebied”.

Art. 2. wordt: „In de Gewesten, waar een Gewestelijke Raad aan het hoofd staat, bestaat deze uit:
a. de vertegenwoordigers der Afdelingen afzonderlijk of in Districten verenigd.
b. het gewestelijk bestuur”.

Art. 3. 1e zin, wordt: „Het gewestelijk bestuur wordt gekozen door de vertegenwoordigers der Afdelingen afzonderlijk of in Districten verenigd”.

Art. 6. wordt: „Als gewestelijk vertegenwoordiger in de Landelijke Raad treedt op de voorzitter van het gewestelijk bestuur. Bij ontbreken van dit, wordt zijn plaats ingenomen door een op of terstond na de A.V. door de Afdelingen van het Gewest jaarlijks gekozen vertegenwoordiger. De leiding dezer verkiezing berust bij de grootste Afdeling van het Gewest. Bij verhindering wijst de gewest. vertegenwoordiger een plaatsvervanger aan”.

Hoofdstuk VIII.
Art. 3. 1e zin, wordt: „Elke Afdeling kan slechts een afgevaardigde aanwijzen, die zich echter kan laten bijstaan door een of meer deskundige leden zijner Afdeling, welke het recht hebben aan de beraadslagingen deel te nemen”.

Art. 6 wordt: „De A.V. wordt bijeengeroepen door het L.B. in overleg met de L.R. of op verzoek van minstens drie gewestelijke vertegenwoordigers. De jaarlijkse A.V. vindt plaats onstreeks Mei. De datum wordt door het L.B. minstens 2 maanden te voren aan de Afdelingen medegedeeld”.

Art. 8. Bij te voegen 2e zin: „Voorstellen moeten minstens vier weken voor de verga-

deringsdatum bij de Land. Secretaris schriftelijk worden ingediend en van toelichting voorzien. Zij worden door deze tijdig ter kennis van de Afdelingen gebracht”.

Hoofdstuk X.

Art. 1. Tussen de woorden „verantwoordelijke” en „positie” te plaatsen: „Of op de voorgrond tredende”.

Als 2e zin bij te voegen: „De L.R. stelt de officiële sprekerslijst vast”.

b. Voorstellen Afdelingen:

Hoofdstuk I. Afd. Bussum stelt voor de onderscheiding belangstellende en werkende leden te doen vervallen. Stelt verder „donateurs” voor.

Hoofdstuk II. Art. 3. Afd. Grouw stelt voor, dat de propagandaleiders door de leden uit hun midden gekozen worden en niet noodzakelijk bestuurslid zijn. — Afd. Rotterdam-Z. stelt voor, dat slechts de voorzitters in functie gekozen worden, maar dat de overige functies in de besturen onderling verdeeld worden.

Prae-advies van de L.R.

- a. De Landelijke Raad adviseert de voorstellen van de Commissie onveranderd te aanvaarden.
 - b. De Raad is er voor om het onderscheid tussen werkende en belangstellende leden te doen vervallen. Daar dit een wijziging der Statuten (art. 5) met zich mede brengt, adviseert hij aan het L.B. mandaat te verlenen om deze wijziging aan te brengen, zoudra bekend is welke wijzigingen in de Statuten nodig zijn om de Koninklijke goedkeuring (verlening van rechtspersoonlijkheid) te verkrijgen, e.e.a. ter besparing van kosten.
- De Raad kan zich niet verenigen met een voorstel van de afd. Grouw om de propagandaleiders uit de leden te kiezen en deze functionaris dan eventueel bestuurslid te maken. De propagandaleider is een bestuurslid en de meest geschikte persoon uit het Bestuur neemt deze taak op zich.

5. Bestuursverkiezing.

Het L.B. is gedurende 1947 uitgebreid met twee leden (te weten Mevr. E. F. HEIJNING-ONLAND en H. N. JUNGELING), zodat de verkiezing van 7 bestuursleden aan de orde is. De vr. de Groot en Jungeling stellen zich in verband met drukke werkzaamheden niet herkiesbaar. De overige leden van het L.B. stellen zich wel herkiesbaar. Candidaten kunnen tot en met 30 April a.s. bij de Landelijk Secretaris worden opgegeven. De L.R. geeft in overweging aan het L.B. toe te voegen de Secretaris van de Propagandaraad, vr. Verdonk en daartoe het aantal 1.-bestuursleden op acht te brengen.

6. Benoeming kascommissie.

7. Bellamy Cultuur Centrum.

De voor het B.C.C. benoemde commissie zal een voorstel indienen in verband met het opnemen van dit werk in IVB verband, mede met het oog op de deelnemers, welke geen lid van de IVB zijn, of willen worden.

8. Landdag.

Mededelingen over de organisatie van de op 13 Juni a.s. te Birkhoven te houden Landdag der IVB.

9. Voorstellen der Afdelingen:

a. Voorstel van de Afdeling Alkmaar.

Evenals vóór de oorlog te komen tot een samenrijn op de geboortedag van Edward Bellamy en daaraan een gedenkrede te verbinden.

b. Voorstellen van de Afdeling Amsterdam.

1. Er worde een kleine commissie benoemd, die een overzicht samenstelt van de financiële toestand in alle delen van de IVB. Deze commissie zal bestaan uit 3 personen, verspreid over het land. Amsterdam stelt als lid kandidaat haar Voorzitter Weysman. Het overzicht zal bevatten een raming van de toekomstige inkomsten en uitgaven.

Prae-advies van de L.R.

De L.R. wijst erop, dat er elk jaar een kascommissie wordt benoemd. Zij acht deze commissie voldoende competent voor het beoogde doel. De Landelijk Administrateur beschikt over alle gegevens, te meer als alle afdelingen regelmatig hun verslagen inzenden.

2. Een verkorte uitgave van de beide boeken van Edward Bellamy worde samengesteld. Deze uitgave moet in de kortst mogelijke tijd verschijnen. Indien een auteur nodig is, worde geen amateur, maar een beroepsschrijver in de arm genomen. De verkoopkosten zullen niet hoger mogen zijn dan 60 à 70 ct. per deel. Als uitgevers komen naar de mening van de voorstellers de firma's Cohen en Andries Blitz in aanmerking. Laatstgenoemde geeft de B.C.reeks uit à f 0,90 per deel.

De voorstellers tekenen hierbij aan, dat moedelijk alle andere uitgaven van drukwerken voor dit plan zullen moeten wijken en worden stopgezet.

Advies van de L.R.

De Raad ziet de mogelijkheid niet aanwezig om dit plan uit te voeren. Hij verwijst naar de binnenkort verschijnende brochure „Bellamy Economie”, welke naar zijn mening in feite aan het voorstel van Amsterdam beantwoordt.

c. Verdere voorstellen der afdelingen kunnen nog tot en met 30 April bij de Landelijk Secretaris worden ingediend. Zij zullen dan op de Algemene Vergadering worden behandeld.

10. Rondvraag en Sluiting.

De bepalingen van het Huishoudelijk Reglement t.a.v. de A.V. luiden als volgt:

1. De A.V. wordt gevormd door de afgevaardigden der Afdelingen en het L.B.
2. De A.V. is de hoogste wetgevende instantie der Vereniging. Zij wordt derhalve uitsluitend bijeengeroepen ter behandeling van de in Hoofdstuk VII bedoelde en andere belangrijke verenigingsaangelegenheden, alsmede voor het nemen van principiële besluiten.
3. Elke Afdeling kan slechts een afgevaardigde aanwijzen. Een afgevaardigde kan echter meer Afdelingen vertegenwoordigen.
4. De afgevaardigden moeten voorzien zijn van een machtiging, ondertekend door voorzitter en secretaris van de Afdeling(en), welke zij vertegenwoordigen. Deze machtiging moet tijdig voor de aanvang van de A.V. bij de landelijke secretaris worden ingeleverd.
5. Elke afgevaardigde brengt voor elke 50 en aangevallen aantal van 50 leden der door hem vertegenwoordigde Afdeling(en) een stem uit. Afdelingen kleiner dan 50 leden hebben dus recht op een stem. Afd. groter dan 50 maar kleiner dan 100 leden, op twee stemmen. Ter bepaling van het aantal stemmen, waarop een Afd. recht heeft, geldt het aantal leden dat staat ingeschreven bij de land. administrateur op de eerste der maand, voorafgaande aan die, waartoe de A.V. wordt gehouden.
6. De A.V. wordt bijeengeroepen door het L.B. in overleg met de L.R.
7. De leiding van de A.V. berust bij de land. voorzitter.
8. Zowel de Afdelingen, als de Districten, de Gewesten, de L.R. en het L.B. zijn bevoegd voorstellen voor de A.V. in te dienen.
9. Onderwerpen, welke niet op de agenda van een A.V. voorkomen, kunnen daarin niet worden behandeld, tenzij de vergadering anders beslist.
10. De motieven der A.V. worden geacht te zijn goedgekeurd, nadat de L.R. zich met de inhoud ervan accoord verklaard heeft.

GEWEST FRIESLAND.

Mededeling LANDDAG.

De opgaven van de aantallen leden en anderen voor bezoek aan de LANDDAG gelieve men UITERLIJK 30 APRIL in te zenden aan W. ALGRA, de Ruyterweg 28 te LEEUWARDEN, met het oog op de organisatie van het vervoer per bus.

FRIESE BELLAMYANEN!

Vr. Huitema heeft U een circulaire gezonden betreffende opgave van ledentallen die de Landdag gaan bezoeken. Werkt degelijk en snel en laat Vr. W. ALGRA, de Ruyterweg 28 te Leeuwarden uiterlijk 30 April weten voor hoeveel personen voor Uw afdeling busplaatsen moeten worden gereserveerd. Het gewestelijk bestuur verzoekt de afdelingen niet zelf bussen te huren. Hierdoor zou de regeling in gevaar komen. Allen aan het werk!

TE HOUDEN VERGADERINGEN.

Aalsmeer, op in de Water- en Meerlander aan te kondigen datum de landelijk voorzitter vervolg cursus; onderwerp: productie en distributie. Aalsmeeders, komt allen.

Sint Anna Parochie. 24 April C. ODERKERK.

Enschede zal voor leden, abonné's en belangstellenden op 24 April, 19.30 uur in het Nico Sportverenigingsgebouw HOGE BOTHOF een herdenkingsavond houden vol afwisseling. Komt allen.

Heerenveen. 27 April A. DEKKER.

Hengelo, 25 April J. HORSMEIER Jr. voor het Humanistisch Verbond.

Leeuwarden, 28 April C. ODERKERK.

Santpoort, 28 April M. H. VAN DER STIJL.

Vrienden, werkt er allen aan mede ook deze avonden tot een groot succes te maken.

GELD, GELD, GELD.

Voor het propagandafonds werd in dank ontvangen: H. te B. f 10, H. v. d. W. te A. f 1, J. V. te W. f 1, K. T. te D. f 22,50, A. K. te V. f 1 en A. v. M. te A. f 7,50.

WIE VOIGT? Er is veel te doen en dat kost geld, veel geld.

GOED NIEUWS.

Binnenkort verschijnen in druk: WORDENDE WERELD, Hoorspel voor koor en orkest van Bram Kwist.

WERELDECONOMIE, overdruk van de in „Bellamy” gepubliceerde artikelen in cursusverband. BELLAMY-ECONOMIE, een samentrekking uit de beide boeken van Bellamy. Nadere bijzonderheden volgen.

PROPAGANDAMIDDELEN.

Neen, de „Gelijkenis van de Watertank” wordt niet vergeten. Dit ogenschijnlijk simpele verhaaltje moet men toch met aandacht lezen. Nog steeds is deze passage van kracht zelfs al wil men ons tegenwoordig wel eens anders doen geloven: „En de waarzeggers gingen naar het volk en verklaarden hun het geheim van verproductie en hoe het kwam, dat het noodzakelijk was, dat ze van dorst moesten omkomen, omdat er te veel water was. Voor het volk was hun wijsheid zonder zin”.

Ja, die „Watertank” moeten we een warm hart toedragen en hem in groten getale aan de man brengen.

Op 13 Juni

allen met vrienden
en bekenden
naar de

LANDDAG

op BIRKHOVEN

I.D.
DEN HAAG.
Doss. 33A/13.

BUREAU B
15 APR 1948
G E H E I M.

Wet
5 APR. 1948
ACD 33306

KORT VERSLAG van de openbare bijeenkomst van de "Internationale vereniging Bellamy", gehouden op 8 April 1948, in de grote zaal van de "Dierentuin" alhier.

Te 20.00 uur werd de bijeenkomst geopend door de voorzitter van de afdeling Den Haag van voornoemde vereniging, genaamd:

J x1 Benjamin Johan BROKKING, geboren te Vianen, 9 October 1916, ambtenaar Departement van Sociale Zaken, wonende Schenkkade 276 alhier.

Aanwezig ongeveer 800 personen (zaalcapaciteit 1200 personen), die een beschaafde indruk maakten.

In de zaal waren verschillende spandoeken aangebracht o.a. met de leus "Vrede, Recht en Welvaart".

Op het toneel was het Haags Symphonie Orkest (H.A.S.O.) opgesteld (75 medewerkers).

Na het openingswoord door B.J. BROKKING opende het H.A.S.O. het programma met een symphonie van Beethoven., waarna het woord gevoerd werd door:

J x1 Jacob BOOGAARD, geboren te 's-Gravenhage, 17 Augustus 1901, ambtenaar van het G.G.B., wonende Harstenhoekweg 17 alhier en vervolgens door:

J x1 Margaretha Catharina LISSENBURG, gehuwd met Jacobus Gasparus BOEKHOUT, geboren te 's-Gravenhage, 2 Juni 1906, wonende Witte de Withstraat 31.

Daarna werd gepauzeerd en bestond er gelegenheid aan verschillende in de zaal opgestelde boekenstands "Bellamy" lectuur te kopen.

J x1 Na de pauze speelde het H.A.S.O. het eerste gedeelte van de Peer Ghynt suite, waarna het woord werd gevoerd door de voorzitter van de Int.Ver.Bellamy, J. HORSMEIER, waarna het H.A.S.O. het programma besloot.

Bedoelde bijeenkomst was de eerste sinds 1939 en stond in het teken van de herdenking van de 98ste geboortedag van Edward BELLAMY.

De verschillende sprekers propageerden de door Bellamy in zijn boekwerken neergelegde stellingen om tot een betere wereld te komen.

Over politiek werd niet gesproken.

De indruk werd verkregen, dat een groot gedeelte van het aanwezige publiek geïnteresseerd was in het H.A.S.O., dat onder auspiciën van het Bellamy Cultuur Centrum optrad.

Verzonden op 14 April 1948
aan: C.V.D.

INTERNATIONALE VERENIGING BELLAMY.

Afdeling 's-Gravenhage.

bylage 53306

Secretariaat: Meloenstraat 122,
's-Gravenhage.

's-Gravenhage, 8 April 1948.

aan de bezoekers van deze
bijeenkomst.

VRIENDEN,

Vanavond zal getracht worden U een beeld te geven van de doelstellingen van de Int.Ver.Bellamy.

Vanavond zal getracht worden U een inzicht te geven in de hedendaagse maatschappelijke ontwikkeling, te laten zien dat de tegenwoordige chaos in de wereld niet lang zal kunnen duren en dat daarop een massale ineenstorting zal moeten volgen, tenzij.....tenzij de mensheid bereid is een nieuwe weg in te slaan, een nieuwe gemeenschap op te bouwen.

U zult horen dat de werkelijke oorzaak van alle ellende, van armoede, crisis, honger en oorlog, het winststelsel is en dat dit systeem, het huidige kapitalistische stelsel, tot de ondergang van ons allen zal voeren.

U zult ook horen dat er één man is geweest, die deze oorzaak heeft aangetoond maar tevens een groot plan heeft gegeven voor de opbouw van een nieuwe samenleving.

Die man was de Amerikaanse econoom Edward Bellamy.

Zijn werk wordt verkondigd door de Int.Ver.Bellamy, die de gehele mensheid oproept om, met terzijdestelling van alle godsdienstige en politieke verschillen, samen te werken in de opbouw van deze nieuwe samenleving.

Nals U de woorden van de sprekers zult hebben aangehoord, zult U tot de ontdekking komen, dat U eigenlijk hetzelfde wilt.

Maar.....hetzelfde WILLEN is niet voldoende.

Hetzelfde DOEN, dat is noodzakelijk om de wereld te redden van de totale ondergang.

Wij hopen dat ook U zult begrijpen, dat er alleen iets bereikt kan worden indien U zich achter de I.V.B. schaart, d.w.z. indien U zich nog hedenvond als lid aanmeldt op bijgaand formulier.

Samen kunnen wij veel bereiken, vrienden.

Vul daarom nu nog het formulier in, geef het af aan de werkers van de I.V.B. (met witte band) en strijd met ons mee voor een menswaardige samenleving.

De minimum contributie van 50 cent per maand (dat is dus ongeveer 12 cent per week) waarvoor U twee maal per maand het blad Bellamy gratis ontvangt, mag geen beltsel zijn.

Vrienden, er is al te veel verloren gegaan voor de mensheid en nog dagelijks gaan wij achteruit.

Daaraan moet een einde komen.

De mensheid wacht op verbetering, wacht op daden,
OOK OP UW DAAD. Welnu dan,

SLUIT U BIJ ONS AAN !

Het Bestuur van de Internationale
Vereniging Bellamy,
Afdeling 's-Gravenhage.

P.S. Op de tweede helft van het formulier kunt U zich tegelijkertijd opgeven als lid van het Bellamy Cultuur Centrum, de organisatie die werkt aan de culturele verheffing van het Noord-Nederlandse Volk.

POLITIE LEIDEN

No. 564.

BIJLAGE(N)

LEIDEN, 9 April 1948

ACD 33059

BUREAU B

13-4-48

Op Maandag, 5 April 1948, te 20 uur, heeft de afd. Leiden van de Int.Ver. Bellamy, in de "Harmonie" alhier, een openbare vergadering gehouden, alwaar als spreker optrad J.HORSMEIJER uit Haarlem.

Op de bekende wijze hekelde spreker het huidige kapitalistische stelsel, hetgeen er op gebaseerd is winst te maken.

Eén en ander loopt steeds uit op oorlog, aldus spreker.

Uitvoerig ging spreker vervolgens in op de Bellamy-geachte, n.l. gelijkheid voor allen en welvaart voor iedereen

Met een opwekking, om zich aan te sluiten bij de Bellamy-beweging, besloot spreker zijn rede.

Van de geboden gelegenheid om over het gesprokene/vragen te stellen, werd door enige personen gebruik gemaakt.

Eén der vragenstellers vroeg, wanneer het kapitalistische stelsel in elkaar zou storten, zoals de spreker had voorspeld, aan welke zijde dan de aanhangers van Bellamy zouden staan, aan de zijde van de verdrukkens, of aan de zijde van de verdrukten.

HORSMEIJER antwoordde hierop: "Natuurlijk aan de zijde van de verdrukten", doch hij sprak daarbij de wens uit, dat die omwenteling "on-bloedig" zou plaats vinden.

Aanwezig waren ongeveer 60 personen. (Zaalruimte ongeveer 200 zitplaatsen).

Onder de bezoekers bevonden zich ~~xxx~~ drie actieve communisten.

Het geheel had een ordelijk verloop.

/ schriftelijke

AAN het Hoofd van de Centrale Veiligheidsdienst.
Javastraat 68 te
's-GR A V E N H A G E.

POLITIE
VLAARDINGEN.

No. 10/48

Volgno.

OPGELOST - 7. APR. 1948

A.C. 32 728

BUREAU B

8-4-48

Verslag van de openbare bijeenkomst van de afdeling Vlaardingen van de internationale vereniging "Bellamy", gehouden op Woensdag, 31 Maart 1948 te 20.00 uur in de bovenzaal van het Volkagebouw aan de Schiedamsesweg te Vlaardingen.-

Aanwezig 20 personen, waaronder geen militairen in uniform. (zaalruimte 80 personen)

De bijeenkomst stond onder leiding van:
✓ X | MACHIEL DROF, geboren te Vlaardingen, 26 September 1898, machine bankwerker, wonende te Vlaardingen, Sweelinckstraat 70;

✓ X | Spreker was: M.H. van der Stijl, wonende te s- Gravenhage.-

- o - o -

De bijeenkomst werd geopend door Drof, die zijn teleurstelling uitsprak over de geringe opkomst. Hij verklaarde, dat desondanks de leden van de afdeling Vlaardingen gestadig zullen blijven doorwerken tot verbreiding van de Bellamy gedachte.

Daarop werd het woord gevoerd door Van der Stijl, die sprak over het onderwerp "Wereldeconomie"

Volgens spreker is de aarde een komoot die reeds verscheidene duizenden jaren regelmatige banen beschrijft. Dit gaat met een zodanige regelmaat, dat geleerden precies kunnen uitmaken wanneer er een zons- of een maansverduistering zal komen. De vier jaargetijden volgen elkaar op met de regelmaat van de klok. Toen de aarde nog niet zo dicht bevolkt was en er voor iedere bewoner daarvan ruimschoots voedsel groeide, terwijl de eisen welke de mensen stelden nog niet zo groot waren, waren de problemen nog niet zo ingewikkeld als thans het geval is. Nu is het zo, dat in bepaalde gedeelten van de wereld een overvloed aanwezig is, terwijl men op andere gedeelten daarvan armoede lijdt. Hierdoor ontstaan

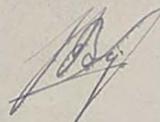
spanningen. De gespannen toestand tussen Amerika en Rusland, tussen Nederland en Indonesië en in Palestina, hebben allen een economische ondergrond. Indien de tegenstrijdige belangen op economisch gebied niet zouden bestaan, zou de mogelijkheid van een eventuele oorlog veel geringer zijn. Het is onjuist om te veronderstellen dat Amerika Europa wil helpen, omdat het zo, n medelijden met ons heeft. Het is enkel en alleen om zelf niet economisch ten onder te gaan. Rusland is niet in staat om economisch zulke grote dingen te doen en daarom heeft het militair verschillende randstaten bezet, om deze aan zich ondergeschikt te maken.

Aan alle spanningen in de wereld kan een einde worden gemaakt door alle goederen welke de aarde voortbrengt gelijkelijk te verdelen. Op welke wijze dit het best kan geschieden, leert Bellamy ons in de boeken welke hij over dat onderwerp schreef. Men moet echter niet denken, dat de Bellamygedachte plotseling verwerkelijkt kan worden. Dit moet langzamerhand komen door alle mensen hiertoe te winnen. Daarom is het de taak van de Bellamygenen om propaganda voor die beweging te maken. Spreekers deed daarop een beroep op alle aanwezigen om hard te werken aan de verbreiding van de Bellamygedachte.

In de pauze welke daarop volgde, was er gelegenheid tot het kopen van lectuur en het stellen van vragen. Enkele ingekomen vragen werden na de pauze door Van der Stijl beantwoord. De bijeenkomst welke een ordelijk verloop had, was te 22.30 uur beëindigd.-

Vlaardingen, 3 April 1948
De hoofdagent van politie,

G e z i e n :
DE COMMISSARIS VAN POLITIE

POLITIE - ENSCHEDE.

Enschede, 17 Maart 1948.

Inlichtingendienst.

No. P. 248/48.

G E H E I M.

Uw schrijven No. 28497, dd. 13 Febr. 1948.

Onderwerp: Kl. Nijzingh.

Volgens OPGELEGD

18. MRZ. 1948

31529

BUREAU B

19-3-48

Naar aanleiding van Uw terzijde vermeld schrijven, heb ik de eer U edelgestrengte het volgende te berichten:

Klaas Nijzingh, geb. 4-2-1913 te Lonneker (thans gemeente Enschede), kantoorbediende, geen Godsdienst, wonende te Enschede, van Diemenstraat 105, is, volgens bekomen inlichtingen geen lid van een politieke partij en vertoont op dit gebied geen activiteit. Hij zou echter wel vrij links georiënteerd zijn.

Omtrent hem is alhier in de administratie niets ten nadere bekend.

Zijn vader zat vroeger in de linkse hoek van de S.D.A.P.; momenteel is niet bekend, dat deze enige activiteit vertoont.

Nijzingh zou een kundig dirigent zijn en treedt ook op als directeur van de gemengde zangvereniging "Geluk door Vrijheid". De leden van deze zangvereniging zijn voor het merendeel politiek vrij links georiënteerd. Vermoedelijk is een gedeelte de Vrije Socialisten toegedaan. Het onlangs door deze zangvereniging gegeven concert werd door veel Vrije Socialisten bijgewoond. Bovendien treedt dit gezelschap in hoofdzaak op bij bijeenkomsten van zeer links georiënteerden.

De Commissaris van Politie,

J. W. W. W.

A A N:

Het Hoofd van de Centrale Veiligheidsdienst,

Javastraat 68,

's-Gravenhage.

*Uw schrijven vlg. stuk
28497
op en verzadening
van de Belloung
beweging.
orden bij leiding.*

D.O.S. No.: DD 402
ORT.: Bellamy
DATUM: 23-3-48
PAR.:

bij vorige stukke
WERELD-ECONOMIE

Nu is de concrete vraag: is sparen een deugd of een ondeugd? En het antwoord: sparen is deugd, óók onder de door ons gegeven economie, doch met de uitdrukkelijke beperkingen:

1. dat het woord „sparen” de positieve uitdrukking zij van het negatieve „niet verspillen”;
2. dat het sparen dient te worden toegepast op energie en stof;
3. dat het sparen nimmer de betekenis mag hebben van financiële machtsvorming.

Het eerste punt is duidelijk genoeg. Het tweede punt houdt in: juiste energie-aanwending en juist gebruik der aanwezige machinale outillage. Het derde punt, het financiële sparen is feitelijk in de praktijk van het persoonlijke, aan beperkte looptijd gebonden geld, automatisch weggefallen.

Financiële kapitaalvorming is overbodig, omdat de „financiering” feitelijk niets anders is, dan arbeidsaanwending, of wel het op de juiste wijze gebruikmaken van de arbeidsenergie, die in de individuen latent aanwezig is. Het activeren dezer energie is feitelijk „financiering”. Het arbeiden zelf is financiering. Het juiste begrip dezer dingen brengt Overheid en Volk naast elkaar. Zij worden van tegenstanders medestanders. De overheidsbelangen zijn gelijk aan de „gebundelde” belangen van het publiek. Daarom wordt het sparen, zoals wij dit verstaan, algemeen deugd voor zowel Overheid als publiek.

Het gelijke aandeel van wieg tot graf geeft de grens voor individuele uitgaven aan, en daardoor is er slechts geringe mogelijkheid tot verspilling. Aan de andere kant is deze zo ruim, dat ieder onbekrompen kan leven, zodat er geen aanleiding tot bekrimping, versobering of sparen in de oude betekenis bestaat.

Het inzicht, dat het juiste gebruik van energie en consumptiegoed ieder ten goede komt, richt alle individuele belangen op het gemeenschappelijk belang: vervolmaking en vergroting van het maatschappelijk product, dienende ter vervolmaking en vergroting van het persoonlijke aandeel, dat ieder naar individueel inzicht, naar eigen smaak, in volle vrijheid kan besteden.

SOCIALE WETGEVING.

Het valt niet te ontkennen, dat de mens voortgang heeft gemaakt in het sociale denken. Er zijn tegenwoordig niet veel mensen, die zich verzetten tegen sociale wetgeving. Men ziet de ruïnes, die het kapitalistische regiem veroorzaakt, men erkent de noodzaak, „dat hiertegen iets gedaan moet worden”, maar men is veelal nog niet zo ver, in de ruïnes het bewijs te zien, dat het kapitalistisch regiem niet deugt. Daarom is de sociale wetgeving eerder een kapitalistisch verschijnsel, dan een socialistisch, niettegenstaande het feit, dat het voornamelijk de socialisten zijn, die deze wetgeving hebben doorgedreven. Zij is echter niet meer, dan wat de „make up” voor een vrouw met een geschonden en puisterig gelaat is: een bedekken van gebreken. Doch het erkennen van die gebreken en de wil, ze te verbeteren duidt op een groeiend inzicht, een groeiend verantwoordelijkheidsgevoel. De vrouw is zich langzamerhand bewust geworden van haar minder aangenaam uiterlijk, zij is zich gaan „generen”. Zo is zich de maatschappij in haar geheel gaan generen. De sociale wetgeving is een blijk van ontkenning, ja, groeiend besef van verantwoordelijkheid van de gemeenschap tegenover het indivydu.

Niettemin, sociale wetgeving is een nood-reparatie van de brokken, die het kapitalisme ononderbroken veroorzaakt. Dat de socialisten deze wetgeving hebben gebracht, is hun verdienste, en wel daarom, dat zij het sociale denken hebben bevorderd. Doch met het instellen dezer wetten komt tevens het falen der socialisten aan het licht: zij hebben de wortel van het kwaad niet aangetast.

Zelfs zijn zij veelal blind voor het feit, dat de uitvoering dezer wetten voor het grootste deel op kapitalistische leest geschoeid is, daar deze volgens de exploitatieve methode geschiedt. Dit bleek onlangs weer bij de behandeling der ouderdomsvoorziening, waarbij van conservatieve zijde de opmerking werd gemaakt, dat deze voorziening een „rechtsgrond” moest hebben in de vorm van premie-betaling, daar zij anders niet veel meer was dan „armenzorg”. Een ernstig protest werd daarbij van socialistische zijde niet gehoord.

In het socialistische kamp zelf is men dan ook nog lang niet af van het fundamentele kapitalistische denken. Men meent wel in socialistische zin te han-

delen, doch men handhaaft hardnekkig het exploitatieve systeem, het rentabiliteitsbeginsel.

Verwonderlijk is dit niet, als men in aanmerking neemt, dat de „sociale vooruitgang” op politiek terrein is bevochten. De socialisten werden eenvoudig tot het compromis gedwongen, en derhalve faalden zij in de verwerkelijking van Marx' leer.

Daarmee wil noch gezegd zijn, dat wij deze leer onderschrijven, noch dat wij de socialisten minder waarderen. Doch wel willen wij zeggen, dat de socialisten op een dood spoor zijn aangeland, en dat zij, wanneer zij dit niet tijdig inzien, groot gevaar lopen, zoals de Duitser zegt: „ausrangiert” te blijven. Het gevolg

daarvan zal zijn, dat de reactie weer veld gaat winnen en... de zaken blijven, zoals ze zijn of verergeren.

Wat gedaan moet worden is dit: het socialisme moet zijn ideële basis terugkrijgen, waarbij rekening dient te worden gehouden met de ontwikkeling, die het ideaal zelf sinds Marx heeft ondergaan. Wij bedoelen hier geen reformisme doch zuiver een zich opnieuw rekenschap geven van het reële doel van het socialisme: de afschaffing van het kapitalistische regime, hetgeen niet met kapitalistische middelen kan geschieden.

Als wij lezen, dat Baruch het misbruik van de atoombom wil bestrijden door het instellen van een internationale politie-macht, die de beschikking moet krijgen over een quantum... atoombommen, dan ligt voor ons de kinderlijkheid er dik bovenop. Ziet men dan niet, dat dit is als het uitdrijven van de duivel met Beëlzebub?

En precies hetzelfde is het met de bestrijding van het kapitalisme door en met kapitalistische middelen, maar dat ontgaat zelfs... de socialisten.

Dat hun dit ontgaat, kan men bijvoorbeeld zien aan de spaar-actie, door een socialistische regering aangeprezen. Hieruit blijkt, dat deze regering of in onwetendheid verkeert, of aan de leiband loopt van kapitalistische „mannen achter de schermen“.

Het blijkt óók uit de onmacht der Overheid, goede productie- en consumptieverhoudingen te scheppen. Op alle gebied wordt politiek bedreven: handelspolitiek, prijzen-politiek, onderwijs-politiek en men neemt een nogal kapitalistisch standpunt in ten aanzien van het militarisme.

Al deze dingen bevatten een ongezuiverd critiek op de Regering. Daarnaast past ons echter de erkenning, dat deze regering een Augiasstal gevonden heeft, die niet gemakkelijk te redderen is, en desondanks op velerlei gebied goed werk heeft verricht. Regeerder zijn is zeer zeker geen sinecure, en als fouten, zelfs principiële fouten gemaakt zijn... wie werpt onder deze omstandigheden de eerste steen?

Onze critiek wil opbouwend zijn en daarom wijst zij op de noodzakelijkheid van bezinning betreffende de te volgen gedragslijn, in de zin van de zuivere sociale gedachte, die zich richt op het uitroeien van de wortel van het kwaad.

De hier gegeven economische theorie is bedoeld als bescheiden bijdrage tot het opstellen van deze gedragslijn. Er worde geen politiek bedreven, doch men ga recht op het doel af, zonder zich door tegenwerking of intrigues van de wijs te laten brengen. Dit vereist een zuiver inzicht, een vaste wil, ruggegraat.

En de macht daartoe? Wij verwijzen daarvoor naar het volgende en, voorlopig laatste hoofdstuk.

MACHT EN GEZAG.

Macht is een potentie van de Geest. De geest is in iedere mens aanwezig, doch het merendeel van de mensen is zich daarvan niet bewust. De meeste mensen kennen hun geestelijke Ik niet, en omdat zij hun geestelijke individualiteit niet kennen, maakt hun verstandelijk denken, dat geen geestelijke functie, doch een functie van het stoffelijke lichaam is, zich onmiddellijk meester van hetgeen men „machts-instinct“ zou kunnen noemen. Het machts-instinct drijft de mensen tot daden, die de grote botsingen in de wereld te weeg brengen.

Juist omdat de bewustwording van het geestelijke Ik buiten de „actieradius“, het werkterrein van het

stoffelijke denken ligt, is het zich doen gelden van het machts-instinct niet het kenmerk van een bepaalde graad van verstandelijke ontwikkeling: men treft de machtsbelustheid in alle lagen der maatschappij aan. Maar steeds hebben de uitingen van de machtsdrang dit gemeen, dat zij bij hun manifestatie onmiddellijk tot karikatuur worden.

Bestuursbaantjes in verenigingen worden veelal gezocht niet in de eerste plaats om werk, dat gedaan moet worden, te verrichten, doch omdat zulk een baantje de gelegenheid geeft tot een zekere machtsontplooiing. In het verenigingsleven zijn zulke mensen gemakkelijk te herkennen.

Hetzelfde vindt plaats bij de bekleding van functies bij de landsregering, gemeentebesturen, kerkelijke besturen, politieke partijen, wetenschappelijke colleges enz. en steeds weer zien wij de karikatuur groeien naarmate de machtsbelustheid zich boven de plichtvervulling verheft. Niet zonder oorzaak ligt hier een dankbaar terrein voor onze karikaturisten, en alle tijden hebben kostelijke staaltjes van hun scherp onderscheidingsvermogen en kunst opgeleverd.

Tenslotte ontsnappen slechts weinigen aan de gevolgen van de machtsdrang, die in embryo in iedere mens aanwezig is. Het vereist een goede dosis vaste wil, om op dit zeer moeilijke terrein tot zelf-analyse te komen. En toch is juist dit gebied zo hoogst belangrijk voor onze samenleving.

Daar de stof de gebrekkige afspiegeling is van een volmaakte Geest, en daardoor a priori onvolmaakt is, kan in de stof de juiste maat slechts benaderd worden, en dienen wij er ons van bewust te zijn, dat ons streven hoogstens tot een dragelijk evenwicht kan voeren, hetwelk labiel blijft, zolang de mensheid in haar geheel, geen geestelijke rijpheid heeft bereikt. En dat kan zij immers nooit, omdat, zodra de mens volkomen vergeestelijkt zou zijn, hij ophoudt Mens (dat is Geest en Stof) te zijn.

Derhalve zullen wij moeten zien, tot zulk een dragelijk evenwicht te komen, en, zo wij dit bereiken, ervoor te waken, dat dit niet al te zeer verstoord wordt.

Hoe kunnen wij dit bereiken? Door, uitgaande van het bovenstaande, te komen tot een gedragslijn voor onszelf, en onze wil in dienst te stellen van datgene, wat ons gemeenschappelijk welzijn bevordert.

De Geest is volmaakt, en derhalve ook zijn potentie: macht. De mens, die geestelijk ontwaakt is, die zijn geestelijke individualiteit, zijn geestelijke substantie ontdekt heeft, zal zijn macht (de geestelijke potentie) niet hinderlijk voor anderen doen gelden. Met andere woorden: hij zal zijn stoffelijk kunnen, zijn gaven van verstand en spieren, niet misbruiken tot stoffelijke tyrannie. Hij zal precies weten, welke grens deze stoffelijke gaven hem stellen.

De machtsontplooiing van zulk een mens zal nimmer de vorm aannemen van geweld en dictatuur. Zijn invloed zal een stille zijn; en deze stille invloed zal automatisch, of liever: intuïtief door zijn omgeving worden erkend en aanvaard.

Natuurlijk bedoelen wij hier niet enige vorm van magie of occulte kracht. Ook deze krachten behoren aan de stoffelijke wereld, namelijk aan dat deel der stoffelijke wereld, dat voor onze zintuigen niet waarneembaar is. Wij begeven ons op dit terrein niet, en houden ons aan wat zichtbaar, hoorbaar, tastbaar, te ruiken en te proeven is, met andere woorden: wij blijven met onze voeten op de vaste grond van het zintuigelijk waarneembare, zonder ons te verdiepen in de vraag, in hoeverre dit werkelijk een vaste grond is.

Wat is nu die stille machtsontplooiing? Wat is haar wezen, en wat is de intuïtieve erkenning en aanvaarding daarvan?

OPGELEGD

ALKMAAR, 15 Maart 1948

BERICHT OP SCHRIJVEN VAN

15. MRZ. 1948

ACD/31379

BUREAU B

17.3.48

COMMISSARIAAT VAN POLITIE

ALKMAAR

NO. V.D.R./12-1948

BIJLAGEN: 3

Ik heb de eer U hierbij te doen toekomen een verslag van de op Donderdag, 11 Maart 1948, alhier gehouden openbare vergadering van de Afd. Alkmaar der Internationale Vereniging Bellamy.-

Voorts gelieve U hiernevens enige propagandalectuur van genoemde vereniging aan te treffen.-

De Commissaris van Politie,

Vr.-

AAN

de Heer HOOFD VAN DE
CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST

Av. Graat No. 68

'S-GR A V E N H A G E .-

ONDERWERP: Openbare vergadering der
Internationale Vereniging
Bellamy, Afd. Alkmaar.-

PLAATS: De bovenzaal van het
"Wapen van Heemskerk" aan
de Breedstraat alhier.-

DATUM: Donderdag, 11 Maart 1948,
te 20 uur.-

X | SPREKER: J. BOGAARD, wonende te
Scheveningen.-

V E R S L A G .-

=====

Aanwezig ongeveer 60 personen. Zaalcapaciteit plm. 100 personen. Te omstreeks 20 uur, werd de vergadering door de voorzitter der I.V.B., afdeling Alkmaar, HUBERTUS ZINGER, wonende Ridderstraat No. 12 alhier, met een kort welkomstwoord geopend.- Hierna nam J. BOGAARD het woord. Hij zeide in zijn betoog o.m.: "Het is niet mogelijk in twee uur Frans te leren, zo is het ook niet mogelijk om U in twee uren de Bellamy-gedachte bij te brengen. Wanneer we aan het Bellamy-stelsel gaan denken, dan dient men zich los te maken van het gevoel en de bewering, dat Bellamyanen uitsluitend uit een stel utopisten bestaat. Onze tegenstanders verklaren ons soms wel voor gek, maar het wil natuurlijk niet zeggen dat wij het ook zijn. Zij zeggen: "Wanneer het Bellamystelsel dan zo goed is, waarom hebben jullie dan niet meer aanhangers en waarom is er dan niet een regering, die het eens probeert met dat stelsel"?. Het is in de geschiedenis altijd nog zo geweest, dat nieuwe ideeën veelal tegenwerking ondervonden. Mannen als GALILEI, EDISON, JULES VERNES, e.a. zijn aanvankelijk ook niet geëerd geworden. Nu zou men hen wel willen vereren als de groten der tijden. Men zou zeggen dat men tegenwoordig verder van het Bellamystelsel verwijderd is dan ooit te voren. Er wordt nog maar fluisterend gesproken over vrede, welvaart en orde. Voor 1940 ging dat gemakkelijker, toen kon men bijv. ageren tegen de vrouwen-regimenten in het "onzalige" Rusland. In Nederland hebben we tegenwoordig de "Marva's" en het "Vrouwenhulpkorps" De mensen in Nederland voelen niets meer voor een idee. Men spreekt hier alleen nog over de dreigende oorlog, en lauweheid heerst alom. "Het geeft allemaal toch niets" zo redeneert men, "want het wordt toch donderen". De verbroederings-theorie van GHANDI leert ons echter anders.

Toen GHANDI begon met Hindoes en Mohammedanen tot elkaar te brengen, versleet men hem ook voor een utopist. Iedereen in de wereld heeft thans de grootste bewondering voor zijn gevoerde strijd. Wij levens thans in een wereld van wanorde en vrees. De verzekeringsmaatschappijen zijn de spiegels van deze vrees en angst. Men verzekert zich tegen oorlogsgeweld, diefstal en voor het leven. Omdat de nood zo hoog is, zeggen wij dat de redding nabij is. De politiek van diverse regeringen heeft immers volkomen gefaald. Voor ons land spreekt de wederopbouw boekdelen. Het fabeltje van materiaalgebrek geloven we allang niet meer, daarom hebben ze nu iets anders bedacht. Men spreekt tegenwoordig van deviezengebrek. We zullen nog rijk worden aan mooie economische woorden, doch we worden arm aan stoffelijke welvaart. Het uittrekkingsvermogen van een volk is lang uit te houden, doch eenmaal zullen de uiteinden met een klap tegen elkaar slaan, zoals een stuk elastiek dat uitgerekt wordt en kapot springt, waarbij jedan je handen bezeren kan. Men rekent ook al op de uitslag van die klap, want als je tegenwoordig het politie-apparaat ziet: het is tot de tanden gewapend. Zij beschikt over tanks, pantserwagens, machinegeweren, radio-installaties enz. enz. De samenwerking tussen rijks- en gemeentepolitie en de rijksrecherche is perfect geregeld. Je zou zo zeggen dat ze grote onlusten verwachten van bijv. 't communisme of andere "ismes". In een Bellamy-samenleving is dat alles niet meer nodig. Er zal geen vrees voor het bestaan zijn en wanorde en oorlog zijn in zo'n samenleving uitgebannen. Bellamy is de man geweest, die de dogma's omver wierp. Hij geeft in zijn boek "het jaar 2000" weer, hoe de kennis van de rijkdommen der aarde in steeds stijgende lijn omhoog gegaan is en dat de algemene welvaart daar gelijke tred mee had moeten houden. Het is echter niet gebeurd omdat die welvaart niet geed beheerd werd. Bellamy heeft zich met zijn theoriën de haat van de "schriftgeleerden" (economen en staatslieden) op de hals gehaald. Als je iets nieuws brengt, dan dreigt men bijvoorbeeld al met de brandstapel. Vroeger noemde men zo iemand anarchist, daarna misschien nationaal-socialist en tegenwoordig ben je dan communist. Het valt ook niet mee het oude vaarwel te zeggen, die goede oude wereld, waar je tenminste smerige streken uit kan halen, want in zo'n Bellamy-samenleving is dat niet meer mogelijk. Bellamy wordt miskend, omdat men te

weinig van hem weet en heeft gelezen en als men iets van leest, dan gaat men zitten "vissen" of er misschien niet te vinden is, dat niet helemaal klopt. Nu dat verschijnsel van "niet kloppen", kan men ook in de Bijbel vinden. Het boek van Bellamy "het jaar 2000" is over bekend, maar waar leest men, dat hij ook nog het boek "Equality" heeft geschreven? Het is verzwegen in alle woordenboeken en encyclopediën. Hetgeen Bellamy 50 jaar geleden schreef is voor een groot deel drommels goed uitgekomen; zouden wij dan niet geloven aan hetgeen hij schreef, over de toekomst. Hij maakte plannen voor de toekomst, maar waar zijn de economen van tegenwoordig die plannen uitwerken? De studenten in de economie geven zelf toe, dat zij wel economie bestuderen, doch alleen op dogma's voortborduren. BELLAMY bracht iets goeds en het is onze dure plicht deze theorie verder te verbreiden. U moet praten met Uw vrienden en kennissen, overal en altijd".-----

Hierna was er pauze en werd er gelegenheid gegeven schriftelijk vragen in te dienen. Deze vragen werden door BOOGAARD beantwoord. Zij hadden betrekking op de uitvoering van het Bellamy-stelsel. Politieke strekking of achtergrond hadden deze vragen en antwoorden niet. De vragen werden door spreker overhaast beantwoord, aangezien hij de laatste treinverbinding met Den Haag nog wilde halen. Te 22.-- uur werd de vergadering door H.ZINGER, voornoemd, op de gebruikelijke wijze gesloten. In de zaal waren spandoeken aangebracht met de opschriften: "Orde, Welvaart, Vrede", "Levensrecht voor allen", "Van wanorde tot orde" en "Bellamy, de oplossing". Bij de uitgang van de zaal werden de aanwezigen voorzien van het blad "Bellamy-nieuws".-----

bylage 513 79
Internationale Vereniging
BELLAMY afd. Alkmaar

Ieder mens is mede verantwoordelijk voor de tegenwoordige ontredde in de wereld. Helpt mede hierin verbetering te brengen. Neemt kennis van het doel en standpunt der **Internationale Vereniging Bellamy** door het bijwonen van de

openbare vergadering

op Donderdag 11 Maart 1948
om 8 uur in het „Wapen van Heemskerk”.

Spreker
de Heer

J. Bogaard - Scheveningen

14e Jaargang no. 21
21 October 1947
Verschijnt elke
veertien dagen.
Prijs 10 cent
Redactie:
Bos en Duinlaan 17
Bloemendaal, tel. 24604
Administratie:
Centr. Adm. Bellamy
Postbus 249 Haarlem
Telef. 20218
Postgiro 136123
Abonnementsprijs
f 2,50 per jaar

SOCIAAL-ECONOMISCH ORGAAN

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE
INTERN. VER. BELLAMY

BELLAMY Nieuws

bijlage 313 79

WERELDCRISIS IN AANTOCHT?

ER OP OF ER ONDER!!

De belangstelling voor wat in Amerika gebeurt, is vrij groot. Dat is te begrijpen, want het heeft er de schijn van, dat de wederopbouw van Europa niet mogelijk is zonder de machtige steun van de dollar.

Amerika echter betracht geen liefdadigheid en zegt „zaken zijn zaken”. Het stelt zijn voorwaarden aan de leningen, die de platgeslagen landen bij het rijke Amerika moeten sluiten om Amerikaanse producten te kunnen kopen. Het gaat daarbij soms vrij ver. Zo heeft Stassen, de Republikeinsse kandidaat voor de Amerikaanse presidentsverkiezingen, onlangs verklaard, dat de V.S. „in de toekomst alleen hulp aan Groot Britannië moesten verlenen op voorwaarde, dat de Britse regering niet zou voortgaan met socialisatieplannen. Dat komt aardig overeen met de mening van Marshall, die tijdens een aansporing tot beperking t.a.v. het voedselverbruik aan het Amerikaanse volk had verklaard, dat „het voedsel een essentiële factor is in de buitenlandse politiek”.

Intussen pakken dreigend-zwarte wolken zich samen boven het van zijn overwinning overbewuste rijke dollarland. In de leidende kringen van 't Amerikaanse creditwezen verwacht men vrij spoedig een inzinking in het zakenleven, als gevolg van het huidige hoge prijzenpeil en... de zeer grote voorraden der ondernemingen.

Hier te lande was het Prof. G. Brouwers, de directeur-Generaal van het Prijzenbureau, die in een rede voor de Algemene Nederlandse Zuivelbond heeft gewezen op „de bandeloze concurrentie, die spoedig over de wereld zal losbreken”, daarbij verklarende, „dat wij ons slechts staande zouden kunnen houden, als wij goedkoop zijn”. Vele landen hebben te kampen met dollartekorten en daarom beperkt men de invoer. In edele verontwaardiging hebben enkele regeringen Amerika voorts bedreigd geen nieuwe leningen meer te zullen aangaan en geen aankopen tegen te hoge prijzen meer te zullen doen, als men zich in feite gaat bemoeien met de binnenlandse aangelegenheden. Maar Uncle Sam lacht nog....

Amerika was het land der onbegrensde mogelijkheden, vrijheid en democratie, maar het is verworden tot het land van de economische dictatuur, het materialisme, de robot, de machinale mens, zonder geest of gevoel. Alles en allen staan in dienst van het geldverdiene, produceren ter verkrijging van winst en macht. De technische ontwikkeling wordt door de oppermachtige geldmagnaten gedirigeerd, door de krachten, die tevens de macht uitoefenen in vrijwel alle belangrijke dag- en weekbladen, die de gedachten van de volksmassa zo sterk beïnvloeden, om van de machtsvorming in radio en film maar niet eens te spreken. Aldus worden de gedachten van de volksmassa in nadelige zin beïnvloed en kwam men tot taylorstelsel met lopende band en stopwatch.

Bellamy heeft er reeds voor gewaarschuwd, dat één der tekenen des tijds in de periode vóór de door hem verwachte Omwenteling zou zijn, dat het privaat kapitalisme zich ter bescherming tegen de vernietigende uitwerking van de concurrentie zou verenigen tot trusts en syndicaten en dat het gevaar ener aldus verenigde „plutocratie” een groter gevaar voor de toekomst van de wereld zou zijn dan de concurrentie al was.

In dat gevaar verkeren wij thans. Het grootkapitaal heeft zich almeer verenigd. Men leze er „De dictators in Amerika” van Ferdinand Lundberg maar eens op na. Het gaat er thans om wie de eindstrijd zal winnen, de wereld van de economische democratie of die der plutocratie, de arbeid of het kapitaal.

Amerika staat nog sterk. Het is ook nu nog het land der onbegrensde mogelijkheden. Het beschikt over vaardige krachten en een perfecte techniek. Maakt men mensen en techniek, productie en distributie los van de gedachte aan het verdienen van geld en het uitoefenen van macht, onttrekt men het productieproces aan de directie van het kapitaal, dan zal Amerika het platgetrapte en doodarme Europa er bovenop kunnen helpen en zich een goodwill verzekeren, waarover geslachten na ons nog zullen spreken. Daartoe zullen alle Amerikanen en alle overige wereldburgers in het middelpunt moeten worden geplaatst, als mensen, wier behoeften bevredigd moeten en kunnen worden. Wij betwijfelen echter of het materialisme in Amerika van thans zich tot die hoogte zal kunnen opwerken.

Intussen schrijdt de ontwikkeling voort. De verschillende volkeren vechten voor hun bestaan en al naar hun ontwikkeling, behoeften, mogelijkheden en inzichten, is het nationalisatieproces ingezet en zijn de bemoeienissen van de Overheid omvangrijker geworden. Zo is Polen intensief aan het nationaliseren en is het stopzetten van Amerikaanse leningen voor Tsjecho-Slowakije geen verhindering geweest om voort te gaan op het daartoe ingeslagen pad. Ook Engeland schijnt niet van plan te zijn om zijn socialisatieplannen stop te zetten, terwijl Frankrijk ook wil trachten er desnoods zonder hulp van Amerika te komen. En Holland? Wij weten vaak niet wat we ervan moeten denken. Hevig verzet men zich hier tegen nationalisatieplannen, al gewagen de economische congressen, die grote politieke partijen als de Partij van de Arbeid en de C.P.N. hebben gehouden, al duidelijker van de noodzakelijkheid tot het nationaliseren van althans de grote bedrijven.

Wij wachten af, in de zekerheid, dat de ontwikkeling met rasse schreden nadert en de nood dwingend zal voorschrijven wat moet worden gedaan: alle productiemiddelen in handen der gemeenschap.

Een felle strijd is in gang en iedereen is daarbij betrokken. Het gaat er om: er op of er onder.

J. H. Jr.

AMERIKAANSE ZWERVERS

A camp of Pennsylvania migrant workers, located near North Norwich, N. Y. Each shack consists of one room and houses an entire family. Now migrant labor is plentiful again, the problem is increasingly grave.

De vrachtwagen hobbelde door, mijl na mijl, dag en nacht, eendeloze afstanden door Texas, Oklahoma, Kansas, Nebraska, Iowa, Minnesota. Vijftienhonderd mijlen. Drie dagen en drie nachten.

Als de lading uit vee had bestaan, zou de wet hebben vereist, dit elke 36 uren te laten rusten en op verhaal te laten komen. Als de lading uit varkens had bestaan, zouden deze gelijktijdig een frisse afspoeling met de tuinslang gekregen hebben. Maar het geval wilde, dat deze rammelige vrachtauto nergens behoefde te stoppen. De lading bestond slechts uit mensen!

Achtendertig menselijke wezens waren erin gepakt en voor het grootste deel van de tijd gedwongen recht op te staan omdat er geen plaats genoeg was om te zitten. Enkel vrouwen en kinderen mochten om beurten op de planken aan weerszijden zitten.

Eindelijk kwam men ter bestemming aan. In Minnesota om de suikerbietenoogst binnen te halen. De achtendertig mensen werden uitgeladen. Slechts weinigen konden zonder hulp uitstappen. Anderen vielen eenvoudig uit de wagen. Zo stijf van kramp waren zij.

Een armzalige houten keet met losse planken, een lek dak en een doorzakkende vloer, werd hun tijdelijke behuizing. Van comfort geen sprake. Van sanitaire voorzieningen evenmin. Men toog aan het werk. De oogst wachtte.

Zo loopt het droevig verhaal in het Amerikaanse Collier's tijdschrift van September 1947. Het verhaal van de massa dakloze zwervers in de Verenigde Staten van Amerika, die op het platte land de oogsten helpen binnenhalen. De overvloedige oogsten, waarvan een deel aan de rest der wereld met een breed hand-

INHOUD: Wereldcrisis in aantocht? - Amerikaanse zwervers. - Bont allerlei. - Toekomstmuziek. - Langs de straat. - Uit het dagelijkse leven. - Het Bellamy-stelsel. - De bittere pil. - Hebzucht. - Wereldeconomie.

gebaar wordt aangeboden.

Hoe groot het aantal dezer arme zwervers in de Verenigde Staten is? Volgens hen, die het vraagstuk van het arbeids „surplus” in de landbouw als onbelangrijk voorstellen, ongeveer 600.000. Volgens hen, die er nadruk op leggen, ongeveer 4 miljoen mensen. Volgens een Amerikaans zendingsgenootschap zullen het er thans ongeveer twee en een half miljoen zijn. Deze mensen arbeiden en leven in omstandigheden, die elke beschrijving tarten en die men in het hedendaagse Amerika ongelooflijk zou achten.

Toch schijnt het de bittere waarheid te zijn. De afbeelding uit het tijdschrift, die wij hier afdrucken, spreekt trouwens voor zich zelf. Geeft dit alles niet veel te denken?

K.Z.

EXPORTEREN.

Uit „Het Vrije Volk” neemt „De Water en Meerlander” een aanbeveling over van de voorzitter van de Kamer van Koophandel te New York, de heer Bes-treurtjes, ter stimulatie van de uitvoer, een deel van de dollar-opbrengst van de Nederlandse uitvoer naar de Verenigde Staten ter vrije beschikking van de exporteurs te stellen.

Onze export naar Amerika bedraagt niet meer dan 3 à 4% van de import uit Amerika. Het percentage is inderdaad niet hoog, maar onder de huidige omstandigheden verwondert het ons toch, dat het industrieel goed uitgeruste en vrijwel van alle grondstoffen voorziene Amerika nog iets van onze armoede gebruiken kan. De opvoering van het percentage zal dan ook o.i. alleen mogelijk zijn, wanneer in ons land de loonstandaard nog verder daalt beneden het Amerikaanse peil.

EXPORTEREN EN TOCH GOED WONEN.

Wij zijn niet van plan, aan de mogelijkheid van lager lonen hier een uitvoerige beschouwing te wijden. In dit verband willen wij slechts iets aanhalen uit het ingezonden stuk van de heer F. Kuik in 't streekblad: „In de raadsvergadering werd opgemerkt, dat de bedongen huurprijs van de door „Goed wonen” te bouwen woningen, te hoog is voor de arbeiders. Een lid van de P.v.d.A. was het hiermede eens, maar de oplossing zou niet zijn, dat de Gemeente hier voorzieningen treft, doch dat de lonen worden verhoogd.”

Hoe denken de Aalsmeerder bloemenexporteurs hierover?

NOG TOEFT GE.....

Het blad heeft ook een rubriek „Geestelijk Leven”. De medewerker komt tot de conclusie, dat hij millio-nair is! De Westeinder plassen en ander natuurschoon bezit hij. Elk half uur laat hij een auto naar Amsterdam en Haarlem rijden en bovendien staan nog andere auto's voor hem klaar. Duizenden boeken staan te zijner beschikking in verschillende bibliotheken. Van honderden schilderijen kan hij genieten, zelfs van de schoongemaakte Nachtwacht. Enige malen per dag wordt hem het nieuws (dat toch niet altijd prettig is) uit de gehele wereld gemeld. Een draal aan de knop... en muziek volop! Zeer in 't bijzonder op geestelijk gebied staan hem meerdere organisaties ten dienste. In elk van de kerken is hij hartelijk welkom enz. enz. in één woord:

„...ik ben zó rijk, dat ik mijn eigen rijkdom niet weet... en dat zonder de zorg en ergernis, die gewoonlijk hieraan verbonden wordt geacht”.

Ge ziet, deze schrijver woont in het „herwonnen paradijs” en onwillekeurig komt ons het naschrift in gedachten van een vroegere uitgave van Bellamy's werken: Ge slaat uw ogen op van het boek. Nog toeft ge....

GEEN BLOEMENTAAL.

Op 19 Augustus werd te Amsterdam een grote protestvergadering belegd door de Vereniging van Kleinhandelaren in bloemen en planten „Nieuw Leven” tegen de verhoging van de omzetbelasting van 2 op 3%.

„Zegt het met bloemen” zelfs bij het einde van een bestaan; maar nu men niet meer het volle profijt van hoge prijzen heeft, schieten kleur en geur blijkbaar te kort om de ontevredenheid te bedekken en ging men in de leer bij bakkers en kruideniers.

Van wie is de volgende protestvergadering te verwachten?

Voorlopig nog niet van de wapenhandelaars!

(Zie vervolg op pag. 4 laatste kolom.)

toekomstmuziek

Just toen de oorlog uitbrak hoorden we van een nieuwe film „de Dictator” geschreven en gespeeld door Charlie Chaplin. We waren allemaal dol nieuwsgierig deze film te gaan zien en verheugden ons op de malle glossen die Charlie ons zou voortoveren, op de caricaturale voorstelling van een dictator in 't algemeen en Hitler en Mussolini in 't bijzonder.

Maar helaas, de oorlog kwam tussenbeide en wij hoorden er niets meer van. De oorlog schreef voort. We ondervonden allen de grote ellende van onze vrijheidsbeperking en de vreselijke ellende van de jodenvervolgving, de executies van onze landgenoten, de razzia's en tenslotte de hongersnood. We waren niet meer in staat humor te waarderen. We vervielen in een volslagen apathie.

We hoopten toen de bevrijding naderde op een tot inkeer komende mensheid, een planmatige economie, een waarachtige vrijheid, een eerlijke verdeling van onze armoede, ja, wat niet al.

Dachten we nog eens aan die grappige film van Charlie, ook al kenden we die nog niet, dan deden we dat met een weemoedig lachje, denkend aan een grapje uit een verloren en bijna vergeten tijdperk met een gevoel van: we hebben te veel ernstige beestachtigheden van de dictatuur gezien en ondervonden om nu nog grappjes te waarderen van Charlie Chaplin.

Toen na de bevrijding de film in ons land in besloten kring werd vertoond, voelden wij en met ons duizenden ernstig aangelegde mensen er niets voor een plaatsje voor de film te gaan veroveren.

De kritiek, die ons ter ore kwam, bevestigde volkomen ons vermoeden. Toen echter later de film in tientallen bioscopen tegelijk te zien was, zijn wij twee jaar na de bevrijding toch eens een kijkje gaan nemen, deels uit nieuwsgierigheid deels om zelf een oordeel te kunnen vellen.

Maar hoe heel anders is ons oordeel uitgevallen!! Wat een meesterlijke film, wat een „de mensheid sterkende film!!” Wij hebben ijverig gezocht naar de oorzaak, waarom zo weinig mensen de strekking van deze film hebben begrepen. Wij vermoeden, dat zij de grootheid van Charlie niet hebben doorzien. Laat men in zijn herinnering de rij van films waarin hij optreedt, de revue passeren, dan bespeurt men een stijgende ontwikkeling van zijn talent.

Laten zijn eerste films vol zitten met flauwe grappjes, telkens terugkerende malle situaties zonder diepere achtergrond, langzamerhand gaan die grappjes een betekenis krijgen.

Wie herinnert zich niet die zielige scène uit de „Gold Rush”, die goudelversfilm, waarin Charlie met een paar broodjes op een vork geprikt een dans uitvoert om zijn teleurstelling baas te worden over het niet verschijnen van het meisje waarop hij verliefd is. Denk eens aan zijn film „The Kid” waarin hij als werkloze glazenmaker wat tracht te verdienen door een afgehuurd straatschooier te telkens eerst een ruit te laten ingooien, om iets later aan het beschadigde huis aan te bellen en zich aan te bieden als glazenmaker! Wie herinnert zich niet: Charlie als arbeider in een fabriek met Taylorsysteem, waarbij de arbeider telkens dezelfde handbeweging moet uitvoeren, telkens dezelfde schroef moet aandraaien waardoor hij zo bezeten wordt, dat hij op straat komend met dezelfde handbeweging een toevallig voorbijkomende juffrouw haar hoedje van het hoofd draait?

Hoe had hij beter het mensonwaardige Taylorsysteem kunnen hekelen?

Het clowneske in zijn kunst heeft hem vanzelf tot de symboliek gebracht.

Men zou het symbool kunnen omschrijven als: een plaatsvervangende handeling voor een bepaald begrip.

Bijv. iemand vlucht uit de gevangenis. Die vlucht is dan het symbool voor het begrip „vrijheid”.

Een topprestatie bereikt o.i. Charlie in zijn film „De Dictator”. Als hij uit zijn kapperswinkelje loopt naar rechts en daar op Jodenvervolgers stuit, om direct in malle sprongen naar links uit te wijken om ook daar in de armen van zijn vervolgers te vallen, is dit niet anders dan het symbool van de benauwenis van de arme Joden, die nergens heen konden om hun noodlot te ontvluchten. Als Göbbels, de slechte genius van Charlie-dictator hem de wereldheerschappij voorspiegelt, is het klimmen van Charlie in de gordijnen en later het spelen met de wereldbol het symbool van zijn grootheidswaanzin.

Als Charlie, het Joodse kappertje op aansporing van zijn hoge Duitse vriend Schultze, die bij Hitler in ongenade is gevallen, een samenzwering op touw zet met vijf andere Joodse vrienden, waarbij één van hen een levensgevaarlijke daad moet verrichten, wordt daarvoor een loting gehouden.

De samenzweerders krijgen ieder een lekker taartje. In één van die taartjes is een muntstuk gebakken. Wie het muntstuk in zijn taartje krijgt, zal de zeker tot de dood leidende aanslag moeten plegen. Weinu, deze scène, waarin Charlie natuurlijk in het muntstuk bijt en dit nu tracht in te slikken en waarbij blijkt, dat in ieder taartje een muntstuk is gebakken, zodat ieder tracht zijn muntstuk op het bord van zijn buurman te schuiven; deze scène dient als symbool voor de zeer menselijke maar onheldhaftige neiging van iedereen om de verantwoordelijkheid van zijn daden op een ander af te schuiven. Er zijn ontelbare symbolen waarmee Charlie de zo vreselijke werkelijkheid laat zien. Wie de symbolen herkent geniet van de film en begrijpt dat de film juist zo is in elkaar gezet om met een reusachtige lange, smakelijke, diep-ernstige aanloop te komen tot de apotheose.

Charlie het gevangengenomen kappertje met zijn oorlogsvriend Schultze uit de gevangenis gevluht op weg naar de Oostelijke grens, wordt voor Hitler aangezien en met grote eer door de nazi-Oostenrijkers ontvangen. Hij begrijpt niets van de situatie. Göbbels houdt voor de duizendkoppige nazibende een van nationaal-socialisme drupende redevoering. Charlie zal, om zijn hoofd en dat van Schultze te redden, ná Göbbels eveneens moeten spreken. Hij wankelt naar het podium en begint weifelend, hortend en stobend te spreken, maar plotseling krijgt hij de geest. Hij ziet in zijn gedachte de ellende het Joodse volk toegebracht, hij ziet het beestachtige van die hele Duits-nationaal-socialistische en militaristische opgezette actie en gaat nu spreken, steeds vloter, steeds sneller, steeds vuriger, steeds hartstochtelijker, waarbij hij de mensheid, precies tegenovergesteld aan de redevoering van Göbbels de weg wijst, hoe er wel geluk, wel vrede, wel humaniteit, wel liefde op de aarde mogelijk is.

Toen wij eens in de jaren plm. 1935 in Duitsland waren en naar de eerste verschijnselen van de komende beestachtigheden aanschouwden, kregen we een bijna onbedwingbare lust naar Hitler te gaan en hem te spreken over het Bellamy-systeem, om hem de weldaden van die economie uit te leggen en we droomden van de mogelijkheid van zijn grote macht gebruik te maken om Duitsland met één slag te brengen tot de Bellamy-economie, zodat het als voorbeeld en model had kunnen dienen voor de hele wereld.

Natuurlijk was dit een onmogelijkheid, gezien de mentaliteit van de leiders en de onontwikkelde geest van Hitler zelf. Charlie Chaplin heeft met zijn film op een reële wijze ons de grote tegenstelling laten zien tussen de verdwazing van het nationaal-socialisme en de mogelijkheid van een humane, vreedzame

samenleving. Hij deed dit op z'n eigen, zogenaamd grappige, eigenlijk weemoedige, maar in ieder geval meesterlijke wijze. Wij, Bellamyanten, die zo graag een film zouden willen samenstellen, waarin onze economische structuur op een niet saale en droge manier vertoond zou worden, met als tegenstelling de belachelijke, chaotische, tot verderf der mensheid leidende kapitalistische maatschappij als kwasi-grappige achtergrond, zouden gerust deze Charlie-Chaplin-film als model kunnen nemen.

Maar waar is het geld er voor? en waar is Charlie? Stel eens dat Charlie een vurig Bellamyant was!
Dr. v.d. St.

-o-

Langs de straat

„Dat zou ze met lange rokken niet lappen”, zei de man, die een dame op haar mans fiets zag rijden. „Toch sportief, die mode van tegenwoordig”.

„Nou, ze denken er juist over, de rokken weer wat langer te maken: Nieuwe mode! Niet van gelezen?”

„Zijn ze nou helemaal gek!” zei de eerste verontwaardigd, „hebben we soms textiel te veel? Zeker weer werk van een of andere dame, die eens wil opscheppen. Nou ja, eigenlijk is dat de bedoeling van elke mode: laten zien, dat de een de ander wat vóór is in geldelijke staat. Maar nu krijgen we allemaal hetzelfde aantal punten. Opschepperij niet mogelijk, tenzij zwart! En dán loop je pas goed voor gek!”

„Al die mode is een gevolg van het kapitalistische stelsel”, boemde de tweede zwaar door, „Als je 't gelijke aandeel invoert voor alle mensen, nou, dan zeggen ze hoogstens van zo'n pronkpeunt, dat ze zeker haar hele aandeel aan haar kleren besteedt! En ze wordt eerder uitgelachen, dan bewonderd...!!”

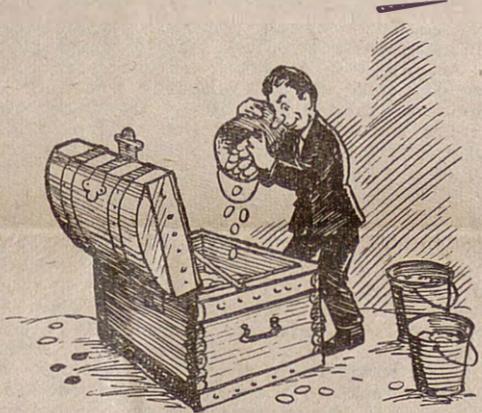
„Maar verschil van smaak zal er altijd zijn”, zei weer de eerste. „De een is een harmonie van moede kleuren, de ander een boerenkermis! Maar ja, als alle vrouwen dezelfde kansen krijgen, dan pas zullen we zien, wie smaak heeft en wie niet. Bellamy brengt voor de vrouw een eerlijke kans, wat haar kleding betreft en het tonen van haar smaak. Langere rokken... hoe krijgen ze het in hun hoofd...”

„Bepaald uitgedacht door een vrouw met kromme benen, die dik in de duiten zit”, lachte de ander.

Bonk! zei de klep.

C.O.

PROPAGANDA KOST GELD!

U KUNT UW BYDRAGE STORTEN OP
POSTREKENING 136123. CENTR.
STICHTING BELLAMY, HAARLEM.

uit het DAGE / UKSE leven

't Was de hele avond doodstil geweest in de kamer: op de divan zat tante, verdiept in een boek, aan tafel oom en neef, gespannen op het geruite bord starend. En net toen oom zijn koning zag vastgezet in een onontkoombare situatie en hij neef de hand reikte, sloeg tante met een klap haar boek dicht. „En”, vroeg zij, „wie heeft er gewonnen?”

„Allebei”, verklaarde oom. „Ons vernuft is door oefening verscherpt.” „Dan heb jij het afgelegd!” verklaarde tante.

„Was het boek mooi, tante?” vroeg neef. „Wat is het?”

„Griffioen, van een zekere mijnheer Pauwels. Mooi... ja het is goed geschreven. En het is echt een roman uit deze lamme maatschappij. Geen levenszekerheid voor de hoofdpersoon...”

Als onze kindskinderen het later lezen, snappen ze niet, hoe wij het in zo'n zoodje konden uithouden! 't Gaat over een jongen, die om te beginnen al geen vader had. Onbekend, snap je! Die had het slachtoffer van z'n streken maar aan haar lot overgelaten en haar laten opdraaien voor de gevolgen. Nou, ze heeft hem goed opgevoed, haar jongen.

Later werd ie advocaat. Eerst geen werk en zowat geen eten. Dan bezwijkt die man voor de verleiding en komt door een oneerlijke strek aan geld van een vies zaakje. Komt er een beetje bovenop, omdat hij door dat geld natuurlijk meer kansen kreeg, een mooi kantoor en goede kleren... Dan trouwt hij met de dochter van een rijke zwendelaar, een soort millonair, wordt geëerd en geacht en benijdt. Maar 't huwelijk loopt fout, zijn schoonvader wordt wegens zijn afzetterij bijna gearresteerd en schiet

zich dood. En die Griffioen ontloopt zijn straf door zijn hele boeltje te verkopen om de slachtoffers van zijn schoonpapa schadeloos te stellen. Wel een fidele strek van hem, niet waar. Maar ja, hij liep gevaar en redde zijn huid. Dan wordt ie geschorst, want natuurlijk deugt hij niet meer in de kring van al die nette advocaten. Laat me niet lachen!! Enfin, hij komt aan lager wal en sterft als een oude stumper, arm en verlaten door de lui, die hem eerden, toen hij rijk en jong was... Nou, geloven jullie, dat zo'n geschiedenis te schrijven zal zijn in de nieuwe gemeenschap?”

„Nou...”, meende oom, „natuurlijk wel als historische roman, hé.”

„Och jij! Ik bedoel, of zo iets nou zou kunnen gebeuren, zo'n leven?”

„Geen sprake van!” viel neef uit. „Ten eerste hebben we dan geen advocaten nodig, want ze zullen die onleesbare wetten heus wel veranderen. Ten tweede is financiële nood onbestaanbaar, door invoering van het gelijke aandeel. En een zwendelaar in aandelen is onbestaanbaar, omdat er geen aandelen meer zullen zijn: alle bedrijven zijn in eigendom van de Gemeenschap. En in de nieuwe maatschappij zullen we heus niet een jongeman opvoeden in een of andere wetenschap om hem later zonder arbeid te laten zitten! Stel je de waanzin voor!! Dat kan alleen in het tegenwoordige gekkenhuis, dat men maatschappij noemt.”

„En in armoede sterven is even onmogelijk, want het aandeel geldt van de wieg tot het graf!” deed oom een duit in 't zakje.

„En nou snappen jullie, dat ik me aan zo'n boek als Bellamy toch wel eens erger! Niet, dat ik het die mijnheer Pauwels kwalijk neem, dat hij het opschrijft, hoor, maar dat het zou kunnen gebeuren, begrijp je.”

„Och,” dacht oom, „zo is het toch zeker met de helft van onze tegenwoordige boeken! Onze kleinkinderen zullen mogelijk wel eens lachen om al de onzin, die tegenwoordig maar heel gewoon wordt gevonden. Ze zullen weinig eerbied voor hun voorvaders hebben, die

zo iets maar gewoonweg duldden, die zich zo weinig inspannen om het romeltje te veranderen. Want onrecht dulden is even erg als onrecht doen.”

Tante stond op om thee te schenken. En terwijl ze de suiker in de kopjes schepte zei ze: „Nou ja, maar we zijn toch bezig! Ik hoop, dat ze de ledenlijst van onze afdeling in het archief bewaren, dan kunnen onze kleinkinderen tenminste zien, dat wij wel gewerkt hebben! 't Is zo'n soort verontschuldiging tegenover het nageslacht, snap je.”

De beide mannen knikten begrijpend en lachten even. „Er zijn veel mensen, die tegenwoordig hun schouders ophalen over onze „Malligheden” en ons beschouwen als goedwillige idioten, die naar het onbereikbare streven, zie je.”

„Ging tante voort. „Ik zou het aardig vinden, als ik later in ere werd hersteld door het nageslacht!”

„Nou, over honderd jaar zullen die lui, die ons nu in blad en boek aanvalen en twijfelen aan ons ideaal heus geen goede beurt maken”, meende oom. „Wat zullen ze lachen om die z.g. argumenten!”

„Dan lezen ze immers die dingen niet meer”, zei tante. „Lees jij wel eens een boek van honderd jaar geleden? Hoogstens zetten ze die dingen bij wijze van grap in de geschiedenisboeken, om ze minder droeg te maken, weet je.”

„Hebben jullie gelezen, dat men in Engeland de arbeidsplicht heeft ingevoerd?” vroeg oom. „Een stapje in de goede richting! Moesten ze hier ook doen. De arbeidskracht van een volk is de rijkdom der natie, het voornaamste middel tot welvaart. En daarmee kun je niet laten sullen. Luilakken verspillen de gemeenschappelijke welvaart. Een werkvolk, een sterk volk, zei Het Parool vroeger wel eens. Van 18 tot 50 moeten ze in Engeland aan de slag!”

„Als Amerika dat nou maar goed vindt,” spotte tante, „want anders zetten die lui leningen of voedselleveranties stop! Je bent tegenwoordig je eigen baas niet, al heb je voor de vrijheid gestreden, hoor!”

„Praat me niet van vrijheid”, mopperde oom. „Als je daar aan de over-

kant zwart bent, mogen ze in sommige streken je gratis ophangen. En als je niet van de gewilde politieke kleur bent, ben je ook nog niet gelukkig. Vreemdelingen over de grens en landgenoten uit het bedrijf...”

„Hoor eens,” kalmeerde neef, „alle vrijheid is betrekkelijk. In Engeland zullen sommigen ook wel mopperen, dat je op die manier niet kunt doen wat je wilt. Of hebt u nog nooit dat argument horen gebruiken tegen het Bellamy-stelsel? Wij willen ook arbeidsplicht en kunnen geen lieden gebruiken, die menen, dat het fortuin van hun pa recht geeft op een werkloos bestaan. Niemand heeft de vrijheid tegen de belangen van de Gemeenschap in te gaan. Wat ik overigens zo mooi vind in het Britse besluit is, dat mannen en vrouwen beiden onder de wet vallen, al mogen dan de dames van 40 jaar gaan rusten en de mannen pas op 50-jarige leeftijd. Het is een verheugend feit, dat vroeger bestreden beginselen nu erkenning vinden in vele landen. De wereld wil niet naar Bellamy, doch ziet zich genooddacht stappen in de juiste richting te doen. Och, natuurlijk zagen wij liever het redelijke verstand als drijfveer, maar de nood schijnt een sterker argument te zijn in deze wereld. Doch de richting der ontwikkeling staat vast! Men zal tenslotte tot een maatschappij moeten komen met recht voor allen, arbeid voor ieder en levenszekerheid van de wieg tot het graf. Tegenspartelen verlengt alleen het lijden en werkt niets uit. Het valt me overigens op, dat mensen, die helemaal geen Bellamyant heten, toch zo vaak onze beginselen belijden. Het eigen denken bracht hen in de goede richting. Onze beweging staat veel sterker dan wij zelf menen op te maken uit ons ledental. Er is trouwens verschil tussen I.V.B. en de Bellamy-gedachte. De een is een propaganda-instituut, het andere is een gevolg van die propaganda.”

„Het erf van de boer is altijd kleiner dan zijn landerijen, die hij heeft bezaaid”, vergeleek tante. „Maar het zaad komt op, dat denk ik ook.”

C.O.

het Bellamy stelsel

Op het eerste gezicht schijnt het zeker onbegrijpelijk, dat het zo lang duurt voordat de wereld over het algemeen en het Amerikaanse volk in het bijzonder, beseft, dat democratie logisch betekent, dat de regering van het volk de heerschappij van de rijken vervangt in de regeling van productie en distributie der goederen. Niet alleen omdat het zulk een eenvoudige verklaring is van het begrip van het regeren van het volk, maar ook omdat het een regeling is, waarbij de volksmassa zo rechtstreeks belang heeft, dat zij ten uitvoer gebracht wordt.

Maar als wij goed nadenken, dan zien wij, dat de tijd, die de wereld in het algemeen en het Amerikaanse volk in het bijzonder nodig heeft, om er achter te komen, wat de democratie eigenlijk betekent, niet langer is dan verwacht kan worden, als men de ontzaglijke gevolgen, die het zal hebben, in aanmerking neemt. De gedachte moet haar tijd hebben om te groeien. De gehele nieuwe orde van economische democratie is logisch opgesloten in de eerste volledige verklaring der democratische gedachte. Zo ongeveer als de uitgegroeide boom in het zaad. In beide gevallen is tijd het enig nodige voor de ontwikkeling, tot het resultaat bereikt is. **Bellamy.**

Echte menselijke gemeenschap begint eerst dan, wanneer ik anderen niet tot louter werktuig van mijn wil verneder, maar integendeel ieder ander als een gelijkberechtigende persoonlijkheid tegemoet treed. Dan moet er slechts een verstandhouding plaats vinden tussen twee gelijkwaardige wilvermogens en eerst dan wanneer dat geschiedt, ontstaat in de eigenlijke zin menselijke gemeenschap. Het niet-ik wordt als werkelijkheid erkend.

Zo ontstaat de democratische gedachte met al haar vertakkingen. In de eerste plaats als een onafwijsbaar gevolg uit de moderne arbeidsgemeenschap tussen evenwaardige arbeidsfactoren, die hun beste energie slechts verlenen in de mate, dat hun persoonlijke en gemeenschappelijke waarde volledig wordt erkend en dat hun wil zonder dwang, zonder vernedering en zonder geld wordt behandeld en geleid.

In de kringen der huidige machthebbers heerst nog altijd de vrees, dat de ethische of democratische eis alle rangorde onder de menselijke arbeidsverdeling zal verstoren. Het omgekeerde is juist het geval bij de ware democratie. Niet arbeidsverdeling als zodanig wordt aangevallen. Deze is economisch noodzakelijk en vloeit voort uit de ontwikkeling der techniek. Aangevallen wordt echter de ongezonde morele atmosfeer, die de huidige menselijke arbeidsverdeling beheerst.

Het stelsel der arbeidsverdeling met zijn rangorde van mens boven mens is op de duur alleen dan levensmogelijk, wanneer de beste zedelijke kern van de democratische gedachte wordt aangenomen met geheel het hart en geheel het geweten. Wanneer de hoogste arbeidswaarde ook tevens de hoogste levenswaarde is.

Slechts dat stelsel van arbeidsverdeling zal duurzaam kunnen standhouden, waarin de economische natuurwet en de ethische of democratische zedenwet elk op eigen terrein, maar in nauw samenwerkend verband, geheel tot hun recht komen. Gezonde economie moet tevens gezonde democratie zijn.

Vele mensen schijnen nog niet te begrijpen, dat er niet alleen een techniek of economie der arbeidsverdeling is, maar ook een ethiek of democratie ervan. Dat zonder deze nieuwe ethiek, die het kwaad van de persoonlijke heerschappij van mens boven mens in de wortel aantast, de opstand der onderste lagen van het volk een steeds meer dreigend en onhandelbaar karakter zal aannemen. De democratische stroming is nu eenmaal niet meer te keren. Wordt zij niet op tijd geleid en gericht, dan treedt zij buiten haar bedding en breekt de weerstanden, die haar gezonde groei tegenhouden. **K.Z.**

De bittere pil

Er komt te veel wol! En het streven naar uitbreiding der voedselproductie zal leiden tot onverkooptbare overschotten... De Uitkijk zegt, dat deskundigen er voor waarschuwen...

Nou ja, 't zal wel. Vroeger hadden we ook te veel van alles en daarom leed een groot deel van de mensen gebrek. Dat is ons voorland nu eenmaal. Logisch als de techniek gedirigeerd blijft door het internationaal kapitalisme. Daardoor wordt de persoonlijke arbeidskracht uitgeschakeld, de koopkracht verminderd en worden de mensen vertrappt.

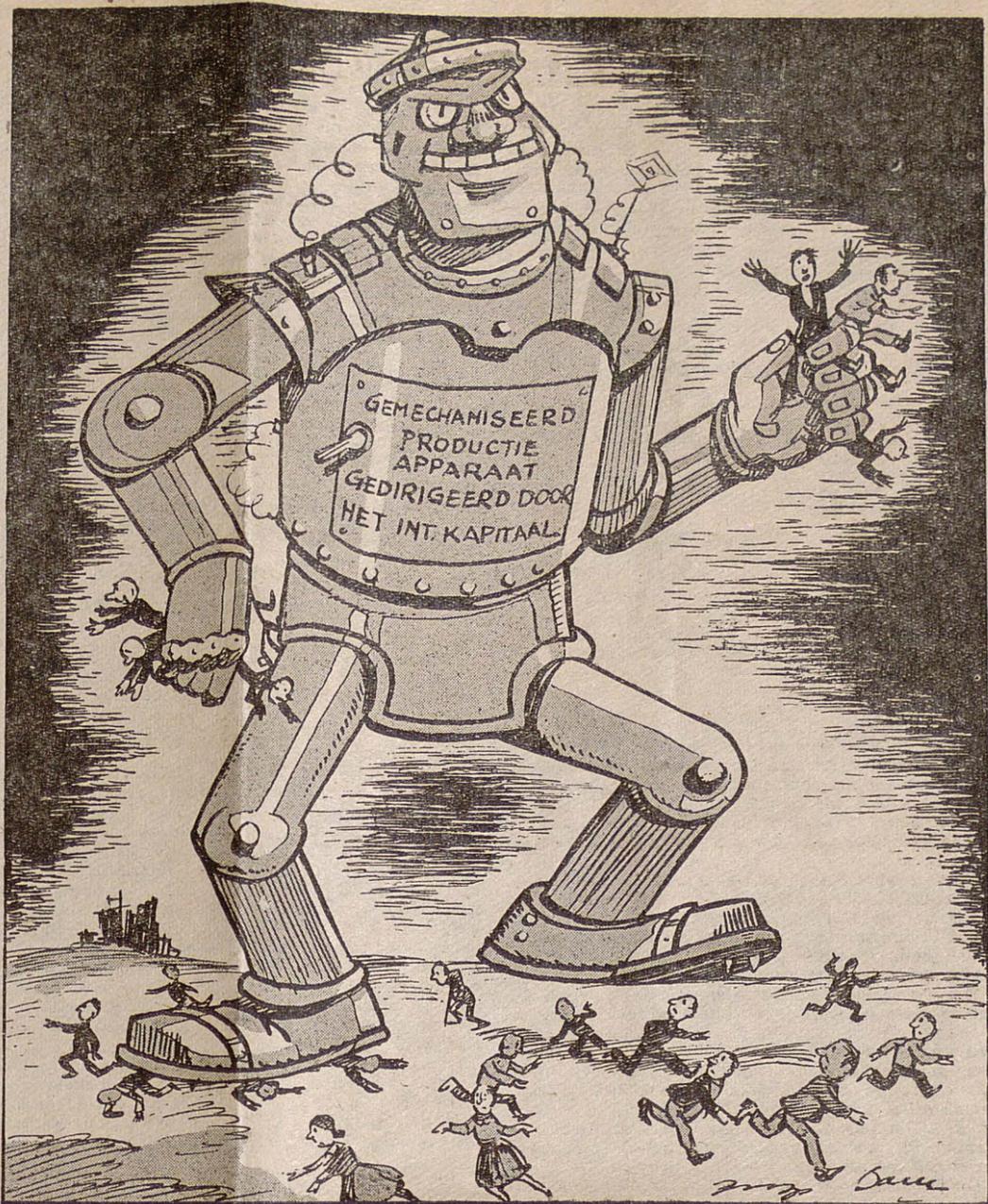
Er zal altijd gebrek onder het kapitalistisch stelsel blijven, de ene keer omdat er teveel is, de andere keer omdat er te kort is, na een fris oorlogje.

Ja, ja, laten we dit stelsel van teugellose productie en ongelijke distributie vooral handhaven... 't is zo erg onnozel om te denken, dat een geordende productie en distributie zou kunnen voorzien in de behoeften van allen... Neen, dan maar liever chaos en oorlog en gebrek... **OOR.**

Geeft ons orgaan na
lezing aan anderen door

WERFT ABONNEES

Doe wat! Nog is het tijd!

DE ROBOT

HEBZUCHT

Wanneer de Geest nog sluimert, voert het mensdier volle heerschappij. Het mensdier heeft met het dier instincten gemeen, maar wat de mens zijn plaats boven de dieren verschaft, zijn verstand, wordt hem tot een zwaar te dragen pak, veelal tot ongeluk. Wel heeft hij in zijn verstand het middel om met voortdurend geringer lichamelijke inspanning van een voortdurend groter deel der stof te genieten, maar dit sluit tevens het gevaar van ontaarding van het dierlijk instinct tot zelfbehoud in zich.

Door het instinct gedreven, verschaffen de dieren zich, wat zij nodig hebben voor hun bestaan, hun zelfbehoud. De mens gaat verder: zijn instinct ontaardt tot hebzucht. Slechts uit hongerdood doet hij. Is zijn honger gestild, dan doodt het niet meer. Het dier doodt niet om te doden. De mens evenwel verandert doden in moorden.

Zijn verstand doet hem, als hij verzadigd is, denken aan het ogenblik, waarop hij wederom honger zal gevoelen, en wekt bij hem de begeerte, reeds bij voorbaat te verzamelen, wat hij in de toekomst zal nodig hebben voor zijn stoffelijk bestaan, en meer. Want het verstand fantaseert er behoeften bij en legt zich geen rem op. Uit deze hoedanigheid vloeit voort, wat wij „voortgang” noemen. Het ongeluk is echter, dat deze stoffelijke voortgang volkomen egocentrisch is, en dat de mensen onder deze voortgang derhalve slechts oog hebben voor de begeerten van hun stoffelijke Ik. Het Gij, Hij en Zij liggen ver buiten hun gezichtskring. Zij hebben het op dit ogenblik hoogstens gebracht tot het WJ, waarmede zij het individuele egoïsme tot het groeps-egoïsme hebben uitgebreid. Dat betekent, dat in het internationale leven de ene mensengroep de andere bevecht. De Wij van het ene land werpt zich vol bloeddorst op de Wij van het andere. Dit is in het groot, wat zich in het dagelijkse leven in het klein afspeelt. Daar bevindt zich het stoffelijke Ik in voortdurende strijd met het andere stoffelijke Ik.

Nuchter redenerend zou men kunnen zeggen: „het verstand zelf zal toch tot de slotsom moeten komen, dat het op de duur zo niet gaat, omdat wij mensen, als wij niet... verstandiger worden, elkaar zullen blijven verscheuren. Deze redenering is op zichzelf wel juist, maar blijktbaar is deze verstandelijke conclusie onvoldoende om het gedachte in de daad om te zetten. Want als zij voldoende ware, dan zou de oplossing wel zeer eenvoudig zijn. Zij zou luiden: „laat ons onze gezamenlijke werkkraft aanwenden tot de productie van alles, wat nodig is voor de gezamenlijke behoeften; daarna alles onder elkaar naar ieders individuele behoeften verdelen, want dan heeft de hebzucht de ontaarding van het instinct tot zelfbehoud, geen reden van bestaan meer, en wordt ze teruggedrongen tot haar oorspronkelijke vorm, welke, als van de natuur gegeven, even noodzakelijk als nuttig is voor 's mensen voortbestaan.”

In de praktijk komt men er met deze redenering

niet, omdat de belemmeringen sterker zijn dan de wens, tot een dergelijke oplossing te komen.

In de vele duizenden jaren, gedurende welke de mensen de aarde hebben bevolkt, zijn traditie, opvattingen, denkfouten ontstaan, die machtiger blijken dan de koele redenering van het verstand. Bovendien zijn niet alle mensen in gelijke mate begiftigd met gezond verstand. En tenslotte zijn er velen, die door de gunstige omstandigheden, waarin zij verkeren, niet eens de wens koesteren, zich bij deze redenering aan te sluiten, laat staan, ernaar te handelen.

Wat staat ons dan te doen? Waar zullen wij de kracht vandaan halen, onze weg te vervolgen? Het is de Geest, die ons tehulp komt, waar wij ons ook bevinden, en hoe de verhoudingen, waarin wij verkeren, ook mogen zijn.

Indien wij ons rekenschap geven van de kracht van ons geestelijke Ik, en van de geestelijke band, die ons aan onze medemensen bindt, indien wij ons stoffelijke denken aan de Geest ondergeschikt maken, dan kan daaruit datgene ontstaan, waarnaar de mens, thans nog rovende en moordende, blijft haken: Vrede.

Het verstand alléén is onmachtig gebleken, de hebzucht te overwinnen. Slechts onder de leiding van de Geest kan van werkelijke vooruitgang sprake zijn. Slechts met de Geest als leider wordt het verstand tot een heerlijke gave. Wie zich van zijn geestelijke macht is bewust geworden, kan zijn verstand tot een zeer vaardige en nuttige dienaar maken, een dienaar, die op zijn beurt zijn kracht zal aanwenden tot het vestigen van de oppermacht van de Geest, daar, waar deze nog niet gevestigd schijnt.

Ons denken doet ons wel zien, dat de hebzucht ons tegen elkaar doet opstaan, zodat wij deze fout hebben te overwinnen, doch de angst voor de toekomst verlamt onze kracht tot handelen volgens de verstandelijk bereikte erkenning.

Angst is de praktijk der belemmeringen van traditie, positie, denkfouten, laksheid, Angst is ook het beginpunt van haat. Angst is een fout van het stoffelijk denken. Laat ons denken, doch onder de leiding van ons geestelijke Ik. Alléén dan is ons denken onversaagd en kan over de hebzucht zegevieren. **P.d.W.**

Brochures

Bij de Centrale Administratie Bellamy — Postbus 249 Haarlem — postrekening 136123, zijn verkrijgbaar de brochures:

1. WELVAART VOOR ALLEN f 0,15
2. DE GRONDSLAGEN VAN DE BELLAMY-ECONOMIE f 0,25
3. HET BELLAMY-STELSEL f 0,25
4. ORDENING f 0,20
5. DE GELIJKENIS VAN DE WATERTANK f 0,15

Sluitzegels, 3 kleuren 1 cent.
Ansichtkaart, 2 kleuren 3 cent.
Propagandakaart, 2 kleuren 3 cent.

WERELD-ECONOMIE

(Vervolg: Hoofdstuk X, Wereld en Naties (A).)

Alle maatregelen in verband met de arbeidsbemiddeling worden zonder dwang genomen. Ieder land zorgt voor goede huisvesting en levensomstandigheden (ontspanning en ontwikkeling enz.). Voor vreemde arbeidskrachten onder het devies: „Welkom vreemdeling”.

Daardoor wordt het tijdelijk elders vertoeven tot een begeerlijke afwisseling voor iedereen. Speciaal zullen de jongere arbeidskrachten voor tewerkstelling in het buitenland in aanmerking komen, omdat primo deze een groter aanpassingsvermogen hebben, secundo voor hen tewerkstelling in het buitenland een zeer belangrijke factor voor hun vorming als gemeenschapsmens is.

Op deze wijze dragen de naties naar de mate hunner mogelijkheden, hoe langer hoe meer harmonisch in de wereldarbeid bij, verkrijgen op de duur evenwicht tussen hun bevolkingsdichtheid en de mogelijkheden hunner gebieden, een en ander zonder boven elkaar bevoordeeld te worden.

Een dusdanige organisatie zal allereerst voor de belangrijkste primaire grondstoffen worden ingesteld. Naarmate deze organisatie vordert, ontstaat ook evenwicht in de industrialisatie der verschillende landen. Bepaalde fabrieken zullen hoe langer hoe meer daar gebouwd worden, waar ze hun belangrijkste grondstoffen in hun onmiddellijke nabijheid vinden en zo zal in vele gevallen naast de grondstoffvoorziening, de voorziening met gefabriceerde producten en consumptiegoederen, groeien.

Op dit moment is het zó, dat verschillende landen geforceerd gaan industrialiseren, hetzij uit vrees; anders afhankelijk van het buitenland te worden, hetzij ter delging en/of voorkoming van schulden aan het buitenland (het in evenwicht brengen hunner betalingsbalansen). Dit is feitelijk werkverschaffing. Een te grote bevolking moet werk hebben om aan de wereldproductie naar evenredigheid bij te dragen; dus worden industrieën opgericht daar, waar geen grondstoffen zijn, hetgeen betekent: dat de grondstoffen naar de mensen gebracht worden. Dit is tegennatuurlijk. Natuurlijk is, dat de mensen tot de grondstoffen gaan. Dit te organiseren is de taak der wereld-arbeidsbemiddeling.

De vrees voor afhankelijkheid is de grootste internationale waanzin, omdat deze afhankelijkheid reeds bestaat, en, bij de huidige stand van aardbevolking en technologische ontwikkeling niet ongedaan gemaakt kan worden. Men aanvaardt het feit der afhankelijkheid en overwinne op deze wijze de verlammeende en tot oorlog voerende internationale vrees.

HOOFDSTUK XI, WERELD EN NATIES. (B.).

Het volgen van de in het vorig hoofdstuk aangegeven gedragslijn eist internationaal overleg en vaststelling van de grondprincipes.

De uitwerking zal per land moeten geschieden, in de eerste plaats omdat de arbeidsvoorwaarden in de verschillende landen afhankelijk zijn van klimaat en ligging en deze weer de vaststelling der prijsberekening met de daarmede samenhangende instelling van het verdeel- en betaalmiddel beïnvloeden. Doch de richtlijnen dienen voor elk land gelijk te zijn.

Indien de nationale grenzen met de nationale klimaten, liggingen en mogelijkheden samenvielen, zou een algemene vaststelling van vormen gemakkelijker zijn; doch we hebben met het feit rekening te houden, dat de delen van een land veelal verschillende klimaten en mogelijkheden hebben. En, waar de nationale grenzen van het ogenblik nu eenmaal aanvaard worden, is het de afzonderlijke naties opgelegd, gemiddelden voor hun landen te bepalen, vanzelfsprekend op basis van de algemene richtlijnen, door internationaal overleg vastgesteld.

Deze richtlijnen komen hierop neer: alle arbeid wordt uitgedrukt in energie-eenheden. Per persoon en per dag wordt eenzelfde aantal energie-eenheden aan-

genomen. Alleen het landelijk karakter wordt uitgedrukt in de lengte van de arbeidsdag voor elke soort arbeid, en deze lengte kan, onder de invloed van de verschillende klimaten en liggingen der landen, anders zijn.

Is dit geschied, dan worden internationaal de verhoudingen tussen de verschillende valuta's aangenaam, hetgeen betekent: de vaststelling van verhoudingscijfers tussen de internationale valuta's en de wereldvaluta, welke laatste alléén voor internationale verrekningen gebruikt wordt. Dit geschiedt geldloos, dus door middel van een internationale boekhouding, gevoerd door de wereldbank.

De verhoudingen dienen voor een bepaalde tijd vastgesteld te worden, zodat geen „koersschommelingen” ontstaan. Periodiek zullen zij moeten worden herzien, in de eerste plaats omdat uit de praktijk moet blijken, of de verhoudingscijfers juist zijn vastgesteld of niet, en of de omstandigheden per land aan dusdanige veranderingen onderhevig zijn, dat daardoor de duur van de arbeidsdag dient te worden gewijzigd.

Dit alles is thans nog niet met zekerheid vast te stellen. Daartoe ontbreekt ons op dit moment nog de noodzakelijke kennis. De mogelijkheid is niet uitgesloten, dat er een punt bereikt wordt, waarop men zou kunnen zeggen, dat alles „tot rust gekomen” is. Indien dit het geval zou zijn, worden de verhoudingen volkomen automatisch verkregen.

Zolang dit rustpunt echter niet bereikt is, dienen wij op wijzigingen bedacht te zijn, doch dit moet worden in het oog gehouden: de bepaling geschiedt door internationaal overleg, en voor een zekere periode, gedurende welke niet mag worden afgeweken van de vastgestelde verhoudingen.

De inrichting der landelijke arbeidsbemiddelingsbureaux geschiedt eveneens volgens richtlijnen, die internationaal worden vastgesteld.

Het zal duidelijk zijn, dat de Wereld-economie slechts ingesteld kan worden, wanneer aan twee kanten gewerkt wordt: nationaal en internationaal. Alléén dan kan verwacht worden, dat beter omstandigheden over de gehele wereld geschapen worden, wanneer niet elk land op eigen houtje zijn belangen najaagt, doch internationaal overleg wordt gepleegd.

Alleen dan kunnen beter nationale omstandigheden worden verkregen, wanneer niet iedere mens individueel zijn belangen najaagt, doch binnen de landsgrenzen tussen de verschillende bevolkingsdelen overleg wordt gepleegd.

Derhalve: internationaal, overleg tussen de naties, nationaal, overleg tussen de individuen.

Hiermede is zowel de internationale als de nationale gedragslijn gegeven en kan overgegaan worden tot een meer gedetailleerde behandeling der stof.

Opmerking:

Een der vele definities van Economie is: verwerking der kosmische wet van het evenwicht in de stof. De hoogst bereikbare vorm is: economische gelijkheid voor alle individuen. Economische gelijkheid is één aspect van het kosmische evenwicht.

Dit betekent: het wegnemen van de stoffelijke nood en het scheppen van een behoorlijke levensbasis voor alle mensen.

Afwezigheid van stoffelijke nood betekent nog niet aanwezigheid van geluk. Het betekent slechts: een gezonde, natuurlijke stoffelijke basis. Dit is het uiterste, waartoe de economie kan gaan.

Het individuele geluk bestaat niet alleen uit stoffelijke zaken. Het geluk moet de mens zich zelf verschaffen. Het is niet te vinden buiten de mens, doch alleen in zijn eigen innerlijk. In 't eigen innerlijk is het andere aspect van het kosmische evenwicht te beleven, en dat is iets, wat geen enkel economisch systeem kan bewerken. Aan economie stelle men dus geen onredelijke eis, doch men aanvaardt met vreugde, wat zij uiteindelijk geven kan: Evenwicht in de stof.

HOOFDSTUK XII,

INTERNATIONALE GOEDEREN- EN DIENSTEN-VERDELING.

Hetgeen in de beide vorige hoofdstukken is behandeld, dient nu nader te worden uitgewerkt.

Het is geen willekeur, dat de hoofdstukken X en XI beide tot titel dragen „Wereld en Naties” en dat hoofdstuk X bovendien met de letter A en hoofdstuk XI met de letter B is gemerkt. Hoewel de stof der beide hoofdstukken één geheel vormt, en ze beide als het ware in elkaar overgaan, toont deze stof de twee kanten van één zaak. In beide wordt gesproken over „wereld” en „naties” in één adem, waarmede om zo te zeggen de wereldeenheden, de eenheid der naties gedomineerd wordt: Wereld = Naties.

Maar toch is er een verschil namelijk: verschil in aspect. Hoofdstuk X toont het internationale, hoofdstuk XI het nationale aspect.

Alles heeft twee polen, tegenheden zo men wil. Doch tegenheden, die in hun werking zich van elkaar bewust worden, en daardoor tot de grote synthese, tot eenheid komen.

Steeds weer moet daarop gewezen worden, ook al wordt over het internationale en het nationale aspect veelal afzonderlijk gesproken. En hier moeten wij afzonderlijk spreken. Allereerst over het internationale aspect.

Wij moeten in dit hoofdstuk de grote lijn van de internationale goederen- (en diensten-)verdeling aan-

Bont allerlei

(Vervolg van pag. 1.)

OOK SOKKEN SPREKEN EEN TAAL!

En dan staat er nog een ingezonden stuk met een oproep om steun aan de slachtoffers van principieel en daadwerkelijk anti-militarisme. Geld, fruit, sigaretten, snoepbonnen, goede boeken zijn welkom. De jongens in voorarrest ontvangen geen distributiebonnen, dus ook geen textiel. Hierdoor is een groot gebrek ontstaan aan kleding, zowel onder- als bovenkleding en vooral: sokken.

Dwaze wereld, waarin zij, die de moed hebben te weigeren om op bevel te moorden, gestraft worden met het gevang en gebrek....

WINKELS MET ZELFBEDIENINGS-SYSTEEM IN ZWEDEN.

Handelscontact van 1 Augustus geeft het volgende bericht:

„Konsum, een grote Zweedse verbruiks-coöperatie, heeft te Stockholm een levensmiddelenbedrijf geopend, waar het zelfbedieningssysteem wordt toegepast, niet alleen voor de zgn. droge waren, maar ook voor vlees, groenten, fruit, brood enz. Men rekent op deze wijze 40 pct minder personeel nodig te hebben en het wachten der klanten te beperken”.

Onze kinderen zullen deze inrichtingen wellicht ook in de Bellamy-maatschappij aantreffen. Maar daar zal men zich niet behoeven af te vragen, waar het overbodig geworden personeel van moet leven.

geven. Deze verdeling bevat drie hoofd-elementen:

1. de goederen,
2. het transport
3. de verrekening (handhaving van evenwicht).

Derhalve wordt de goederenverdeling ook in drie schema's gedomineerd. Elk van deze schema's geeft de speciale visie vanuit het standpunt der afzonderlijke elementen.

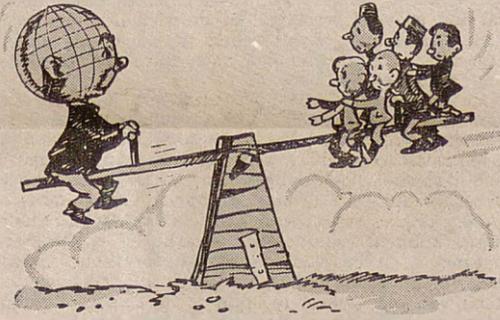
Schema 1a en 1b gaan uit van het Goed als centraal punt.

Schema 2 heeft het transport als kern.

Schema 3 plaatst de verrekening, het evenwicht in het brandpunt.

Maar alle drie vormen zij één geheel.

Er moet intussen nog op twee dingen gewezen wor-

den, alvorens deze schema's afzonderlijk te bekijken.

Ten eerste daarop, dat wij in het eerste schema over graan hebben gesproken, omdat de gedachten zich beter laten concentreren, wanneer een bepaald goed genoemd wordt, dan wanneer in het algemeen over goederen en diensten wordt gesproken. Wanneer wij dus graan noemen, verschuilen zich achter dit woord alle objecten, die voor internationale verdeling in aanmerking komen, zowel stoffelijke (goederen) als onstoffelijke (diensten). Het spreekt vanzelf, dat deze schema's de grondvorm bevatten, de hoofdlijnen, doch dat elke stoffelijke of onstoffelijke zaak haar eigen eisen stelt en haar eigen complicaties medebrengt.

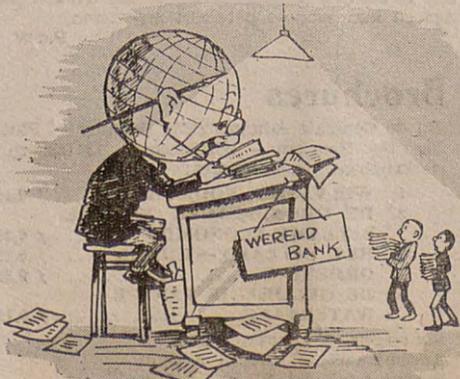
Ten tweede dien ik te verklaren, waarom schema 1 een dubbel-schema is, namelijk 1a en 1b. Elk land is ten aanzien van bepaalde artikelen een exportland óf een importland. Nu houdt schema 1b zich met deze indeling niet bezig, en geeft alleen de algemene lijn, onverschillig of er sprake is van een export- of importland. Echter, bij vele artikelen is het zó, dat een importland tóch een gedeelte van het betreffende goed zélf produceert. En bij alle exportlanden is het zó, dat zij het betreffende goed óók voor een zeker gedeelte zélf verbruiken. Welnu, schema 1a geeft de indeling in export- én importlanden.

Schema 1a en 1b demonstreren dus precies hetzelfde: schema 1a het geheel, schema 1b het geheel plus een indeling in exportlanden en importlanden.

Hiermede meen ik de drie volgende hoofdstukken, waarvan elk schema een onderdeel vormt, voldoende te hebben voorbereid.

Daarmede zijn de hoofd-elementen der internationale goederen- en dienstenverdeling, vanuit het wereld-standpunt gezien, gegeven. De hoofdelementen! Meer niet, maar ook niet minder. Want de goederen- en dienstenverdeling is het enige niet: zij steunt op andere belangrijke onderdelen der wereld-economie, waarvan wij slechts één noemen: arbeidsverdeling.

Er is nog veel, dat onze aandacht zal vragen. Dit alles komt in afzonderlijke hoofdstukken, ter bestemde plaats aan de orde.

Er is maar één land: DE WERELD
Er is maar één volk: DE MENSHEID

0.
UITTREKSEL

Voor O.D. 61 408 Naam Ned. BELLAMY PARTIJ
Origineel in O.D. 267 Naam ALGEMEENE NEDERLANDSE VREDESACTIE
Volgnr. Ag.nr. 30930 Aard van het stuk Verslag Ghandi herdenking.
Afz. I.D. DEN HAAG Datum 6-3-48

Kort verslag van de Ghandi herdenking op 1 Maart 1948 uur in het gebouw De Ruyterstraat 67 alhier.

Bedoelde herdenking was uitgeschreven door de A.N.V.A. (Algemeen Nederlandse Vredesactie), Coop. De Ring, De Nieuwe Koers, Humanistisch Verbond, Internationale verenhiging Bellamy, Kerk en Vrede, Nederland-Indonesie, Nederlandse Vrouwenbeweging, Soefi Beweging, Universale Ligo, Vlangroep en het Vormingscentrum Vrij Nederland.

Aanwezig ong. 400 personen, zodat het zaaltje, dat circa 300 zitplaatsen telt, overvol was.

Te 22.00 uur opende Mevrouw J.C. ISBRUCHER-DIRKSEN (personalia bekend), vice-presidente van de Universale Ligo, bij wie de leiding berustte, de bijeenkomst. Zij sprak daarbij haar genoegen uit, dat zovele groepen de behoefte hadden gevoeld om gezamenlijk GHANDI te herdenken.

Allereerst werden enige Hindoeese dansen uitgevoerd door INDRA DEV PRASAD, begeleid door een klein Hindoe orkest.

Vervolgens werd het woord gevoerd door J. BOCGAARD (Int.Ver. Bellamy) personalia bekend, die in het kort verband trachtte te brengen, tussen het streven van GHANDI en de Bellamy gedachte. Dit lokte een interruptie uit van een der toehoorders, die het schande noemde, dat spreker de Grote GHANDI gebruikte als reclame-middel voor zijn Bellamy gedachten.

Bogaard verliet daarna het spreekgestoelte zonder van repliek te hebben gediend. De stemming der vergadering was inmiddels beslist slecht te noemen.

Ook de volgende spreker, de heer R. SAMLAL (personalia onbekend) een Indier, was niet in staat een betere sfeer aan bedoelde GHANDI herdenking te geven.

Deze spreker trachtte iets van het leven van GHANDI weer te geven waarbij ~~ook~~ hij o.m. mededeelde, dat GHANDI als jong advocaat in Zuid Afrika tot zijn vrijheidsgedachte was gekomen. SAMLAL, als Indier niet in staat zich behoorlijk in het Nederlands uit te drukken, hetgeen zijn uitleg niet duidelijker maakte.

Vervolgens werd enige Hindoe muziek ten gehore gebracht, waarna werd gepauseerd. Vele bezoekers maakten van deze gelegenheid gebruik om de zaal te verlaten.

Na de pauze sprak namens de Vlangroep de Heer Jef LAST (personalia bekend), die in hoofdzaak de strijdwijze van GHANDI belichtte.

Volgens spreker waren de revolvers en gunniknuppels niet in staat geweest, de gedachten van de weerloze GHANDI te breken.

Naar het applaus te oordelen, viel het betoog van deze spreker in goede aarde.

Daarna werd het woord nog gevoerd door Mevr. A. NOLLES-HEUFF (personalia bekend) namens Nederlandse Vrouwenbeweging en door

Uitgetrokken door HV Afd./Sectie ACD/4 Datum 25-3-48

Op aanwijzing van B. IV

de Remonstrants predikant Dr.H.J. HEERING (personalia bekend),
namens Kerk en Vrede.

Beiden spraken over de ontembare vrijheidsgedachten van GHANDI
doch wegens het ontbreken van een geluidsinstallatie waren zij
nauwelijks te verstaan.

Te omstreeks 22.30 uur werd bedoelde herdenking geëindigd met het
zingen van het Hindoesvolkslied.

De toegang tot de zaal was vrij. In de zaal werd een collecte
gehouden ter dekking van de kosten. Het podium was getooid met een
z.g. Ghandi meditatie, waaronder een bouquet bloemen was opgesteld.

Door eerderbedoelde verenigingen was tot het houden van deze
Ghandi herdenking een organisatie-comite ingesteld, bestaande uit:

1. Ir. C.C.J. de L'ESPINASSE (personalia bekend)
2. Mevr. A. TREURNIET-NIERMA (personalia bekend)
3. Ir. H.L.L. VOITUS VAN HALLE (personalia bekend)

07402
MINISTERIE VAN JUSTITIE

AFDEELING POLITIE

's-GRAVENHAGE

BUREAU: Kabinet

No. V 10/47 Geheim

Onderwerp: Int. Vereniging "Bellamy"

Bijlage(n):

OPGELEES
Volgno.
4 MRT 1948
6. MRZ. 1948
ACD/30778

Men wordt verzocht bij de aanhaling van dit schrijven, Afdeling, Bureau, dagteekening en nummer te vermelden.

B
BUREAU B
6.3.48

Hiermede heb ik de eer U HoogEdelGe-
strenge te berichten dat mij ten dienste
van een justitieel onderzoek om bericht
is verzocht of de Internationale Vereniging
Bellamy een politieke vereniging is en of
zij iets heeft uit te staan met het Commu-
nisme.

Verder werd om bericht verzocht of deze
vereniging tijdens de Duitse-bezetting in
Nederland was verboden en mogelijk op een
lijn werd gesteld met de Communistische
Partij Holland.

Gaarne zal ik teneinde de mij gestelde
vragen te kunnen beantwoorden van U de
doelstellingen e.d. van de genoemde ver-
eniging vernemen.

De Minister van Justitie,
Namens deze,
Het Hoofd van de Afdeling
Politie,
De Directeur-Generaal,

Aan: Jhr. Mr. Dr. L. H. K. C. van Asch van Wijck
de Heer
Hoofd van de Centrale Veiligheidsdienst.

B.30778.

IV B Xa.

UITGEBOKT

XX XXXX
XXX

OPGELEGD

V.10/47

4 Maart 1948.

Intern. Vereniging
"Bellamy". 3 x.GEHEIM.

Naar aanleiding van het gestelde in Uw terzijde vermeld schrijven, heb ik de eer Uwer Excellentie het volgende te berichten.

De Internationale Vereniging Bellamy is voorstandster van een ver doorgevoerd stelsel van geleide economie, volgens de door de Amerikaan Edward Bellamy in zijn in 1888 geschreven boeken "In het jaar 2000" en "Gelijkheid voor Allen" ontwikkelde richtlijnen.

De voornaamste punten, waarop de door Bellamy uitgewerkte economische plannen steunen zijn de volgende:

1. De welvaart der gemeenschap is de welvaart van het individu. Een volk is niet welvarend, zolang niet ieder gelijkelijk in de welvaart deelt.
2. De hulpmiddelen tot het scheppen van welvaart behoren in handen te zijn van de gemeenschap.
3. Het voornaamste middel tot welvaart is de arbeid. De gemeenschap heeft recht op de arbeidskracht van al haar leden. Het bestuur der gemeenschap moet alle arbeidskracht organiseren tot welvaart van allen.
4. Geen enkel individu heeft uitsluitend rechten. Ieder heeft ook plichten tegenover de gemeenschap. Arbeidsplicht rust op ieder; het recht op aandeel in de arbeid of in het geproduceerde kan niemand worden onthouden. De vrouw heeft dezelfde rechten en plichten als de man. De arbeid in het gezin strekt tot nut van de gemeenschap en is dus gelijkwaardig aan iedere andere arbeid.
5. Het is de plicht van de meest begaafde en de sterkere, betere of meerdere arbeid te verrichten dan een naar lichaam en geest zwakkere. Zo hij die plicht verwaarloost, is hij in gebreke. Het aandeel in plicht en welvaart is dus voor ieder gelijk.
6. De moeilijkheid van de arbeid bepaalt niet het loon, doch weerspiegelt zich in de arbeidduur.
7. Het gelijke aandeel in de gemeenschappelijke welvaart is onvervreemdbaar eigendom van ieder lid der natie gedurende het gehele leven.
8. Ieder individu krijgt de volle gelegenheid zijn gaven te ontplooien, opdat het gebruik dier gaven de gemeenschap moge ten goede komen.
9. Daar de machine een zeer belangrijk middel tot productie en distributie van het nodige en nuttige, behoort zij aan de gemeenschap. Indien de voortschrijdende ontwikkeling der techniek het produceren en distribueren vergemakkelijkt, wordt de arbeidstijd bekort.
10. Ieder is vrij zijn aandeel te besteden naar eigen smaak en verkiezing. De vraag regelt de productie. Het aandeel is van bepaalde geldigheidsduur, wordt na het verstrijken daarvan vernieuwd en is strikt persoonlijk.
11. Internationale goederen- en dienstenuil wordt door het landsbestuur geregeld.

Aan Z.E. de Minister van Justitie
t.a.v. de Heer Hoofd der Afd. Politie
Bureau Kabinet,
te
's-GRAVENHAGE.

12. Elke godsdienstige en ethische richting vindt volkomen vrijheid van uiting.

Deze twaalf punten gelden voor de Internationale Vereniging Bellamy als grondslagen voor een door haar voorgestane nieuwe maatschappij.

Hoewel in bestuurskringen der Internationale Vereniging Bellamy wordt erkend, dat de Bellamy-gedachte overeenkomst vertoont met het communisme als zuiver idealistische wereldbeschouwing, wordt samengaan met het politiek communisme onvoorwaardelijk afgewezen, daar dit aanzet tot klassestrijd en de I.V.B. meent, dat alle moeilijkheden zonder geweld, doch door overleg moeten en kunnen worden opgelost.

Ook overigens is de I.V.B. als vereniging sterk gekant tegen iedere vorm van partijpolitiek, hoewel vele harer leden voegs zijn van diverse politieke pluimage.

Gedurende de bezetting werd de I.V.B. door de Duitsers verboden en werden haar bezittingen in beslag genomen. In hoeverre de Duitsers in verband met dit verbod echter een parallel getrokken hebben tussen de I.V.B. en de Communistische Partij Nederland kan dezerzijds niet worden vastgesteld.

HET HOOFD VAN DE CENTRALE
VEILIGHEIDSDIENST,
Namens deze,

Bij

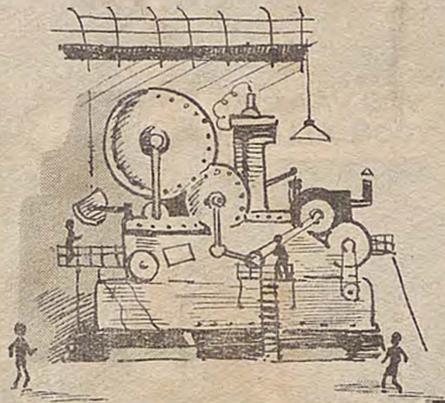
J.G. Crabbendam.

lijving studie

WERELD-ECONOMIE

buss. no.: OD 402
GRT.: Bellamy
DATUM: 9-2-48

Hier moet worden opgemerkt, dat onze wereld-economie wel degelijk aan de persoonlijke waardeschattingen recht doet weidervaren, doch op de juiste plaats, namelijk bij de vaststelling van de arbeidsduur per dag voor elk beroep. Daardoor wordt de reken-eenheid zelf niet aangetast, noch het systeem van prijsbepaling. De uitwerking van deze persoonlijke waardeschattingen komt te juister plaats tot uiting, namelijk in arbeidsproduct, dat is gelijk aan ter verdeling beschikbare koopkracht, waardoor men onmiddellijk kan bepalen, of en waar het arbeidsproces geremd, resp. gestimuleerd moet worden. Dit systeem was vroeger, onder de betrekkelijke schaarste, niet mogelijk, thans wel, omdat men thans over een geweldig machinaal productiepotentieel én over een overvloed van menselijke arbeidskrachten beschikt.

Het directe nut van de bestudering der menselijke waardeschattingen is dan ook bij de hier ontwikkelde wereld-economie voor de theorie zelf niet groot. Doch het indirecte nut ligt daarin, dat deze studie een zeer belangrijke bijdrage vormt tot de wetenschap der psychologie.

Onze economie geeft de oplossing van het door Marx aangesneden arbeidswaardeprobleem. Vermoedelijk zou Marx deze oplossing zelf gevonden hebben, wanneer hij de ruil volkomen had losgelaten en zich zonder meer met de verdeling had beziggehouden.

Intussen, onze oplossing is, kortweg gezegd, het identificeren van waarde en prijs. Wie onze uiteenzettingen goed gevolgd heeft, zal begrijpen, dat wij deze woorden, in samenhang met de hier gegeven wereld-economie gerust door elkaar kunnen gebruiken, als we maar weten, dat wij met beide iets concreets bedoelen. Natuurlijk spreken we hier niet over de algemene betekenis van het woord „waarde”, in zinnen zoals „het is mij veel waard, dat...” of: „de grote waarde van dit of dat ligt in...”, maar dan is het woord ook niet in zijn economische betekenis gebruikt.

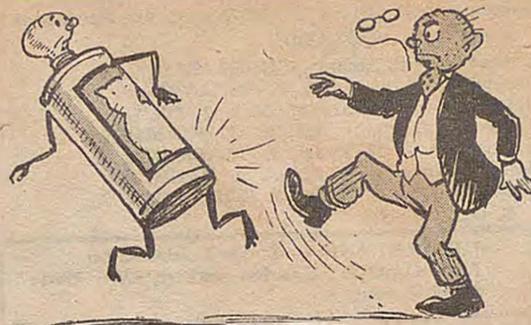
LOON.

In de vorige bladzijden is reeds zo duidelijk uiteengezet, dat de daarin beschreven wereld-economie gebaseerd is op verdeling van het maatschappelijk product, dat het haast overbodig lijkt, er afzonderlijk de nadruk op te leggen dat deze economie geen loon kent.

Toch wil ik hieraan een korte beschouwing wijden, omdat in de praktijk maar al te dikwijls blijkt, hoe moeilijk het is, van de oude gedachtensleer los te komen.

Onder het huidige stelsel wordt men beloond. Het loonbegrip is synoniem aan het ruil-begrip. Want men ruilt zijn arbeidskracht tegen koopkracht, geld. De hoogte van het loon is onderworpen aan de werking der wet van vraag en aanbod, en al zijn hiervan sommige scherpe kanten door de actie der vakbeweging en de sociale wetgeving afgehaald, in principe is de loonhoogte nog steeds afhankelijk van de meerdere of mindere ruimte van aanbod van arbeidskrachten.

De mens is kracht- of energiebron. De kracht en de bron zijn zo nauw met elkaar verweven, dat ze feitelijk als één kunnen worden beschouwd, evenals

een batterij, die men in de winkels koopt en die men weggooit, wanneer de energie, die zij bevat, is verbruikt. Die uitgewerkte batterij heeft geen waarde meer voor de gebruiker. En de mens, die niet kan werken, heeft geen waarde voor de exploitant. Door het begrip „loon” is de mens als levend wezen bij-

zaak geworden en heeft slechts nut, voor zover energie aan hem kan worden ontleend. De mens is met zijn energie tot koopwaar geworden. En daarbij komt nog dit: fabrieken kunnen in hun tegenwoordige staat van mechanisatie veelal volstaan met „jongens”. Oudere, geschoolde arbeidskrachten zijn „te duur”. Zij worden opzij geschoven.

Oorspronkelijk lag de arbeidsbeloning in de arbeid besloten. De op de natuur gerichte arbeidsenergie gaf arbeidsresultaat, dat direct ter beschikking stond van, en geconsumeerd werd door de arbeidende mens. Met de arbeidsverdeling werd het geld ingevoegd tussen arbeidsresultaat en arbeidende-consumerende mens: het loonbegrip deed zijn intrede en er kwam afstand tussen arbeid en product. Hoe subtieler de arbeidsverdeling werd, hoe verder raakte het arbeidsresultaat verwijderd van de arbeid zelf, zodat tenslotte de arbeidende mens zijn resultaat niet meer kon zien. verduisterd als het werd door het loon. Dit nam de plaats van het reële resultaat hoe langer hoe meer in, en daarmede was de schakel: arbeid — productie, weg, schijnbaar althans. Want die schakel is er wel; nog steeds scheidt arbeid, gelijk oorspronkelijk, haar eigen beloning, nog steeds is de beloning het natuurlijke gevolg van de arbeid, doch het loon is zo belangrijk geworden, dat men het oorspronkelijke verband niet meer ziet, en het lijkt, alsof kapitaal loon voorschiet, hetgeen pertinent niet het geval is, zoals Henry George in zijn werk „Progress and Poverty” (Vooruitgang en Armoede), onloochenbaar aantoonde.

Een der gevolgen van de kloof tussen arbeid en eindproduct is, dat de arbeider (dit woord is hier in de ruimste betekenis genomen), die tegenwoordig slechts een klein onderdeel van het productieproces als taak uitvoert, de zin van de arbeid niet meer voelt. Dit heeft de arbeidsvreugd zeer sterk aangetast en de arbeid tot een „offer” gemaakt, de prikkel sterk verzwakt, de natuurlijke arbeidsrang ondermijnd. Tevergeefs tracht men aan te tonen, dat in het loon een prikkel gezien moet worden, die de oorspronkelijke natuurlijke arbeidsrang vervangt. Het loon zou misschien enigszins de natuurlijke oorspronkelijke prikkel kunnen vervangen, indien het op één lijn gesteld kon worden met het oorspronkelijke arbeidsresultaat, en er, om zo te zeggen: gelijkwaardig aan zou zijn. Zelfs dan nog blijft het een surrogaat. Maar bovendien: het loon is aan het oorspronkelijke arbeidsresultaat inferieur.

Arbidsverdeling heeft allereerst een splitsing opgeroepen tussen mentale en musculaire arbeid (hersenen- en spierarbeid), en vervolgens deze beide weer gesplitst in ontelbare soorten van arbeid met hun aparte waardering. Hier komen wij wederom in aanraking met het waardebegrip. Maar niet alleen is die waardeschatting van elke soort arbeid zeer willekeurig, (wet van vraag en aanbod), en mist zij elke gezonde basis, ook het feit van de schommelende waarde van het geld spreekt een woordje mede, ofschoon door de massa daaraan slechts weinig aandacht geschonken wordt.

En bovenal het tweede gevolg der arbeidsverdeling, de rationalisatie, gesteund door mechanisatie en automatisatie, roept werkloosheid op, waardoor het loon geheel als remplaçant voor de verdwenen natuurlijke arbeidsdrang waardeloos gemaakt wordt.

De arbeidsprestatie is van ouds voorwaarde voor het consumeren. Daarop is gegroeid de moraal van het „wie niet werkt, zal ook niet eten“. De technische ontwikkeling echter neemt de werkgelegenheid weg en maakt daardoor deze moraal tot een valse, een pseudo-moraal. Of, om de schijn te redden, wordt naar bezigheid gezocht: werkverschaffing. Deze is niets anders dan krachtverspilling: het weggooien van energie.

In de onderhavige wereld-economie, die wij beschreven, wordt volslagen met het loonbegrip gebroken. Het kan geen dienst meer doen.

Maar doelbewust wordt de arbeid weer met het arbeidsresultaat verbonden; door 1. de arbeidsplicht voor iedere mens, 2. het gelijke aandeel, zodat langzamerhand de maatschappij doordrongen wordt van de oerwaarheid, dat alleen behoorlijke plichtsvervulling tot behoorlijke consumptiemogelijkheid voert; dat, hoe nauwgezet de plichtsvervulling is, hoe groter het aandeel zal zijn, voor ieder. De mens wordt weer in contact gebracht met het geheel.

Arbeidsloos inkomen als rente en pacht, dus kapitaal-loon en grond-loon komen met arbeids-loon te vervallen.

De mens gaat, met het geheel voor ogen, weer de zin van de arbeid begrijpen, ook al zal hij zich met steeds kleiner onderdelen van het productie-proces gaan bezighouden. Want in die onderdelen zal hij het geheel leren onderscheiden.

Het gelijke aandeel van de wieg tot het graf geeft de mens zijn oorspronkelijk niet in een cijfer uit te drukken waarde terug. De mens zal geen koopwaar meer zijn.

SPAREN.

Nu de Overheid met alle macht het sparen gaat stimuleren, is het gewenst, aan het sparen enige aandacht te schenken.

Spaarzaamheid is een deugd, zegt men. Is dit waar? De moraal, die wij zo in het dagelijkse leven tegenkomen, is niet veel meer dan „gelegenheidsmoraal“. Met andere woorden, een moraal, die bij bepaalde omstandigheden past.

In een land, waar water schaars is, moet men er zuinig mee zijn. De inboorlingen worden van jongs af aan ervan doordrongen, dat het een onvergeeflijke fout is, water te verspillen. Zuinigheid met water wordt tot een deugd, en als zodanig in de landsmoraal opgenomen. Het begrip zindelijkheid heeft in zulk een land als moraal niet veel kans.

Konfucius was de wijze, die de verstandsmoraal predikte. Maar Lao Tse vertegenwoordigde de Moraal met een hoofdletter, de moraal als oer-gegeven, die diep in iedere mens verborgen ligt en onafhankelijk is van tijd, plaats en omstandigheden. Goethe tekent dit begrip in de korte uitspraak: „Der gute Mensch in seinem dunkeln Drange ist sich des rechten Weges wohl bewusst“. (De goede mens is zich in zijn duistere drang toch wel bewust van de rechte weg).

Al beschouwen wij datgene, wat Goethe bedoelt en wat Lao Tse leert als behorend tot de hoogste levenswaarden, toch weten wij zeer goed, dat de moraal, die aan de hier besproken wereld-economie kan worden ontleend, gedeeltelijk eveneens verstandsmoraal is, een moraal dus, die bij deze economie past, door de omstandigheden onder deze economie wordt ingegeven. Het gaat er dus niet om, ons op de borst te slaan en te zeggen: „Ziet, wat wij verkondigen, is de Moraal“. Wij willen slechts erop wijzen, dat, wat men over het algemeen voor de moraal aanziet, niet veel meer is dan een gewoonte, uit praktische overwegingen uit de bestaande omstandigheden gegroeid.

Zo is het met het sparen. In een maatschappij, waarin geen bestaanszekerheid is, waarin bejaarden en invaliden min of meer als onnutte, waardeloze „dingen“ worden beschouwd, die tenlaste van overheids- en particuliere liefdadigheid komen. Waar het „ieder voor zich en de duivel hale de achterste“ als hoogste wijsheid geldt, waarin de verantwoordelijkheid beperkt wordt tot een strikt persoonlijke en in de praktijk niemand zijn broeders hoeder is, kortom, in de kapitalistische maatschappij, daar is het sparen een zeer praktische deugd. Want daar geldt het: zorg voor je oude dag, maak, dat je niet te kort komt, en zie je geen kans, een vermogen bijeen te grabbelen, tracht dan althans door kromliggen een bescheiden appeltje voor de dorst uit te sparen, opdat je later je medemensen niet tot last bent. Hoe roerend, die zorg voor je medemensen! En hoe schoon, de „eer“, die je erin moet stellen, je eigen boontjes te kunnen doppen! In die maatschappij wordt hij, die zijn weduwe en wezen in weelde achterlaat, geroemd als een Caesar, geprezen als de Deugd zelve.

En deze moraal blijft nog lange tijd bestaan, als de grondslagen ervan hoe langer hoe meer verdwijnen, en feitelijk de deugd in haar tegendeel omslaat. Hardnekkig is zo'n moraal, en ze blijft zelfs rondspoken in de hersens van velen, die wel degelijk de veranderingen in de omstandigheden zien en voorzien. Dat kunnen we in de praktijk constateren bij onze huidige regering, die, op socialistische grondslag het kapitalisme veroordeelt, doch blijft regeren met kapitalistische middelen en kapitalistische „deugden“.

Dat de meeste mensen onder de tegenwoordige omstandigheden niet sparen kunnen omdat ze op de rand van het bestaansminimum of daaronder leven, dat de propaganda voor het sparen: feitelijk propaganda voor de kapitalistische leerstellingen inhoudt, dat enigen, die wel sparen kunnen noemens een extra aansporing tot de veroordeelde excessen krijgen, dit alles legt getuigenis af, of van niet willen zien, of van volslagen onmacht, nieuwe wegen te bewandelen.

P. d. W.

Weekoverzicht.

4 MRT 1948

OPGELEGD

27.FEB.1948

VERSLAG OPENBARE VERGADERING OP 25 FEBRUARI 1948, ~~ORGANISERD~~
DOOR DE INT. VER. BELLAMY IN ZALEN SCHAAF TE LEEUWARDEN. 30276

Zaalcapaciteit: ongeveer 600 personen.
Aanwezig: ongeveer 350 personen.

BUREAU B
28-2-48

- | Sprekers: Johannes Kruize, geboren te Leeuwarden, 5 Februari 1892
winkelier, wonende Wortelhaven 91 te Leeuwarden, en
| J. Horsmeijer (verdere personalia onbekend) hoofd-
| stuurslid van de Int. Ver. Bellamy.
- | Medewerkers: Het Leeuwarder Kamerkoor o.l.v. M. Naberman.

Te omstreeks 20.00 uur opent de voorzitter van de afdeling Leeuwarden, J. Kruize, de vergadering met een woord van welkom aan de spreker, het Leeuwarder Kamerkoor en de aanwezigen. Hij wekt alle niet-leden van Bellamy op, zich bij deze vereniging aan te sluiten. Hij hoopt, dat allen zich ook zullen opgeven als lid van de H.I.R.O., zodat de stem van Bellamy ook door de radio zal klinken.

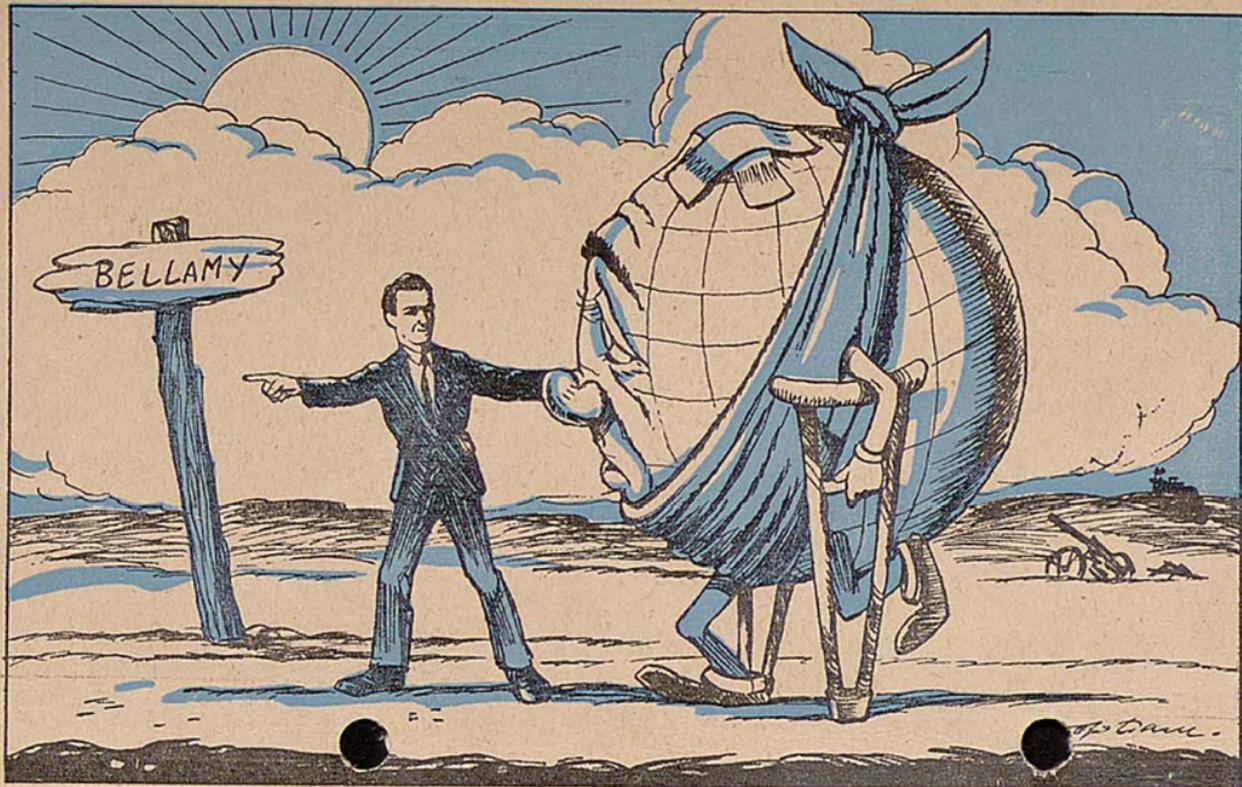
Hierna voert J. Horsmeijer het woord. Hij vindt, dat de omstandigheden, waarin wij ons thans bevinden, zoveel op een noodtoestand beginnen te lijken, dat de Bellamyanen zouden wensen, dat het economisch stelsel van E. Bellamy nu reeds op de wereld zou zijn ingevoerd. Wanneer wij zien, dat in Tsjecho-Slowakije een communistische staatsgreep plaats heeft, wanneer wij verder zien de toespitsing van de belangentegenstellingen, het opleven van de klassestrijd en het verderfelijke spel om de volkeren te verdelen en te beheersen, is het dan een wonder, dat wij ons afvragen " O, God, hoe lang nog? ", roept spreker uit. Vervolgens doet spreker een aanval op de machtsconcentratie van het bankwezen en de trusts. Hij haalt daarbij o.a. aan het kopen van de V.A.M.I. te Amsterdam door Albert Heijn, die daardoor de melkvoorziening van Amsterdam grotendeels zal beheersen. Spreker meent, dat de plutocraten geen middel zullen schromen te baat te nemen, om de mensen tot slaven te maken. Hij acht de mensen echter wel in staat om een werkelijke samenleving te vormen, daarbij denkende aan de tijd van de bezetting, toen allen dicht naast elkander stonden en de onderlinge geschillen vergeten waren. Nu staan wij weer onder een dictatuur, n.l. die van het goud en van de gespletenheid. Wij leven in een bezeten wereld, zegt spreker, daarbij een woord van professor Huizinga aanhalend. De enige weg om uit dit krankzinnigengesticht te komen, is het stelsel van Bellamy. Vervolgens bespreekt Horsmeijer de enorme technische vooruitgang van de laatste eeuw, waardoor echter ook grote armoede, werkloosheid, zedenverwildering en concernvorming ontstonden. Hij acht de politieke democratie niet sterk genoeg om uit het moeras te komen, daar de mensen slechts negatief zijn ingesteld en niet tot daden komen. Hij haalde daarbij het voorbeeld aan van onze gezanten in Duitsland, die zagen dat het nationaal-socialisme zich tot de oorlog gereedmaakte, doch niet in staat waren er iets tegen te doen. Wij hadden in die tijd de Oxford-beweging en E.D.D. in ons land, waar wel veel gesproken werd, doch waarbij

het nimmer tot daden kwam. Zoals echter de plannen van Hitler schipbreuk hebben geleden, zo zullen ook de plutocraten van Amerika hun eigen graf graven door hun imperialistische dollarpolitiek. Alle intellectuelen zijn daar in dienst van de vernietiging, voor oorlogvoering om de vrede te krijgen. Spreker geeft daarna een beschrijving van de atoombomaanval op Hiroshima, die werd uitgevoerd door blanken, die zeggen de beschaving te komen brengen aan de zwarte en bruine mensen. Spreker becritiseert daarna het Nederlandse optreden in Indonesië, welk conflict zijns inziens op vredelievende wijze had moeten worden opgelost. Het Oosten is ontwaakt en zal tenslotte toch baas in eigen huis worden. Vervolgens onderwerpt hij de financiële politiek van de Nederlandse Regering aan critiek. Hij stelt daartegenover het economische stelsel van Bellamy. Het geld zal daarbij worden afgeschaft, terwijl een groot deel van de tussenhandel zal moeten verdwijnen. Ook het winststelsel wordt dan uitgeroeid. Het volk zal dan vertrouwen hebben in zijn leiders en zo zal over de gehele wereld een vertrouwen in elkander ontstaan, zodat er geen oorlog meer gevoerd zal worden. Spreker richt zich dan speciaal tot zijn Christelijke hoorders, die hij opwekte te handelen zoals de Bijbel dat aangeeft en die tot taak hebben Gods Koninkrijk op aarde te stichten. In het stelsel van Bellamy zullen alle goederen genationaliseerd worden, zegt spreker. Er zal dan geen klassenstrijd meer heersen. Ten slotte wekt hij de aanwezigen op lid te worden van de Int. Ver. Bellamy.

Zowel voor als na de rede van Horsmeijer bracht het Leeuwarder Kamerkoor een aantal liederen ten gehore.

Na de pauze besprak Horsmeijer een aantal ingekomen vragen, waarbij hij de gelegenheid te baat nam de voordelen van het Bellamy-stelsel breed uit te meten.

Te omstreeks 23.45 uur was de vergadering geëindigd.

COMMISSARIAAT VAN POLITIE
VELSEN
TE IJMUIDEN

VELSEN, 23 Februari 1948.

44/1213
OPGELEGD

No. G 25 *1/B*

Bijlagen:

Bericht op schrijven d.d. 16.2.1948

Lr. No. 28552

Onderwerp: Inlichtingen betr. Oderkerk.

Volgens.

25 FEB 1948

AC 30145

BUREAU B

25-2-48

x In verband met Uw nevenvermeld schrijven, bericht ik U, dat Cornelis Oderkerk, geboren te 's-Graveland, 7.2.1889, wonende Terrasweg 68 te Santpoort, gemeente Velsen, als onderwijzer werkzaam is aan een Christelijke school te Velsen.

Betrokkene is belijdend lid der Ned. Hervormde kerk. Reeds gedurende vele jaren is hij aanhanger van de beginselen, welke worden voorgestaan door de I.V. "Bellamy" en een ijverig propagandist dezer vereniging.

Overigens beweegt hij zich niet op politiek gebied.

De Commissaris van Politie,

B IV
25-2-48
21/1
O.D. 202
J. P. Weyburg
J. P. Weyburg.

Aan

den Heer Hoofd van de Centrale Veiligheidsdienst
Javastraat 68
's-Gravenhage.

Verlichtingendienst

HOOFDCOMMISSARIAAT
VAN POLITIE
UTRECHT

OPGELEGD

LE/1 Nr 113'48

UTRECHT, den 10 Februari 1948

Bijlagen :

Bericht op schrijven No.

van

Onderwerp: Int.Ver.Bellamy.

Volgno.

12.FEB.1948

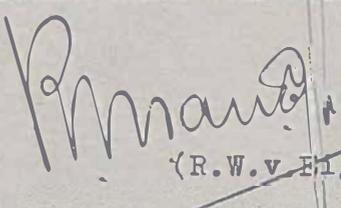
ACC 29263

BUREAU B

14-2-48

Hierbij doe ik U een verslag toekomen van een te Utrecht gehouden vergadering van de Internationale Vereniging Bellamy, dd. 6 Februari 1948, naar de inhoud waarvan ik U moge verwijzen.

De Hoofdcommissaris van Politie,

(R.W.v. Eijk)

Aan de Heer Hoofd van de
Centrale Veiligheidsdienst,
Javastraat 68,
's GRAVENHAGE.

UTRECHT.

C/1-113'48.

We. Kuv. zicht.

Per. H datum 17 FEB 1948

R A P P O R T.

Verslag van een openbare vergadering ,georganiseerd door de afdeling Utrecht van de Internationale vereniging "Bellamy".op Vrijdag 6 Februari 1948 in de nieuwe zaal van het N.V.HUIS aan de Oude Gracht te Utrecht.

Aanvang 19.30 uur, toegangsprijs F.O.50.

Als sprekers waren aangekondigd ir.Gunnar Knös,wonende Surinamelaan no.11 te Hilversum over het onderwerp "De Wereldstaat - een noodzakelijkheid" en J.Horsmeyer jr.,wonende Bos- en Duinlaan no.17 te Bloemendaal over het onderwerp "Oorlog of vrede".

Aanwezig waren ongeveer 55 mannen en 20 vrouwen.(zaalruimte ongeveer 300).In de zaal waren geen versieringen of spandoeken aangebracht.Achter de bestuurstaafel hadden een viertal personen plaats genomen,waaronder de beide sprekers van deze avond.Achter in de zaal was een stand met Bellamy-lectuur ingericht.

Na een kort woord van welkom door een onbekend gebleven manspersoon,gaf deze het woord aan ir.Knös,die een uiteenzetting gaf over de atoomgeheimen.
"Het is volkomen nutteloos te spreken over atoomgeheimen.De ontwikkeling is geleidelijk gekomen.Over enige jaren hebben verschillende landen het atoomwapen.Het laatste nummer van "Atoom" is zeer lezenswaardig.Daarin staat dat 1 Januari 1953 A dag is. President Truman zegt in het Congres:in 1952 zullen verschillende grote landen atoombommen in grote getale ter beschikking hebben.Nu alleen nog maar Amerika.We denken dan speciaal aan Rusland.In de Amerikaanse litteratuur staat dat Amerika niet van plan is om zich nog één keer te laten verrassen.Amerika is van plan tijdig voldoende maatregelen te nemen om een aanval te voorkomen.Dit kan met vliegtuigen.Maar dergelijke vliegtuigen kunnen neergeschoten worden.Als ze voortgedreven worden door raketten is het mogelijk om ieder punt te bombarderen zonder enig afweerwapen.De V 2 wapens stegen tot 150 KM. Straks in het volkomen luchtledige op 200 KM. hoogte.Bij de daling bereiken ze door hun stroomlijn een enorme snelheid, groter dan van een meteoöör.Op een radarscherm is het niet te ontdekken.

De Amerikanen vrezen niet alleen de Russische atoomraketten,maar ook de sluipmoordbommen.In iedere stad kan een bom gelegd worden en men kan ze in oorlogstijd laten ontploffen,waar-door steden en belangrijke projecten worden vernield. Dit alles is niet tegen te gaan.Als er geen andere ontwikkeling plaats heeft zullen wij voor 1952 een atoomaanval moeten verwachten van Amerika op Rusland.Amerika heeft 1000 bommen nodig om Rusland voldoende te verhielen.De eerste atoombommen op Hirosjima en Nagasaki worden nu speelgoedbommen genoemd.Toen zijn er 20.000 mensen gedood door radiumstralen.De hitte van deze bommen was al zo groot dat granietsteen er door verpoederde.De atoombommen van nu zijn al 600 a 700 maal sterker dan die op Hirosjima.

Dit zijn de sombere vooruitzichten,de zekere ontwikkeling in de wereld.Omdat de situatie zo ernstig is hebben de geleerden samen "One world or none" uitgegeven.In dit boek wordt het jaar

1952 aangewezen als het gevaarlijke jaar. Welke mogelijkheid is er om aan deze gevaren te ontsnappen? Deze: een internationale controle op de atoomenergie, steunend op een internationale politiemacht. Alle landen moeten onderzocht worden op de fabricage van atoombommen. Deze controle is het eerste geraamte van de toekomstige wereldregering. Dan kan voorkomen worden dat de mensen ~~niet~~ uitgemoord worden. De komende oorlog gaat met atoombommen, de dan volgende met stenen.

Dit is het eerste probleem wat ons te wachten staat. Wij moeten ons allemaal inspannen. Een federale wereldregering is de oplossing. Churchill ziet, tot mijn spijt, alleen heil in een Europese samenwerking. Wij hebben een organisatie gesticht waarbij ook de Bellamyvereniging aangesloten is.

Ieder lid en iedereen moet op de hoogte gebracht worden van de enige mogelijke oplossing. Er moet een einde gemaakt worden aan de sombere voorspellingen. Ik wil straks gaarne vragen hierover beantwoorden".

Hierna wordt het woord verleend aan Horsmeyer. Hij spreekt ongeveer als volgt:

"Toen ik zojuist de uiteenzetting van Knös hoorde, dacht ik aan de woorden van de grote Huizinga: bezeten wereld. Ik denk aan het bezeten land, bezeten volk en bezeten regering. Het is een utopie dat men het behoud van de volkomen vrijheid van de ondernemen wil.

Oorlog of vrede. Natuurlijk is vrede het daverend antwoord. Na de oorlog 1914-1918 hoorden we in Holland de leuze: nooit meer oorlog. We zagen het embleem van het gebroken geweeftje, op tochten van moeders en jonge vrouwen die met een witte tulp uiting gaven aan hun vurig verlangen : vrede, vrijheid.

Amerika heeft altijd doorgewerkt tijdens de oorlog. Nu worden er leningen gegeven, maar er moet betaald worden. De schulden stapelen zich op, er zijn steeds meer tekorten. Zo gaat het overal en er komen steeds meer belastingen. Wat is er overgebleven van het grote gebed van Roosevelt, die naar onze mening veel te vroeg gestorven is? Truman zegt : als Amerika niet slaagt zal er tot een bewapeningsprogramma moeten worden overgegaan. Er is nu 79 % uitgetrokken voor directe of indirecte oorlogvoering.

Marshall wil Europa helpen, Stassen wil stopzetting van de nationalisatieplannen in Engeland. Het zit allemaal vast aan een winststelsel waaronder de wereld gebukt gaat.

We moeten gezamenlijk optrekken in verenigd verband ter verrijking van de geest. En daarheen gaan we, alleen is het de vraag : hoe ? Een Pan-Europa met een continentaal bestuur als onderdeel van een wereldbestuur. Eén land, één volk, daarheen moet het gaan.

In Utrecht is in December iets moois gebeurd. Verschillende stromingen zijn daar samengekomen om een positieve daad te verrichten. Er is gesticht de Internationale Beweging voor Vrede en Veiligheid. De Koningin heeft ook een mooi woord voor de radio gesproken ; nieuwe samenwerking op de grondslag van gelijkheid en wederzijds vertrouwen. En zij is geen Bellamiane. Maar het is te beschouwen als een uiting van wat leeft in volk en regering. Het mag bij dat woord niet blijven.

Eenheid van de volkeren is nodig voor één doel : vrede. De strijdbijl, die het volk tegen elkaar in het harnas jaagt, moet worden geslecht. Wij zijn het hoogst ontwikkelde wezen in

de natuur met rede begiftigd. Het gaat niet om de productiemogelijkheden, dat kan in no time vervaardigd worden. Maar we hebben één belang: brood, dekens, kleren, huizen enz. Dat is het belang dat Katholieken, Christenen, Dageraad en communisten nodig hebben. Het doet er niet toe of de schoenen door een communist gemaakt worden of een pak door een socialist. Er moet voorzien worden in aller behoefte en daarna de propagering van de eigen gedachte. We moeten gezamenlijk ook het gezamenlijke doel dienen. Plannatige arbeid, psycho-technisch onderzoek opdat ieder op de juiste plaats is.

Wat wil Bellamy? Verplicht onderwijs tot 21 jaar. Elk talentje moet tot ontwikkeling gebracht worden voor zijn wezenlijke bestemming. Arbeidsdienst daarna tot 24 jaar. Niet met een schop, krijgsliezen en uniform. Maar praktische toepassing van de theorie van school. Er moet kunnen worden beoordeeld welke arbeid jeligt. De tewerkstelling moet selectief zijn. Op 55 jarige leeftijd in een reservearbeidsleger om bij te springen als er eens rampen zijn. Verder een planmatige vaststelling van wat er eens nodig is. De arbeidseenheden moeten worden vastgesteld, de waarde ook. Economische gelijkheid. Koopkracht toegekend aan persoonlijk crediet. Op de gulden hoeft niet meer te staan: God met ons, want Die is met ons. Dan is ook mogelijk een vredelievende ontwikkeling van de atoomenergie en bevrijding van de mens van veel gezwog.

21.30 uur pauze.

In de pauze was er gelegenheid tot het schriftelijk indienen van vragen.

Enkele personen hadden hiervan gebruik gemaakt. De vragen werden beantwoord door de beide sprekers.

De vergadering ging te 22.20 uur rustig uiteen.

Utrecht, 10 Februari 1948.

UIT DE I. V. B.

LANDELIJK BESTUUR:

- X J. HORSMEIER Jr., voorzitter, Bos en Duinlaan 17, Bloemendaal, telefoon 24604.
- X A. DE GROOT, secretaris, Schieweg 50 d, Rotterdam, telefoon 48437.
- X H. N. JUNGELING, tweede secretaris, Jb. de Witstr.16, Heemstede.
- X K. ZIJLSTRA, administrateur, Postbus 249, Haarlem, telefoon 20218.
- X C. ODERKERK, voorzitter I.A.B., Terrasweg 68, Santpoort-Dorp.
- X M. H. VAN DER STIJL, voorzitter Economische Raad, Pippelingstraat 105, 's-Gravenhage, telefoon 395777.
- X Mevr. E. F. HEIJNING-ONLAND, Schietbaanlaan 88a Rotterdam, telefoon 31849.

ECONOMISCH BUREAU:

- X P. DE WILDE Rzn, Valkenboskade 669, 's-Gravenhage, telefoon 390422.

PROPAGANDA-RAAD:

- X J. VERDONK, Van der Helststraat 8, Zaandam, secr.

INTERNACIA ASOCIO BELLAMY:

- X J. VAN WIJNGAARDEN, Koningstraat 188, Beverwijk, secretaris.

BELLAMY CULTUUR CENTRUM:

- X Mevr. E. F. HEIJNING-ONLAND, Schietbaanlaan 88a Rotterdam, secretaresse.

REDACTIE ORGAAN:

In verband met ingezomen reacties op de bespreking van het boekje „Het harmonisch huwelijk en hoe het tot stand dient te komen” van de Werelddienst te Leusden, in Bellamy-Nieuws van 30 December 1947 nr. 26 (o.l.z. 103) vestigt de redactie er de aandacht op, dat uit die bespreking geenszins mag worden afgeleid, dat de I.V.B. met de „Werelddienst” of de schrijvers van het boekje in enig-erlei verbinding staat of deze zou aanbevelen.

SPREKERS:

Tot het vervullen van spreekbeurten zijn thans ook officieel gerechtigd de vrienden:

- A. DEKKER, Leeuwarden en
- J. VISSER, Bolsward.

Beide sprekers zullen in het Noorden des lands spreekbeurten vervullen.

Spreekbeurten moeten tijdig te voren worden aangevraagd bij het Secretariaat van de Propaganda-raad.

005: 0D 402
ORT.: Bellamy
STOM: 10-2-48
AP:

0D 402

WERELD-ECONOMIE

Het is hoog tijd, dat de ogen der mensen geopend worden. Dan zal aan het goud zijn ware bestemming gegeven kunnen worden. Het zal voor industriële en wetenschappelijke doeleinden worden aangewend, het zal de kunst dienen en... de opschik, zolang de mens nog de behoefte blijft gevoelen, zijn lichamelijke schoonheid te accentueren, of zijn lichamelijke onvolmaaktheid onder sieraden te verbergen.

Een juiste waardemeter ligt besloten in een economie die gericht is op de behoeftenbevrediging der mensen, en op het tenvolle partij trekken van de in de mensen aanwezige arbeidskracht. En die aldus de arbeid en de goederen op de juiste, d.w.z.: hun natuurlijke plaats stelt.

—0—

GELD, ALLEEN VERDEELMIDDEL.

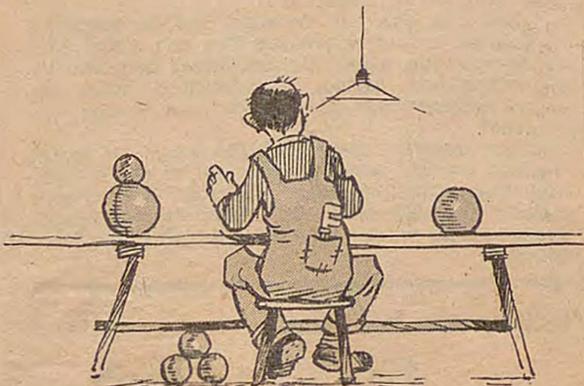
Zelfs zij, die de grondbeginselen van de hier ontwikkelde distributieve- evenwichts- en wereld-economie aanhangen, gebruiken, óók als zij in het kader van deze economie beschouwingen houden, veelal het woord „ruilmiddel”. Dit is principieel fout.

In deze distributieve economie wordt alleen verdeeld en niet geruild. Het persoonlijke, aan beperkte looptijd gebonden geld in deze economie is de uitdrukking van arbeids- of energie-eenheden; dit geld is slechts het middel, om de stoffelijke en onstoffelijke consumptiegoederen rechtvaardig onder de mensen te verdelen. De verdeling der consumptiegoederen, dat wil zeggen: 1) de vastlegging der prijzen en vervolgens 2) de vaststelling van het totaal daarvan, daarna 3) de vaststelling van ieders deel en 4) de toewijzing daarvan, is de laatste productieve handeling, die verricht wordt, omdat zij de grens vormt tussen de productieve en de consumptieve sfeer.

Aan de verdeling, (die dus zelf productieve handeling is, omdat zij aan de consumptiegoederen hun verdeelbaarheid schenkt, welke er nog aan ontbrak) gaan de andere productieve handelingen vooraf, en daaraan parallel, en er onverbiddeijk mede verbonden, loopt de prijsvorming in energie-eenheden.

Die energie-eenheden zijn evenmin ruilmiddel. Zij zijn slechts de administratieve vastlegging van menselijke arbeidsenergie, welke in de loop van het productie-proces in de goederen en diensten vorm aanneemt. Deze vastlegging is niet ruil, doch accumulatie, opstelling, additie.

Een goed wordt dus vanaf het eerste begin van zijn winning tot aan de laatste bewerking, inclusief zijn distributie, welke ook productieve handeling is, begeleid door een aantekening van het aantal energie-eenheden, dat er aan gegeven is. Daarbij kan uit de aard der zaak nimmer sprake zijn van een andere rekenkundige bewerking dan optelling. Want iedere productieve instantie, die aan een goed arbeid verricht in de loop van het productie-proces, geeft haar energie, voegt haar energie bij het quantum energie, dat er reeds in is opgegaan.

De consumptie daarentegen is steeds een aftrekking, immers bij aankoop van consumptiegoed door de individuen wordt de prijs van het door hen gekochte goed van hun aandeel afgetrokken. Nimmer wordt deze prijs overgeschreven.

Zo zou men het maatschappelijke leven kunnen verdelen in de additionele zijde en de abstraherende zijde, ofwel de optellende en de aftrekkende zijde.

De additionele, of optellende zijde is die der productie, waarbij de energie-eenheid als eenheid geldt, in welke de rekenkundige bewerking (het optellen) wordt uitgevoerd.

De abstraherende of aftrekkende zijde is die der consumptie, waarbij de geld-eenheid (de benaming voor e.e.) als eenheid geldt, in welke de rekenkundige bewerking (het aftrekken) wordt uitgevoerd.

In deze distributieve economie is noch bij de productieve, noch bij de consumptieve zijde sprake van ruiling.

Evenmin in het internationale verkeer. Dit internationale verkeer is onderdeel van het maatschappelijk leven. In dit internationale verkeer spelen productie en consumptie beide hun rol. Ware de wereld „één land”, dan zou het woord „internationaal” geen betekenis hebben, en dan zou het voorafgaande duidelijk genoeg zijn. Maar we houden juist de naties aan, respecteren de grenzen, zoals ze zijn, en daardoor dreigt verwarring te ontstaan, want we

komen door het bestaan van de aparte naties licht in de verleiding om van een „internationale ruil” te spreken. Er heeft geen internationale ruil plaats, doch wel een goederen- en dienstenbeweging van plaatsen van productie naar plaatsen van consumptie of verdere productie. Dit is een kwestie van arbeidsverdeling, niet van ruil. Echter, omdat nu eenmaal de historisch ontstane grenzen worden aangehouden, lijkt het of er geruild moet worden om evenwicht te verkrijgen. In werkelijkheid wordt niet geruild, doch eenvoudig goed getransporteerd, diensten verricht, en saldi zijn slechts onevenwichtigheden in de arbeidsbezetting, welke hersteld worden door overplaatsing van arbeidskracht: immigratie-emigratie.

Hiermede hoop ik duidelijk en klaar te hebben aangetoond, dat in de onderhavige economie nooit of te nimmer van ruiling of ruilmiddel sprake kan zijn.

Daarentegen, indien wij in het vigerende stelsel van geld spreken, dan is het woord „ruil-middel” wél op zijn plaats. Want ons hedendaagse geld heeft verschillende functies, waarvan vergemakkelijking bij de goederen- en dienstenruil er één is. Ons geld helpt ons bij de ruil, bij het sparen, bij het verdelen (!), het meten van de waarde... Het is een manusjé van alles, en geen enkele functie verricht het naar behoren, én omdat het te vele en te tegenstrijdige functies heeft, én omdat het zelf geëxploiteerd wordt.

Wat wij in dit betoog hebben willen aantonen is niets anders, dan dat wij ons in het kader der distributieve economie volkomen moeten losmaken van het begrip „ruil”, daar dit daarin niet bestaat, noch nationaal, noch internationaal; niet in de productieve en niet in de consumptieve sfeer. In de distributieve economie kennen wij slechts:

aan de consumptieve zijde: het persoonlijke, aan beperkte looptijd gebonden geld als verdeelmiddel,

aan de productieve zijde: de energie-eenheid als waarde-meter (waarbij „waarde” moet opgevat worden als „prijs”)

BESS. No. OD 402

BRT.:

DATUM:

JAAR:

BESS. No. OD 402

BRT.: Bellamy

DATUM: 24. 2. 48

voegen bij
voerge artikelen

WAARDE.

Het woord „waarde” is een der moeilijkst verstaanbare in de economie. Enerzijds is het een zó vaag begrip, dat men het bij geen enkele concrete beschrijving kan gebruiken, anderzijds kunnen we dit woord veelal niet missen en dringt het haast automatisch in de verhandelingen over de economie door. Ook in de onderhavige.

Het is derhalve noodzakelijk, dat wij aan dit begrip enige woorden wijden.

Laat ik dan beginnen, er de aandacht op te vestigen, dat in de klassieke economie ontzaglijk veel aandacht aan dit begrip is geschonken. En eendeels terecht. Men heeft begrepen, dat hier een kernvraagstuk aan de orde was, en waarom? Omdat met de waarde de prijsvorming samenhangt en daarmee weder het inkomstenvraagstuk en de opbouw van welk economisch systeem ook. Men zocht naar een vaste basis.

Adam Smith, die de „vader der economische wetenschap” wordt genoemd, zegt: „... daarom is alleen de arbeid, welke in haar eigen waarde nooit schommelt, de uiteindelijke en werkelijke standaard, door welke de waarde van alle zaken, op elke tijd en plaats kan worden beoordeeld (geschat) en vergeleken.” („... labour alone, therefore, never varying in its own value, is alone the ultimate and real standard by which the value of all commodities can at all times and places be estimated and compared.”)

En Prof. Quack spreekt in zijn werk „De Socialisten” (deel I blz. 464) de mening uit, dat Smith met deze uitspraak vrijwel de hand reikt aan de socialisten.

Maar... al voert Smith alles op de arbeidswaarde terug, zijn uitspraak is vrij problematiek, omdat hij spreekt van... arbeids-waarde, daarmee juist het woord gebruikende, dat hij verklaren wil. En ook al zegt hij van deze „arbeidswaarde”, dat zij niet schommelt, dan hebben wij daaraan niet veel, omdat hij verzuimt, die niet-schommelende waarde te fixeren. Maar dat kan hij ook niet doen, omdat in de praktijk de arbeidswaarde allerminst vast is, en niet alleen voor de verschillende soorten van arbeid anders is, doch zelfs dezelfde soort arbeid steeds anders gewaardeerd wordt, afhankelijk van het aanbod tegenover de vraag. Bovendien zegt hij, dat op grond van die zogenaamde vaste arbeidswaarde, de waarde van alle zaken op elke tijd en elke plaats kan worden beoordeeld of geschat (estimated). Daarmede brengt hij wederom een zwevend begrip in het geding, want beoordelen of schatten houdt geen vastheid, geen onveranderlijke normen in. Hoe Prof. Quack kan zeggen, dat Smith de hand reikt aan de socialisten, is dan ook een raadsel.... tenzij men aanneemt, dat de socialisten zelf zweven.

Het enige nut, dat Smith's uitspraak heeft is, dat hij wijst op de arbeid als grondslag voor de waarde-bepaling; waarmede hij dus wel de richting aangeeft, waarin gezocht moet worden, doch zelf het vraagstuk niet oplost.

De socialistische waardetheorie is de arbeidswaardeleer. Zij wil de waarde gelijkstellen met de hoeveelheid arbeid, nodig om een goed voort te brengen, en bedient zich van de gemiddelde maatschappelijke arbeid, die verricht kan worden door een gemiddelde arbeider bij een gemiddeld gunstig arbeidsproces. De aldus verkregen eenheid is dan de algemene waarde-maat, waarnaar alle goederen bij hun ruil kunnen worden gemeten.

Hiertegenover staat de grenswaardetheorie, opgesteld door William Stanley Jevons (Final Utility) in Engeland, Karl Menger (Grenznutzen) in Oostenrijk en Walras (L'intensité du dernier besoin satisfait) in Zwitserland, alle drie in de jaren 1871-1874.

De uitwerking geschiedde door de Oostenrijkers Von Böhm-Bawerk, Von Wieser, Sax en Zuckerkandt. Men noemde deze theorie, de „Oostenrijkse waardetheorie”. Zij wordt echter door de Engelse economen Marshall en Shadwell, de Amerikaan Patten, de Fransman Charles Gide, en door het merendeel der Nederlandse economen aangehangen.

De theorie gaat uit van de menselijke behoefte en ziet in de waarde de betekenis, die een bepaalde hoeveelheid van een goed heeft voor de bevrediging van die behoefte. Naarmate de beschikbare hoeveelheid groter is, neemt de betekenis af.

Het moet zonder meer duidelijk zijn, dat de studie van de grenswaarde onafscheidelijk verbonden is aan de kapitalistische maatschappij-inrichting, omdat dit systeem (zo er al van een systeem gesproken kan worden) steunt op de wet van vraag en aanbod. En deze wet van vraag en aanbod is feitelijk niets anders dan een formulering van het feit, dat in een individualistische maatschappij de prijzen van goederen en diensten afhankelijk zijn van de op elkaar inwerkende kracht der persoonlijke behoefte en de mogelijkheid tot bevrediging daarvan. In een maatschappij, waarin a priori geen zekerheid bestaat, tracht men een zekerheidselement te ontdekken in de opstelling van een theorie, die aangeeft, hoe de individuele reactie der mensen is, om daaruit gemiddelden af te leiden. Anders gezegd: men tracht door de individuele reacties in formules vast te leggen, te weten te komen, hoe de persoonlijke waardeschattingen zijn.

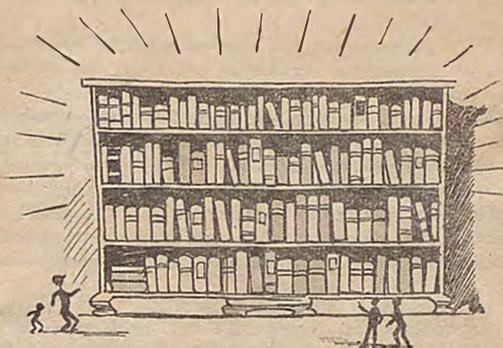
In feite is de wet van vraag en aanbod niets anders dan de vage aanduiding, dat, losgelaten op alles en nog wat, de mensen individueel waarden bepalen of schatten, en dat die waardeschattingen hoger zijn naarmate het gezochte in geringer hoeveelheid beschikbaar, en lager, naar mate er overvloed van aanwezig is. Het blijft bij deze vage aanduiding. Doch de bestudering van de individuele waardeschattingen voert tot de grenswaardetheorie, die echter hoogstens tot enige algemene formules aangaande de menselijke reacties voert, zonder de verlangde zekerheid te brengen.

Nu kan men zich afvragen: welk nut heeft die studie feitelijk? Het antwoord op deze vraag moet luiden: voor een economische theorie als de onderhavige is de grenswaardetheorie van zeer geringe betekenis, omdat onze economie van vaste normen uitgaat. De eerste vaste norm is: de verdeling van het maatschappelijk product, en de tweede: het aannemen van een vaste, onveranderlijke rekeneenheid. Daardoor wordt een calculatiebasis geschapen, die de nodige zekerheid brengt, zodat organisatie mogelijk wordt.

WERELD-ECONOMIE

OD 402
Bert.: Bellamy
Tijl.: w-2-42

Welnu, waar wij ophouden, begint het werk der deskundigen op elk gebied. Statistici, psychologen, medici, ingenieurs, organisatoren, onderwijsexperts, landbouwkundigen, vaklieden op elk terrein... Han allen strekke dit werkje tot uitgangspunt. Wij nodigen hen gaarne uit, hun woord te spreken en dit aan het onderhavige geschriftje toe te voegen. Op deze wijze zou onze studie een bescheiden begin van een interessante bibliotheek kunnen worden.

Met dit beroep op de medewerking der technici onder onze lezers besluit ik deze studie en beveel het hierna volgende aanhangsel in hun aandacht aan.

TER INLEIDING VAN HET AANHANGSEL.

Nadat in de vorige hoofdstukken de grondslagen en de hoofdlijnen ener wereld-economie, gericht op een rechtvaardige verdeling en op evenwicht, zijn gegeven, zullen in dit aanhangsel onderwerpen worden behandeld, die hiervoor geen plaats konden vinden, omdat beoogd werd, recht op het doel af te gaan, zonder ons op zijpaden te begeven.

Deze zijpaden zijn echter ook interessant, al zullen wij daarop veel tegenkomen, dat wormstekig is en vermolmd.

Soms zullen de dingen, die wij ontmoeten, ons aandoen als de uitdragerij van Aäron Wassertrum, beschreven in Gustav Meyrink's interessante boek „De Golem”. Een verzameling van oude, roestige rommer, waar nooit iemand naar vraagt, waarvan nooit iemand iets koopt. Toch liggen in de kelderachtige ruimte en hangen in een krans om de deuropening dezelfde roestige voorwerpen jaar in jaar uit, bewaakt door de oude, afzichtelijke en smerige Wassertrum, die opvliegt, wanneer een toevallige voorbijganger eens blijft staan. En niemand weet, waarvan die man leeft, wat hij eigenlijk bewaakt en verbergt; niemand heeft er een vermoeden van, dat achter zijn armzalige gestalte en zijn afschuwelijke uiterlijke omstandigheden, rijkdommen schuilgaan, die, uit duistere bronnen bijeengegaard, in het verborgene hun misdadige invloeden doen gelden.

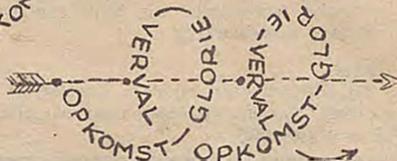
Maar soms ook zullen wij ons gevoelen als in een museum, waar wij onder de indruk komen van de eerbiedwaardigheid der oude, vergane dingen, die ons leren, dat alles in zijn tijd reden en recht van bestaan had, dat alles zijn opkomst, zijn glorie, maar ook zijn teruggang en verval kent.

Wassertrum en museum beide zullen ons, als wij scherp opmerken, de aspecten van het leven doen aanvoelen, en ons bewust maken van de eeuwige periodiciteit, niet in de vorm van de vicieuze cirkel, waarin opkomst, via glorie op verval aansluit en erin overgaat, maar in de vorm van een spiraal, waarin het verval, hoewel afdaling zijnde, doch boven het vorige punt van opkomst komt te liggen, zodat ook verval ons steeds op een verder punt brengt in de ruimte: op hoger niveau.

Niet zó:

maar zó

Ook het verval is deel der Schepping, die zich eeuwig voltrekt.

GOUD. (Reeds in Bellamy-Nieuws No. 11 van 3 Juni 1947 verschenen).

In deze tijden van verbroken evenwicht heeft vrijwel iedereen met de funeste gevolgen van een onstandvastig ruil- en verdeelmiddel kennism gemaakt, maar er zijn weinig mensen, die zich werkelijk rekenschap geven van wat er eigenlijk plaatsvindt.

Sinds lang kennen wij onze maat-eenheid, de meter, en wij weten, dat deze onveranderlijk is. De onveranderlijkheid wordt gewaarborgd door een regelmatige controle van staatswege op maten en gewichten, voorgeschreven door de ijkwet. Daarmede is de zekerheid bereikt, dat men bij aankoop van goederen steeds de juiste hoeveelheid krijgt, gevallen van bedrog daargelaten. Daar, waar de meter niet als maatstaf gebruikt wordt, zijn toch vaste verhoudingscijfers hekend, waaraan men voldoende zekerheid ontleent. Men denke bijv. aan de Engelse maten en gewichten, waarvan de equivalenten in centimeters en grammen met de nodige decimalen vaststaan.

Zonder deze vastheid is onze samenleving haast ondenkbaar. Het tegenstrijdige is echter, dat men deze standvastigheid bij ruil- en verdeelmiddel mist, en dit is toch óók een eenheid, waarmede men een meting verricht, namelijk de meting van de waarde van goederen en diensten. (Zie verderop verhandeling over „waarde”). Deze meting levert als resultaat de prijs op, evenals de meting met de lengte-eenheid, de maat der dingen oplevert.

Welke lengte- en inhoudsmaten ook ter wereld gebruikt worden, ze zijn onveranderlijk en tussen hen bestaat een onveranderlijke verhouding. De waardematen echter (geld-eenheden, valuta's) der wereld schommelen ten opzichte van elkaar.

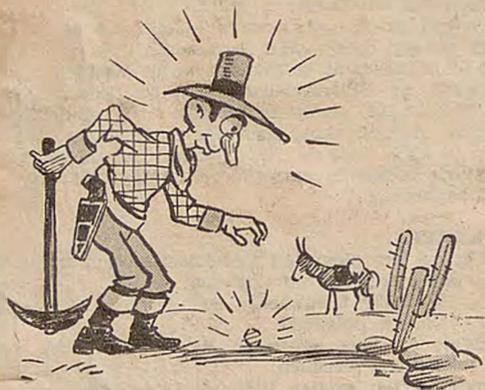
Hoe komt dat? Dat komt omdat men het goud als uitgangspunt van de waardemaat gekozen heeft.

Alleen dán is een meet-eenheid juist en onveranderlijk, wanneer zij geen waarde inzichzelf heeft, dus wanneer zij volkomen neutraal is. Voldoen de meter, de liter aan de eis van neutraliteit? Ja, want ze zijn begrippen, onstoffelijke dingen. Men moge de meter verstoffelijken, het begrip „meter” vastleggen in een staaf platina; die staaf platina moge de begeerte der mensen opwekken en dus niet neutraal zijn, het begrip „meter”zélf wekt geen begeerte, is dus volkomen neutraal, evenals het begrip „liter”, dat de inhoud van een vat aangeeft, hetwelk binnenwerks 0,1 x 0,1 x 0,1 meter meet. Men moge „standaard-vaten” maken, rond, ovaal, zeshoekig, van zilver of goud; al zijn deze vaten door vorm, uitvoering of materiaal begerenswaardige objecten, het begrip, dat eraan ten grondslag ligt, is en blijft neutraal.

Noch onze lengte- noch onze inhoudsmaat hebben waarde in zichzelf; doch de meet-eenheid voor de waarde van goederen en diensten, het goud, is niet neutraal, omdat goud in zichzelf een uitermate begeerd artikel is.

Men heeft dit bezwaar trachten te ondervangen, door de „goudprijs” wettelijk vast te leggen, in Nederland namelijk oorspronkelijk: f 1653,44 per kilo. Het gouden tientje bevat op deze basis 1 kilo: 165,344 is 6,048 gram goud. Men moge de goudprijs met nóg zoveel wetten vastleggen als men wil, men moge, zoals is geschied, de goudprijs veranderen, de magische aantrekkingskracht van het goud blijft bestaan en breekt iedere wet.

Elk land, dat zijn geldwezen op de gouden standaard gebaseerd heeft, regelt wettelijk de goudinhoud van zijn standaardmunt, daarmee de goudprijs wettelijk vastleggende, evenals Nederland dit heeft gedaan. Maar geen wetten, van welk land ook, kunnen de magische aantrekkingskracht van het goud beheersen.

Daarmede is het goud als basis voor het geldwezen, als rekenenheid, ten enen male veroordeeld.

Goud is een goed als ieder ander goed. Het moet aan de aarde onttrokken worden en ook daar, waar het in zuivere toestand gevonden wordt, kost zijn winning en transport arbeidsenergie.

Elk goed is in meerdere of mindere mate begeerd. Geen enkel goed kan dus als waardemaat dienen. Welke stof men ook neemt, als waardemaat is zij ongeschikt, ook al bepaalt men de hoeveelheid, die de standaardmunt ervan bevatten moet, en tracht men daarmee een abstractie in te voeren. Men blijft gedachtelijk aan de stof hangen, en dit is wel zeer sterk het geval bij het goud.

De wonderlijke aantrekkingskracht van het goud is moeilijk te verklaren, wanneer men bedenkt, dat slechts een uiterst gering gedeelte van zijn wereldproductie tot werkelijk nuttige dingen dient. Beoordeeld naar de wetenschappelijke en industriële nuttigheid, is er meer dan voldoende goud op de wereld. Goud is niet zo zeldzaam, als van oudsher wordt beweerd. Maar niet zodra gaat men oordelen vanuit het standpunt der begerenswaardigheid of men stuit op het feit, dat een ontzaglijk groot aantal mensen alleen al door de gedachte aan het gele metaal betoverd wordt, en bij hen de bezitshartstocht ontwaakt. Vanuit de gezichtshoek der onverzadigbare bezitsdrang zou inderdaad het goud zeldzaam zijn.

Onder deze betovering staat de gehele wereld. Ieder land, ook al heeft het de gouden standaard verlaten, tracht zoveel mogelijk goud te bemachtigen. Heeft een land goud in zijn bodem, dan wendt het een groot deel van zijn arbeidskrachten aan, het te winnen (Afrika, Rusland). Heeft een land geen goud in zijn bodem, dan tracht het dit metaal te verwerven door ruiling tegen werkelijk nuttige producten, dus uiteindelijk eveneens arbeidskracht.

Men beleeft dus het bespottelijke verschijnsel, dat het goud aan de ene kant van de aarde met ontzaglijke moeite uit de bodem gehaald wordt, om het aan de andere kant van de aarde met even ontzaglijke moeite weer onder de grond te stoppen, want het „veilige” opbergen verelst de bouw van onderaardse kluizen. Welk quantum aan arbeidsenergie aan transport en bewaking verloren gaat, is niet te schatten.

Voor crediteurlanden is het toevloeden van het goud een waar probleem geworden. Men denke slechts aan Amerika, dat tijden gekend heeft, waarin het de „bezitter” van het grootste deel van de wereldgoudvoorraad was. Een dergelijke periode beleeft Amerika thans wederom en het zou ons niet verwonderen, wanneer binnenkort, evenals vóór de oorlog, maatregelen tot „herwaardering” genomen zullen worden, m.a.w., dat de „wettelijke” goudprijs veranderd wordt.

Ook heeft men reeds stemmen vernomen, die zich uitspreken over een herverdeling van het goud van Amerika over de andere landen (debiteurlanden) ten einde stabilisatie der valuta's dier landen te verkrijgen en een goud-crisis in Amerika te voorkomen. Doch het is duidelijk, dat, daar die debiteurlanden geen retourgoederen hebben, die Amerika accepteert voor zijn leveringen aan hen, het goud onmiddellijk weer naar Amerika zou terugvloeien. De situatie zou dan precies weer zijn zoals te voren, met dit resultaat, dat de goudschenking, die Amerika had gedaan bij de „herverdeling”, was omgezet in een schenking van andere goederen. Wij kunnen over dit onderwerp nog verder filosoferen, doch zullen het hierbij laten, om de draad van ons betoog weer op te nemen.

Men meent nog steeds, dat juist het heftig-begeerd-zijn van het goud dit tot de beste basis voor de meet-, ruil- en verdeel-eenheid maakt. Het tegendeel is waar. Juist door de aantrekkingskracht van het goud is dit het allerslechtste verdeelmiddel en de onbetrouwbare waardemeter, die men zich denken kan. Bovendien kost zijn winning, transport en bewaking de mensen een niet te berekenen hoeveelheid energie, die beter voor zaken van werkelijk nut kon worden aangewend. Men dient zich van de fictie los te maken. De moeilijkheid hierbij echter is, dat er een groep van mensen is, die er belang bij heeft, de zaken te laten, zoals zij zijn. Het is die groep, welke de waardemeter, het ruil- en verdeelmiddel als handelsobject gebruikt, m.a.w. de groep, die zeer wél vaart bij de onstabiliteit van het geld, en die de goudbegeerte der mensen exploiteert, daarmee gelijk een vampyr de samenleving uitzuigende. Ik bedoel de geldhandel.

De geldmagnaten doen hun uiterste best, om de goudbegeerte aan te wakkeren, en de dagbladen, werktuigen van de geldhandel, laten niet na, van elke goudvondst met grote ophef melding te maken, en daardoor de goudhorst van de massa te prikkelen. Men herinnert zich ongetwijfeld de sensationele krantenberichten over het goud van de „Lutine” van vóór

de oorlog, de berging van het tijdens de laatste oorlog in de Maas gezonken goud, de berichten over de Afrikaanse goud-productie.

DATE, No.: O.D. 402
CMT.: THE MILITANT.
DATE: 9 Feb 1940.
PAR.:

Rebels in American History

EDWARD BELLAMY

By George Lavan

Julian West of Boston lay in a state of suspended animation from 1887 till the year 2000. When his subterranean chamber was discovered and he was brought out of his trance, he found himself in a Socialist America.

He compared the happy life of an economy of plenty with the capitalist world of 1887, in the following parable of the coach:

"... I cannot do better than to compare society as it then was to a prodigious coach which the masses of humanity were harnessed to and dragged toilsomely along a very hilly and sandy road. . . . The top was covered with passengers who never got down, even to the steepest ascents. These seats on top were very breezy and comfortable. Well up out of the dust, their occupants could enjoy the scenery at their leisure, or critically discuss the merits of the straining team. Naturally such places were in great demand and the competition for them was keen. . . . But did they think only of themselves? you ask. Was not their very luxury rendered intolerable to them by comparison with the lot of their brothers and sisters in the harness, and the knowledge that their own weight added to their toil? Had they no compassion for fellow beings from whom fortune only distinguished them? Oh, yes; commiseration was frequently expressed by those who rode for those who had to pull the coach, especially when the vehicle came to a bad place in the road, as it was constantly doing, or to a particularly steep hill. At such times, the desperate straining of the team, their agonized leaping and plunging under the pitiless lashing of hunger, the many who fainted at the rope and were trampled in the mire, made a very distressing spectacle, which often call-

ed forth highly creditable displays of feeling on the top of the coach. At such times the passengers would call down encouragingly to the toilers of the rope, exhorting them to patience, and holding out hopes of possible compensation in another world for the hardness of their lot, while others contributed to buy salves and liniments for the crippled and injured."

This was the opening passage of the utopian socialist novel, *Looking Backward* by Edward Bellamy.

During the 90's, a million copies of this book were in circulation. Its influence and popularity can be compared only to that of *Uncle Tom's Cabin* in the period of anti-slavery agitation.

What led Bellamy to write this book and why did it achieve such great popularity?

CAPITALISM DISCREDITED

The years following the civil war had seen a tremendous industrial expansion. The capitalist class plundered and looted the nation. Political democracy, corrupted and perverted by Big Business, was becoming discredited. Long hours and low wages made the wage system a new form of slavery. Panics and depressions brought suffering to America on a scale hitherto unknown. Armies of unemployed roamed the country. Strikes against wage slashes were brutally suppressed.

To these exploited masses, the free and plentiful life described in *Looking Backward* seemed worth fighting for. A movement sprang up to attain the socialism portrayed by Bellamy, having as its purpose "to nationalize the functions of production and distribution." For this reason the movement adopted the name Nationalist. It proposed bringing "the entire business system of the country under the same popular government which now extends only to a few comparatively trifling functions called political."

The movement spread rapidly. In

two years over 150 Nationalist Clubs were in existence, mostly in the West. In the 1892 Presidential election, they joined forces with the Populists and had an important influence on the farmers' movement and the western trade unions.

O.D. 402

Z.O.Z

NO PROGRAM

The Nationalists looked to Bellamy for leadership. But this Bellamy could not provide. He was a shy, sickly person, and—what is more decisive—he had no program to achieve the socialist world he had so alluringly described. Bellamy had no understanding of the social forces of his time. He disassociated himself from the militant labor currents of the day. He denounced strike violence. His hostility toward the Haymarket frame-up victims is the key to his political role. Essentially a middle class reformer preaching utopian socialism, he hoped to convince a large enough section of the ruling class that capitalism was not only unjust but inefficient. In this way he thought socialism could be introduced in easy stages.

To further this end and refute his critics in the universities, Bellamy wrote a sequel to *Looking Backward* entitled *Equality*. This book went into the inefficiency and undemocratic nature of capitalism. It also described in greater detail the working of the new society and how it could gradually come about through nationalization of key industries.

Equality appeared in 1897. By this time, the swelling tide of agrarian and proletarian unrest had been stopped by McKinley's defeat of Bryan the previous year. The Populist movement began to wane, and with it the Nationalist movement. The capitalists, with a firm grip on the state machinery, inaugurated a new, hectic period of industrial expansion.

Bellamy is still remembered today because he played an important part in popularizing the idea of socialism in America. He rejected Marxism, however. His own socialism was of a humanitarian variety, conjured up in his study, and unconnected with the struggles of the working people.

Although *Looking Backward* was not as important as the effect it produced, it retains its significance today as the first purely native socialist product in American literature. The sensation produced by the book disproves the spurious claim that Americans are basically hostile to the Socialist idea and have always plunked in favor of "free enterprise" and "rugged individualism." As a matter of fact, Bellamy's work and the movement it inspired are but a single example of the thread running through American history of the efforts of the working masses to shake off the shackles of enslaving capitalism and create a new socialist society of cooperation and plenty.

Frankering bij
abonnement
Kantoor
's-Gravenhage

Redactie:
Witte de Withstraat 31
's-Gravenhage

INTERNATIONALE VERENIGING „BELLAMY”
Afdeling 's-Gravenhage

MEDEDELINGENBLAD

Gebr. van Cleef
Spui 20
's-Gravenhage

ECONOMISCHE
GELIJKHEID
VOOR
ALLEN

VERZEKERT

VREDE, RECHT
EN WELVAART
VOOR
ALLEN

1e Jaargang No. 7

1 Februari 1948

DE KOMENDE STRIJD

In het vorige mededelingenblad hebt U kunnen lezen dat Uw afdelingsbestuur voor het jaar 1948 grote plannen heeft.

Het is echter niet alleen nodig dat U die plannen kent, maar U dient ook te weten, wat er aan de hand is, waarom dit alles geschiedt.

Wil men de organisatie vergroten, omdat men dan eerder iets kan bereiken? Wordt men ongeduldig en wil men het einddoel een jaar dichterbij brengen?

Neen, dit alles heeft een diepere oorzaak.

De alarmklok luidt weer in de wereld.

Een nieuwe oorlog, oneindig veel verschrikkelijker dan de vorige, wordt open en bloot voorbereid. Een oorlog tussen twee colossale machten, Amerika en Rusland, die gevoerd zal worden met de nieuwste wapenen.

Waarom?

Voor een Bellamyaan is de oorzaak duidelijk. De laatste fase van de economische zelfmoord van het winststelsel is begonnen. Amerika is bevreesd in een verschrikkelijke economische crisis ten onder te gaan. Het winststelsel veroorzaakt enorme overschotten die afgevoerd moeten worden. Dit jaar nog moet het Marshall-plan, het links en rechts weggeven van producten, de dreigende crisis voorkomen. Maar dat „links en rechts” wordt terdege uitgezocht, want deze giften moeten vrienden maken, vrienden (ondergeschikten) die in de komende strijd mee zullen vechten aan de zijde van Amerika.

Die strijd zal uitbreken als na de uitvoering van het plan-Marshall de Amerikaanse economie definitief vastloopt en zo'n tweede plan geen oplossing meer brengt.

Dan kent het kapitalisme nog maar één uitweg. Oorlog! Daarom wordt alles militair en economisch op de komende oorlog ingesteld.

Het grootste deel van de mensheid kijkt gelaten toe.

Maar... een klein deel is paraat. Dat kleine deel weet dat het mogelijk is, de ramp af te wenden.

Er is echter maar één uitweg.

Er moet een muur worden opgebouwd die het aanstormende gevaar kan tegenhouden. Er moet een wig worden gedreven tussen de 2 machten, Amerika en Rusland.

Een grote, economische, niet-politieke, internationale organisatie, gesteund door iedere weldenkende man en vrouw van welke godsdienstige of politieke overtuiging dan ook, zal die onoverkomenlijke muur tussen beide partijen moeten optrekken.

Er is maar één organisatie, die de mensen tot een werkelijke eenheid kan smeden.

Er is maar één organisatie, die de mensen, Protestant en Katholiek, socialist en communist, kan overtuigen dat zij eigenlijk allen hetzelfde willen, een menswaardige samenleving.

Er is ook maar één organisatie die in staat zal zijn een nieuwe maatschappij te bouwen, waarin onrecht en geweld geen plaats kunnen vinden.

Er is immers maar één organisatie die niet alleen weet wat de hoofdoorzaak is van oorlog, armoede en ellende, het winststelsel, dat mens tegen mens, volk tegen volk en werelddeel tegen werelddeel opzet, een systeem dat alleen maar tegenwerking kent en geen samenwerking, maar ook die oorzaak bestrijdt en tegenover dat winststelsel stelt het enig juiste economische systeem van Edward Bellamy.

Die ene organisatie is de I.V.B. Die zal nu een definitieve aanvang maken met haar grote strijd om alle mensen samen

te brengen voor het bouwen van een nieuwe gemeenschap.
Maar... haar eerste, haar grootste werk zal zijn alle mensen in één groot vredesfront te samen te brengen en de komende oorlog een halt toe te roepen.

Dat is onze grote taak, vrienden, een taak die het waard maakt om Bellamyaan te zijn.

De I.V.B. trekt ten strijde.

Zij zàl overwinnen!

En die strijd begint, U kent de datum reeds, op 8 April a.s. Dan trekt geheel vredelievend Den Haag naar de Dierentuin.

Dan zullen wij gezamenlijk de grote stap doen op de weg naar een blijvende vrede.

Bellamyenen, kent Uw plicht, in het belang van de mensheid, van Uw volk, van Uw gezin, van **U zelf**.
Z. HET BESTUUR.

Bellamyenen!

Toont Uw eensgezindheid!

Stort Uw bijdrage op gironummer 249328, met vermelding „Dierentuin April 1948"! Tekent in op de lijsten, die de werkers U aanbieden!

MELDT U ALS EXTRA-MEDEWERKER(STER) VOOR DE DIERENTUIN-ACTIE (schriftelijk en mondeling Witte de Withstraat 31)

== BRENG EEN OFFER, MAAR DOE HET NU! ==

Aan de abonne's op Bellamy-nieuws

Vrienden,

Al hoewel U nog niet bij onze organisatie is aangesloten, ontvangt U deze maal ook het mededelingenblad onzer afdeling.

Waarom?

Als U het hoofdartikel goed gelezen hebt, kunt U die vraag zelf beantwoorden.

Het is immers dringend noodzakelijk dat ook U zich aansluit bij de I.V.B., dat alle krachten worden samengebundeld tot één hechte organisatie, die in staat zal zijn het naderende gevaar af te wenden.

Ook U is verantwoordelijk voor het wereldgebeuren!

Besef dan Uw verantwoordelijkheid en meldt U aan als lid van onze vereniging.

U kunt rekenen op de I.V.B., maar de I.V.B. rekent ook op U.

Knip het onderstaande formulier uit, vul het in en zend het omgaand aan het daarop vermelde adres.

Werk mee in de strijd

tegen oorlog en geweld,

vóór een nieuwe, menswaardige samenleving.

maar nu!!

Nieuws uit Delft

De afdeling Den Haag heeft haar grenzen uitgebreid door naast Wassehaar nu ook Delft als wijk op te nemen.

Met succes, want Delft is reeds met volle vaart van stapel gelopen.

In vriend Manger, De Meesterstraat 7 aldaar, hebben wij een ijverig en nauwgezet propagandist gevonden, die het werk in zijn stad in vaste hand heeft genomen. Tot nog toe werden in zeer korte tijd verrassende resultaten geboekt. Nieuwe leden en abonné's stromen binnen.

Wij vertrouwen erop dat in Delft, waar vóór de oorlog een sterke afdeling was, op de ingeslagen weg zal worden voortgegaan.

Ook Delft komt op 8 April naar de Dierentuin.

De I.V.B. groeit!

Verantwoording gelden Dierentuin-actie

Het begint te druppelen. Geen water, maar geld deze keer. De stortingen voor de grote Dierentuin-actie komen in steeds sneller tempo binnen.

De giro-rekening (nr. 249328) wordt goed bedacht, tot grote vreugde van de administrateur.

En zelfs wordt het in de Witte de Withstraat 31 aan huis bezorgd.

Hieronder vindt U de verantwoording van de druppeltjes.

A. L. de V. f 10.—; N. S. f 1.—; M. C. C. H.-J. f 1.—; P. A. A. v. D. f 3.—; P. de W. f 2.—; W. G. S. f 2.—; T. v. d. V. f 10.—; L. T. f 2.50; W. D. f 1.—; R. K. f 2.50; C. H. f 0.50; M. E. A. B.-F. f 3.—; J. A. v. d. L. f 10.—; A. H. f 1.—; J. M. G. f 1.—; R. J. Z. f 25.—.

Onze dank, vrienden!

Wij hopen U in het volgende mededelingenblad verslag uit te brengen van een vreselijke stortbui.

Van VROUW tot VROUW

Tijdens de bijeenkomst in het gebouw De Ruyterstraat op 22 Januari j.l. werd er een beroep gedaan op de offerzin van de Bellamyenen in het algemeen, op die der vrouwen echter in het bijzonder.

Dit laatste was dringend nodig, daar juist de vrouw zichzelf meer zal moeten geven aan het propagandawerk onzer vereniging.

Het aantal vrouwelijke leden onzer afdeling is groot, dat der vaste medewerksters echter zeer klein.

Dit moet veranderen, mede ter wille van diegenen, welke al hun energie geven aan het verenigingswerk, in de vaak spaarzame uren die tot hun beschikking staan.

Waarom trekt ge er niet mede op uit, en zo ge dit niet kunt omdat b.v. de kinderen Uw aandacht vragen, waarom geeft ge dan niet op andere wijze blijk van Uw belangstelling?

Voor alles, doe mee!

Uw directe medewerking is werkelijk dringend nodig!

8 April a.s. trekken wij in honderdtallen op naar de Dierentuin. Gij zult er bij zijn, dat weten we, maar beter is dat ge er zelf een werkzaam aandeel in hebt, op welke wijze dan ook.

Zelfs Uw kinderen kunnen delen in de vreugde een steentje bij te dragen.

Voor zo'n grote demonstratie moeten bergen werk worden verzet, maar dan ook gezamenlijk.

Wij moeten slagen!

Maar daarvoor zijn nodig:

Vrouwen met offervaardigheidszin.

Jongens en meisjes van 10 tot en met 15 jaar, die bereid en geschikt zijn om mede te werken vóór en op de avond van de 8e April.

Geld voor de grote propaganda-actie.

Geld voor de aanschaffing van materialen voor zaalversiering, als vlaggen en spandoeken.

Maar ook punten.

Dit laatste is een moeilijk geval, wij weten het allen. De distributiedienst kon ons echter geen punten verschaffen, zodat wij met Uw hulp dit probleem zelf moeten oplossen. De grote zaal van de Dierentuin moet een passende versiering hebben. Als allen bijdragen, al is het op bescheiden wijze kan het geheel toch goed zijn. Zelfs 2 of 3 punten zijn zeer de moeite waard, immers vele kleintjes maken één grote.

Laat ons niet tevergeefs een beroep op U doen.

Allen hebben allen nodig.

Indien ge van gedachten wilt wisselen, hoe te werken en wat ge zult kunnen doen om mede te bouwen aan de I.V.B. in het belang van de gehele gemeenschap, kom dan op de

CONTACTAVOND VOOR VROUWEN

op Dinsdagavond 10 Februari a.s. om 8 uur aan het Centrale adres: Witte de Withstraat 31.

Correspondentie en bijdragen ook aan genoemd adres te richten onder vermelding „Dierentuin-actie”.

Mevr. M. C. BOEKHOUT.

Aan de Bellamy-jeugd van de afd. Den Haag

Hallo jongens en meisjes!

Hebben Vader en Moeder jullie al verteld, dat we op 8 April 's avonds naar de grote zaal van de Dierentuin gaan? Jullie hoort er ook bij, en dan, we hebben jullie nodig.

Wie heeft er lust om mee te helpen, die avond tot een onvergetelijke te maken?

Het is mede de herdenkingsbijeenkomst voor de geboortedag van Edward Bellamy, waarvan jullie ouders je natuurlijk al vaak hebben verteld.

Een grote bijeenkomst kan pas goed slagen, als alles in de puntjes wordt verzorgd.

Enkele jongens en meisjes werken al regelmatig mee in onze afdeling, maar er zijn er meer nodig.

Vraag aan je ouders of je het mag doen en zo ja, kom dan

ZENDEN NAAR WITTE DE WITHSTRAAT 31, DEN HAAG

Ondergetekende meldt zich hierbij aan als lid van de Internationale Vereniging Bellamy.

Naam:

Voorletters:

Geboortedatum:

Woonplaats:

Adres:

Beroep:

Contributie per maand: f (minimum f 0.50)

Handtekening.

op WOENSDAGMIDDAG 11 FEBRUARI A.S. om 3 uur
naar het I.V.B.-adres: Witte de Withstraat 31.

Bellamy-jeugd vrienden zullen jullie hartelijk welkom heten.

Doe mee en laat jullie werk de basis vormen, waarop een
nieuwe Bellamy-jeugdbeweging kan worden gebouwd.

Jonge Bouwers werken mee aan de groei der I.V.B.

Sociale dienst

Vrienden, Uw medewerking wordt gevraagd
in het volgende geval:

Een mede-Bellamy uit het Oosten van
ons land is door mobilisatie van zijn werk-
gever zonder werk gekomen. Hij heeft per
1 Febr. in Den Haag een nieuwe werkring
aanvaard, doch dient hier nog onderdak te
vinden. Doordat hij zijn achterblijvende vrouw
en kinderen moet onderhouden, kan hij max.
slechts f 50.— p. maand voor onderdak en
verzorging uittrekken.

Wie heeft voor hem een slaapkamertje, eten
en huiselijk verkeer tegen dit bedrag, tot hij
zijn eigen woning heeft kunnen ruilen tegen
één alhier.

Stuur spoedig bericht naar de Witte de Withstr. 31
Bellamyanen, helpt elkaar!

Commissie voor Sociale Zaken.

BESTUUR

Wegens gezondheidsredenen heeft onze afdelingsvoorzit-
ter, vriend B. C. Brokking, zijn functie neergelegd.

Bestuur, werkers en leden zeggen hem dank voor de vele
en uitstekende diensten, die hij aan de afdeling 's-Gravenhage
heeft bewezen en wensen hem van harte beterschap toe.

Op de werkersvergadering d.d. 26 Januari 1948 werd onze
propagandaleider, vriend R. J. Zee, tot tijdelijk voorzitter
gekozen.

Bellamy Cultuur Centrum

7 Maart a.s. des morgens om 10 uur zal in het Capitol-
theater een bijzonder mooie filmvoorstelling zijn.

De reeds eerder door ons aangekondigde film, die helaas
op 18 Januari niet te onzer beschikking was,

„Geef ons het recht om te leven”

zal die morgen worden vertoond.

Voorziet U tijdig van kaarten, want de genoemde film is
bij uitnemendheid geschikt, voor ieder die zich bezint op het
recht van allen menswaardig te kunnen leven.

Wie het filmbeeld ziet uit ander dan alleen amusements-
oogpunt, zal op 7 Maart niet verzuimen naar het Capitol-
theater te gaan en z'n vrienden en kennissen mee te brengen.

Vanaf 6 Februari kaarten tegen de prijs van 60 cent ver-
krijgbaar aan de bekende adressen.

BELLAMY-ORKEST

Enige tijd geleden hebt U in het mededelingenblad een
oproep kunnen lezen voor medewerking aan de oprichting
van een Bellamy-orkest in onze afdeling.

Tot nu toe hebben zich echter te weinig medewerkers aan-
gemeld.

U begrijpt hoe mooi het zou zijn in Den Haag over een
eigen orkest te beschikken ter opluistering van onze bijeen-
komsten en voorstellingen van het B.C.C.

Welnu, vrienden, de eerste bespreking over de oprichting
zal worden gehouden op

VRIJDAGAVOND 13 FEBRUARI a.s. om 8 uur
aan het centrale adres: Witte de Withstraat 31.

Wij nodigen hierbij allen, die in dit Bellamy-orkest willen
medewerken uit, bij deze bespreking aanwezig te willen zijn,
ook zij, die zich reeds eerder schriftelijk of mondeling had-
den aangemeld.

Inlichtingendienst

GEHEIM.

HOOFDCOMMISSARIAAT

VAN POLITIE

UTRECHT

UTRECHT, den 6 Februari 19 48

Lr A/1 Nr 1748

Dijlagen: 1

Bericht op schrijven No. 25437

van 6-1-48

Onderwerp: Joh. Van Nes

GEHEIM
17 FEB 1948
27168

BUREAU B

12.2.48

Hierbij doe ik U toekomen een rapport over Johannes van Nes, over wie door U bij bovengemeld schrijven inlichtingen werden gevraagd.

De Hoofdcommissaris van politie,

R. W. Van Eijk

(R. W. Van Eijk).

Aan

de Heer Hoofd van de
Centrale Veiligheidsdienst,
Javastraat 68,
's Gravenhage.

Utrecht.

A/1 No. 17 Int. Ver. Bellamy.

R a p p o r t .

Naaraanleiding van een schrijven van de Centrale Veiligheidsdienst te 's Gravenhage d.d. 6 Januari 1948, No. 25487 betreffende J. Van Nes te Utrecht, kan het navolgende worden gerapporteerd.

De juiste personalia luiden als volgt:

4030 x | JOHANNES VAN NES, geboren te Rotterdam 20-12-1891, controleur, bij de afdeling brandstoffen van de "Cedec" te Utrecht, wonende te Maartensdijk, Prof. Püllelaan No. 8.

In 1937 kwam hij uit Bandoeng, alwaar hij technisch ambtenaar is geweest bij de P.T.T. Hij is deswege gepensionneerd.

Hij bezoekt onregelmatig de Ned. Hervormde kerk te Maartensdijk en is bestuurslid van de Koninklijke Auditoriumvereniging "Kerkzang" te Utrecht.

Als bijverdienste is hij administrateur van de afdeling Utrecht van de Internationale Vereniging Bellamy. Aan hetzelfde adres kan men zich opgeven tot gratis volgen van les in Esperanto

Op politiek terrein wordt aangenomen, dat Van Nes weinig interesse heeft, behoudens dan zijn werkzaamheden voor de Int. Vereniging "Bellamy". Wel heeft hij onder zijn vrienden verschillende leden van de Partij van de Arbeid. Het staat echter vast, dat hij niet uiterst links georiënteerd is.

Utrecht 6 Februari 1948.

UITTREKSEL

Voor O.D. 402 Naam Internationale ver. Bellamy

Origineel in 346 Naam Maandrapp. Zuid-Holland

Volg nr. Ag. nr. 29032 Aard van het stuk Maandverslag Jan'48

..... Afz. Politie Vlaardingen Datum 21.4.48

In het bestuur van de plaatselijke afd. der Internationale Ver. "Bellamy" is enige wijziging gekomen. Het is thans als volgt samengesteld:

Voorzitter: MACHIEL DROP, geboren te Vlaardingen, 26 Sept. 1898, machinebankwerker, wonende te Vlaardingen Sweelinckstraat 70.

Secretaris: PIETER ANTHONIE VAN AKKER, geboren te Breskens 14 Mei 1898, kleermaker, wonende te Vlaardingen Hoogstraat 156

Penningmeester: WILLEM JOHANNES SCHELLEBEEK, geboren te Vlaardingen, 1 December 1919, timmerman, wonende te Vlaardingen, Prins Hendriklaan 12.

2e secretaris: PLEUN MARINUS MAAT, geboren te Vlaardingen 13 April 1927, loodgieter, wonende te Vlaardingen Burgermeester Pruisningel 28

Op de houding van de politieke delinquenten viel in de afgelopen maand niets aan te merken.

Uitgetrokken door G.H. Afd./Sectie ACD 4 Datum 21.4.48